

راهنمای پزشکی خانواده

دائرة المعارف دارویی خانواده

منتديات اقرأ الثقافي

للطب (كوردی - عربي - فارسي)

www.iqra.ahlamontada.com

دایرة المعارف

دارویی خانواده

ایران آباد و سربلند

با مصرف کالای ایرانی

آیا می دانید با مصرف یک کالای
خارجی چند کارگر ایرانی بیکار می شوند؟

ما نیز کاغذ ایرانی مصرف می کنیم.

Henry, John

هنری، جان آنتونی. ۱۹۳۹ - م

دائرة المعارف دارویی خانواده / مؤلف انجمن پزشکی بریتانیا [تصحیح جان هنری]؛ ترجمه رضا محمودی. - ۲۲۰ ص: آئینه دانش، ۱۳۸۹.

ISBN: 978-600-5756-79-1

۳۰۳ ص.

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

عنوان روی جلد: راهنمای پزشکی خانواده: دائرة المعارف دارویی خانواده.

عنوان اصلی: The British medical Association guide to medicines and drugs, 2001.

کتاب حاضر از مجموعه کتابهای انجمن پزشکی بریتانیا است.

۱. داروها - دستنامه ها - به زبان ساده. الف. محمودی، رضا، ۱۳۴۹. مترجم. ب. انجمن پزشکی

بریتانیا British Medical Association. ج. عنوان. د. عنوان: راهنمای پزشکی خانواده: دائرة

المعارف دارویی خانواده.

RM ۳۰۱ / ۱۵ / ۵۹۵۲

۶۱۵/۱

۱۳۸۵

۱۱۷۳۴ - ۸۵ م

کتابخانه ملی ایران

مرکزپخش: تهران، اتوبان آهنگ، پ ۵۴

۰۲۱-۳۳۴۳۱۴۵۲

۰۹۱۲۱۵۳۰۰۷۱

aienedanesh@yahoo.com

دائرةالمعارف دارویی خانواده

انجمن پزشکی بریتانیا (با تصحیح هنری جان آنتونی)

ترجمه: رضا محمودی

ناشر: آئینه دانش

ناشرهمکار: فن افزار، علم آفرین، پگاسوس

ناظر چاپ: حمید دهقانی

نوبت چاپ: اول ۱۳۸۹

قیمت: ۳۹۰۰ تومان

شمارگان: ۵۰۰ جلد

لیتوگرافی: صیام قم

چاپخانه: جعفری

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۷۵۶-۷۹-۱ * * * ISBN: 978-600-5756-79-1

بخش اول گروه‌های دارویی

۱۹	مغز و اعصاب
۲۶	قلب و دستگاه گردش خون
۳۳	دستگاه گوارش
۳۹	عضلات ، استخوانها و مفاصل
۴۵	آلرژی
۴۷	عفونت‌ها و آلودگی‌های انگلی
۵۶	تغذیه
۶۰	هورمون‌ها و دستگاه غدد درون ریز
۶۹	دستگاه تنفس
۷۳	بدخیمی‌ها و بیماری‌های دستگاه ایمنی
۷۸	دستگاه شنوایی و دستگاه بینایی
۸۲	دستگاه تناسلی و ادراری
۹۱	پوست

بخش دوم داروهای رایج

۱۰۳	۱. آسیکلوویر Aciclovir ضد ویروس
۱۰۳	۲. آ - سی - A . C . A ضد درد و تب
۱۰۴	۳. استامینوفن Acetaminophen ضد درد و تب
۱۰۴	۴. استامینوفن کدئین Acetaminophen codein ضد درد
۱۰۴	۵. استازولاماید Acetazolamid ادرار آور
۱۰۵	۶. ادالت کلد (سرماخوردگی بزرگسالان) Adult Cold
۱۰۵	۷. استات آلومینیم Aluminium Acetate ضد التهاب و خارش
۱۰۵	۸. آلومینیم ام . جی Aluminium Mg ضد اسید
۱۰۶	۹. آلومینیم ام - جی - اس Aluminium Mgs ضد اسید و ضد نفخ
۱۰۶	۱۰. آلپورینول Allopurinol ضد نقرس
۱۰۷	۱۱. آلپروستادیل Alprostadil ضد ناتوانی جنسی
۱۰۸	۱۲. هیدروکسید آلومینیم Alluminium Hydroxide ضد اسید
۱۰۸	۱۳. آمانتادین Amantadine ضد ویروس و ضد پارکینسون
۱۰۹	۱۴. آمینو اسید Aminoacid تغذیه داخل وریدی ، ماده کالری‌زا
۱۰۹	۱۵. آمیلوراید Amiloride ادرار آور ، نگهدارنده پتاسیم
۱۱۰	۱۶. آمی‌تریپتیلین Amitriptyline ضد افسردگی سه حلقه‌ای
۱۱۱	۱۷. آموکسی‌سیلین Amoxicillin آنتی بیوتیک

۱۸. آمفوتریسین Amphotericin ضد قارچ ----- ۱۱۲
۱۹. آمپی سیلین Ampicillin آنتی بیوتیک ----- ۱۱۳
۲۰. آمیل نیتريت Amyl Nitrite گشادکننده رگ‌ها ----- ۱۱۳
۲۱. آنتی هموروئید Antihemorroid ضد بواسیر ----- ۱۱۳
۲۲. آنتی هیستامین دکونژسان Antihistamine Decongesant ضد احتقان ----- ۱۱۴
۲۳. آرتیفیکال تیرز Artificial Tears اشک مصنوعی ----- ۱۱۴
۲۴. آ - اس - آ کدئین (آسپیرین کدئین) A . S . A Codine ضد درد ، ضد تب ، ضد التهاب ----- ۱۱۴
۲۵. اسید اسکوربیک (ویتامین C) Ascorbic Acid از گروه ویتامین‌های محلول در آب ----- ۱۱۴
۲۶. آسپیرین Aspirin مسکن غیرمخدر ----- ۱۱۵
۲۷. آتروپین Atropine آنتی کولینرژیک ----- ۱۱۶
۲۸. آزاتیوپرین Azathioprine مهارکننده دستگاه ایمنی و ضد روماتیسم ----- ۱۱۷
۲۹. باکلوفن Baclofen شل کننده عضلات ----- ۱۱۷
۳۰. سولفات باریم Barium Sulfate ماده حاجب دستگاه گوارش ----- ۱۱۸
۳۱. ب کمپلکس B Complex از ویتامین‌های گروه ب ----- ۱۱۹
۳۲. بکلومتازون Beclomethasone کورتون ----- ۱۱۹
۳۳. بکلومتازون دی پروپیونات Beclomethason Dipropionate کورتون استنشاقی ----- ۱۲۰
۳۴. بلادونا - پی بی Beladona - pb تسکین بخش ، ضد اسپاسم ، آنتی کولینرژیک ----- ۱۲۰
۳۵. بنزوکائین Benzocain بی‌حس کننده موضعی ----- ۱۲۰
۳۶. بنزوئیل پروکساید Benzoyl Peroxid ضد آکنه ، ضد عفونت‌های قارچی پوست ----- ۱۲۰
۳۷. بتاهستین Betahistine ضد منیر ----- ۱۲۱
۳۸. بتامتازون Betamethasone کورتون ----- ۱۲۲
۳۹. بیزاکودیل Bisacodyl مسهل محرک روده ----- ۱۲۳
۴۰. بیسموت ساب سیترات Bismuth Subcitrate ضد زخم معده و روده ، ضد اسهال ----- ۱۲۳
۴۱. برم هگزین Bromhexine خلط‌آور ----- ۱۲۳
۴۲. برومو کریپتین Bromocriptine ضد پارکینسونیزم ----- ۱۲۴
۴۳. پماد سوختگی Burn ضد سوختگی ----- ۱۲۵
۴۴. کالامین - دی D Calamine ضد خارش موضعی ----- ۱۲۵
۴۵. کلسیم فورت Calcium Forte افزایش دهنده کلسیم خون ، جانشین کلسیم ----- ۱۲۵
۴۶. گلوکونات کلسیم Calcium Gluconate جانشین کلسیم ، داروی کمکی در تعادل الکترولیت‌ها ----- ۱۲۵
۴۷. کلسیم پانتوتنات Calcium Pantothenate مکمل غذایی ----- ۱۲۶
۴۸. مکمل کلسیم Calcium Supplements افزایش دهنده کلسیم خون ----- ۱۲۶
۴۹. کاربامازپین Carbamazepine ضد تشنج ----- ۱۲۶
۵۰. کربی مازول Carbamazepine ضد تشنج ----- ۱۲۷
۵۱. کاستر اوئل (روغن کرچک) Castor Oil مسهل محرک ----- ۱۲۸
۵۲. سفازولین سدیم Cefazolin Sodium آنتی بیوتیک ----- ۱۲۸
۵۳. سفوتاکسیم سدیم Cefatoxime Sodium آنتی بیوتیک ----- ۱۲۸

۱۲۹	سفتی زوکسیم سدیم Ceftrizoxime Sodium آنتی بیوتیک	۵۴
۱۲۹	سفتریاکسون سدیم Ceftriaxone Sodium آنتی بیوتیک	۵۵
۱۲۹	سفالکسین Cephalexin آنتی بیوتیک	۵۶
۱۳۰	سفالوتین سدیم Cephalothin Sodium آنتی بیوتیک	۵۷
۱۳۰	زغال فعال Charcoal Activated ضد اسهال و نفخ ، پادزهر	۵۸
۱۳۱	چیلدرن کلد (سرماخوردگی اطفال) Children Cold ضد احتقان و درد و حساسیت	۵۹
۱۳۱	کلرامفنیکل Chloramphenicol آنتی بیوتیک	۶۰
۱۳۲	کلردیازپوکساید Chlordiazepoxide ضد اضطراب	۶۱
۱۳۳	کلروکین Chloroquine ضد مالاریا و روماتیسم	۶۲
۱۳۴	کلرفنمین - کلرفنیرامین Chlorpheniramin / Chlorphenamin آنتی هیستامین	۶۳
۱۳۴	کلرپرومازین Chlorpromazine ضد استفراغ و ضد جنون	۶۴
۱۳۵	ویتامین D _۲ (Vitamin D _۲) Cholecalciferol ویتامین	۶۵
۱۳۶	کلستیرامین Cholestiramine ضد چربی خون	۶۶
۱۳۶	سایمتیدین Cimetidine ضد زخم معده	۶۷
۱۳۷	سیناریزین Cinarizin ضد استفراغ و آنتی هیستامین	۶۸
۱۳۸	سیپروفلوکساسین Ciprofloxacin ضد باکتری	۶۹
۱۳۹	سیتالوپرام Citalopram ضد افسردگی	۷۰
۱۳۹	کلماستین فومارات Clemasetine Fumarate ضد آلرژی ، ضد احتقان	۷۱
۱۳۹	کلیدینیوم سی C - Clidinium آرامبخش ، ضد اسپاسم مجاری گوارشی	۷۲
۱۴۰	کلیندامایسین Clindamycin HCL آنتی بیوتیک	۷۳
۱۴۰	کلوبتازول Clobetasol کورتون موضعی	۷۴
۱۴۱	کلوپوتینول Clobutinol HCL ضد سرفه	۷۵
۱۴۱	کلوفیبرات Clofibrate ضد چربی خون	۷۶
۱۴۱	کلومیفن Clomiphene ضد نازایی	۷۷
۱۴۲	کلومپیرامین Clomipramine ضد افسردگی سه حلقه‌ای	۷۸
۱۴۳	کلونازپام Clonazepam ضد تشنج	۷۹
۱۴۴	کلوتریمازول Clotrimazole ضد قارچ	۸۰
۱۴۴	کلوگزاسیلین Cloxacillin آنتی بیوتیک	۸۱
۱۴۵	کو - آموکسی کلاو Co - Amoxiclave آنتی بیوتیک	۸۲
۱۴۵	کل تار Coal tar ضد شوره سر ، ضد پسوریازیس	۸۳
۱۴۵	کلشیسین Colchicine ضد نقرس	۸۴
۱۴۶	کدئین Codeine ضد درد ، ضد اسهال ، ضد سرفه	۸۵
۱۴۷	کلستیرامین Colestyramine ضد چربی خون	۸۶
۱۴۸	کنتراسپتیو ال - دی و اچ - دی Contraceptive HD and LD ضد بارداری خوراکی	۸۷
۱۴۸	کنتراسپتیو تری فازیک Contraceptive triphasic ضد بارداری خوراکی چند مرحله‌ای	۸۸
۱۴۸	استروژن کانژوکه Conjugated estrogens هورمون جنسی زنانه	۸۹

۹۰. کوتریموکسازول Co - trimoxazole ضد باکتری ----- ۱۴۹.
۹۱. کرومولین سدیم Cromolin Sodium پیشگیری کننده از آسم ----- ۱۵۰.
۹۲. سیپروهپتادین Cyproheptadine HCL آنتی هیستامین ، ضد خارش ----- ۱۵۰.
۹۳. سیکلیزین Cyclizine HCL آنتی هیستامین ----- ۱۵۱.
۹۴. سیپروترون استات Cyproterone Acetate ضد آندروژن ----- ۱۵۱.
۹۵. سیپروترون کامپاند Cyproterone Compound ضد بارداری ، ضد آندروژن ----- ۱۵۱.
۹۶. دانازول Danazole مورد استفاده در بیماری‌های قاعدگی ----- ۱۵۲.
۹۷. دفروکسامین مزيلات Deferoxamine Mesylate پادزهر آهن ----- ۱۵۲.
۹۸. دسموپرسین Desmopressin مورد استفاده در درمان دیابت بی‌مزه ----- ۱۵۳.
۹۹. دکزامتازون Dexamethasone کورتون ----- ۱۵۴.
۱۰۰. دکس کلرفنیرامین Dexchlorpheniramine آنتی هیستامین ، ضد خارش ----- ۱۵۴.
۱۰۱. دکسترومتورفان Dextromethorphan HBr ضد سرفه ----- ۱۵۵.
۱۰۲. دکسترو متورفان - پی P - Dextromethorphan ضد سرفه و احتقان ----- ۱۵۵.
۱۰۳. دکستروز Dextrose جانشین مایعات و تأمین کننده کالری ----- ۱۵۵.
۱۰۴. دیازپام Diazepam ضد تشنج و اضطراب ----- ۱۵۶.
۱۰۵. دیکلوفناک Diclofenac ضد درد و ضد التهاب غیر استروئیدی ----- ۱۵۷.
۱۰۶. دی سیکلامین Dicyclomine مورد استفاده در سندرم روده تحریک‌پذیر ----- ۱۵۷.
۱۰۷. دایجستو Digestive آنزیم گوارشی ----- ۱۵۸.
۱۰۸. دیمن هیدرینات Dimenhydrinate آنتی‌هیستامین ، ضد استفراغ ، ضد سرگیجه ----- ۱۵۸.
۱۰۹. دایمتیکن Dimethicone ضد نفخ ----- ۱۵۹.
۱۱۰. دیفن هیدرامین کامپاند Diphenhydramin Compound ضد سرفه ----- ۱۵۹.
۱۱۱. دیفن هیدرامین Diphenhydramin HCL آنتی هیستامین ، ضد استفراغ ، ضد سرفه ، خواب‌آور ----- ۱۵۹.
۱۱۲. دیفنوکسیلات Diphenoxylate ضد اسهال اوبیوئیدی ----- ۱۶۰.
۱۱۳. دی پیریدامول Dipyridamol ضد پلاکت ----- ۱۶۱.
۱۱۴. دامپریدون Dompridon ضد استفراغ ----- ۱۶۱.
۱۱۵. دانپزیل Donepezil ضد دمانس (زوال عقل) ----- ۱۶۲.
۱۱۶. داسولپین Dosulepin ضد افسردگی سه حلقه‌ای ----- ۱۶۳.
۱۱۷. دکزازوسین Doxazosin ضد فشارخون ، گشادکننده رگ‌ها ----- ۱۶۳.
۱۱۸. دیدروژسترون Didrogestrone هورمون جنسی زنانه ----- ۱۶۴.
۱۱۹. داکسی سیکلین Doxycycline آنتی بیوتیک گروه تتراسیکلین ----- ۱۶۵.
۱۲۰. امتین Emetine HCL ضد آمیب ----- ۱۶۵.
۱۲۱. انالاپریل Enalapril گشادکننده عروق ، ضد فشارخون ----- ۱۶۶.
۱۲۲. افردرین Ephedrine ضد احتقان ، گشادکننده برونش‌ها ----- ۱۶۷.
۱۲۳. اپی نفرین (آدرنالین) Epinephrine مورد استفاده در احیاء قلبی و شوک آنافیلاکسی ----- ۱۶۸.
۱۲۴. ارگوتامین Ergotamine ضد میگرن ----- ۱۶۸.
۱۲۵. اریتروماسین Erythromycin آنتی بیوتیک ----- ۱۶۹.

۱۲۶. استرادیول Estradiol هورمون جنسی زنانه-----۱۷۰
۱۲۷. اتینیل استرادیول Ethinyl estradiol هورمون جنسی زنانه و ضد بارداری خوراکی-----۱۷۱
۱۲۸. اتیدرونات Etidronate مورد استفاده در بیماری‌های استخوانی-----۱۷۲
۱۲۹. اتوسوکسیماید Ethosuximide ضد تشنج-----۱۷۳
۱۳۰. اوکالیتوس Eucalyptus بخور-----۱۷۳
۱۳۱. اسپکتورانث Expectorant خلط آور ، ضد سرفه ، ضد احتقان بینی-----۱۷۴
۱۳۲. فاموتیدین Famotidine ضد زخم معده و مهار کننده ترشح اسید معده-----۱۷۴
۱۳۳. فن فلورامین Fenfeluramine کم کننده اشتها (ضد چاقی)-----۱۷۴
۱۳۴. فرس فومارات (فومارات آهن) Ferrous Fumarate فرآورده آهن-----۱۷۵
۱۳۵. فرسولفات (سولفات آهن) Ferrous Sulfate داروی خونساز ، آهن خوراکی-----۱۷۵
۱۳۶. فیناستراید Finasteride مورد استفاده در بیماری‌های دستگاه ادراری-----۱۷۵
۱۳۷. فلوئوسینولون Fluocinolone Acetonide کورتون موضعی-----۱۷۶
۱۳۸. فلوکونازول Fluconazole داروی ضد قارچ-----۱۷۶
۱۳۹. فلوفنازین Fluphenazine ضد جنون-----۱۷۷
۱۴۰. فلوکستین Fluoxetine ضد افسردگی-----۱۷۷
۱۴۱. فلوپنتیکسل Flupentixol ضد جنون-----۱۷۸
۱۴۲. فلورازپام Flurazepam HCL خواب آور-----۱۷۹
۱۴۳. فلوتیکازون Fluticasone کورتون-----۱۷۹
۱۴۴. اسید فولیک (Vitamine B_۹) Folic Acid از ویتامین‌های گروه B-----۱۸۰
۱۴۵. فوزینوپریل Fosinopril گشادکننده رگ‌ها ، ضد فشارخون-----۱۸۰
۱۴۶. فورزماید Forsemide ضد فشارخون ، ادرار آور-----۱۸۱
۱۴۷. فورازولیدون Furazolidone ضد باکتری ، ضد تک یاخته-----۱۸۲
۱۴۸. جم فیبروزیل Gemfibrozil ضد چربی خون-----۱۸۳
۱۴۹. جنتامایسین Gentamicin آنتی بیوتیک-----۱۸۳
۱۵۰. گلیبنکلامید Glibenclamid ضد دیابت خوراکی-----۱۸۴
۱۵۱. گلیکلازید Gliclazide ضد دیابت خوراکی-----۱۸۵
۱۵۲. گلیسیریل تری نترات Glyceril Trinitrate ضد آنژین-----۱۸۵
۱۵۳. گلد سدیم (ملح طلا) Gold Sodium Thiomalate ضد روماتیسم-----۱۸۶
۱۵۴. گریپ میکچر Gripe Mixture ضد اسهال ، ضد نفخ-----۱۸۷
۱۵۵. گریزوفولوین Griseofulvin ضد قارچ-----۱۸۷
۱۵۶. گایافنزین Guaifensin خلط آور-----۱۸۷
۱۵۷. هالوپریدول Haloperidol ضد جنون-----۱۸۸
۱۵۸. همتاتینیک Hematinic خون ساز-----۱۸۹
۱۵۹. هپارین Heparine ضد انعقاد خون-----۱۸۹
۱۶۰. هُم آتروپین Homatropine HBr گشاد کننده مردمک چشم-----۱۹۰
۱۶۱. هیدروکورتیزون Hydrocortisone کورتون-----۱۹۰

۱۶۲. هیوسین Hyocine مورد استفاده در تهوع و استفراغ و سندرم روده تحریک پذیر ۱۹۱
۱۶۳. پروکسید هیدروژن (آب اکسیژنه) Hydrogen Peroxide ضد عفونی کننده موضعی ۱۹۲
۱۶۴. هیدروکینون Hydroquinon بی رنگ کننده پوست ۱۹۲
۱۶۵. هیدروکسی کلروکین Hydroxy Chloroquin ضد التهاب ، ضد مالاریا ۱۹۲
۱۶۶. هیدروکسی زین HydroxyZine HCL ضد خارش ، ضد استفراغ ، ضد اضطراب ، آنتی هیستامین ۱۹۳
۱۶۷. ایبوپروفن Ibuprofen ضد درد ، ضد التهاب غیر استروئیدی ۱۹۳
۱۶۸. ایمپیرامین Imipramine ضد افسردگی سه حلقه ای ۱۹۴
۱۶۹. ایندومتاسین Indomethacine ضد تب ، ضد درد ، ضد التهاب غیر استروئیدی ۱۹۵
۱۷۰. ایندورامین Indoramin ضد فشارخون ، مورد استفاده در احتباس ادرار ۱۹۵
۱۷۱. اینسولین Insuline ضد دیابت ۱۹۶
۱۷۲. یدوکلر هیدروکسی کین Iodochlorhydroxy Quin ضد آمیب ، ضد قارچ ۱۹۷
۱۷۳. یدوکینول Iodoquinol ضد آمیب ، ضد تک یاخته ۱۹۷
۱۷۴. کمپلکس آیرن دکستران Iron Dextran Complex ضد کم خونی ۱۹۸
۱۷۵. ایزونیاژید Isoniazid ضد سل ۱۹۸
۱۷۶. ایزوسور باید دی نیترات / مونونیترات Isosorbid dinitrate / mononitrate ضد آنژین ۱۹۹
۱۷۷. ایزوترتینوین Isotretinoin ضد آکنه ۲۰۰
۱۷۸. کتوکونازول Ketoconazole ضد قارچ ۲۰۱
۱۷۹. لاکتولوز Lactolose مسهل ۲۰۲
۱۸۰. لاموتریژین Lamotrigine ضد تشنج ۲۰۲
۱۸۱. لانزوپرازول Lansoprazole ضد زخم معده ۲۰۳
۱۸۲. لوامیزول Levamisole ضد کرم ۲۰۴
۱۸۳. لوودوپا Levodopa ضد پارکینسون ۲۰۴
۱۸۴. لوفلوکساسین Levofloxacin ضد باکتری ۲۰۵
۱۸۵. لئونورژسترل Levonorgestrel هورمون جنسی زنانه و ضد بارداری خوراکی ۲۰۶
۱۸۶. لوئیتروکسین Levothyroxine هورمون تیروئید ۲۰۶
۱۸۷. لیدوکائین Lidocaine بی حس کننده موضعی - مخاطی ۲۰۷
۱۸۸. لیدوکائین Lidocaine HCL ضد آریتمی (بی نظمی قلبی) ، بی حس کننده موضعی ۲۰۷
۱۸۹. لیندان Lindan ضد جرب ، ضد شپش ۲۰۷
۱۹۰. لیزینوپریل Lisinopril گشادکننده رگ ها ، ضد فشارخون ۲۰۸
۱۹۱. لوفپرامین Lofepamine ضد افسردگی سه حلقه ای ۲۰۹
۱۹۲. لوپرامید Lopramide ضد اسهال ۲۰۹
۱۹۳. لوراتادین Loratadine ضد هیستامین ۲۱۰
۱۹۴. لورازپام Lorazepam ضد اضطراب ، آرامبخش ، خواب آور ۲۱۱
۱۹۵. لوآستاتین Lovastatin ضد چربی خون ۲۱۱
۱۹۶. مافنید استات Mafenid Acetate ضد عفونت ، ضد سوختگی ۲۱۱
۱۹۷. هیدروکسید منیزیم Magnesium Hydroxide مسهل ، ضد اسید ۲۱۲

۱۹۸. سولفات منیزیم Magnesium Sulfate ضد تشنج ۲۱۲
۱۹۹. مالاتیون Malathion ضد انگل‌های پوستی ۲۱۳
۲۰۰. مبندازول Mebendazole ضد کرم ۲۱۳
۲۰۱. مدروکسی پروژسترون Medroxy Progesterone هورمون جنسی زنانه ۲۱۴
۲۰۲. مدروکسی پروژسترون استات Medroxy Progesterone Acetate ضد بارداری و تنظیم قاعدگی ۲۱۵
۲۰۳. مفنامیک اسید Mefnamic Acid ضد التهاب غیر استروئیدی ۲۱۵
۲۰۴. مفلوکین Mefloquin ضد مالاریا ۲۱۶
۲۰۵. ملوکسیکام Meloxicam ضد التهاب غیر استروئیدی ۲۱۷
۲۰۶. منوتروپین (HMG) Menotropins گنادوتروپین انسانی ۲۱۷
۲۰۷. منتول سالیسیلات Menthol Salicylate ضد درد موضعی ۲۱۸
۲۰۸. مسالازین Mesalazin ضد التهاب روده ۲۱۸
۲۰۹. متفورمین Metformin ضد دیابت خوراکی ۲۱۹
۲۱۰. متادون Methadone ضد درد ایوئیدی ۲۲۰
۲۱۱. متی‌مازول Methimazole ضد تیروئید ۲۲۱
۲۱۲. متوکاربامول Methocarbamol شل کننده عضلانی ۲۲۱
۲۱۳. متوترکسات Methotrexate ضد روماتیسم ، ضد سرطان ، ضد پسوریازیس ۲۲۱
۲۱۴. متوکسالن (سیستمیک) Methoxsalen ضد پسوریازیس ۲۲۲
۲۱۵. متوکسالن (موضعی) Methoxsalen ضد پسوریازیس ۲۲۳
۲۱۶. متیل سلولز Methycellulose ملین حجیم کننده مدفوع ۲۲۳
۲۱۷. متیل دوبا Methyldopa ضد فشارخون ۲۲۳
۲۱۸. متیل فنیدات Methyl Phenidate HCL محرک تنفسی و مغزی ۲۲۴
۲۱۹. متیل پردنیزولون استات Methyl Prednisolone Acetate ضد التهاب ، گلیکوکورتیکوئید ۲۲۴
۲۲۰. متیل سالیسیلات Methyl Salicylate ضد درد موضعی ۲۲۵
۲۲۱. متیل تستوسترون Methyltestosterone جایگزین هورمون جنسی مردانه ۲۲۵
۲۲۲. متوکلوپرامید Methoclopramid ضد استفراغ ۲۲۵
۲۲۳. مترونیدازول Metronidazol ضد باکتری و ضد تک یاخته ۲۲۶
۲۲۴. میکونازول Miconazol ضد قارچ ۲۲۷
۲۲۵. مینرال اویل Mineral Oil نرم کننده مدفوع ، ملین ۲۲۸
۲۲۶. مینوسیکلین Minocycline آنتی بیوتیک ۲۲۸
۲۲۷. مینوکسیدیل Minoxidil ضد فشارخون ، ضد ریزش مو ۲۲۹
۲۲۸. میزوپروستول Misoprostol ضد زخم معده ۲۳۰
۲۲۹. مومتازون Mometasone کورتون‌ها ۲۳۰
۲۳۰. مونتلوکاست Montelukast ضد آلرژی ۲۳۱
۲۳۱. مورفین - دیامورفین Morphine / Diamorphine ضد درد اپیوئیدی ۲۳۲
۲۳۲. نفازولین Nafazolin HCL or Nitrate ضد احتقان و آنتی هیستامین ۲۳۳
۲۳۳. نفازولین - آنتازولین Nafazolin - Antazoline ضد احتقان و آنتی هیستامین ۲۳۳

۲۳۳. نالیدیکسیک اسید Nalidixic Acid آنتی بیوتیک ، ضد عفونت‌های مجاری ادراری ----- ۲۳۳
۲۳۵. نالوکسان Naloxone HCL آنتاگونیست داروهای مخدر ----- ۲۳۳
۲۳۶. ناندرولون Nandrolone هورمون آنابولیک ----- ۲۳۴
۲۳۷. ناپروکسن Naproxen ضد نفرس ، ضد التهاب غیر استروئیدی ----- ۲۳۴
۲۳۸. نیکلوزامید Niclosamide ضد کرم ----- ۲۳۵
۲۳۹. نیکوراندیل Nicorandil ضد آنژین ----- ۲۳۶
۲۴۰. نیکوتین Nicotine داروی مورد استفاده در ترک سیگار ----- ۲۳۶
۲۴۱. اسید نیکوتینیک (نیاسین) Nicotinic Acid ضد چربی خون ----- ۲۳۷
۲۴۲. نیفدپین Nifedipine ضد آنژین ، ضد فشارخون ----- ۲۳۷
۲۴۳. نیتروفورانتوئین Nitrofurantion ضد عفونت مجاری ادراری ----- ۲۳۸
۲۴۴. نیتروفورازون Nitrofurazone آنتی بیوتیک موضعی ----- ۲۳۹
۲۴۵. نیتروگلیسرین Nitro Glycerin ضد آنژین صدری ----- ۲۳۹
۲۴۶. نانوکسی نول - ۹۹ Nonoxynol اسپرم کش ، ضد حاملگی ----- ۲۳۹
۲۴۷. نور اپی نفرین Norepinephrine تنگ کننده رگ‌ها ----- ۲۴۰
۲۴۸. نورتریپتیلین Nortriptyline ضد افسردگی سه حلقه‌ای ----- ۲۴۰
۲۴۹. نیستاتین Nystatin ضد قارچ ----- ۲۴۱
۲۵۰. اُفلوکساسین Ofloxacin آنتی بیوتیک (از دسته کینولون ها) ----- ۲۴۱
۲۵۱. تری گلیسرید « اُمگا - ۳ مارین » Omega - ۳ Marine Triglyceride چربی‌های اشباع نشده ----- ۲۴۲
۲۵۲. امپرازول Omeprazol ضد زخم معده ----- ۲۴۲
۲۵۳. اوندانسترون Ondansetron ضد استفراغ ----- ۲۴۳
۲۵۴. اورلیستات Orlistat داروی مورد استفاده در درمان چاقی ----- ۲۴۳
۲۵۵. اُ - آر - اس (سرم خوراکی) ORS جبران کننده آب و املاح از دست رفته در اسهال حاد ----- ۲۴۴
۲۵۶. اگزازپام Oxazepam ضد اضطراب ، خواب‌آور ، آرامبخش ----- ۲۴۴
۲۵۷. اکسی بوتینین Oxybutynin مورد استفاده در بیماری‌های ادراری ----- ۲۴۵
۲۵۸. اکسی بوتینین کلراید Oxybutynin Chloride ضد اسپاسم ، آنتی کولینرژیک ----- ۲۴۶
۲۵۹. اکسی تتراسیکلین Oxytetracycline آنتی بیوتیک ----- ۲۴۶
۲۶۰. اکسی توسین Oxytocin مورد استفاده در زایمان ----- ۲۴۶
۲۶۱. پانکراتین Pancreatin آنزیم پانکراس ، هضم کننده ----- ۲۴۷
۲۶۲. پارا آمینو بنزوئیک اسید (PABA) Para Amino Benzoic Acid ضد آفتاب ----- ۲۴۷
۲۶۳. پاراستامول (استامینوفن) Paracetamol ضد درد غیر اویپوئیدی ----- ۲۴۷
۲۶۴. پارومایسین Parmomycin Sulfate ضد آمیب ، آنتی بیوتیک ----- ۲۴۸
۲۶۵. پاروکستین Paroxetine ضد افسردگی ----- ۲۴۸
۲۶۶. پدیاتریک گریپ Pediatric Gripe ضد سرماخوردگی کودکان ----- ۲۴۹
۲۶۷. پنی سیلامین Penicilamine ضد روماتیسم ----- ۲۵۰
۲۶۸. پنی سیلین ۶,۳,۳ ۶-۳-۳ Penicillin پنی سیلین طبیعی ، آنتی بیوتیک ----- ۲۵۰
۲۶۹. پنی سیلین جی Penicillin G پنی سیلین طبیعی ، آنتی بیوتیک ----- ۲۵۰

۲۷۰	پنی‌سیلین جی بنزاتین (پنی‌سیلین بلند اثر) (Penicillin G Benzathin (Penicillin L . A)
۲۵۱	پنی‌سیلین طبیعی ، آنتی بیوتیک بتا - لاکتام
۲۵۱	پنی جی پروکائین Penicillin G Procaine پنی‌سیلین طبیعی ، آنتی بیوتیک بتا‌لاکتام
۲۵۲	پنی‌سیلین وی Penicillin V Potassium پنی‌سیلین طبیعی ، آنتی‌بیوتیک بتا‌لاکتام
۲۵۲	پرمترین Permetrin ضد انگل‌های پوستی
۲۵۳	پرفنازین Perphenazine ضد استفراغ ، ضد جنون
۲۵۳	فنازوپیریدین Phenazopyridine HCL ضد درد مجاری ادراری
۲۵۳	فنوباربیتال Phenobarbital ضد تشنج
۲۵۴	فنیل افرین کامپاند Phenylephrine Compound ضد احتقان
۲۵۴	فنیل افرین (مخصوص بینی) Phenylephrine HCL تنگ کننده رگ‌ها ، ضد احتقان
۲۵۵	فنیل افرین (چشمی) Phenylephrine گشاد کننده مردمک‌ها ، ضد احتقان
۲۵۵	فنیل پروپانول آمین Phenyl Propanol Lamine ضد احتقان
۲۵۶	فنی توئین Phenytoin ضد تشنج
۲۵۷	پیلوکارپین Pilocarpine مورد استفاده در درمان گلوکوم
۲۵۸	پیرازین Piperazine Hexahydrate ضد کرم
۲۵۸	پیراستام Piracetam محرک مغزی
۲۵۹	پیروکسیکام Piroxicam ضد نقرس ، ضد التهاب غیر استروئیدی
۲۵۹	پیزوتیفن Pizotifen ضد میگرن
۲۶۰	پودوفیلین Podophyllin داروی پوستی
۲۶۱	پلی میکسین Polymyxin B آنتی بیوتیک
۲۶۱	پوئیدون آیودین (بتادین) Povidone Iodine ضد عفونی کننده
۲۶۲	پراواستاتین Pravastatine ضد چربی خون
۲۶۲	پرازوسین Prazosin فشارخون ، گشاد کننده عروق
۲۶۳	پردنیزولون Prednisolone کورتون
۲۶۴	پروکائین امید Procainamide HCL ضد بی‌نظمی قلبی
۲۶۴	پروکلرپرازین Prochlorperazine ضد جنون و ضد استفراغ
۲۶۵	پروژسترون Progesterone پروژستین (هورمون جنسی زنانه)
۲۶۵	پرومازین Promazine ضد اضطراب
۲۶۶	پرومتازین Promethazine ضد استفراغ و ضد هیستامین
۲۶۷	پروپرانالول Propranolol ضد اضطراب ، بتابلوکر
۲۶۸	پروپیل تیوراسیل Propylthiouracil ضد تیروئید
۲۶۸	سودوافدرین Pseudoephedrine HCL آگونیست آلفا و بتا آدرنرژیک ، ضد احتقان
۲۶۹	پسیلیوم Psyllium ملین حجیم کننده مدفوع
۲۶۹	پیرانتل پاموات Pyrantel Pamoate ضد کرم
۲۶۹	زینک پیریتیون Pyrithion Zinc ضد سوره
۲۷۰	پیرونیوم پاموات Pyrvinium Pamoate ضد کرم

۳۰۵. کینین Quinine ضد مالاریا، شل کننده عضلانی
۳۰۶. رالوکسیفن Raloxifene مورد استفاده در بیماری‌های استخوانی
۳۰۷. رانیتیدین Ranitidine ضد زخم معده
۳۰۸. ریفامپیسین Rifampicin ضد سل
۳۰۹. رینگر Ringers جانشین مایعات و الکترولیت‌ها
۳۱۰. رینگر لاکتات Ringer Lactate جانشین مایعات و الکترولیت‌ها
۳۱۱. ریواستیگمین Rivastigmine ضد دمانس (زوال عقل)
۳۱۲. ساخارین سدیم Saccharin Sodium شیرین کننده مصنوعی
۳۱۳. سالبوتامول Salbutamol گشاد کننده مجاری هوایی ریه
۳۱۴. سالمترول Salmeterol گشاد کننده مجاری هوایی ریه
۳۱۵. سلنیم سولفاید Selenium Sulfide ضد عفونت، آنتی بیوتیک، ضد قارچ
۳۱۶. سیلدنفیل Sildenafil مورد استفاده در ناتوانی جنسی
۳۱۷. سولفادiazین نقره Silver Sulfadiazine ضد عفونت، سولفانامید
۳۱۸. سیم فیبرات Simfibrate پایین آورنده کلسترول سرم (ضد چربی)
۳۱۹. پماد ساده چشمی Simple Eye Ointment نرم کننده چشم
۳۲۰. سیمواستاتین Simvastatin پایین آورنده چربی خون
۳۲۱. کلرید سدیم (نرمال سالین) Sodium Chloride جانشین سدیم و کلر
۳۲۲. سدیم کروموجلایکات Sodium Cromoglicate ضد آلرژی
۳۲۳. سدیم فلوراید Sodium Fluoride ماده معدنی پیشگیری کننده از فساد دندان
۳۲۴. والپروات سدیم Sodium Valproate ضد تشنج
۳۲۵. سوماتروپین Somatropin هورمون، محرک رشد
۳۲۶. سوربیتول Sorbitol شیرین کننده، ملین
۳۲۷. اسپکینومایسین Spectinomycin آنتی بیوتیک
۳۲۸. استرپتوکیناز Streptokinase ضد لخته شدن خون در رگ‌ها
۳۲۹. استرپتومایسین Streptomycin Sulfate آنتی بیوتیک، ضد سل
۳۳۰. سوکرالفات Sucralfate ضد زخم معده
۳۳۱. سولفاستامید Sulfacetamide Sodium آنتی بیوتیک چشمی
۳۳۲. سولفاسالازین Sulfasalazine ضد روماتیسم، مورد استفاده در بیماری‌های التهابی روده
۳۳۳. سولفور Sulfur ضد آکنه، ضد سبوره، ضد گال (جرب)
۳۳۴. سوماترپتان Sumatriptan ضد میگرن
۳۳۵. تمپازپام Tempazepam ضد میگرن
۳۳۶. تربوتالین Terbutaline گشاد کننده مجاری هوایی
۳۳۷. ترفنادین Terfenadine آنتی هیستامین
۳۳۸. تستوسترون Testosterone هورمون جنسی مردانه
۳۳۹. تتراسیکلین Tetracycline آنتی بیوتیک
۳۴۰. تنوفیلین / آمینوفیلین Theophylline / Aminophylline گشاد کننده مجاری هوایی ریه

۲۹۱	تیابندازول Thiabendazole ضد کرم
۲۹۲	تیامین (ویتامین B _۱) Thiamine HCL ویتامین گروه B
۲۹۲	تیروکسین Thyroxine هورمون‌های غده تیروئید
۲۹۳	تیبولن Tibolone هورمون جنسی زنانه
۲۹۳	تیمالول Timolol بتابلوکر ، مورد استفاده در بیماری گلوکوم (آب سیاه)
۲۹۴	ترانگزامیک اسید Tranexamic Acid بندآورنده خون
۲۹۴	ترازودون Trazodone ضد افسردگی
۲۹۵	ترتینوین Tretinoin ضد آکنه ، ضد پسروریزیس
۳۴۹	تریامسینولون استوناید (سیستمیک) Triamcinolone Acetonide ضد التهاب ، مهارکننده دستگاه ایمنی
۲۹۶	تریامسینولون استوناید (موضعی) Triamcinolone Acetonide ضد التهاب ، کورتون موضعی
۲۹۶	تریامسینولون N . N . G کورتون ، ضد قارچ و ضد باکتری موضعی
۲۹۷	تری فلوپرازین Trifluoperazine Dihydrochloride ضد جنون ، آرامبخش
۲۹۷	تری هگزیفنیدیل Trihexyphenidyl HCL ضد پارکینسون ، ضد اسپاسم
۲۹۷	تریمتوپریم Trimethoprim ضد باکتری
۲۹۸	تریپل سولفا Triple Sulfa آنتی بیوتیک ، سولفانامید
۲۹۸	وانکومايسين Vancomycin ضد عفونت ، آنتی بیوتیک
۲۹۹	وراپامیل Verapamil ضد آنژین ، ضد فشارخون ، ضد بی نظمی قلب
۳۰۰	وازوپرسین Vasopressin ضد ادرار ، هورمون هیپوفیز خلفی
۳۰۰	ویتامین - آ (رتینول) Vitamin A ویتامین محلول در چربی
۳۰۰	ویتامین آ + د Vitamin A + D ویتامین محلول در چربی
۳۰۱	ویتامین ب - ۶ Vitamin B _۶ از ویتامین‌های گروه B
۳۰۲	ویتامین ب - ۱۲ Vitamin B _{۱۲} از ویتامین‌های گروه B
۳۰۲	ویتامین ای Vitamin E از گروه ویتامین‌ها
۳۰۲	ویتامین K _۱ (فیتونادیون) Vitamin K _۱ شکل مصنوعی ویتامین K
۳۰۲	وارفارین Warfarin ضد انعقاد خون
۳۰۳	زینک اکساید (اکسید روی) Zinc Oxide محافظ و ضد عفونی کننده پوست
۳۰۳	زینک سولفات (سولفات روی) Zinc Sulfate مکمل غذایی ، ضد عفونی کننده پوست
۳۰۴	زوپیکلن Zopiclone خواب‌آور

مقدمه مترجم

تاریخ تکامل علم طب را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد : دوره طب سنتی ، دوره طب مدرن و دوره طب پسامدرن . در عصر طب سنتی ، دانش پزشکی در انحصار افراد محدودی بود و کسانی که به حرفه طب اشتغال داشتند در رشته‌های دیگری نیز صاحب تبحر بودند . در این دوره بیماری‌های مسری و تغذیه‌ای شیوع بسیار داشتند ، توانایی جراحان در درمان بیماری‌ها بسیار محدود بود و مردم نیز آگاهی علمی چندانی از دانش پزشکی نداشتند ، گرچه به خود اجازه مداوای همه بیماری‌ها را می‌دادند !

با کشف واکسن‌ها ، آنتی‌بیوتیک‌ها ، داروهای بیهوشی و نیز پی بردن به علت بسیاری از بیماری‌ها ، طب وارد دوره جدیدی شد که عصر پزشکی مدرن نامیده می‌شود . در این دوره بیماری‌های عفونی مهار شدند ، بهداشت گسترش یافت و امیدهای زیادی برای درمان بیماری‌هایی مثل سرطان ایجاد شد .

با مشخص شدن محدودیت‌های پزشکی جدید در درمان بسیاری از بیماری‌های مزمن و بروز بیماری‌های جدیدی مثل ایدز ، پزشکی جدید برخی روش‌های طب قدیم را مجدداً به رسمیت شناخت و پزشکی مدرن نیز از بسیاری ادعاهای خود عقب نشست که این دوره مشخصاً عصر طب پسامدرن نامیده می‌شود . هم در عصر طب مدرن و هم در دوره پزشکی پسامدرن مجموعه آگاهی‌های عمومی در خصوص دانش طب گسترش حیرت‌آوری یافته است و آموزش مهارت‌ها و آگاهی‌های مرتبط با طب به مردم عادی ، جایگاه برجسته‌ای پیدا کرده است ، به نحوی که یکی از ویژگی‌های برجسته دوره فعلی ، اعتقاد به آموزش مسائل علمی در حوزه طب و داروشناسی به مردم عادی است .

البته در خصوص آموزش مسائل علمی مربوط با طب و داروشناسی به مردم عادی ، دو دیدگاه وجود دارد : یک دیدگاه معتقد است این کار سطح تفکر علمی را در مردم بالا می‌برد ، انتظارات آنها را از دانش پزشکی تعدیل می‌کند ، به نشر بیشتر این علم و تصحیح روند درمان کمک می‌کند ، دیدگاه غیرعلمی و اسطوره‌ای -

تخیلی آنان را اصلاح می کند ، اعتماد مردم را به داروها و درمان های پزشکی افزایش می دهد و التزام آنها را به فرامین بهداشتی و درمانی تقویت می کند . گروه دیگر معتقدند آموزش پزشکی و داروشناسی به مردم عادی باعث ایجاد غرور کاذب و حس خودپزشکانگاری در آنان شده ، رازآلود بودن حرفه و دانش طب را از بین می برد ، جرأت و جسارت خوددرمانی را در آنان بالا می برد ، التزام آنان به فرامین بهداشتی و درمانی را سست می کند و از منزلت اطبا و طب می کاهد . مجموعه تجربیات و بررسی ها نشان می دهد که علی رغم برخی عوارض و پیامدها ، دیدگاه اول به صواب نزدیک تر است و برکات و فوائد افزایش بصیرت علمی و بالینی مردم عادی بر زیان های احتمالی آن می چربد .

هدف مترجم این کتاب برداشتن گامی هرچند کوتاه در این راه نو و متعالی است ، راهی که در کشور ما هنوز رهروان زیادی ندارد و باید برای پررهور کردن آن تلاش بسیار کرد .

درباره این کتاب و نحوه استفاده صحیح از مطالب آن :

این کتاب ترجمه و تلخیصی است از کتاب « راهنمای مختصر و فشرده دارو و درمان » که توسط انجمن پزشکی بریتانیا (BMA) به نگارش درآمده است . ترجمه پیش روی شما از دو بخش تشکیل شده است : بخش اول در دوازده فصل تنظیم شده که هر کدام ، یکی از اعضای بدن را توضیح می دهند و در انتهای هر مبحث ، لیستی از داروهای موجود در بازار ارائه می شود . برخی از داروهای مهم این لیست ها در بخش دوم شرح مفصل داده شده اند و شما می توانید با مطالعه این جزئیات به درکی عمیق و علمی از نحوه تأثیر داروها بر بدن دست یابید .

بخش دوم شامل جزئیات داروهای رایج و پرکاربرد مورد استفاده در درمان بیماری های مختلف است .

قسمت عمده داروهای بخش دوم کتاب از منبع انگلیسی آن ترجمه شده اند و در مورد هر کدام نکات مهمی شامل : گروه دارویی ، نیاز دارو به تجویز پزشک ، میزان خطر در مصرف اضافی ، زمان و دفعات مصرف ، زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت

آن در بدن ، موارد منع مصرف و احتیاط ، عوارض ناخواسته ، تداخل های دارویی و مصرف آن در شیردهی و بارداری شرح داده شده اند . در این دسته از داروها ، شربت ، الگزیر و سایر اشکال سیال دارو تحت عنوان شکل مایع ذکر شده اند .

تعداد دیگری از داروها که در لیست متن اصلی نبودند برای تکمیل مطالب کتاب از منابع فارسی از جمله کتب داروهای ژنریک ایران جمع آوری و تلخیص شده اند که در مورد هر کدام نکات مهمی شامل : نام دارو ، اشکال دارویی موجود در ایران ، مقدار و روش مصرف ، موارد عمده استعمال دارو و عوارض جانبی مهم ، شرح داده شده اند . البته مقدار داروی مصرفی بر مبنای نیاز بالغین ذکر شده است . هر دو دسته داروهای فوق براساس حروف الفبا در فهرست واحدی تنظیم شده اند و شما با نگاه کردن به عناوین جزئیات ، متوجه می شوید که داروها متعلق به متن اصلی هستند یا توسط مترجم به فهرست اضافه شده اند .

از خوانندگان این کتاب انتظار می رود بعد از مطالعه آن نه آنچنان دچار وسواس و احتیاط شوند که نتوانند اطلاعات موجود آن را مورد استفاده عملی قرار دهند و نه آنچنان دچار غرور و خودپزشک بینی شوند که خود را از مراجعه به پزشکان و مراکز درمانی بی نیاز ببینند و به خوددرمانی و حتی درمان اطرافیان پردازند !

این کتاب نه برای تکمیل دکوراسیون منزل شما است و نه جایگزین آزمایشگاه ، بیمارستان ، مطب و پزشک است بلکه هدف آن تکمیل دانش و اطلاعات شما در خصوص کاری است که در مراکز درمانی توسط پزشکان و پیراپزشکان انجام می شود . همچنین این کتاب به شما کمک می کند آنچه را که به شما دستور داده اند با آگاهی و بصیرت بیشتر و خطای کمتری به کار برید . سالم و کامیاب باشید .

بخش اول

گروه‌های دارویی

۱۹	مغز و اعصاب
۲۶	قلب و دستگاه گردش خون
۳۳	دستگاه گوارش
۳۹	عضلات ، استخوان‌ها و مفاصل
۴۵	آلرژی
۴۷	عفونت‌ها و آلودگی‌های انگلی
۵۶	تغذیه
۶۰	هورمون‌ها و دستگاه غدد درون‌ریز
۶۹	دستگاه تنفس
۷۳	بردقیمی‌ها و بیماری‌های دستگاه ایمنی
۷۸	دستگاه شنوایی و دستگاه بینایی
۸۲	دستگاه تناسلی و ادراری
۹۱	پوست

مغز و اعصاب

بیماری‌های مغز و سیستم عصبی، خود را به صورت ضایعات و عوارض جسمی نشان می‌دهند. علایم جسمی می‌تواند به وسیله بیماری‌های متنوع مغز و دستگاه عصبی ایجاد شود. مرگ سلول‌های عصبی در اثر گردش ناکافی خون در مغز می‌تواند منجر به فلج اندام‌ها شود. اختلال جریان الکتریسته در رشته‌های عصبی مغز می‌تواند باعث تشنج شود. تغییرات موقتی گردش خون در مغز و اطراف آن، می‌تواند باعث ایجاد سردردهای میگرنی شود. بیماری پارکینسون در اثر کمبود تولید یک واسطه شیمیایی به نام دوپامین به وسیله سلول‌های تخصص یافته مغز ایجاد می‌شود. اگرچه برای بیماری‌های روانی و عاطفی علتی شناخته نشده ولی نقص در کارکرد سلول‌های عصبی می‌تواند در بروز این بیماری‌ها مؤثر باشد.

داروهایی که در این قسمت شرح داده می‌شود بیماری‌های دستگاه عصبی را از بین نمی‌برند بلکه ارتباط سیگنال‌ها را در سیستم عصبی اصلاح می‌کنند. به همین دلیل، این داروها باعث بهبود علایم بیماری شده یا کارکرد دستگاه عصبی را به حالت عادی برمی‌گردانند.

گروه‌های دارویی عمده در درمان بیماری‌های مغز و دستگاه عصبی عبارتند از:

- داروهای ضد درد
- داروهای خواب‌آور
- داروهای ضد اضطراب
- داروهای ضد افسردگی
- داروهای ضد جنون
- داروهای ضد مانیا (بیماری شیدایی)
- داروهای ضد تشنج
- داروهای ضد پارکینسون
- داروهای ضد مانس
- داروهای محرک سیستم عصبی
- داروهای ضد میگرن
- داروهای ضد استفراغ

داروهای ضد درد

ضددردها داروهایی هستند که باعث تسکین درد می‌شوند اما از آن‌جا که درد یک بیماری نیست، بلکه علامت بیماری است، شفای کامل درد، بستگی به درمان بیماری ایجادکننده درد دارد. در صورتی

که بیماری اصلی قابل درمان نباشد، ممکن است نیاز به استفاده بلندمدت از داروی ضد درد باشد. برای مثال: ضد درد باعث تسکین دندان درد می شود اما بهبودی اصلی زمانی حاصل می شود که بیماری دندان معالجه شود. ضد التهاب های غیر استروئیدی مدت زیادی است که برای درمان درد و التهاب استفاده می شوند، مانند آسپرین. ضد دردهای مخدر از مشتقات ماده ای به نام تریاک هستند که از گل خشخاش به دست می آید. این ترکیبات روی چند ناحیه از دستگاه عصبی به طور مستقیم اثر می کنند. بی حس کننده های موضعی جهت جلوگیری از درد، در جراحی های کوچک استفاده می شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

اوپیوئیدها شامل: کوکودامول Co-codamol - کوکوداپرین Co-codaprin - کدئین Codeine - کودیدرامول Co-dydramol - کوپروکسامول Co-proxamol - مورفین Morphine - دیپیپانون Dipipanone - فنتانیل Fentanyl - میتازینول Meptazinol - متادون Methadone - پنتازوسین Pentazocin - پتیدین Pethidine - فنازوسین Fhenazocine - ترامادول Tramadol. ضد التهاب های غیر استروئیدی (NSAIDs) شامل: آسپرین Aspirin - دیکلوفناک Diclofenac - اتودولاک Etodolac - فن بوفن Fenbufen - ایبوپروفن Ibuprofen - ایندومتاسین Indomethacin - کتوپروفن Ketoprofen - کتورولاک Ketorolac - مفنایک اسید Mefenamic acid - ناپروکسن Naproxen - پیروکسیکام Piroxicam. داروهای دیگر شامل: نفوپام Nefopam - پاراستامول (استامینوفن) Paracetamol.

داروهای خواب آور

اشکال در به خواب رفتن یا ادامه خواب علل زیادی دارد. برخی از مردم دچار نگرانی های موقتی یا ناراحتی های ناشی از یک بیماری جزئی می شوند اما بی خوابی مداوم می تواند ناشی از ناراحتی های روانی مانند اضطراب، افسردگی یا ناراحتی ناشی از بیماری های جسمی باشد. برای رفع بی خوابی های موقتی، اقداماتی مانند نوشیدن شیر گرم یا دوش گرفتن با آب گرم، درمان مناسبی هستند. درمان با داروهای خواب آور، زمانی صورت می گیرد که روش های غیر دارویی مانند آنچه که ذکر شد، شکست خورده باشد.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

بنزودیازپین ها شامل: لوپرازولام Loprazolam - لورمتازپام Lormetazepam - نیترازپام Nitrazepam - تمازپام Temazepam.

باربیتورات ها شامل: آمورباربیتال Amobarbital.

مشتقات کلر شامل: کلرال بتائین Chloral Betaine - کلرال هیدرات Chloral Hydrate.

داروهای دیگر شامل: کلرمتیازول **Chlormethiazole** - دیفن هیدرامین **Diphenhydramine** - زولپیدم **Zolpidem** - زوپیکلن **Zopiclone**.

داروهای ضد اضطراب

مقدار کمی استرس جهت تحریک فرد برای فعالیت‌های عادی روزمره مفید است اما اگر مقدار استرس افزایش یابد حالتی پیش می‌آید که به آن اضطراب می‌گویند. شخص مضطرب به چیزهایی توجه می‌کند یا از چیزهایی می‌ترسد و نگران چیزهایی است که اصلاً واقعیت ندارد. اضطراب زمانی ایجاد می‌شود که تعادل برخی واسطه‌های شیمیایی در مغز به هم بخورد. اگر بخواهیم اضطراب را به طور اساسی درمان کنیم باید به درمان بیماری اصلی منتهی به اضطراب بپردازیم.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

بنزودیازپین‌ها شامل: کلردیازپوکساید **Chlordiazepoxide** - دیازپام **Diazepam** - لورازپام **Lorazepam** - اکزازپام **Oxazepam**.

بتابلوکرها شامل: آتنولول **Atenolol** - اوکسپرنولول **Oxprenolol** - پروپرانولول **Propranolol**.

داروهای دیگر شامل: بوسپیرون **Buspiron** - پرومازین **Promazine**.

داروهای ضد افسردگی

حزن و اندوه و دلگیر شدن که گاه اتفاق می‌افتد طبیعی است و به سرعت رفع می‌گردد ولی افسردگی شدید، می‌تواند از اتفاقات مختلف زندگی مانند: از دست دادن عزیزان، بیماری‌های مختلف و گاه بدون علت خاص ایجاد شود. در بیماران افسرده، تولید برخی واسطه‌های شیمیایی کاهش می‌یابد که مصرف داروهای ضد افسردگی، سطح این مواد را در مغز به حالت عادی برمی‌گرداند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای TCAs شامل: آمی‌تریپتیلین **Amitriptyline** - آموکسپاین

Amoxapine - کلومپرامین **Clomipramine** - داسولپین **Dosulepin** - دوکسپین **Doxepine** -

ایمی‌پرامین **Imipramine** - لوفپرامین **Lofepamine** - نورتریپتیلین **Nortriptyline** - پروتریپتیلین

Protriptyline - تریمیپرامین **Trimipramine**.

مهارکننده‌های بازجذب انتخابی سروتونین SSRIs شامل: سیتالوپرام **Citalopram** - فلوکستین

Fluoxetin - فلووکسامین **Fluvoxamine** - پاروکستین **Paroxetine** - سرتالین **Sertraline**.

مهارکننده‌های آنزیم مونوآمینوآکسیداز MAOIs شامل: ایزوکرپوکسازید **Isocarboxazid** -

موکلوبماید **Moclobemide** - فنلزین **Phenelzine**.

داروهای دیگر شامل: فلوپنتیکسل Flupentixol - ماپروتیلین Maprotiline - میانسرین Mianserin - میرتازپین Mirtazepine - نفازودون Nefazodone - ربوکستین Reboxetine - ترازودون Trazodone - ونلافاکسین Venlafaxine - ویلوکسازین Viloxazine .

داروهای ضد جنون

واژه سایکوز (جنون) برای توصیف مجموعه‌ای از بیماری‌های روانی که باعث مختل شدن تفکر منطقی، رفتار عاقلانه و درک واقعیات می‌شود به کار می‌رود. این بیماری‌ها شامل: اسکیزوفرنی، بیماری دوقطبی (مانیک - دپرشن) و پارانویا می‌باشند. اگرچه علت دقیق این بیماری‌ها مشخص نیست اما استرس، وراثت و ضایعات مغزی در ایجاد آن‌ها دخیل هستند. گاهی نیز جنون گذرا در افراد استفاده کننده از داروهای روان گردان و نیز کسانی که مصرف الکل را به طور ناگهانی قطع کرده‌اند دیده می‌شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

فنتیازین‌ها شامل: کلرپرومازین Chlorpromazine - فلوفنازین Fluphenazine - متوتریمپرازین Methotrimeprazine - پرفنازین Perphenazine - پپوتیازین Pipotiazine - تیوریدازین Thioridazine - تری فلوپرازین Trifluoperazine .

بوتیروفنون‌ها شامل: بن‌پریدول Benperidol - دروپریدول Droperidol - هالوپریدول Haloperidol .

داروهای دیگر شامل: آمیسولپراید / سولپیراید Sulpiride / Amisulpride - کلوزاپین Clozapine - فلوپنتیکسل Flupentixol - اولانزاپین Olanzapine - اکسی‌پرتین Oxypertine - پری‌سیازین Pericyazine - پیموزاید Pimozide - کوتیاپین Quetiapine - ریسپریدون Risperidone - زوتپین Zotepine - زوکلوپنتیکسل Zuclopentixol .

داروهای ضد مانیا

تغییرات خلق تا حدی طبیعی است اما وقتی تغییرات خلقی شکلی غیرعادی به خود گرفت و با تغییرات متناوبی بین دو حالت سرخوشی بیش از حد و افسردگی توأم شد، ایجاد نوعی بیماری شده که **مانیک دپرشن** نامیده می‌شود. این بیماری به وسیلهٔ املاح لیتیم درمان می‌شود.

داروهای شایع این گروه عبارتند از:

لیتیم Lithium - کاربامازپین Carbamazepine .

داروهای ضد تشنج

پیام‌های الکتریکی در مغز به خوبی هماهنگ شده و باعث حرکت طبیعی دست‌ها و پاها می‌شوند. این پیام‌ها می‌توانند نامنظم و آشفته شوند و منجر به حرکت‌های بیمارگونهٔ اندام‌ها و تغییرات روانی

شوند که به عنوان تشنج شناخته می‌شوند. شایع‌ترین علت تشنج عود کننده، بیماری صرع می‌باشد که اغلب معلول بیماری‌ها یا ضایعات مغزی می‌باشد. تشنج در اثر مسمومیت با برخی داروها ایجاد می‌شود. در کودکان زیر ۷ سال، تب بالا باعث بروز تشنج می‌شود. داروهای ضد تشنج برای پیش‌گیری از حمله‌های صرعی به کار می‌روند و نیز تشنج را متوقف می‌کنند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

کاربامازپین Carbamazepine - کلوبازام Clobazam - کلومتیازول Clomethiazole - کلونازپام Clonazepam - دیازپام Diazepam - اتوسوکسیماید Ethosuximide - گاباپنتین Gabapentin - لاموتریزین Lamotrigine - لورازپام Lorazepam - فنوباریتال Phenobarbital - فنی‌توئین Phenytoin - پیراستام Piracetam - پریمیدون Primidone - والپروات سدیم Sodium Valproate - تیآگابین Tiagabine - توپیرامات Topiramate - ویگابترین Vigabatrin.

داروهای ضد پارکینسون

پارکینسونیزم یک واژه کلی است و به حالتی که در آن مجموعه علائم لرز سر و اندام‌ها، سفتی ماهیچه، چهره بی‌حالت و بی‌احساس و ناتوانی در شروع یا کنترل حرکات وجود دارد اطلاق می‌شود. پارکینسونیزم علل متنوعی دارد اما شایع‌ترین علت آن بیماری پارکینسون است که در اثر آن سلول‌های سازنده ماده‌ای به نام دوپامین در مغز، آسیب می‌بینند. عوارض داروهای ضد جنون و نیز باریک شدن رگ‌های خونی داخل مغز، از دیگر علل پارکینسونیزم هستند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

داروهای آنتی‌کولینرژیک شامل: بنزهگزول Benzhexole - بنزتروپین Bantzropine - بایپریدین Biperidine - اورفنادرین Orphenadrine - پروسیکلیدین Procyclidine. Dopamine - boosting drugs شامل: آمانتادین Amantadine - اپومورفین Apomorphine - بروموکریپتین Bromocriptine - کابرگولین Cabergoline - لودوپا Levodopa - لیزوراید Lisuride - پرامیپکسل Pramipexol - روپینیرول Ropinirole - سلژیلین Selegiline.

داروهای ضد دمانس (زوال عقل)

دمانس کاهش پیش رونده کارکرد مغز بوده و شدت آن به حدی است که فعالیت‌های عادی، شغلی و اجتماعی فرد مبتلا را تحت تأثیر قرار می‌دهد. دمانس ممکن است ناشی از کاهش گردش خون مغز یا بیماری آلزایمر یا اسکروز یا ام‌اس باشد. مهم‌ترین علت دمانس، بیماری آلزایمر است.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

دانپزیل Donepezil - ریواستیگمین Rivastigmine.

داروهای محرک دستگاه عصبی

وضعیت هوشیاری شخص در طول روز تغییر می کند و این تغییرات تحت کنترل واسطه های شیمیایی موجود در مغز به ۲ گروه تقسیم می شوند :

گروه اول اثری مهارکننده و کاهنده روی هوشیاری دارند و گروه دیگر اثر محرک و افزایش دهنده روی هوشیاری دارند و باعث افزایش بیداری می شوند . وضعیت خاصی وجود دارد که در آن شخص تمایل غیرعادی و شدید به خواب دارد که ناركولپسی نامیده می شود .

در شخص مبتلا به این وضعیت از داروهای محرک استفاده می شود . شایع ترین فرآورده خانگی افزایش دهنده هوشیاری ، کافئین است که در قهوه و چای یافت می شود . باید توجه داشت که مصرف این داروها در افراد دارای مشکلات روانی مضر است .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

محرک های دستگاه تنفس شامل : دگزاپرام Doxapram - تتوفیلین / آمینوفیلین Theophylline / Aminophylline .

داروهای دیگر شامل : کافئین Caffeine - متیل فنیدات Methylphenidate - مدافینیل Modafinil .

داروهای ضد میگرن

میگرن واژه ای است برای توصیف نوعی سردرد شدید که عودکننده بوده و یک طرف سر را تحت تأثیر قرار می دهد . این بیماری در اثر تغییرات در عروق مغز و اطراف سر اتفاق می افتد و ممکن است با تهوع و استفراغ توأم باشد . میگرن با علائم هشدار دهنده ای مانند احساس یک نور خیره کننده ، حالت کرختی ، احساس سوزش در بازو و اختلال در تکلم همراه است . اگرچه علت میگرن ناشناخته است اما عواملی چون ورزش ، فعالیت سنگین فیزیکی ، ضربه به سر ، غذاها یا داروهای خاص ، استرس ، شوک ، فشار روحی و علل ارثی می توانند باعث شروع یک حمله میگرنی شوند . این داروها علت اصلی را برطرف نمی کنند . میگرن می تواند خود به خود بهبود یابد و در بسیاری از افراد نیز با یک مسکن رفع می شود .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

داروهای پیش گیری کننده از وقوع میگرن شامل : آمی تریپتیلین Amitriptyline - کلونیدین Clonidine - سیپروهپتادین Cyproheptadine - متی سرجید methysergide - پیزوتیفن Pizotifen - پروپرانولول Propranolol - وراپامیل Verapamil - نیفدپین Nifedipine .
اگونست های HT₁₅ شامل : ناراتریپتان Naratriptan - ریزاتریپتان Rizatriptan - سوماتریپتان Sumatriptan - زولمی تریپتان Zolmitriptan .

داروهای ضد استفراغ

ضد استفراغ‌ها برای پیش‌گیری از تهوع و استفراغ یا درمان آن‌ها به کار می‌روند. استفراغ واکنش بدن به مواد مضر جهت خارج کردن آن‌ها از دستگاه گوارش است. استفراغ می‌تواند علامت برخی از بیماری‌ها باشد. تهوع و استفراغ می‌تواند در اثر مسافرت، عفونت مجاری گوارشی، بارداری و سرگیجه ایجاد شود یا جزء آثار جانبی شیمی‌درمانی، رادیوتراپی و نیز داروهای بیهوشی باشد. داروهای ضد استفراغ نباید بیش از چند روز مصرف شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

- داروهای آنتی هیستامین شامل : سیناریزین Cinarizine - سیکلیزین Cyclizine - دیمن هیدرینات Dimenhydrinate - مکلوژین Meclozine - پرومتازین Promethazine .
- فنوتیازین‌ها شامل : کلرپرومازین Chlorpromazine - پرفنازین Perphenazine - پروکلرپرازین Prochlorperazine .
- آنتاگونیست‌های HT_{35} شامل : گرانیسترون Granisetron - اوندانسترون Ondansetron - تروپیسترون Tropisetron .
- بوتیروفنون‌ها شامل : هالوپریدول Haloperidol .
- داروهای دیگر شامل : بتاهستین Betahistine - دامپریدون Domperidone - هیوسین هیدروبروماید Hyoscine Hydrobromide - متوکلوپرامید Metoclopramide - نابیلون Nabilone .

قلب و دستگاه گردش خون

خون ، اکسیژن ، مواد غذایی و گرما را در داخل بدن منتقل می کند همچنین مواد زائد بدن جهت دفع در کلیه ها ، داروها و پیام های شیمیایی توسط خون منتقل می شوند . خون موجود در سیاهرگ ها توسط قلب به ریه ها پمپ شده و بعد از اکسیژن گیری در ریه ها به وسیله قلب به اندام های مختلف بدن مثل مغز و دستگاه گوارش پمپ می شود . عواملی مانند ضعف پمپ قلب ، افزایش خیلی زیاد ضربان قلب و بی نظمی ضربان قلب می توانند باعث گردش ناکافی خون در بدن شوند . رسوب چربی در دیواره رگ ها باعث انسداد و تنگی آن ها می شود .

تنگ شدن رگ ها ، منجر به کاهش خون در مغز ، اندام ها و عضله های قلبی می شود . باریک شدن رگ های قلبی باعث آثرین صدري شده و در چنین شرایطی اگر لخته خونی در رگ ها به وجود آید ، ممکن است باعث انسداد عروق دیواره عضلانی قلب شود .
از آن جا که مبتلایان به بیماری های قلبی بیش از یک مشکل دارند ، بیش از یک دارو در درمان آن ها مورد استفاده قرار می گیرد .

گروه های دارویی عمده در درمان بیماری های قلب و عروق عبارتند از :

- داروهای دیجیتالی
- بتابلوکرها
- گشادکننده های رگ ها
- دیورتیک ها
- داروهای ضدآریتمی
- داروهای ضدآثرین
- داروهای ضدفشارخون
- داروهای پایین آورنده چربی خون
- داروهای مؤثر بر فرآیند لخته شدن خون

داروهای دیجیتالی

ترکیبات دیجیتالی ، ترکیباتی هستند که از برگ های گیاهان خانواده انگشتان های به دست می آید و در درمان بیماری های قلبی به کار می روند . این داروها ، بیماری های قلبی را درمان نمی کنند بلکه فعالیت پمپ قلب را اصلاح کرده و منجر به از بین رفتن علایم ناشی از ضعف کارکرد قلب می شوند . مصرف

ترکیبات دیجیتالی، باعث بهبود علایم نارسایی قلبی مانند خستگی، تنگی نفس و ورم پا می‌شوند؛ همچنین این ترکیبات ظرفیت فیزیکی را در شخص مبتلا به نارسایی قلبی افزایش می‌دهند. این داروها آثار سمی دارند. افزایش سطح این داروها در خون باعث بروز علایم مسمومیت با داروهای دیجیتالی می‌شود. دیگوکسین و دیجیتوکسین از مهم‌ترین ترکیبات دیجیتالی به شمار می‌روند.

داروهای متداول این گروه عبارتند از :

دیگوکسین Digoxin - دیجیتوکسین Digitoxin .

بتابلو کرها

داروهایی هستند که انتقال تحریکات از راه گیرنده‌های بتا را در بدن مهار می‌کنند؛ گیرنده‌های بتا به دو نوع بتا یک «B₁» و بتا دو «B₂» تقسیم می‌شوند. گیرنده‌های بتا یک «B₁» در عضله‌های قلبی و گیرنده‌های بتا دو «B₂» در مجاری هوایی و رگ‌های خونی یافت می‌شوند. بتابلوکرها برای درمان آنژین صدری، فشارخون بالا، بی‌نظمی ضربان قلب بعد از حمله قلبی برای جلوگیری از ضربان غیرطبیعی قلب یا جلوگیری از ضایعات بیشتر عضله‌های قلبی، اصلاح کارکرد قلب در بیماری عضلات قلب، جلوگیری از سردرد میگرنی، کاهش علایم فیزیکی اضطراب، کنترل علایم پرکاری تیروئید و به صورت قطره چشمی برای کاهش فشار چشم در بیماری (گلوکوم) به کار می‌روند. مهم‌ترین خطر در مصرف بتابلوکرها، تشدید اختلالات تنفسی ناشی از برونشیت، آسم و سایر بیماری‌های تنفسی است.

داروهای متداول این گروه عبارتند از :

داروهای انتخابی قلب شامل: آتنولول Atenolol - بتاکسولول Betaxolol - بیزاپرولول Bisoprolol - سلپرولول Celiprolol - متوپرولول Metoprolol .
داروهای غیر انتخابی قلب شامل: اسبوتولول Acebutolol، کارودیلول Carvedilol - لابتالول Labetalol - نادولول Nadolol - پنیدولول Pindolol - پروپرانولول Propranolol - سوتالول Sotalol - تیمولول Timolol .

داروهای گشاد کننده رگ‌ها

این داروها باعث گشادتر شدن رگ‌ها می‌شوند و مورد استفاده عمده آن‌ها زمانی است که تنگ شدن رگ‌ها باعث کاهش گردش خون در جایی مثل عضلات قلب و کاهش اکسیژن‌رسانی شود. همچنین از گشادکننده‌های عروقی برای کاهش فشارخون و درمان آنژین استفاده می‌شود. خطر عمده گشادکننده‌های عروقی، کاهش زیاد فشارخون است. این امر می‌تواند باعث سرگیجه هنگام ایستادن، به خصوص در افرادی که دچار بی‌ثباتی فشارخون هستند، شود.

داروهای متداول این گروه عبارتند از :

مهارکننده‌های آنزیم تبدیل‌کننده آنژیوتانسین شامل : کاپتوپریل Captopril - سیلازاپریل Cilazapril - انالاپریل Enalapril - فوزیناپریل Fosinopril - لیزیناپریل Lisinopril - موکسیپریل Moexipril - پرینداپریل Perindopril - کیناپریل Quinapril - رامیپریل Ramipril - ترندالاپریل Trandolapril .

بازکننده کانال پتاسیم شامل : نیکوراندیل Nicorandil .

آلفابلوکرها شامل : دکزازوسین Doxazosin - ایندورامین Indoramin - پرازوسین Prazosin - ترازوسین Trazosin .

مسدودکننده‌های کانال کلسیم شامل : آملودیپین Amlodipine - دیلتیازم Diltiazem - فلودیپین Felodipin - ايسرادىپين Isradipine - لاسى‌ديپين Lacidipine - لركانى‌ديپين Lercanidipine - نيكاردىپين Nicardipine - نیفدیپین Nifedipine - وراپامیل Verapamil .

بلوک‌کننده‌های آنژیوتانسین دو شامل : کاندسارتان Candesartan - ایربسارتان Irbesartan - لوسارتان Losartan - والسارتان Valsartan .

نیتراها شامل : گلیسرل تری نیترا Glyceryltrinitrate - ایزوسورباید دی نیترا / مونونیترا Isosorbide Dinitrate / Mono nitrate .

داروهای دیگر شامل : هیدرالازین Hydralazine - مینوکسیدیل Minoxidil .

دیورتیک‌ها

دیورتیک‌ها آب اضافی بدن را به صورت ادرار دفع می‌کنند و باعث کاهش ورم و بهبود کارکرد پمپ قلب می‌شوند و نیز بر روی کلیه که عضو کنترل‌کننده آب بدن است اثر می‌کنند. دیورتیک‌ها می‌توانند باعث اختلال در مواد شیمیایی خون شوند که مهم‌ترین آن‌ها، کاهش پتاسیم خون است. مصرف هم‌زمان دیورتیک‌ها با دیجیتال‌ها، خطر ریتم غیرطبیعی قلب را تشدید می‌کند. برخی دیورتیک‌ها سطح اوره در خون را افزایش داده باعث افزایش خطر نقرس می‌شوند. برخی دیگر سطح قندخون را بالا برده و برای افراد دیابتی خطر ساز می‌شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

دیورتیک‌های لوپ هنله شامل : بومتاناید Bumetanide - اتاکرینیک اسید Ethacrynic acid -

فوروزماید Furosemide - تورازماید Torasemide .

دیورتیک‌های نگهدارنده پتاسیم شامل : آمیلوراید Amiloride - اسپرونولاکتون

Spironolacton - تریامترن Triamterene .

تiazیدها شامل: بندروفلومتازید Bendroflumethazide - کلروتیازید Chlorothiazide - کلرتالیدون Chlortalidone - هیدروکلروتیازید Hydrochlorothiazide - هیدروفلومتازید Hydroflumethiazide - ایندپامید Indapamide - مفروزاید Mefruside - میتولازون Metolazone - پلی تیازید Polythiazide - گزیپامید Xipamide .

ضد آریتمی ها

قلب دارای دو حفره فوقانی و دو حفره تحتانی است که دهلیز و بطن نامیده می شوند . فعالیت پمپی این چهار حفره از راه دستورها و پیام های الکتریکی تنظیم می شود که به وسیله گره پیش آهنگ در قلب تولید می شود و به وسیله مسیر هدایتی قلب به بخش های مختلف آن فرستاده می شود . اگر این هماهنگی مختل شود حالتی ایجاد می شود که به آن آریتمی می گویند .

علل آریتمی

نقایص مادرزادی ، بیماری های عروقی ، بیماری های قلبی ، پرکاری تیروئید ، مصرف داروهایی مانند کافئین و آنتی کولینرژیک باعث ایجاد آریتمی می شوند . در صورتی که آریتمی کارکرد قلب را تحت تأثیر قرار دهد و باعث نارسایی گردش خون شود درمان آن ضرورت دارد . در صورت بروز آریتمی شدید و ناگهانی تجویز داروهای ضد آریتمی به صورت تزریقی لازم است .

این داروها از بروز علایم آریتمی جلوگیری می کنند و حتی منجر به ریتم عادی قلب می شوند . این داروها به همان اندازه که آریتمی را کنترل می کنند ، ممکن است باعث افت کارکرد قلب شوند و از این راه منجر به سرگیجه در حالت ایستاده و تنگی نفس در هنگام فعالیت شوند .

داروهای متداول این گروه عبارتند از :

بتابلو کرها : مراجعه شود به صفحه ۲۷

مسدودکننده های کانال کلسیم شامل : وراپامیل Verapamil .

داروهای دیجیتالی شامل : دیگوکسین Digoxin - دیجیتوکسین Digitoxin .

داروهای دیگر شامل : آدنوزین Adenosine - آمیودارون Amiodarone - برتیلیوم Bertylum - دیزوپیرامید Disopyramide - فلوکائینید Flecainide - لیگنوکائین Lignocaine - مگزیتلین Mexiletine - موراسیزین Moracizine - پروکائین آمید Procainamide - پروپافنون Propafenone - کینیدین Quinidine .

داروهای ضد آنژین

آنژین عبارت است از درد در ناحیه قفسه سینه که در اثر نارسایی در اکسیژن رسانی به عضله های قلب ایجاد می شود . علت آنژین تنگ شدن سرخرگ های دیواره عضلانی قلب است . تنگ شدن این

رگ‌ها باعث کاهش خون‌رسانی و اکسیژن‌رسانی به عضله‌های قلب می‌شود. افرادی که مصرف چربی بالایی دارند و نیز افراد سیگاری، بیشتر در معرض رسوب چربی در دیواره سرخرگ‌های دیواره عضلانی قلب و در نتیجه ابتلا به آنژین می‌باشند.

وقوع مکرر آنژین صدری می‌تواند باعث ناتوانی شخص شود و در صورتی که درمان صورت نگیرد خطر وقوع حمله قلبی افزایش می‌یابد. در صورتی که آنژین با دارو کنترل نشود، ممکن است عمل جراحی برای بهبود جریان خون عضله‌های قلب ضرورت داشته باشد.

داروهای متداول این گروه عبارتند از:

بتابلو کرها: مراجعه شود به صفحه ۲۷

مسدودکننده‌های کانال کلسیم شامل: Nifedipine - املودیپین Amlodipine - دiltiazem - نیکاردیپین Nicardipine.

نیتترات‌ها شامل: گلیسریل تری نیتترات - ایزوسورباید دی نیتترات / مونونیتترات Isosorbide dinitrate / Mononitrate.

بازکننده‌های کانال پتاسیم شامل: نیکوراندیل Nicorandil.

داروهای دیگر شامل: آسپرین Aspirine - سیمواستاتین Simvastatin - هپارین Heparin.

داروهای ضد فشارخون

فشارخون عبارت از مقدار نیرویی است که به وسیله جریان خون به دیواره سرخرگ‌ها وارد می‌شود. فشارخون دارای یک حداقل و یک حداکثر است که فشارخون حداکثر در طی انقباض بطن‌ها و فشارخون حداقل در هنگام استراحت و انقباض بطن‌ها ایجاد می‌شود. فشارخون بالا، زمانی است که در ۳ زمان مختلف فشارخون شخص بالاتر از حد معمول باشد و تنها یک بار اندازه‌گیری نمی‌تواند بالا بودن فشارخون شخص را اثبات کند. فشارخون گاه در اثر یک بیماری خاص ایجاد می‌شود. گروه‌های خاصی در معرض افزایش فشارخون قرار دارند که عبارتند از دیابتی‌ها، افراد با چربی خون بالا، افراد دارای ضایعات قلبی مادرزادی و افرادی که دخانیات مصرف می‌کنند.

سفیدپوستان کمتر دچار فشارخون هستند تا سیاه‌پوستان و افرادی که نمک مصرفی آن‌ها زیاد است بیشتر دچار فشارخون می‌شوند. داروهای ضد فشارخون باعث از بین رفتن فشارخون نمی‌شوند بلکه در هنگام مصرف آن‌ها فشارخون کاهش می‌یابد. نحوه درمان دارویی فشارخون بستگی به شدت فشارخون دارد. در ابتدای شروع درمان فشارخون خفیف و متوسط به طور معمول از یک دارو استفاده می‌شود.

داروهای متداول این گروه عبارتند از :

مهارکننده‌های آنزیم تبدیل‌کننده آنژیوتانسین (ACE) : مراجعه شود به صفحه ۲۸

بتابلوکرها : مراجعه شود به صفحه ۲۷

مسدودکننده‌های کانال کلسیم : مراجعه شود به صفحه ۲۹

دیورتیکه‌ها : مراجعه شود به صفحات ۲۸ و ۲۹

داروهای ضد فشارخون مؤثر بر اعصاب مرکزی شامل : کلونیدین Clonidine - موکسونیدین

Methyldopa - متیل دوپا Moxonidine .

آلفابلوکرها شامل : دکزازوسین Doxazosin - ترازوسین Terazosin - پرازوسین Prazosin .

داروهای پایین‌آورنده چربی خون

در خون چند نوع چربی وجود دارد که برای کارکرد طبیعی بدن ضروری است اما بالا رفتن غلظت آن‌ها در خون می‌تواند ضرر داشته باشد . غلظت بالای کلسترول زیان بارتر از موارد دیگر است و غلظت بالای چربی ، می‌تواند منجر به رسوب آن در سرخرگ‌ها و ایجاد آرترواسکلروز شود . داروهای ضد چربی خون زمانی استفاده می‌شوند که اقداماتی مانند رژیم غذایی کم‌چربی مؤثر واقع نشود . داروها ، چربی رسوب کرده را حل می‌کنند و از ایجاد رسوبات بیشتر نیز جلوگیری می‌کنند . نوع داروی مورد استفاده بستگی دارد به اینکه سطح کدام نوع چربی در خون بالا رفته باشد .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

فیبرات‌ها شامل : بزاقیبرات Bezafibrate - سیپروفیبرات Ciprofibrate - فنوفیبرات

Fenofibrate - جم‌فیبروزیل Gemfibrozil .

استاتین‌ها شامل : اتورواستاتین Atorvastatin - فلوواستاتین Fluvastatin - پراواستاتین

Pravastatin - سیمواستاتین Simvastatin .

داروهایی که به املاح صفراوی می‌چسبند شامل : کلستیرامین Colestyramine - کلستپول

Colestipol - اسپاچولا Ispaghula .

اسید نیکوتینیک و مشتقات آن شامل : آسی‌پیموکس Acipimox - نیکوتینیک اسید Nicotinic acid .

داروهای دیگر مؤثر بر کبد شامل : تری‌گلیسریدهای امگا سه مارین Omega 3 marine

triglycerides .

داروهای مؤثر بر لخته شدن خون

وقتی در اثر ضایعه یا جراحی خونریزی ایجاد می شود بدن به طور طبیعی سعی می کند خونریزی را متوقف کند . این کار در دو مرحله صورت می گیرد : ابتدا سلول هایی که پلاکت نامیده می شوند در محل ضایعه تجمع کرده و به صورت یک توده درمی آیند ، سپس ماده ای شیمیایی از پلاکت ها ترشح می شود که منجر به فعال شدن فاکتورهای انعقادی خون شده و در نهایت به تشکیل ماده پروتئینی فیبرین می انجامد . ویتامین K هم در این فرآیند نقش مهمی دارد .

برخی بیماری ها بر فرآیند لخته شدن خون اثر می گذارند و منجر به تشکیل بیش از حد لخته یا کاهش لخته شدن خون می شوند . افزایش لخته شدن خون می تواند باعث مسدود شدن رگ های خونی و عدم خون رسانی به قسمت های حیاتی بدن شود و کاهش لخته شدن ، خطر از دست رفتن زیاد خون را در پی دارد .

لخته خونی که در اثر جراحت یا جراحی به وجود می آید می تواند در جریان خون حرکت کرده و با گیر کردن در مسیر رگ های خون رسان ، برای اعضای حیاتی بدن مثل قلب و مغز مشکلاتی ایجاد کند . ضد انعقادها یا از تشکیل لخته جلوگیری می کنند و یا باعث تثبیت لخته موجود و جلوگیری از آزاد شدن و شناور شدن آن ها در جریان خون می شوند . این داروها به دو گروه خوراکی و تزریقی تقسیم می شوند که خوراکی بعد از چند روز و تزریقی بلافاصله اثر می کند .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

فاکتور هشت VIII - فاکتور نه IX - فاکتور VIIa - داروی کلپیدوگرل Clopidogrel .

داروهای ضد تجزیه فیبرین یا داروهای هموستاتیک شامل : آپروتینین Aprotinin - اتامسیلات Etamsylate - ترانگزامیک اسید Tranexamic acid - ویتامین K - فیتومنادیون Phytomenadione .

داروهای ضد پلاکت شامل : آسپرین Aspirin - دی پیریدامول Dipyridamole .

ترکیبات خانواده هپارین شامل : سرتوپارین Certoparin - دالتپارین Dalteparin - داناپاروید

Danaparoid - انوکسپارین Enoxaparin - تینازپارین Tinazaparin - هپارین Heparin .

داروهای ترومبولیتیک شامل : آلتپلاز Alteplase - آنیسترپلاز Anistreplase - رتپلاز

Reteplase - استرپتوکیناز Streptokinase - اوروکیناز Urokinase .

ضد انعقاد های خوراکی شامل : نیکوملون Nicoumelone - وارفارین Warfarin .

دستگاه گوارش

دستگاه گوارش مجرای است که مواد غذایی ضمن عبور از قسمت‌های مختلف آن برای جذب به وسیله بدن آماده می‌شوند. این مسیر از قسمت‌های مختلفی تشکیل شده که عبارتند از: دهان، مری، معده، دوازدهه، روده کوچک و روده بزرگ. روده بزرگ از دو قسمت کولون و راست روده تشکیل شده است. بخش انتهایی دستگاه گوارش مقعد است که در انتهای راست روده قرار گرفته و مجرای خروجی دستگاه گوارش را تشکیل می‌دهد. اعضای دیگر دستگاه گوارش عبارتند از: غدد بزاقی، کبد، کیسه صفرا و پانکراس (لوزالمعده). دستگاه گوارش مواد غذایی را که شامل مولکول‌های درشت و پیچیده چربی، قند و پروتئین هستند به ذرات کوچک‌تر و ساده‌تری تبدیل می‌کنند که می‌توانند جذب بدن شده و مورد استفاده قرار گیرند. میکروب‌ها و انگل‌ها گاه ممکن است باعث التهاب مخاط روده و معده شوند. محتویات اسیدی معده و اختلال در کار دستگاه ایمنی می‌تواند باعث التهاب روده و معده و حتی زخم معده شود. گشاد شدن سیاهرگ‌های ناحیه مقعد و راست روده می‌تواند باعث ایجاد بواسیر شود. سندرم روده تحریک‌پذیر، اسهال و یبوست از دیگر مشکلات شایع دستگاه گوارشی هستند که در اثر مختل شدن حرکات‌های طبیعی لوله گوارشی ایجاد می‌شوند.

گروه‌های دارویی عمده در درمان بیماری‌های گوارشی عبارتند از:

- ضداسیدها
- داروهای ضدزخم معده
- داروهای ضداسهال (شامل داروهای مورد استفاده در سندرم روده تحریک‌پذیر)
- مسهل‌ها
- داروهای مورد استفاده در بیماری‌های التهابی روده
- داروهای مورد استفاده در بیماری‌های مقعد و راست روده
- داروهای مؤثر بر سنگ‌های صفراوی

ضداسیدها

دیواره معده آنزیم و اسید ترشح می‌کند که به روند هضم غذا کمک می‌کند. سطح داخلی معده به وسیله لایه موکوسی ضخیمی که به طور دائم به وسیله مخاط معده تولید می‌شود پوشانده شده، مخاط را از گزند اسید معده محافظت می‌کند. اگر اسید معده بیش از حد عادی تولید شود می‌تواند لایه دفاعی معده را از بین برده و باعث ایجاد ضایعاتی در دیواره معده شود. ضداسیدها، ترکیبات قلیایی متوسطی

هستند که اسید معده را خنثی کرده و باعث بهبود علایمی مانند درد و سوءهاضمه ناشی از آسیب دیدگی به وسیله اسید معده می شوند. عواملی مانند اضطراب، استعمال دخانیات، خوردن قهوه و مصرف الکل باعث افزایش ترشح اسید معده می شوند. طعم گچی ضداسیدها، به وسیله برخی اسانس ها اصلاح و قابل تحمل می شود. پزشکان از ضداسیدها برای بهبود سوءهاضمه و سوزش سر دل در بیماری هایی چون التهاب یا زخم مری، معده و دوازدهه استفاده می کنند. مصرف منظم ضداسیدها، باعث خنثی شدن اسید معده و بهبود التهاب یا زخم ایجاد شده به وسیله اسید می شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

ضداسیدها شامل: هیدروکسید آلومینیم **Aluminium hydroxide** - کربنات کلسیم **Calcium Carbonate** - هیدروتالسیت **Hydrotalcite** - هیدروکسید منیزیم **Magnesium hydroxide** - بیکربنات سدیم **Sodium bicarbonate**.
عوامل ضدنفخ شامل: دایمتیکون **Dimeticone**.

داروهای ضد زخم معده

سطح داخلی معده، روده و دوازدهه، در شرایط عادی به وسیله یک لایه موکوسی حفاظت می شود که اگر این لایه محافظ از بین برود یا مقدار اسید تولید شده به وسیله معده افزایش یابد می تواند منجر به ایجاد ضایعه شده و ایجاد زخم معده کند. زخم ایجاد شده اگر جزئی باشد خود به خود ممکن است بهبود یابد اما اگر زخم وسعت بیشتری داشته باشد نیاز به درمان خواهد داشت. زخم معده می تواند باعث ایجاد علایمی مانند دل درد، استفراغ و تغییر اشتها شود. علت واقعی زخم معده مشخص نیست اما عواملی مانند کشیدن سیگار، مصرف مداوم آسپرین و زمینه های ارثی در این امر دخیل هستند و نیز نوعی میکرب به نام « هلیکو باکتر پیلوری » در معده بسیاری از مبتلایان یافت می شود که حاکی از نقش آن در ایجاد زخم معده است.

اگرچه ضداسیدها درد ناشی از زخم معده را تسکین می دهند اما فرآیند ترمیم زخم آهسته است. اگر زخم معده بدون درمان رها شود، می تواند باعث سوراخ شدن دیواره معده یا دوازدهه شود. درمان جراحی برای مواردی چون ایجاد انسداد، خونریزی، سوراخ شدن دیواره معده یا دوازدهه و زمانی که احتمال کانسر معده وجود دارد، تجویز می شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

مهارکننده های پمپ پروتون شامل: امپرازول **Omeprazole** - پانتوپرازول **Pantoprazole** - رابپرازول **Rabeprazole**.

- بلوک کننده های گیرنده H_2 شامل : سایمتیدین Cimetidine - فاموتیدین Famotidine - نیزاتیدین Nizatidine - رانی تیدین Ranitidine .
- داروهای دیگر شامل : آنتی بیوتیک ها و ضداسیدها که در قسمت های دیگر ذکر شده اند - بیسموت Bismuth - کاربنوکسولون Carbenoxolone - میزوپروستول Misoprostol - سوکرافات Sucralfate - رانی تیدین بیسموت سترات Ranitidine bismuth citrate .

داروهای ضداسهال

اسهال یعنی افزایش تعداد دفعات دفع مدفوع و افزایش درجه آبکی بودن آن . اسهال یک مکانیزم دفاعی برای دفع مواد مضر است که وارد دستگاه گوارش شده اند . شایع ترین علت اسهال عفونت های ویروسی ، انگل ها ، مسمومیت های غذایی و اسهال مسافری است .

اسهال همچنین ممکن است در اثر مصرف برخی داروها و نیز برخی بیماری ها ایجاد شود . اضطراب نیز می تواند باعث اسهال شود . در بیشتر موارد اسهال خود به خود و بدون دارو برطرف می شود اما این نکته اهمیت دارد که به شخص مبتلا به اسهال مقدار کافی غذا و مایعات فراوان داده شود تا از کم شدن آب بدن و اختلال تعادل املاح جلوگیری شود . اسهال شدید جذب داروها را مختل می کند . ضداسهال ها زمانی تجویز می شوند که اقدامات ساده اولیه مؤثر واقع نشوند و علل عفونی اسهال مطرح نباشند .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

- داروهای ضداسپاسم شامل : آتروپین Atropine - هیوسین Hyosine - دی سیکلوورین Dicycloverine .
- اوپیوئیدها شامل : کدئین Codeine - دیفنوکسیلات Diphenoxylate - لوبرامید Loperamide .
- داروهای حجیم کننده مدفوع و عوامل جاذب (جذب کننده های گازها و مواد مضر از محتویات روده) شامل : اسپاچولا Ispaghula - کائولین Kaolin - متیل سلولز Methyl Cellulose - سرم خوراکی ORS .

داروهای مورد استفاده در سندرم روده تحریک پذیر

سندرم روده تحریک پذیر عارضه ای است که در آن انقباضات آرام و منظم عضلات روده برای حرکت دادن آرام محتویات روده ، حالت شدید ، نامنظم و دردناکی پیدا می کنند . اگرچه تنظیم مقدار فیبر موجود در مواد غذایی می تواند باعث بهبود علائم شود اما ممکن است استفاده از دارو نیز ضرورت داشته باشد . این بیماری ارتباط نزدیکی با استرس های عصبی دارد .

داروهای متداول این گروه عبارتند از :

- داروهای ضداسپاسم شامل : میویرین Mebeverine - دی سیکلوورین Dicycloverine .

اوپیوئیدها شامل : لوبرامید Loperamide .

داروهای دیگر شامل : روغن پیرمینت Peppermint Oil .

مسهل‌ها

وقتی روده شما همانند شرایط عادی تحرک نداشته باشد ، مدفوع شما سفت و دفع آن مشکل می شود که در این حالت شما دچار یبوست هستید . شایع ترین علت یبوست کاهش فیبر در رژیم غذایی است و ساده ترین اقدام برای رفع آن مصرف آب فراوان و غذاهای حاوی فیبر است . فیبر باعث نرم شدن مدفوع و دفع راحت آن می شود . با این وجود ، گاه در کنار این اقدام مصرف داروهای مسهل نیز مورد نیاز است . تأخیر در دفع مدفوع باعث آب گیری بیشتر و کمتر شدن حجم مدفوع شده و منجر به یبوست می شود . در مبتلایان به بواسیر و فتق ، مصرف مسهل ها نیاز به افزایش زیاد فشار شکم جهت عمل دفع را کاهش می دهند . بعد از به دنیا آوردن بچه و عمل جراحی ممکن است این داروها تجویز شوند . برای خالی کردن روده جهت مقاصد تشخیصی و نیز در افراد بستری و بی تحرک ، از این داروها استفاده می شود . مهم ترین عارضه مسهل ها ، وابستگی شخص به آن ها برای فعالیت عادی روده است . لذا نباید به صورت غیر ضروری و بلندمدت از این داروها استفاده شود . مصرف بلندمدت این داروها در جذب برخی ویتامین ها مداخله می کند .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

مسهل های محرک روده شامل : بیزاکودیل Bisacodyl - کودانترامر Co - danthramer -

کودانتروسات Co - dantrosate - داکوسات Docusate - سنا Senna .

عوامل حجیم کننده مدفوع : ایسپاچولا Ispaghula - متیل سلولز Methylcellulose - سدیم

آلژینات Sodium Alginate .

عوامل نرم کننده مدفوع : پارافین مایع Liquid paraffin - سدیم داکوسات Sodium docusate .

مسهل های اسموتیک شامل : لاکتولوز Lactulose - سولفات منیزیم Magnesium Sulfate -

سدیم اسید فسفات Sodium acid phosphate .

داروهای مورد استفاده در بیماری های التهابی روده

واژه بیماری التهابی روده به بیماری هایی اطلاق می شود که در آن التهاب دیواره روده منجر به طیفی از علایم شامل یک اسهال جزئی تا یک بیماری مادام العمر می شود . این بیماری ممکن است با اسهال خونی مکرر ، احساس ناخوشی عمومی و درد عود کننده توأم باشد . کاهش اشتها و کاهش جذب غذا در این بیماران ، ممکن است منجر به کاهش وزن شود .

علت اصلی بیماری‌های التهابی روده مشخص نیست اما عواملی چون استرس، عفونت‌ها، رژیم غذایی و عوامل ژنتیکی می‌توانند مؤثر باشند. استفاده از رژیم غذایی مناسب و زندگی کم استرس به بهبود بیماری کمک می‌کند، با این وجود استفاده از دارو ضروری است. وقتی از این داروها برای درمان حمله حاد بیماری استفاده می‌شود علائم ظرف چند روز فروکش می‌کنند و بهبود حال عمومی مریض ظرف چند هفته حاصل می‌شود. در ضمن داروهای ضداسهال نباید در این افراد به طور منظم تجویز شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

کورتون‌ها شامل: بودسوناید Budesonide - هیدروکورتیزون Hydrocortisone - پردنیزولون Prednisolone.

مهارکننده‌های ایمنی شامل: آزاتیوپرین Azathioprine.

مرکاپتوپورین Mercaptopurine - متوترکسات Methotrexate.

آمینو سالیسیلات‌ها شامل: بالسالازاید Balsalazide - مسالازین Mesalazine - اولسالازین Olsalazine - سولفاسالازین Sulfasalazine.

داروهای مورد استفاده در بیماری‌های مقعد و راست روده

شایع‌ترین بیماری مقعد و راست روده (قسمت انتهایی روده بزرگ) بواسیر (هموروئید) است. این بیماری زمانی ایجاد می‌شود که سیاهرگ‌های هموروئیدی در این ناحیه به علت افزایش فشارهای موضعی در اثر عواملی مانند بارداری و مشاغلی که با نشستن طولانی همراه هستند، تحریک، گشاد یا متورم می‌شوند. هموروئید می‌تواند باعث تحریک و درد در ناحیه مقعد به ویژه در هنگام باز بودن آن هنگام دفع شود. هموروئید در اثر یبوست یا کشیدگی مقعد بدتر می‌شود. در برخی افراد، هموروئید ممکن است دچار خونریزی شود و در مواردی نیز در سیاهرگ‌های گشاد شده هموروئیدی، لخته تولید شده و با گیر کردن در مسیر رگ‌های این ناحیه، باعث درد شدید می‌شود که به این پدیده هموروئید ترومبوزه می‌گویند.

دیگر بیماری‌های این ناحیه خارش اطراف مقعد و شقاق‌های دردناک در مقعد می‌باشد. داروهایی که برای درمان هموروئید به کار می‌روند به دو گروه تقسیم می‌شوند: گروه اول داروهایی هستند که به صورت شیاف‌ها و کرم‌های مختلف به طور موضعی جهت بهبود تورم و آسیب‌دیدگی و تحریک ناشی از هموروئید به کار می‌روند و دسته دوم برای تصحیح یبوست که هم در ایجاد هموروئید و هم در تشدید ناراحتی‌های حاصل از آن نقش دارد به کار می‌روند. هموروئیدهای بزرگ به وسیله عمل جراحی یا بستن حلقه بهبود می‌یابند. استفاده از درمان‌های یاد شده ناراحتی حاصل از این بیماری را به ویژه در هنگام حرکت روده بهبود می‌بخشد.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

عوامل تنگ کننده عروق شامل : Ephedrine .

کورتون‌های موضعی شامل : هیدروکورتیزون Hydrocortisone .

بی‌حس‌کننده‌های موضعی که در بخش‌های دیگر ذکر شده‌اند .

مسهل‌ها که در بخش‌های دیگر ذکر شده‌اند .

Soothing and astringent agents شامل : آلومینیم استات Aluminium acetate - بیسموت

Bismuth - پریوبالزام Preu balsam - اکسید روی Zinc oxide .

داروهای مورد استفاده در درمان سنگ‌های صفراوی

به وجود آمدن سنگ صفرا ، شایع‌ترین بیماری کیسه صفرا است . کیسه صفرا عصارة تولید شده به وسیله کبد را ذخیره کرده و سپس برای کمک به هضم چربی آن را به داخل روده می‌ریزد . مایع صفراوی شامل رنگ‌دانه‌های صفراوی ، اسیدهای صفراوی و املاح صفراوی است . همچنین مقدار مشخصی کلسترول در مایع صفراوی وجود دارد که در اسید صفراوی حل می‌شود . اگر مقدار کلسترول افزایش یابد یا مقدار اسید صفراوی کاهش یابد ، کلسترول اضافی و غیرقابل حل ، رسوب کرده و طی فرآیندی تشکیل سنگ کیسه صفرا را می‌دهد . سنگ صفرا ممکن است سال‌ها بدون علامت باقی بماند اما گاهی باعث التهاب و عفونت در کیسه صفرا شود . سنگ صفرا می‌تواند در مجرای صفراوی گیر کرده ، باعث بسته شدن این مجرا شود و در نهایت منجر به برگشت صفرا به خون و ایجاد یرقان گردد . درمان دارویی فقط زمانی که سنگ‌ها کوچک بوده ، از جنس کلسترول باشند و انجام عمل جراحی نیز مشکل باشد تجویز می‌شود .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

داروهای مورد استفاده در درمان کیسه صفرا شامل : کنودیوکسی کولیک اسید Chenodeoxy

cholic acid - اورودیوکسی کولیک اسید Urodeoxy cholic acid .

آنزیم‌های پانکراس شامل : آمیلاز Amylase - لیپاز Lipase - پانکراتین Pancreatine -

پروتئاز Protease .

عضلات ، استخوان ها و مفاصل

اساس ساختمان بدن بر ۲۰۶ قطعه استخوان ، ۶۰۰ عدد ماهیچه و دسته جات پیچیده ای از بافت های دیگر استوار است که در مجموع سیستم عضلانی - اسکلتی بدن را تشکیل داده و شخص را قادر به حرکت های مؤثر و مفید می کند .

مفاصلی چون لگن ، زانوها ، مچ پا و ستون فقرات که وزن بدن را تحمل می کنند ، بیشتر در معرض فرسایش و آسیب دیدگی هستند . غضروفی که سطح انتهایی استخوان ها را پوشانده ، ممکن است آسیب ببیند . مفاصل در اثر بیماری هایی مانند روماتیسم و نقرس می توانند دچار آسیب دیدگی شوند . انتقال پیام های عصبی از رشته های عصبی به ماهیچه ها در اثر بیماری میاستنی گراو مختل می شود و استخوان ها به علت کمبود هورمون ها ، مواد معدنی و ویتامین ها ضعیف می شوند .

یک داروی ضد التهاب یا یک ضد درد می تواند باعث بهبود درد و تورم حاصل از عوارض یاد شده شود . ولی در صورت شدت التهاب ممکن است پزشک یک ضد التهاب قوی مانند یک کورتون تزریقی را به صورت موضعی تزریق کند .

گروه های دارویی عمده در درمان بیماری های دستگاه اسکلتی - عضلانی عبارتند از :

- ضد التهاب های غیر استروئیدی NSAIDs
- داروهای ضد روماتیسم
- کورتون های مورد استفاده در درمان روماتیسم
- داروهای ضد نقرس
- داروهای شل کننده عضلات
- داروهای مورد استفاده در بیماری میاستنی گراو
- داروهای مورد استفاده در بیماری های استخوان

ضد التهاب های غیر استروئیدی (NSAIDs)

از این داروها در بیماری هایی مثل آرتريت روماتوئید و استئوآرتريت که در آن ها عضلات ، مفاصل و استخوان ها ، دردناک و متورم می شوند استفاده می شود . استفاده از داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی علایم بیماری را بهبود می بخشد اما جلوی پیشرفت آن را نمی گیرد ، بنابراین ممکن است نیاز به استفاده از داروهای دیگری نیز باشد که در آرتريت روماتوئید اهمیت بارزتری دارند . NSAIDs ها به طور شایع برای مداوای کمردرد ، سردردهای مختلف ، نقرس ، دردهای قاعدگی ، دردهای خفیف بعد از جراحی و آسیب دیدگی بافت های نرم مثل کشیدگی و پارگی تاندون ها به کار می روند .

داروهای شایع گروه NSAIDs (ضد التهاب های غیر استروئیدی) عبارتند از:

اسکولوفناک **Aceclofenac** - استمتاسین **Acemetacin** - آسپیرین **Aspirine** - آزابروپازون **Azapropazone** - بنوریلات **Benorylate** - بنزیدامین **Benzydamine** - سلکوکسیب **Celecoxib** - دیکلوفناک **Diclofenace** - دیفلونیزال **Diffunisal** - اتودولاک **Etodolac** - فلبیناک **Felbinac** - فنbufen - فنوپروفن **Fenoprofen** - فلور بیروفن **Flurbiprofen** - ایبوپروفن **Ibuprofen** - ایندومتاسین **Indomethacine** - کتوپروفن **Ketoprofen** - مفنمیک اسید **Mefenamic acid** - ملوکسیکام **Meloxicam** - نابومتن **Nabumetone** - ناپروکسن **Naproxen** - فیل بوتازون **Phenyl butazone** - پیروکسیکام **Piroxicam** - رفکوکسیب **Rofecoxib** - سولینداک **Sulindac** - تنوکسیکام **Tenoxicam** - تیaprofenic اسید **Tiaprofenic acid**.

مهار کننده های سیکلواکسیژناز - ۲ (COX - 2 Inhibitors)

NSAID ها فعالیت آنزیم سیکلواکسیژناز را که شکلی از پروستاگلاندین ها است متوقف کرده باعث تسکین التهاب می شوند. تحقیقات نشان می دهند که دو نوع آنزیم سیکلواکسیژناز وجود دارد که در قسمت های مختلف بدن پراکنده اند.

NSAID ها معمولاً هر دو نوع آنزیم تیپ (1) و تیپ (1 1) را مهار می کنند، به همین دلیل تأثیر این داروها بر روی آنزیم تیپ (1) که در معده وجود دارد باعث تحریک معده می شود. جدیداً NSAID هایی تولید می شود که فقط روی آنزیم تیپ (1 1) اثر می کنند و اثر سوء NSAID های دیگر را روی معده ندارند و تحریک گوارشی ایجاد نمی کنند. روفکوکسیب **Rofecoxib** و سلکوکسیب **Celecoxib** از این دسته داروها هستند.

داروهای ضدروماتیسم

این داروها در بیماری های مختلف روماتیسمی به کار می روند. شایع ترین بیماری روماتیسمی، روماتیسم مفصلی است. در این بیماری، دستگاه ایمنی بدن که باید علیه عفونت ها فعالیت کند علیه بافت های مفصلی بدن خود بیمار وارد عمل شده و منجر به درد، سفتی و تورم مفاصل می شود. مرحله شدید روماتیسم مفصلی باعث خستگی، کاهش اشتها و بدی حال عمومی بیمار می شود. درمان روماتیسم مفصلی (آرتریت روماتوئید) شامل بی حرکت کردن مفصل، فیزیوتراپی، تغییر رژیم غذایی و مصرف دارو است. این اقدامات باعث از بین رفتن اصل بیماری نمی شوند اما در بسیاری از افراد از ایجاد ناتوانی همیشگی جلوگیری می کند. گاهی روماتیسم مفصلی، خود به خود برای مدت ها فروکش می کند. هدف از درمان دارویی بهبود علایم سفتی و درد مفاصل، حفظ قابلیت حرکت و جلوگیری از تغییر شکل مفاصل است. دو دسته دارو برای درمان وجود دارد:

۱- آسپیرین و سایر NSAID ها که باعث بهبود علایمی مثل درد و سفتی می شوند .

۲- گروهی از داروها که سیر بیماری را متوقف یا آهسته می کنند .

مصرف طولانی داروهای ضدروماتیسم ، اثر مشخصی در بهبود بیماری ایجاد کرده و منجر به تسکین درد ، افزایش قابلیت حرکت مفاصل و بهبود حال عمومی بیمار می شوند .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

مهارکننده های ایمنی شامل : آزاتیوپرین Azathioprine - سیکلوفسفاماید Cyclophosphamide -

سیکلوسپورین Cyclosporin - متوترکسات Methotrexate .

ترکیبات طلا شامل : اورانوفین Auranofin - سدیم اوروتیوماتالات Sodium aurothiomalate .

داروهای دیگر شامل : کلروکین Chloroquine - هیدروکسی کلروکین Hydroxy chloroquine -

پنی سیلامین Penicillamine - سولفاسالازین Sulfasalazine .

کورتون های مورد استفاده در درمان روماتیسم

کورتون ها دسته ای از داروها هستند که کار هورمون های قشر خارجی غده فوق کلیوی را تقلید می کنند . این هورمون ها روی تنظیم سوخت و ساز کربوهیدرات ها و مواد معدنی در بدن تأثیر داشته و بر روی فعالیت دستگاه ایمنی نیز اثر دارند . این داروها موارد استفاده متعددی دارند . کورتون های تزریقی زمانی مفیدند که بیماری ، استئوآرتریت یا آرتریت روماتوئید باشد و یک یا تعداد کمی از مفاصل درگیر باشند و علایم بیماری مثل درد و التهاب به وسیله داروهای دیگر بهبود نیافته باشند . کورتون تزریقی را در موضع آسیب دیده می توان تزریق کرد . این داروها را برای تاندون ها ، عضلات و لیگامان هایی که دچار گرفتگی یا کشیدگی شده اند مانند بیماری آرنج تنیس بازان می توان تجویز کرد .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

دگزامتازون Dexamethasone - هیدروکورتیزون Hydrocortisone - پردنیزولون Prednisolone -

تریامسینولون Teriamcinolone - متیل پردنیزولون Methyl prednisolone .

داروهای ضدنقرس

نقرس نوعی بیماری است که در اثر بالا رفتن غلظت اسید اوریک که یکی از محصولات فرعی سوخت و ساز عادی بدن است ایجاد می شود . افزایش غلظت این ماده در خون ، منجر به رسوب کریستال های آن در نقاط مختلف بدن ؛ در کلیه ها منجر به ایجاد سنگ های اسید اوریک ، در بافت های نرم باعث ایجاد جسمک های سفید رنگی به نام « تافی » و در مفاصل پا به خصوص انگشت بزرگ پا ، زانو ، لگن و دست ها باعث ورم و درد شدید در این نواحی می شود که آرتریت نقرسی نامیده می شود .

زمینه‌های ارثی در بروز نقرس مؤثر است. نقرس در مردان بیشتر از زنان است. غذاهایی مانند گوشت قرمز، مصرف زیاد الکل، چاقی، ماهی آنچوی و ساردین، مصرف دل و جگر و کله پاچه احتمال بروز نقرس را افزایش می‌دهند. کاهش مصرف الکل و تغییر در رژیم غذایی، بخش مهمی از درمان نقرس است. دیورتیک‌های تیازیدی و ضدسرطان‌ها می‌توانند باعث بروز نقرس شوند. داروهای ضدنقرس، سطح اسید اوریک خون را کم کرده و به صورت بلندمدت برای جلوگیری از نقرس به کار می‌روند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

داروهای مورد استفاده در حمله حاد نقرس شامل : کلشیسین NSAID - Colchicine ها به جز آسپیرین .

داروهای مورد استفاده در جلوگیری از حمله نقرس شامل : آلپورینول Allopurinol - پروبنساید Probenecid - سولفینپیرازون Sulfipyrazone .

شل کننده‌های عضلات

اسپاسم عضلات عبارت است از انقباض دردناک و غیرارادی یک ماهیچه یا دسته‌ای از ماهیچه‌های بدن. این عارضه می‌تواند باعث سفتی دست‌ها و پاها شود و حتی باعث راست نشدن کمر گردد. اسپاسم در اثر وارد آمدن یک ضایعه، مجاورت عضله با مفصل دردناک مبتلا به استئوآرتریت و یا به دلایل نامشخصی ایجاد می‌شود.

اسپاسم عضلانی ناشی از آسیب‌دیدگی مستقیم می‌تواند به وسیله یک NSAID یا مسکن معمولی درمان شود. با این وجود در صورت شدید بودن اسپاسم، استفاده از یک شل‌کننده عضله به صورت کوتاه مدت ضرورت دارد. اسپاستیسیته (spasticity) نوع دیگری از سفتی عضلات است که به نظر می‌رسد در برخی بیماری‌های دستگاه عصبی ایجاد می‌شود. در اسپاستیسیته، سفتی پاها ممکن است چنان شدید و غیرقابل کنترل باشد که قدم زدن را مشکل کند، در این صورت از داروهای شل‌کننده عضلانی استفاده می‌شود تا امکان فیزیوتراپی بلندمدت برای بهبود علائم فراهم شود. شل شدن بیش از حد عضلات در اثر داروی زیاد می‌تواند باعث ضعف ماهیچه‌ها شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

داروهای مؤثر بر اعصاب مرکزی شامل : بکلوفن Baclofen - کاریزپرادول Carisprodol - سیکلوبنزاپرین Cyclobenzaprine - دیازپام Diazepam - اورفنادرین Orphenadrine - متوکاربامول Methocarbamol .

داروهای دیگر شامل : تیزانیدین Tizanidine - سم بوتولینیم Botulinum toxin - دانترولن Dantrolene - کینین Quinine .

داروهای ضد هیاستنی گراو

این بیماری زمانی اتفاق می افتد که دستگاه ایمنی بدن آنتی بادی هایی علیه گیرنده های حساس به پیام های عصبی موجود در دیواره سلول های عضلانی تولید می کند و باعث از بین رفتن این گیرنده ها و در نتیجه کاهش حساسیت عضلات به تحریکات عصبی می شود. این عارضه باعث ضعف عضلانی می شود که در ابتدا عضلات چشم، پلک ها، حنجره و حلق درگیر می شوند و در اثر پیشرفت بیماری عضلات دست و پا نیز مبتلا می شوند. علائم مشخصه این بیماری عبارتند از افتادگی پلک، تضعیف صدا و دوبینی که در طول روز تشدید می شود. داروهای مؤثر در این بیماری ها با مهار کردن آنزیمی که واسطه های شیمیایی تولید شده به وسیله انتهای رشته عصبی را از بین می برد، باعث افزایش غلظت واسطه شیمیایی در انتهای عصب و کارکرد مؤثرتر گیرنده های باقی مانده موجود در سطح سلول عضلانی می شود. با وجود مصرف دارو ممکن است ضعف عضلانی تشدید شود که نباید مصرف دارو را زیاد کرد زیرا باعث ضعف بیشتر می شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از: آزاتیوپرین Azathioprine - ادروفونیوم Edrophonium - دیستیگمین Distigmine - نئوستیگمین Neostigmine - پیردوستیگمین Pyridostigmine و کورتون ها.

داروهای مورد استفاده در درمان بیماری های استخوان

استخوان یک بافت زنده است. کیفیت سخت و معدنی آن در اثر فعالیت سلول های استخوانی ایجاد می شود. این سلول ها به طور مرتب کلسیم و فسفر را که در شبکه پروتئینی لانه زنبور ماندی به نام ماتریکس ذخیره می شود رسوب می دهند یا برداشت می کنند.

چون در افراد بالغ رسوب کردن و برداشته شدن کلسیم و فسفر متوازن و متعادل است، استخوان پایدار می ماند. سرعت رسوب کردن یا برداشته شدن مواد در استخوان بستگی به عواملی چون تحرک روزانه، میزان جذب کلسیم و ویتامین D از رژیم غذایی، فشار ناشی از وزن بدن و سطح کلسیم خون دارد. هورمون ها نیز در این امر نقش دارند. تغییر در سوخت و ساز بدن منجر به انواع بیماری های استخوانی می شود. ویتامین D و تعدادی از ترکیبات مربوط با آن در درمان بیماری های استخوانی مورد استفاده قرار می گیرند.

در بیماری پوکی استخوان، سرعت حل شدن بخش معدنی شده استخوان از سرعت رسوب مواد معدنی در آن پیشی می گیرد. این امر باعث کاهش تراکم و استحکام استخوان می شود. در بسیاری از مردم، کاهش تدریجی تراکم استخوان از ۳۰ سالگی به طور طبیعی اتفاق می افتد، ولی عواملی چون: بی حرکتی، کاهش هورمون استروژن در زنان یائسه، مصرف کورتون ها به صورت بلندمدت و نیز تولید زیاده از حد هورمون های غده تیروئید و آدرنال، باعث تشدید روند پوکی استخوان می شوند. در پوکی استخوان، احتمال شکستن استخوان های لگن، ران و مچ زیاد است. برای جلوگیری از پوکی استخوان،

تغذیه مناسب و تحرک کافی مفید است. درمان دارویی، اصل بیماری پوکی استخوان را درمان نمی کند ولی به بهبود شکستگی و جلوگیری از ضایعات بیشتر کمک می کند، اگرچه برای افرادی که کلسیم و ویتامین D در غذای آن ها کم است تجویز جبرانی آن ها مؤثر است اما اثر آن محدود بوده و برای مهار پروسه پوکی استخوان معمولاً تجویز دارو ضرورت دارد.

راشیتیزم و نرمی استخوان

در نرمی استخوان کمبود ویتامین D باعث کاهش کلسیم استخوان و نرمی آن می شود. این عارضه باعث درد، حساسیت و کاهش قدرت عضلات شده خطر شکستگی استخوان یا تغییر شکل آن را نیز بالا می برد. نرمی استخوان در کودکان را راشیتیزم گویند که باعث کند شدن رشد کودک می شود. شایع ترین علت نرمی استخوان، کمبود ویتامین D است که می تواند به وسیله عواملی مانند: تغذیه ناکافی، قرار نگرفتن کافی در معرض نور آفتاب، عدم توانایی جذب ویتامین D از دستگاه گوارش و بیماری های مزمن کلیه ایجاد شود. بیماری های کلیوی، علت مهم راشیتیزم در کودکان و استئومالاسی در افراد بالغ است. بهبود بیماری در بلندمدت، بستگی به درمان علت اصلی دارد. در مواردی ممکن است نیاز به درمان مادام العمر باشد.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

آلندرونات Alendronate - آلفا کلسیدل Alfacalcidol - کلسی تونین Calcitonin - کلسیتریول Calcitriol - کربنات کلسیم Calcium carbonate - استروژن کونژوگه Conjugated estrogens - ارگوکلسیفرول Ergocalciferol - اتیدرونات Etidronate - فلوراید fluoride - سالکاتونین Salcatonin - ویتامین D.

آلرژی

آلرژی یعنی حساسیت به ماده‌ای معین که یکی از واکنش‌های دستگاه ایمنی بدن است. دستگاه ایمنی از بدن در مقابل عوامل خارجی مانند: باکتری‌ها و ویروس‌ها دفاع می‌کند. یکی از راه‌های فعالیت دستگاه ایمنی تولید آنتی‌بادی‌ها (پادتن‌ها) است.

وقتی یک ماده خارجی یا آلرژن وارد بدن می‌شود نوعی از گلبول‌های سفید خون به نام لنفوسیت پادتن‌هایی علیه آن تولید می‌کنند.

یکی از شایع‌ترین بیماری‌های آلرژیک تب یونجه است که در اثر واکنش آلرژیک به گرده‌های گیاهی ایجاد شده و منجر به التهاب، تورم و تحریک مجرای بینی و آب ریزش چشم و بینی می‌شود. پر حیوانات، انگل‌های خیلی کوچک و غبار منزل، در افراد مستعد باعث واکنش‌های آلرژیک می‌شوند. دیگر واکنش‌های آلرژیک عبارتند از: کهیر، انواع راش‌های پوستی، برخی اشکال اگزما و درماتیت.

گروه‌های عمده دارویی مورد استفاده در درمان آلرژی عبارتند از:

۱- آنتی‌هیستامین‌ها

آنتی‌هیستامین‌ها پرکاربردترین داروها در درمان واکنش‌های آلرژیک هستند. این داروها، براساس ساختمان شیمیایی به چند زیرگروه که هرکدام تفاوت مختصری با هم دارند (از نظر فعالیت و خصوصیات) تقسیم می‌شوند.

کارکرد عمده این داروها، مقابله با اثر هیستامین است که در واکنش‌های آلرژیک آزاد می‌شود. آنتی‌هیستامین‌هایی که در این بحث به عنوان داروهای مؤثر بر آلرژی مطرح هستند روی گیرنده H_1 اثر می‌کنند. این داروها در جلوگیری از رینیت آلرژیک کاربرد وسیعی دارند. آنتی‌هیستامین‌ها برای درمان خارش، ورم و قرمزی ناشی از واکنش‌های آلرژیک تجویز می‌شوند. برای تسکین اثر نیش حشرات و نیز برای بهبود تحریکات ناشی از آبله مرغان، از آنتی‌هیستامین‌ها می‌توان استفاده کرد. مصرف برخی آنتی‌هیستامین‌ها در دوز بالا برای کودکان باعث تشنج و هذیان می‌شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

آنتی‌هیستامین‌های غیر آرام‌بخش شامل: اکریواستین Acrivastine - ستیریزین Cetirizine - فکسوفنادین Fexofenadine - لوراتادین Loratadine - میزولاستین Mizolastine.

آنتی‌هیستامین‌های آرام‌بخش شامل:

آزاتادین Azatadine - برومفنیرامین Brompheniramine - کلرفنیرامین Chlorpheniramine - کلماستین Clemastine - دیمن‌هیدرینات Dimenhydrinate - دیفن‌هیدرامین Diphenhydramine.

دی فنیل پیرالین DiphenylPyraline - دوکسی لامین Doxylamine - پرممتازین Promethazine -
 تریمپرازین Trimeprazine - تری پرولیدین Triprolidine .

۲- درمان های دیگر شامل :

الف) لوکوترین ها

لوکوترین ها نیز مانند هیستامین در بدن تولید شده و به نظر می رسد نقش مهمی در آسم داشته باشند .

ب) کورتون ها

کورتون های مورد استفاده در درمان آسم و رینیت آلرژیک به صورت استنشاقی تجویز می شوند .

ج) سدیم کروموجلکات

از آزاد شدن هیستامین جلوگیری می کند . به صورت استنشاقی برای جلوگیری از حمله رینیت و آسم و به صورت قطره جهت درمان بیماری های آلرژیک چشم مورد استفاده قرار می گیرد .

د) حساسیت زدایی

در وضعیت هایی مانند رینیت آلرژیک یا حساسیت به نیش حشرات ، هنگامی که استفاده از داروهای مختلف مؤثر نباشد و آزمایش ها نشان دهد که شخص به آلرژن مشخصی حساسیت دارد این کار انجام می شود که البته وقت گیر بوده و بهبودی ناقصی ایجاد می کند .

عفونت‌ها و آلودگی‌های انگلی

بدن انسان محیط مناسبی برای رشد انواع مختلف میکروارگانیسم‌ها (موجودات زنده خیلی کوچک) مانند باکتری، قارچ، ویروس، مخمر و جانوران تک سلولی است و نیز میزبان انگل‌هایی چون حشرات، کرم‌ها و کرم‌های پهن می‌باشد.

انتقال میکروب‌ها از شخصی به شخص دیگر از راه‌های گوناگونی مثل تماس مستقیم، استنشاق هوای آلوده به میکروب و مصرف غذا و آب آلوده صورت می‌گیرد. در حالت عادی دستگاه دفاعی بدن در مقابل هجوم میکروب‌ها از بدن دفاع کرده و قبل از آن که میکروب‌ها تکثیر شده و باعث بیماری جدی شوند آن‌ها را می‌کشد.

آلودگی‌های انگلی

تهاجم انگل‌هایی که در سطح بدن زندگی می‌کنند (مثل شپش) یا انگل‌هایی که در داخل بدن زندگی می‌کنند (مثل کرم‌های نواری) به بدن انسان، آلودگی انگلی نامیده می‌شود. وقتی دفاع بدن در مقابل هجوم انگل‌ها کافی نباشد از داروهای ضدانگل استفاده می‌شود.

آلودگی‌های انگلی ارتباط نزدیکی با آب و هوای گرمسیری و سطح پایین بهداشت دارند. علت تهاجم میکروب‌ها می‌تواند ایمنی کم یا فقدان ایمنی بدن در مقابل میکروب مهاجم باشد یا ممکن است تعداد میکروب‌های مهاجم به قدری زیاد باشد که دفاع بدن نتواند در مقابل آن‌ها مقاومت کند. برخی قسمت‌های بدن مثل مجاری هوایی بیشتر در معرض عفونت هستند. برخی داروها میکروب‌ها را می‌کشند و برخی دیگر از تکثیر و رشد میکروب‌ها جلوگیری می‌کنند. استفاده غیر ضروری از آنتی‌بیوتیک‌ها، باعث ایجاد مقاومت در میکروب‌ها نسبت به آن‌ها می‌شود. ضدانگل‌ها برای درمان آلودگی انگلی ناشی از کرم و کرم پهن مورد استفاده قرار می‌گیرند.

گروه‌های دارویی عمده در درمان عفونت‌ها و آلودگی‌های انگلی عبارتند از:

- داروهای آنتی‌بیوتیک و آنتی‌باکتریال
- داروهای ضدویروس
- واکسن‌ها و ایمن‌سازی
- داروهای ضدتک‌یاخته (آنتی‌پروتوزوال)
- داروهای ضدقارچ
- داروهای ضدکرم

آنتی بیوتیک‌ها

این داروها در درمان عفونت‌های میکروبی جزئی تاعفونت‌های خطرناکی مانند پنومونی و مننژیت مؤثرند. کارکرد آنتی بیوتیک‌ها با داروهای آنتی باکتریال مشابه است. آنتی بیوتیک‌ها منشأ طبیعی مانند قارچ‌ها دارند، اگرچه بسیاری از آنتی بیوتیک‌ها امروزه به صورت مصنوعی تهیه می‌شوند. برخی آنتی بیوتیک‌ها روی طیف وسیعی از میکروب‌ها اثر می‌کنند و برخی دیگر روی میکروب‌های خاص مؤثرند. در درمان اولیه، چند آنتی بیوتیک هم‌زمان با هم تجویز می‌شوند تا طیف وسیع‌تری از میکروب‌های احتمالی را پوشش دهند. در صورتی که شدت بیماری عفونی زیاد باشد شروع درمان با آنتی بیوتیک‌های تزریقی خواهد بود. جهت درمان عفونت‌های موضعی پوست، چشم و گوش از فرآورده‌های موضعی استفاده می‌شود.

تأثیر آنتی بیوتیک‌ها بر بدن

آنتی بیوتیک‌ها ظرف چند روز بسیاری از انواع عفونت‌ها را متوقف می‌کنند. آنتی بیوتیک‌ها به طور مستقیم علایم عفونت مثل درد را متوقف نمی‌کنند، بنابراین هم‌زمان با آنتی بیوتیک‌ها ممکن است نیاز به مصرف داروهای مسکن یا ضدتب نیز باشد.

تکمیل کردن دوره درمان با آنتی بیوتیک‌ها اهمیت زیادی دارد، حتی اگر علایم بعد از مدت کوتاهی از شروع درمان فروکش کرده باشند، چون ممکن است با وجود فروکش کردن علایم بیماری هنوز میکروب‌ها در بدن موجود بوده و باعث عود علایم عفونت شوند.

مقاومت میکروب‌ها در برابر آنتی بیوتیک‌ها

پزشکان سعی می‌کنند از بروز مقاومت میکروب‌ها در مقابل آنتی بیوتیک‌ها جلوگیری کنند. برای این کار برای هر عفونت، آنتی بیوتیکی تجویز می‌کنند که میکروب را در کوتاه‌ترین زمان ممکن نابود کند. همچنین تکمیل نکردن دوره درمان عفونت در بروز مقاومت مؤثر است و می‌تواند منجر به رشد مجدد شکل مقاوم میکروب شود.

خطرهای احتیاط‌های ضروری

اگر سابقه حساسیت به یک آنتی بیوتیک را دارید، باید از دیگر داروهای هم‌گروه و هم خانواده آن نیز دوری کنید. خطر دیگر مصرف آنتی بیوتیک‌ها به ویژه به صورت بلندمدت، به هم خوردن تعادل میکروب‌های طبیعی بدن مثل میکروب‌های موجود در روده است.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

آمینو گلیکوزیدها شامل: آمیکاسین Amikacin - جنتامایسین Gentamicin - نتومایسین Neomycin - نتیل مایسین Netilmycin - استرپتومایسین Streptomycin - توبرامایسین Tobramycin.

سفالوسپورین‌ها شامل: سفادروکسیل Cefadroxil - سفاکلور Cefaclor - سفالکسین Cefalexin - سفامندول Cefamandole - سفازولین Cefazolin - سفیکسیم Cefixime - سفودیزیم Cefodizime - سفوکسیتین Cefoxitin - سفودوکسیم Cefpodoxime - سفرادین Cefradine - سفتازیدیم Ceftazidime .

لینکوزامیدها شامل: کلیندامایسین Clindamycin .

ماکرولیدها شامل: آزیترومایسین Azithromycin - کلاریترومایسین Clarithromycin - اریترومایسین Erythromycin .

پنی‌سیلین‌ها شامل: آموکسی‌سیلین Amoxicillin - آمپی‌سیلین Ampicillin - آزلوسیلین Azlocillin - آزتئونام Aztreonam - بنزیل پنی‌سیلین Benzylpenicilin - کو آموکسی کلاو Co - amoxiclave - کوفلو آمپی سیل Co - fluampicil - فلوکلوگزاسیلین Flucloxacilin - ایمی پنم Imipenem - فنوکسی متیل پنی‌سیلین Phenoxymethylpenicillin .

تتراسیکلین‌ها شامل: داکسی‌سیکلین Doxycycline - اکسی‌تتراسیکلین Oxytetracycline - تتراسیکلین Tetracycline .

داروهای دیگر شامل: کلرامفنیکل Chloramphenicol - کلیستین Colistin - فوزیدیک اسید Fusidic acid - مترونیدازول Metronidazole - ریفامپیسین Rifampicin - اسپکتینومایسین Spectinomycin - تیکوپلانین Teicoplanin - تریمتوپریم Trimethoprim - وانکومایسین Vancomycin .

داروهای مورد استفاده در درمان مننژیت (التهاب پرده‌های مغز)

مننژیت التهاب پرده‌هایی است که مغز و نخاع را در بر گرفته‌اند. این بیماری هم به وسیله باکتری‌ها و هم توسط ویروس‌ها می‌تواند ایجاد شود. مننژیت باکتریال می‌تواند ظرف چند ساعت شخص سالم را که از قبل مشکلی نداشته به کام مرگ بفرستد.

به افرادی که با مبتلایان به مننژیت ناشی از هموفیلوس آفلوانزا یا « نایسریا مننژیتیدیس » تماس داشته‌اند توصیه می‌شود یک دوره آنتی‌بیوتیک (به ویژه ریفامپین)، جهت پیش‌گیری از مننژیت مصرف کنند.

داروهای ضدباکتری

این داروها از نظر کارکرد شبیه آنتی‌بیوتیک‌ها هستند، ولی از نظر مبدأ و منشأ با آن‌ها متفاوتند. آنتی‌بیوتیک‌ها در ابتدا به صورت طبیعی از مخمرها و قارچ‌ها به دست آمدند اما ضدباکتری‌ها به صورت مصنوعی و شیمیایی تهیه شدند. خیلی از داروهای ضدباکتری از راه جلوگیری از رشد و تکثیر باکتری‌ها،

باعث از بین رفتن عفونت می‌شوند. این داروها به طور معمول چند روز طول می‌کشد تا اثر خو در بروز دهند لذا ممکن است از داروهای مسکن و ضدتب برای کنترل علائم عفونت استفاده شود. داروهای ضدباکتری نیز مانند آنتی‌بیوتیک‌ها می‌توانند واکنش‌های آلرژیک در بدن افراد مستعد ایجاد کنند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

کینولون‌ها شامل : سینوگزا سین Cinoxacin - سیپروفلوکساسین Ciprofloxacin - گریپافلوکساسین Grepafloxacin - لووفلوگزا سین Levofloxacin - نالیدیکسیک اسید Nalidixic acid - نورفلوکساسین Norfloxacin - اوفلوکساسین Ofloxacin .
سولفانامیدها شامل : کوتریموکسازول Co - trimoxazole - سولفادiazine Sulfadiazine - سولفادیمیدین Sulfadimidin .

ضد عفونی کننده‌های مجاری ادراری شامل : نیتروفورانتوئین Nitrofurantoin .

داروهای دیگر شامل : کلوفازیمین Clofazimine - داپسون Dapsone - مترونیدازول Metronidazol - تینیدازول Tinidazole - تریمتوپریم Trimethoprim .

درمان دارویی در بیماری هانسن (جذام)

این بیماری یک عفونت باکتریایی است که به وسیله « مایکوباکتریوم لپرا » ایجاد می‌شود. این بیماری به آهستگی رشد می‌کند و ابتدا اعصاب محیطی را درگیر می‌کند و باعث از بین رفتن حس در پاها و دست‌ها می‌شود. سپس عصب صورت ممکن است تحت تأثیر این عفونت قرار گیرد. جهت درمان از سه دارو به طور همزمان استفاده می‌شود تا از بروز مقاومت احتمالی جلوگیری شود. به طور معمول این سه دارو : داپسون، ریفامپین و کلوفازیمین هستند و حدود ۲ سال باید مصرف شوند.

داروهای ضدتوبرکولوز (بیماری سل)

سل یک بیماری عفونی مسری است که علت باکتریایی دارد و به طور معمول در دوره کودکی از راه استنشاق باسیل‌هایی که در اثر عطسه یا سرفه افراد مبتلا به عفونت فعال سل وارد هوا می‌شوند شخص به آن آلوده می‌شود.

باسیل سل از راه شیر آلوده گاو مبتلا به سل نیز منتقل می‌شود. ابتدا یک ریه به باسیل آلوده می‌شود و سپس عفونت سل به ریه مقابل منتقل می‌شود. در ۹۵ - ۹۰ درصد افراد مبتلا به عفونت اولیه سل، دستگاه ایمنی بدن می‌تواند باعث مهار عفونت سل شود اما نمی‌تواند باسیل‌های سل را بکشد.

مشکل جدی بیماری در بزرگسالان نوع مخرب و پیش رونده بیماری است که در اثر فعالیت دوباره سل اولیه مهار شده ایجاد می‌شود. این شکل از بیماری در ۱۰ - ۵ درصد افرادی که سابقه

عفونت اولیه سلی را داشته‌اند ایجاد می‌شود. شخص مبتلا به سل ممکن است توسط ۳ یا ۴ نوع دارو تحت مداوا قرار گیرد که این امر از بروز مقاومت میکروبی جلوگیری می‌کند. دوره درمان در افرادی که مشکلاتی مانند ضعف دستگاه ایمنی دارند می‌تواند ۹ ماه تا دو سال طول بکشد.

پیش‌گیری از بیماری سل

واکسنی که به صورت تزریقی بوده و از رده ضعیف شده‌ای از باکتری «توبرکولوز» حیوانات تهیه می‌شود از راه تحریک مقاومت طبیعی بدن در مقابل بیماری منجر به ایمنی بدن نسبت به بیماری سل می‌شود.

داروهای رایج مورد استفاده در درمان سل و جذام عبارتند از :

کاپرئومایسین Capreomycin - سیکلوسرین Cycloserine - اتامبوتل Ethambutol - ایزونیاژید Isoniazid - پیرازینامید Pyrazinamide - ریفامپیسین Rifampicin - ریفابوتین Rifabutin - استرپتومایسین Streptomycin - کلوفازیمین Clofazimin - داپسون Dapsone.

داروهای ضد ویروس

ویروس‌ها کوچک‌تر و ساده‌تر از میکروب‌ها هستند و به طور مستقل زندگی نمی‌کنند بلکه برای رشد و تکثیر خود نیاز به یک سلول زنده دارند. وقتی که یک ویروس در داخل سلول زنده تکثیر شد، سلول زنده می‌میرد، ویروس‌ها آزاد می‌شوند و باعث آلوده شدن سلول‌های دیگر می‌شوند. انواع مختلفی از ویروس وجود دارد و هر کدام عفونتی با علائم متفاوت ایجاد می‌کنند. شدت عفونت در هر ویروس متفاوت است. عفونت‌های ویروسی شایع عبارتند از سرماخوردگی، آنفلوانزا، بیماری شبه آنفلوانزا، گلودرد و آبله مرغان و اوریون در کودکان.

برخی از عفونت‌های ویروسی می‌توانند به وسیله واکسن پیش‌گیری شوند. داروهای ضد ویروس، شدت و مدت بیماری ویروسی را کم می‌کنند اما باعث از بین رفتن آن نمی‌شوند. ضد ویروس‌ها به صورت خوراکی و موضعی تجویز می‌شوند. شکل تزریقی دارو در مواردی مانند جلوگیری از آبله مرغان می‌تواند تجویز شود که بایستی زیر نظر پزشک صورت گیرد. توقف تکثیر ویروس باعث عدم انتشار آن به سلول‌های سالم می‌شود و به سرعت منجر به بهبود علائم بیماری می‌گردد.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

آسیکلوویر Aciclovir - آمانتادین Amantadine - سیدوفوویر Cidofovir - فامسیکلوویر Famciclovir - فوسکارنت Foscarnet - گانسیکلوویر Ganciclovir - ایدوکسوریدین Idoxuridine - اینوزین پرانوبکس Inosine pranobex - اینترفرون Interferon - پن‌سیکلوویر Penciclovir - تریباویرین Tribavirin - وال آسیکلوویر Valaciclovir - زنامویر Zanamivir.

داروهای ضد ایدز (AIDS) نیز جزء ضد ویروس‌ها هستند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

- مهارکننده‌های آنزیم Nucleoside reverse transcriptase شامل: دیدانوزین Didanosine - لامیوودین Lamivudine - استاوودین Stavudine - زالسیتابین Zalcitabine - زیدوودین Zidovudine .
مهارکننده‌های آنزیم Non - nucleoside transcriptase شامل: افایرنز Efavirenz - نویراپین Nevirapine .
مهارکننده‌های پروتاز شامل: ایندیناویر Indinavir - نلفیناویر Nelfinavir - ریتوناویر Ritonavir - ساکیناویر Saquinavir .

واکسن‌ها و ایمن‌سازی

خیلی از عفونت‌ها شامل بسیاری از عفونت‌های ویروسی فقط یک بار بدن را مبتلا می‌کند؛ به این دلیل که آنتی‌بادی‌هایی که به وسیلهٔ دستگاه ایمنی علیه عامل عفونت تولید می‌شود در بدن باقی‌مانده و در آینده، حمله‌های احتمالی عامل بیماری‌زایی را که بدن نسبت به آن ایمن شده است دفع می‌کند. مدت ایمنی بدن در مقابل عوامل ایجادکنندهٔ عفونت متفاوت است و ممکن است در تمام عمر باقی بماند. برای این منظور، واکسن‌های مختلفی برای ایمن کردن بدن در مقابل عفونت‌های گوناگون تهیه می‌شود. هر میکروبی باعث تولید یک نوع خاص از آنتی‌بادی در بدن می‌شود، لذا برای هر عفونت واکسن جدایی تولید می‌شود. ایمن‌سازی حتی می‌تواند باعث ریشه‌کن شدن بعضی از بیماری‌های عفونی شود، همان‌طور که بیماری ابله در جهان ریشه‌کن شده است. هر واکسن ممکن است عوارض جانبی خاصی ایجاد کند که این عوارض خفیف بوده و خیلی زود ناپدید می‌شوند. قرمزی و برجستگی خفیف در ناحیهٔ تزریق واکسن و نیز تب خفیف یا ناراحتی و مریضی شبه آنفلوآنزا که یک یا دو روز طول می‌کشد، علائم شایعی هستند. بچه‌هایی که به بیماری‌های قدری شدیدتر از سرماخوردگی معمولی مبتلا هستند واکسینه نمی‌شوند تا بیماری آن‌ها بهبود یابد، همچنین در واکسیناسیون کودکانی که سابقهٔ تشنج دارند (واکسن سرخک و سیاه سرفه) باید احتیاط شود. در زنان باردار و افراد دچار ضعف ایمنی، واکسن‌های زنده نباید تجویز شود.

ایمونوگلوبولین‌ها

آنتی‌بادی‌هایی که به وسیلهٔ دستگاه ایمنی بدن در مقابل سم حشرات یا مار تولید می‌شوند یا در اثر مواجههٔ بدن با عوامل عفونی تولید می‌شوند در سرم خون یافت می‌شوند، سرم تغلیظ شدهٔ افرادی که در معرض عفونت یا سموم حشرات یا مارهای زهری قرار گرفته و جان سالم به در برده‌اند ایمونوگلوبولین نامیده می‌شود.

برخی از ایمونوگلوبولین‌ها از خون اسب که در مقابل دوزهای مکرر سم قرار گرفته باشد استخراج می‌شوند. اثر ایمونوگلوبولین‌ها ظرف ۳ یا ۴ هفته از بین می‌رود. برخی از افراد به گلوبولین‌های

اسب حساس هستند و یک هفته بعد از تزریق آن دچار تب، راش، التهاب مفاصل و درد می شوند که مجموع علائم فوق بیماری «سرم» نامیده می شود.

واکسیناسیون در مسافرت

شما در بسیاری از کشورهای جهان در معرض عفونت های مختلف قرار می گیرید و انجام واکسیناسیون جهت پیشگیری از بیماری های احتمالی کار عاقلانه ای است. مثلاً اگر به مناطقی که در آن «تب زرد» شایع است مسافرت می کنید، به یک گواهینامه بین المللی واکسیناسیون نیاز دارید. دوره واکسیناسیون باید تکمیل شود تا بتوان از ایجاد ایمنی کامل اطمینان حاصل کرد. گرچه واکسن هایی که لازم است شما هنگام مسافرت دریافت کنید، بستگی به مناطقی دارد که می خواهید به آن ها سفر کنید اما برخی بیماری ها هستند که در هر نقطه ای از جهان احتمال ابتلا به آن ها وجود دارد، مثل کزاز و فلج اطفال.

داروهای ضدتک یاخته

تک یاخته ها موجوداتی هستند تک سلولی که در آب و خاک زندگی می کنند و می توانند از راه آب و غذای آلوده یا نیش حشرات از انسانی به انسان دیگر منتقل شوند. انواع مختلفی از تک یاخته ها وجود دارند که بسته به عضوی از بدن که تحت تأثیر قرار می گیرد، بیماری های مختلفی ایجاد می کنند. برخی باعث عفونت در روده ها شده منجر به اسهال می شوند، برخی باعث عفونت پوست و مجاری تناسلی می شوند و برخی به اندام های حیاتی مانند مغز، ریه ها و کبد نفوذ می کنند.

تشخیص سریع تک یاخته ها، از انتشار آن ها جلوگیری می کند و در برخی موارد مانع از انتقال آن ها به افراد دیگر می شود. تک یاخته ها اغلب به سختی از بدن ریشه کن می شوند، بنابراین ضدتک یاخته ها باید ماه ها مصرف شوند تا بتوانند عفونت را ریشه کن کرده و از عود مجدد آن جلوگیری کنند. انواع عفونت های تک یاخته ای وجود دارند که بیشتر در روده، کبد و گاه در راه های تنفسی و مجاری صفراوی دیده می شوند. برخی از عفونت های تک یاخته ای عبارتند از: آمیبیاز، بالانتیدیاز، کریپتوسپوریديوز، ژiardیاز، لیشمانیوز، توکسوپلاسموز، تریکومونیاز، تریپانوزومیاز و پنوموسیستیس کارینی.

داروهای ضد مالاریا

مالاریای یکی از بیماری های کشنده مناطق گرمسیری است و می تواند مردمانی را که در این نواحی زندگی می کنند یا به این مناطق سفر می کنند مبتلا سازد. این بیماری به وسیله تک یاخته ای ایجاد می شود که چرخه زندگی پیچیده ای دارد.

انگل مالاریا در بدن پشه ماده آنوفل زندگی می کند و در قسمت دیگر از چرخه زندگی خود در بدن انسان زندگی می کند. هنگام گزیده شدن انسان به وسیله پشه ماده آنوفل، این تک یاخته از راه بزاق پشه وارد جریان خون می شود و در نهایت در کبد انسان جا گرفته و به طور غیرجنسی تکثیر می شود. علائم

مالاریا به صورت دوره‌هایی از تب بالا و سپس تعریق فراوان که منجر به لرز شدید و احساس سرما می‌شود بروز می‌کند که در صورت بروز حمله‌های شدید و عدم درمان می‌تواند باعث مرگ بیمار شود. پاسخ به درمان دارویی مالاریا شامل سه حالت می‌تواند باشد :

۱- جلوگیری از مالاریا ۲- درمان حمله‌های بیماری ۳- از بین بردن کامل مالاریا

داروهایی که برای پیشگیری از مالاریا تجویز می‌شوند عامل مالاریا را در کبد می‌کشند و از تکثیر آن جلوگیری می‌کنند. دوره درمانی داروهای ضد مالاریا باید تکمیل شود. داروها به صورت بلندمدت از بدن در برابر مالاریا محافظت نمی‌کنند.

استفاده از وسایلی مانند : نصب وسایل دفع کننده حشرات ، تور ضد حشره و پوشاندن قسمت‌هایی از بدن که در معرض گزش حشره است می‌تواند در جلوگیری از مالاریا مؤثر باشد. این داروها برای کسانی که سابقه تشنج و ناراحتی روانی دارند تجویز نمی‌شوند.

داروهای رایج ضد تک‌پایخته (شامل داروهای ضد مالاریا) عبارتند از :

آرتمتر Artemether - کلروکین Chloroquine - داکسی‌سیکلین Doxycycline - هالوفانتترین Halofantrine - مفلوکین Mefloquine - پریماکین Primaquine - پروگوانیل Proguanil - اتواکین Proguanil / atovaquine - پریمتامین / داپسون Pyrimethamine / Dapsone (مالا پریم) - کینین Quinine - پریمتامین / سولفادوکسین Pyrimethamine / Sulfadoxine (فانسیدر Fansidar) .

داروهای ضد قارچ

ما انسان‌ها به طور مداوم از راه آب ، غذا و هوایی که تنفس می‌کنیم در معرض قارچ‌ها هستیم. خوشبختانه خیلی از قارچ‌ها قادر به زندگی کردن در بدن ما نیستند و تعداد کمی از آن‌ها مضر هستند. به هر حال ، برخی قارچ‌ها در پوست ، دهان ، موها و ناخن‌ها رشد کرده و باعث تحریک ناحیه مبتلا و ایجاد تغییرات ناهنجار می‌شوند. برخی قارچ‌ها نیز می‌توانند باعث عفونت‌های جدی و کشنده شوند. این عفونت‌ها به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در اثر تماس با انسان یا حیوان مبتلا به عفونت منتقل می‌شوند. عواملی چون گرما و رطوبت باعث تشدید و تسهیل بیماری قارچی می‌شوند. ضدقارچ‌ها به صورت موضعی برای درمان عفونت‌های سطحی مثل عفونت ناخن ، پوست و مخاط و یا به صورت خوراکی و تزریقی برای درمان عفونت‌های قارچی استفاده می‌شوند. عفونت‌های قارچی ناحیه سر و پوست به وسیله شامپوها و کرم‌ها مداوا می‌شوند. برای عفونت واژن یا کرم‌هایی خاص استفاده می‌شود. بسیاری از عفونت‌های نام برده ظرف یک هفته رو به بهبود می‌گذارند. ناخنی که دچار عفونت شده فقط زمانی بهبود می‌یابد که ناخن جدیدی جایگزین شود و به ماه‌ها زمان نیاز دارد. ضدقارچ‌ها به صورت موضعی تجویز می‌شوند و عوارض چندانی ندارند اما مصرف دارو به صورت خوراکی و تزریقی می‌تواند عوارض جانبی جدی ایجاد کند.

در کشورهای توسعه یافته ، فقدان برخی مواد غذایی خاص ، به ویژه مواد گیاهی در رژیم غذایی باعث کمبود املاح یا ویتامین‌های خاصی می‌شود مثل : کمبود آهن در کم‌خونی و فقر آهن .
بیماری‌های ذکر شده ، با اصلاح رژیم غذایی بهبود می‌یابند ، اگرچه برای درمان این بیماری‌ها دارو لازم است .

سوءتغذیه با استفاده از مصرف بلندمدت مواد کمکی و اصلاح رژیم غذایی درمان می‌شود . چاقی در گذشته به وسیله داروهای کم‌کننده اشتها (آمفتامین‌ها) درمان می‌شد اما امروزه بیشتر روی رژیم غذایی تأکید می‌شود .

گروه‌های دارویی عمده این بخش عبارتند از :

- ویتامین‌ها
- مواد معدنی

ویتامین‌ها

ویتامین‌ها مواد شیمیایی پیچیده‌ای هستند که برای طیفی از فعالیت‌های بدن ضروری هستند . ویتامین‌ها (جز ویتامین D) در بدن تولید نمی‌شوند ، بلکه باید وارد بدن شوند . ویتامین‌های اصلی ۱۳ عدد هستند که عبارتند از : ویتامین‌های A ، C ، E ، K ، D ، اسیدفولیک ، بیوتین و ویتامین‌های گروه B شامل : (نیاسین) B₃ - (ریبوفلاوین) B₂ - (تیامین) B₁ - (کوبالامین) B₁₂ - (پیریدوکسین) B₆ - (اسید پانتوتیک) B₅ .

بیشتر ویتامین‌ها در بدن به مقدار خیلی کم مورد نیاز هستند . ویتامین D ، در صورتی که پوست بدن در معرض نور آفتاب قرار بگیرد ، به وسیله بدن ساخته می‌شود . ویتامین‌ها برحسب این که در چربی قابل حل باشند یا در آب ، به دو گروه عمده ویتامین‌های محلول در چربی و محلول در آب تقسیم می‌شوند .

ویتامین‌های محلول در آب :

ویتامین‌های C و گروه B محلول در آب هستند . این ویتامین‌ها (به جز B₁₂) فقط دوره کوتاهی می‌توانند در بدن ذخیره شوند و پس از آن ، کلیه‌ها مقدار اضافی این ویتامین‌ها را از بدن دفع می‌کنند . B₁₂ می‌تواند به اندازه نیاز ۶ سال در کبد ذخیره شود . ویتامین‌های محلول در آب باید روزانه مصرف شوند و چون پختن باعث از بین رفتن این ویتامین‌ها در مواد غذایی حاوی آن‌ها می‌شود ، توصیه می‌شود از پختن غذاهای دارای این ویتامین‌ها بپرهیزید .

ویتامین‌های محلول در چربی :

ویتامین‌های A ، D ، E و K همراه چربی از دیواره روده وارد جریان خون می‌شوند که به آن‌ها ویتامین‌های محلول در چربی می‌گویند . بیماری‌هایی مثل سلیاک که روی جذب چربی به وسیله

روده اثر دارند ، می توانند باعث نقص در جذب این ویتامین ها و در نتیجه کمبود آن ها در بدن شوند . کبد قادر است ویتامین های محلول در چربی را حتی به مقدار نیاز چند سال ذخیره کند . مصرف بیش از نیاز ویتامین های محلول در چربی زیان آور است . ویتامین هایی مانند A ، C و E به عنوان ترکیبات آنتی اکسیدان شناخته می شوند .

یک رژیم غذایی متعادل می تواند از کمبود و افزایش بیش از حد ویتامین ها در بدن جلوگیری کند . پزشکان ، ویتامین ها را برای درمان کمبود ویتامین و نیز درمان برخی بیماری ها تجویز می کنند .

استفاده از ویتامین ها برای جلوگیری از کمبود ویتامین

مقدار ویتامین مورد نیاز بدن را به راحتی می توان از راه افزایش مصرف غذاهای تازه ، میوه و سبزی در رژیم غذایی تأمین کرد . گروه های خاصی از مردم در معرض ابتلا به کمبود ویتامین ها هستند . این گروه ها شامل افرادی است که نیاز آن ها به ویتامین ها افزایش یافته اما ویتامین دریافتی روزانه آن ها تغییر نکرده است مانند زنان باردار ، زنان شیرده ، نوزادان ، کودکان و افراد مسن که از همه نوع غذا نمی توانند استفاده کنند . همچنین افراد بی خانمان ، گیاهخواران (با رژیم غذایی محدود) ، مبتلایان به اختلال در جذب مواد غذایی از روده و مصرف کنندگان داروهایی که باعث کاهش جذب ویتامین ها از روده می شوند در معرض کمبود ویتامین قرار دارند .

با وجود اینکه ترکیبات دارویی حاوی ویتامین های مختلف به صورت OTC وجود دارند اما بهتر است در مصرف ویتامین ها با پزشک مشورت کنید . ویتامین ها را جانشین رژیم غذایی خود نکنید .

کمبود ویتامین ها

خیلی کم اتفاق می افتد که شخصی دچار کمبود تمام ویتامین ها شود اما در صورتی که جذب یک ویتامین از مقدار مورد نیاز آن در طی یک دوره زمانی کم تر باشد ، علائم کمبود آن ویتامین به تدریج ظاهر می شود . کمبود ویتامین های محلول در آب ، به علت ذخیره نشدن به صورت طولانی مدت در بدن ، نسبت به ویتامین های محلول در چربی شایع تر می باشد . هنگام درمان ، جهت رفع کمبود ویتامین مراقبت پزشکی نیز لازم است .

دیگر موارد مصرف پزشکی ویتامین ها

- در مورد استفاده از ویتامین ها ، اظهار نظرهای گوناگونی وجود دارد که برخی از آن ها عبارتند از :
- استفاده از ویتامین C با دوز بالا برای جلوگیری از سرماخوردگی خصوصاً در اطفال مؤثر است .
- کمبود مصرف روی (Zn) در رژیم غذایی در دوران کودکی باعث ضعف در پیشرفت فکری و تحصیلی کودک می شود .
- استفاده از ویتامین D برای درمان بیماری های تحلیل برنده استخوان مناسب است .

- نیاسین در شکل اسید نیکوتینیک ، برای پایین آوردن چربی خون تجویز می شود .
- استفاده از مشتقات ویتامین A (رتینوئیدها) برای درمان آکنه مفید است .
- ویتامین B₆ (پیریدوکسین) برای زنان مبتلا به سندرم پیش از قاعدگی برای بهبود علائم مفید است .

خطر ها و احتیاط های لازم در مصرف اضافی ویتامین ها

ویتامین ها در وضعیت عادی مشکلی ایجاد نمی کنند اما مصرف بیش از حد آن ها ، به خصوص ویتامین های محلول در چربی می تواند مشکل ایجاد کند . به همین خاطر میزان ویتامین تجویز شده باید با توجه به شدت کمبود ویتامین و طول دوره درمان محاسبه و تنظیم شود . دوز اضافی در بهترین حالت ، بی فایده است و در حالت نامطلوب بیمار را دچار عوارض می کند . البته مصرف مولتی ویتامین به علت کم بودن مقدار هر یک از ویتامین ها در آن مشکلی ایجاد نمی کند ، مگر اینکه مصرف آن بسیار زیاد باشد . مصرف یک نوع ویتامین ، از آن جهت که مقدار مورد نیاز ویتامین های دیگر را بیشتر می کند ، می تواند خطرناک باشد .

ویتامین ها : ۱۳ ویتامین اصلی وجود دارد که به صورت فرآورده هایی با اشکال مختلف دارویی عرضه می شوند . این ویتامین ها عبارتند از : ویتامین A - ویتامین C - ویتامین D - ویتامین E - ویتامین K - اسید فولیک - بیوتین - ویتامین B₁ (تیامین) - ویتامین B₂ (ریبوفلاوین) - (نیاسین) B₃ - (اسیدپانتوتیک) B₅ - (پیریدوکسین) B₆ و (کوبالامین) B₁₂ .

مواد معدنی

مواد معدنی از عناصری که ساده ترین شکل ماده هستند تشکیل شده اند . این عناصر با مقدار بسیار کم برای فعالیت سوخت و ساز عادی بدن ضروری هستند . یک رژیم غذایی متعادل عناصر فوق را به مقدار کافی دارد .

مواد معدنی را پزشک زمانی به صورت داروی کمکی تجویز می کند که کمبود ماده معدنی تشخیص داده شود و یا برای پیشگیری و نیز درمان بیماری خاصی لازم باشد .

در بیمارانی که مبتلا به بیماری روده های هستند و قادر به جذب مواد معدنی نمی باشند پزشک مواد معدنی تجویز می کند . آهن کمکی برای زنان باردار و شیرده و افراد بالای ۶ سال تجویز می شود .

مواد معدنی موجود در بدن عبارتند از :

کلسیم ، کروم ، مس ، فلوئور ، ید ، آهن ، منیزیم ، فسفر ، پتاسیم ، سلنیوم ، سدیم و روی که بعضی از آن ها به صورت فرآورده های دارویی تهیه می شوند . یک رژیم غذایی متعادل به حد کافی مواد معدنی برای تأمین نیازهای بدن را در خود دارد .

هورمون‌ها و دستگاه غدد درون‌ریز

دستگاه غدد درون‌ریز مجموعه‌ای از غده‌هایی هستند که در سراسر بدن قرار گرفته و ترشحات هورمونی خود را به داخل خون می‌ریزند.

غده هیپوفیز: در داخل مجامه قرار دارد و هورمون‌هایی را تولید می‌کند که کنترل رشد، فعالیت‌ها، تکامل جنسی و تنظیم غدد درون‌ریز دیگر را بر عهده دارد. کار این غده تنظیم سوخت و ساز بدن است.

غدد آدرنال (فوق کلیوی): کار این غده، تولید هورمون‌هایی است که تنظیم املاح و آب بدن و مسئولیت کاهش التهاب را در بدن به عهده دارند.

غده پانکراس: کار این غده تولید هورمون گلوکاگون و انسولین است. انسولین تنظیم قندخون و گلوکاگون وظیفه کمک به عضلات و کبد برای ذخیره قند را به عهده دارد.

تخمدان‌ها: وظیفه آن‌ها تولید هورمون‌های استروژن و پروژسترون است که برای تنظیم تکامل جنسی و جسمی بدن زنان لازم است.

بیضه‌ها: مسئول تولید هورمون تستوسترون می‌باشند که مسئولیت تکامل جنسی و فیزیکی را در مردان بر عهده دارد.

اختلالات غده‌های درون‌ریز فوق، به دو صورت تولید بیش از حد و یا تولید کم‌تر از حد طبیعی است که در هر مورد با عوامل و علل خاصی همراه است. فرآورده‌های طبیعی هورمون‌ها یا مشتقات مصنوعی آن‌ها به صورت جایگزین در افرادی که دچار کمبود تولید آن‌ها شده‌اند به کار برده می‌شود.

برخی داروها نیز در مورد کسانی که دچار پرکاری هورمونی هستند به کار می‌روند. از هورمون‌ها برای اهداف دیگری مثل مهار فعالیت دستگاه ایمنی و نیز کنترل باروری استفاده می‌شود.

گروه‌های دارویی عمده این بخش عبارتند از:

- کورتون‌ها
- داروهای ضد دیابت
- داروهای مورد استفاده در بیماری‌های غده تیروئید
- داروهای مورد استفاده در بیماری‌های غده هیپوفیز
- هورمون‌های جنسی مردانه
- هورمون‌های جنسی زنانه

کورتون ها (کورتیکواستروئیدها)

داروهایی هستند که از فرآورده های طبیعی هورمون های قشر غده فوق کلیوی به دست می آیند و یا به صورت مصنوعی تولید می شوند . این فرآورده ها به دو گروه زیر تقسیم می شوند :

(الف) مینرالوکورتیکوئیدها

(ب) گلوکوکورتیکوئیدها

مینرالوکورتیکوئیدها وظیفه تنظیم آب و املاح و گلوکوکورتیکوئیدها وظیفه حفظ سطح طبیعی قندخون و مقابله با التهاب و استرس را بر عهده دارند . داروهای این گروه کاربردهای بسیار متنوعی دارند . کورتون ها در معالجه بیماری هایی مانند روماتیسم مفصلی ، گلوکومرولونفریت ، لوپوس اریتماتوز ، آسم ، بیماری ادیسون و برخی سرطان ها مثل لنفوم ها و لوسمی ها و نیز برای جلوگیری از دفع پیوند به کار می روند . کورتون ها از راه کاهش گلبول های سفید خون (به صورت موقت) ، فعالیت دستگاه ایمنی را کاهش می دهند .

مصرف کورتون ها به عنوان جایگزین هورمون طبیعی مشکل ایجاد نمی کند اما مصرف بلندمدت آن می تواند باعث احتباس آب در بدن ، ورم پا به ویژه ناحیه قوزک پا ، زخم معده ، افزایش قندخون ، افزایش فشارخون ، تضعیف ایمنی بدن در برابر عفونت ها ، تغییرات خلق ، آکنه ، صورت ماه گونه ، ایجاد کوهان چربی در پشت ، ضعف عضله ها ، پوکی استخوان ، آب مروارید ، نازکی پوست ، بهبود شدن آسان پوست ، کندی رشد در کودکان و نیز باعث کاهش تولید کورتون طبیعی در بدن می شود .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

الکومتازون Alclometasone - بکلومتازون Beclometasone - بتامتازون Betamethasone - بودسوناید Budesonide - کلوبتازول Clobetasole - کلوبتازون Clobetasone - دزوکسی متازون Desoxi metasone - دیفلوکورتولون Difluocortolone - فلودروکورتیزون Fludrocortisone - فلونیزولاید Flunisolide - فلومتازون Flumetasone - فلونوسینوناید Fluocinonide - فلونوسینولون Fluocinolone - فلونوکورتولون Flucortolone - فلوتیکازون Fluticasone - فلوراندرونولون Flurandrenolone - هالاسینوناید Halcinonide - هیدروکورتیزون Hydrocortisone - متیل پردنیزولون Methylprednisolone - مومتازون Mometasone - پردنیزولون Prednisolone - تریامسینولون Triamcinolone .

داروهای ضد دیابت

بخش اصلی انرژی بدن از سوزاندن گلوکز به دست می آید . گلوکز ، قند ساده ای است که از شکسته شدن نشاسته و قندهای دیگر در روده ایجاد می شود . انسولین هورمونی است که در لوزالمعده

تولید شده و باعث برداشت و جذب گلوکز از جریان خون به داخل سلول‌ها برای مصرف یا ذخیره کردن می‌شود. در بیماری دیابت، تولید انسولین در بدن دچار نقصان می‌شود.

دیابت به دو نوع دیابت جوانان (تیپ I) و دیابت بزرگسالان (تیپ II) تقسیم می‌شود. دیابت (تیپ I) اغلب در حوالی دوره بلوغ ایجاد می‌شود و علایم آن: ادرار کردن زیاد، تشنگی زیاد، بی‌حالی، کرختی و کاهش وزن است. درمان با تزریق انسولین ممکن است. عدم درمان در این نوع دیابت می‌تواند منجر به مرگ بیمار شود. دیابت تیپ (II) بعد از ۴۰ سالگی ایجاد می‌شود. علایم به تدریج و به مدت چند سال ظاهر می‌شود و خطرهای آن کم‌تر است. برخلاف دیابت نوع (I) در این نوع دیابت انسولین تولید می‌شود اما سلول‌های بدن در مقابل آن مقاوم هستند در نتیجه منجر به غلظت بالای قندخون می‌شود. رژیم غذایی مناسب در دیابتی‌ها عبارت است از چربی کم، فیبر زیاد، قند ساده کم و قند مرکب زیاد. اگر دیابت درمان نشود به تدریج منجر به آرترواسکلروز شده و زمینه را برای آسیب بافت‌های مختلف فراهم می‌کند. این امر می‌تواند منجر به حمله قلبی، نارسایی کلیوی، از بین رفتن بینایی و گانگرن پاها شود. در زنان باردار، عدم کنترل قندخون باعث ناهنجاری در نوزادان و نیز سقط جنین می‌شود. درمان دیابت تا حد زیادی عوارض یاد شده را کاهش می‌دهد. ضددیابت‌های خوراکی (ترکیبات سولفونیل اوره) باعث ترشح زیاد انسولین به وسیله لوزالمعده می‌شوند، به همین خاطر در دیابت تیپ (I)، ضددیابت‌های خوراکی تأثیری ندارند.

انسولین مورد نیاز هر شخص دیابتی، به انرژی مورد نیاز و فعالیت روزانه او بستگی دارد و رژیم انسولین هر شخص مختص خود او است. بنابراین، شخص دیابتی نقش مهمی در روند درمان بیماری خود بر عهده دارد.

ثبت منظم قندخون به وسیله بیماران در خانه اهمیت دارد و می‌تواند مبنای تنظیم دوز انسولین در شخص باشد. در بیمارانی که انسولین می‌گیرند احتمال کاهش قندخون وجود دارد لذا شخص دیابتی باید همیشه با خود قرص یا شربت گلوکز همراه داشته باشد. در طی بارداری و بیماری نیاز شخص به انسولین افزایش می‌یابد. اگر سه علامت استفراغ، قندخون بالا و کتون بالای ادرار با هم ایجاد شوند، یک مشکل اورژانسی محسوب شده و بیمار باید در بخش مراقبت‌های ویژه زیر نظر پزشک قرار گیرد.

داروهای ضددیابت خوراکی از راه برگرداندن سطح قندخون به حالت عادی، باعث بهبود علایم بیماری می‌شوند. این داروها را ابتدا با دوز پایین تجویز می‌کنند و بعد دوز آن را افزایش می‌دهند. عوارض این داروها عبارتند از: کاهش وزن، نفخ شکم، اسهال، دل‌درد و تهوع.

دیابتی‌ها بهتر است کارتی را همراه داشته باشند که جزئیات درمان آن‌ها در آن ثبت شده باشد تا در مواقع اورژانس به کار آید.

داروهای ضد دیابت

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

ترکیبات سولفونیل اوره شامل : کلرپروپامید Chlorpropamide - گلیبن کلامید Glibenclamide - گلیکلایزید Gliclazide - گلیمپیراید Glimepiride - گلیکیدون Gliquidone - گلپیزید Glipizide - تولبوتامید Tolbutamide - تولازامید Tolazamide .
داروهای دیگر شامل : آکاربوز Acarbose - گلوکاگن Glucagon - گورگام Guargum - انسولین Insulin - انسولین لیسپرو Insulin lispro - متفورمین Metformin - ریپاگلیناید Repaglinide .

داروهای مورد استفاده در درمان بیماری‌های غده تیروئید

غده تیروئید از غده‌های درون ریز بدن بوده ، هورمونی به نام تیروکسین ترشح می‌کند که کارش تنظیم سوخت و ساز بدن است . این هورمون در دوره کودکی در رشد و تکامل جسمی و روانی کودک نقش مهمی دارد .

در مجاورت تیروئید دو غده کوچک وجود دارد که پاراتیروئید نامیده می‌شوند و هورمون کلسیتونین ترشح می‌کنند . این هورمون نقش مهمی در سوخت و ساز کلسیم دارد . از بیماری‌های غده تیروئید ، پرکاری این غده است که در اثر ترشح زیاد تیروکسین ایجاد می‌شود و باعث بروز علائمی مانند اضطراب ، تپش قلب ، کاهش وزن ، افزایش اشتها ، عدم تحمل گرما و اسهال می‌شود . گواتر از بیماری‌های این غده است که طی آن تیروئید متورم و بزرگ می‌شود . این بیماری در طی بلوغ یا بارداری می‌تواند به طور موقت ایجاد شود که با مصرف « ید » در مواد غذایی مانند نمک یددار ، می‌توان از آن جلوگیری کرد . برای درمان پرکاری تیروئید ۳ روش وجود دارد :

(۱) استفاده از داروی کربیمازول Carbimazole برای جلوگیری از ترشح تیروکسین .

(۲) استفاده از ید رادیواکتیو Radio - Iodine برای کاهش ترشح تیروئید .

(۳) جراحی (در صورت بزرگ شدن تیروئید و بسته شدن راه تنفس) .

کم‌کاری تیروئید ، بیماری دیگر غده تیروئید است . علت این بیماری کاهش تولید تیروکسین است . علائم آن عبارت است از : افزایش وزن ، کندی ذهن ، خشکی پوست ، ریزش موی سر ، افزایش حساسیت به سرما و شدت عادت ماهیانه در بانوان . در کودکان ، کم‌کاری تیروئید باعث عقب‌ماندگی ذهنی و جسمی دائمی می‌شود . برای درمان کم‌کاری تیروئید ، از هورمون تیروئید مصنوعی به عنوان جایگزین هورمون طبیعی بدن استفاده می‌شود که عوارض ندارد ولی مصرف بیش از حد آن منجر به بروز علائم پرکاری می‌شود .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

داروهای مورد استفاده در کم کاری تیروئید شامل : لیوتیرونین *Liothyronine* - تیروکسین *Thyroxine* (*Levothyroxine*) .

داروهای مورد استفاده در پرکاری تیروئید شامل : کربی مازول *Carbimazole* - ید *Iodine* - ندالول *Nadolol* - پروپرانولول *Propranolol* - پروپیل تیواوراسیل *Propylthiouracil* - ید رادیواکتیو *Radio - iodine* .

داروهای مورد استفاده در درمان بیماری های غده هیپوفیز

این غده در قاعده مغز قرار گرفته و وظیفه تنظیم رشد فیزیکی ، سوخت و ساز بدن ، تکامل جنسی و تولید مثل را بر عهده دارد . بیشتر این هورمون ها به صورت غیر مستقیم از راه تحریک غدد دیگر مثل تیروئید ، آدرنال ، تخمدان ها و بیضه ها عمل می کنند .

□ **هورمون تحریک کننده تیروئید :** باعث تحریک تولید هورمون های تیروئید به وسیله این غده می شود .

□ **هورمون پرولاکتین :** در زن ها باعث تحریک تولید شیر به وسیله پستان می شود و در مردان باعث کمک به تولید اسپرم می شود .

□ **هورمون کورتیکوتروپین :** باعث تولید کورتیکواستروئیدها و آزادسازی آن ها توسط غده فوق کلیوی می شود .

□ **گنادوتروپین ها :** هورمون هایی هستند که باعث تولید و آزاد سازی تخمک در زن ها و باعث تولید اسپرم در مردان می شوند . همچنین این هورمون ها (*FSH* ، *LH*) کنترل کننده تولید استروژن ، پروژسترون و تستوسترون نیز هستند .

□ **هورمون رشد :** تحریک کننده فرآیند رشد طبیعی و تکامل است .

□ **هورمون تحریک کننده ملانوسیت ها :** کنترل تولید رنگ دانه های پوستی را بر عهده دارد .

□ **هورمون آنتی دیورتیک :** تنظیم کننده مقدار آب موجود در ادرار یا حجم ادرار است .

عوامل دیگری باعث تولید غیرطبیعی هورمون های هیپوفیز می شوند مانند : تومورهای هیپوفیز ، رادیوتراپی و داروها .

شایع ترین بیماری های غده تیروئید که دارای درمان دارویی هستند ، عبارتند از : اختلال در تولید هورمون رشد ، اختلال در تولید هورمون آنتی دیورتیک ، اختلال در تولید هورمون پرولاکتین و اختلال در تولید گنادوتروپین ها .

داروهای مورد استفاده در بیماری‌های هورمون رشد

اگر تولید هورمون رشد کم باشد و با آزمایش نیز ثابت شود، سوماتروپین (شکل مصنوعی هورمون رشد) به صورت تزریقی استفاده می‌شود که اگر در سال‌های پایین تجویز آن شروع شود، باعث رشد طبیعی شخص می‌شود. گاه هورمون رشد بیش از حد تولید می‌شود که منجر به بیماری ژیگانتیسم در کودکان و آکرومگالی در بزرگسالان می‌شود. تومور غده هیپوفیز می‌تواند باعث تولید بیش از حد هورمون رشد شود. داروهایی مثل بروموکریپتین، سطح هورمون رشد را کاهش می‌دهند.

داروهای مورد استفاده در درمان دیابت اینسپیدوس (دیابت بی‌مزه)

هورمون آنتی‌دیوریتیک ADH که از هیپوفیز ترشح می‌شود، وظیفه بازگرداندن آب رد شده از فیلتر کلیه را به جریان خون بر عهده دارد. کمبود ADH باعث از دست رفتن آب بدن می‌شود که این اختلال، بیماری دیابت بی‌مزه نامیده می‌شود و علامت آن تشنگی زیاد و ادرار کردن زیاد است. هورمون ADH با شکل مصنوعی آن به نام دسموپرسین برای درمان این بیماری تجویز می‌شود و نیز از دیوریتیک‌هایی مانند Chlortalidone استفاده می‌شود.

داروهای مورد استفاده برای کاهش سطح هورمون پرولاکتین

وظیفه این هورمون تحریک تولید شیر توسط پستان در زن‌ها است و نیز در مردان به تولید اسپرم طبیعی کمک می‌کند. بیماری‌های این قسمت بیشتر در مورد تولید بیش از حد آن است که باعث تولید شیر بدون علت خاص در زن‌ها می‌شود که گالاکتوره نامیده می‌شود. از عوارض تولید زیاد پرولاکتین می‌توان فقدان عادت‌های ماهیانه و عدم باروری در زنان، ناتوانی جنسی، ناباروری و تولید شیر در آقایان را نام برد. برای کاهش سطح پرولاکتین و درمان اختلالات ناشی از آن، بروموکریپتین Bromocriptine یا کابرگولین Cabergoline تجویز می‌شود.

داروهای رایج مورد استفاده در درمان بیماری‌های غده هیپوفیز عبارتند از :

- داروهای مورد استفاده در اختلالات هورمون رشد شامل: بروموکریپتین Bromocriptine – لانرئوتید Lanreotide – اکتروئید Octreotide – سوماتروپین Somatropin.
- داروهای مورد استفاده در بیماری دیابت اینسپیدوس شامل: کاربامازپین Carbamazepine – کلرپروپامید Chlorpropamide – کلرتالیدون Chlortalidone – دسموپرسین Desmopressin – وازوپرسین (Vasopressin).

داروهای مورد استفاده در کاهش سطح پرولاکتین شامل :

- بروموکریپتین Bromocriptine – کابرگولین Cabergoline – کیناگولاید Quinagolide.

هورمون های جنسی مردانه

هورمون های جنسی مردانه یا آندروژن ها مسئول ایجاد صفات ثانویه جنسی در مردان هستند و تولید آن ها از سن بلوغ به وسیله بیضه ها شروع می شود. در زنان مقدار کمی از این هورمون ها به وسیله غده آدرنال تولید می شود که کارکرد آن مشخص نیست. مهم ترین هورمون دسته آندروژن ها تستوسترون است که دو کارکرد عمده دارد: ۱- کارکرد آنابولیک که باعث افزایش سرعت رشد و افزایش حجم عضلات می شود. ۲- کارکرد آندروژنیک که باعث بروز صفات ثانویه جنسی مانند: رویش مو در بدن، کلفتی صدا و بزرگ شدن اندام های تناسلی می شود. هورمون های جنسی مردانه برای موارد زیر تجویز می شوند: ۱- کسانی که دچار نقص در تولید هورمون ها هستند. ۲- تقویت قدرت جنسی در مردان. ۳- تحریک شروع بلوغ در نوجوانانی که دچار تأخیر بلوغ هستند.

استفاده از تستوسترون، منجر به عارضه کاهش تولید اسپرم می شود. خطر این داروها بیشتر متوجه زنان مبتلا به سرطان پستان (که با دوز بالا، دارو مصرف می کنند) و پسرانی که دچار تأخیر در بلوغ جنسی هستند و دارو مصرف می کنند، می باشد. زنان، دچار عوارض ثانویه جنسی مردانه مثل کلفتی صدا و زخمی صورت و پسران، دچار رشد غیرطبیعی استخوان های اندام ها می شوند.

استروئیدهای آنابولیک

این داروها به صورت مصنوعی تولید می شوند و تجویز آن ها به افزایش رشد بدن و حجم عضلات کمک می کند. پزشکان از این ترکیبات همراه با رژیم غذایی پُرپروتئین برای کمک به ترمیم سلامتی جسمی شخص بعد از عمل جراحی سنگین یا بیماری های جدی استفاده می کنند.

ورزشکاران برای افزودن قدرت بدنی، افزایش حجم عضلات و افزایش توانایی انجام ورزش های سنگین تر و طولانی تر از این ترکیبات استفاده می کنند. متخصصان تربیت بدنی و پزشکان به خاطر داشتن برخی عوارض مانند کوچک شدن بیضه در مردان، احتباس آب در بدن، ایجاد آکنه، کاهش باروری در زنان، افزایش احتمال برخی سرطان ها و عوارض متعدد دیگر، استفاده طولانی مدت از این داروها را مفید نمی دانند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

ترکیبات دارای اثر غالب آندروژنی شامل: Mesterolone - تستوسترون Testosterone.
ترکیبات با اثر غالب آنابولیک شامل: Nandrolone - اکسی متالون Oxymetholone -
استانوزولول Stanozolol.

داروهای دارای اثر ضد آندروژنی شامل: Cyproterone - فیناستراید Finasteride.

هورمون‌های جنسی زنانه

هورمون‌های جنسی زنانه عبارتند از استروژن و پروژسترون که به وسیله تخمدان‌ها تولید می‌شوند. پروژسترون مسئول رشد دیواره رحم جهت آماده‌سازی برای کاشته شدن تخمک بارور شده به وسیله اسپرم است و نیز وظیفه ادامه باروری را بر عهده دارد. استروژن مسئول بروز صفات ثانویه جنسی مثل بزرگ شدن لگن و پستان‌ها در زنان است. نوسانات استروژن و پروژسترون باعث ایجاد عادت ماهیانه می‌شود. تولید این دو هورمون از بلوغ تا یائسگی ادامه دارد. اشکال مصنوعی این هورمون‌ها برای تهیه ضدبارداری‌های خوراکی، تنظیم اختلالات عادت ماهیانه و درمان سرطان‌های حساس به این هورمون‌ها کاربرد دارند.

یائسگی (منوپوز): پدیده‌ای است که به طور طبیعی اتفاق می‌افتد و طی آن دوره‌های عادت ماهیانه متوقف می‌شود. در طی یائسگی سطح هورمون‌ها کاهش یافته و منجر به بروز علایمی مانند گرگرفتگی و عوارض بلندمدتی مثل پوکی استخوان و تصلب شرایین می‌شود.

برای پیشگیری از این عوارض در زنان یائسه، جایگزینی این هورمون‌ها با استروژن و پروژسترون که **HRT (Hormone Replacement Therapy)** نامیده می‌شود، توصیه می‌گردد. **HRT** از عوارض یائسگی جلوگیری می‌کند یا آن را به تأخیر می‌اندازد. همچنین در زنانی که به علل مختلفی مثل برداشتن تخمدان‌ها با جراحی دچار یائسگی زودرس می‌شوند تجویز می‌شود و در مواردی که بلوغ به تأخیر افتد ۳ تا ۶ ماه درمان با این هورمون‌ها انجام می‌شود.

عوارض **HRT** عبارتند از حساسیت پستان‌ها، سردرد، سرگیجه و افسردگی که مصرف با دوز پایین عوارض را برطرف می‌کند. زنان سیگاری، زنان مبتلا به فشارخون و اختلالات قلبی - عروقی و نیز زنان دچار افزایش وزن در مصرف آن احتیاط کنند.

آثار HRT روی اندام‌های مختلف بدن

این جایگزینی هورمون علاوه بر بهبود علایم یائسگی، آثار مفیدی روی قسمت‌های مختلف بدن دارد که عبارتند از:

در مغز: **HRT** خطر حمله مغزی را کاهش می‌دهد و نقش مؤثری در جلوگیری از آلزایمر و پارکینسون ایفا می‌کند.

در قلب: **HRT** با جلوگیری از آترواسکلروز، خطر بیماری‌های عروق کرونر را کاهش می‌دهد.

در پستان‌ها: **HRT** خطر سرطان پستان را در کسانی که به صورت طولانی مدت از آن استفاده می‌کنند، افزایش می‌دهد.

در استخوان‌ها: HRT از نازک و ظریف شدن استخوان‌ها جلوگیری می‌کند و باعث افزایش مقاومت استخوان‌ها در برابر شکستگی می‌شود.

در اندام‌های جنسی: HRT از نازک شدن دیواره واژن که باعث ایجاد مقاربت دردناک می‌شود جلوگیری می‌کند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

استروژن‌ها شامل: استروژن کانژوگه Conjugated estrogens - استرادیول Estradiol - استریول Estriol - استرون Estrone - استروپیپات Estropipate - مسترانول Mestranol - تیبولون Tibolone - دی‌اتیل استیل بسترول Diethylstilbestrol.

پروژسترون‌ها شامل: دیدروژسترون Dydrogesterone - هیدروکسی پروژسترون Hydroxy progesterone - لونورژسترل Levonorgestrel - مدروکسی پروژسترون Medroxyprogesterone - نوراتیسترون Norethisterone - نورژسترل Norgestrel - پروژسترون Progesterone - رالوکسیفن Raloxifene.

دستگاه تنفس

دستگاه تنفس شامل دو ریه و راه‌های هوایی است. عمل دم و بازدم را تنفس گویند که در آن، بدن اکسیژن مورد نیاز را گرفته و دی‌اکسید کربن (ماده‌ی زاید در فرآیندهای حیاتی اصلی بدن) را دفع می‌کند. اشکالات موجود در دستگاه تنفس ممکن است در اثر باریک و تنگ شدن مجاری هوایی ایجاد شوند مانند برونشیت و آسم یا ناشی از ورم دیواره‌ی مجاری هوایی باشند مانند آسم و برونشیت یا در اثر تخریب کیسه‌های هوایی ایجاد شوند مانند آمفیزم یا در اثر تحریک و مسمومیت ناشی از دود سیگار و آلودگی هوا ایجاد شوند مانند سرطان ریه یا در اثر عفونت بافت ریه ایجاد شوند مانند ذات‌الریه و یا در اثر احتقان ریه، ناشی از نارسایی قلب ایجاد شوند. علایم اختلالات دستگاه تنفس معمولاً شامل سرفه و احساس سفتی و سنگینی در قفسه‌ی سینه می‌باشند. طیفی از داروها در درمان اختلالات تنفسی به کار می‌روند. برخی مجاری تنفسی را تمیز می‌کنند، برخی باعث کاهش تورم می‌شوند و برخی تولید موکوس را کم می‌کنند.

گروه‌های دارویی عمده‌ی این بخش عبارتند از:

۱- برونکودیلاتورها (گشادکننده‌های مجاری هوایی ریه)

۲- داروهای ضدسرفه

۳- داروهای ضداحتقان

۴- داروهای ضدآلرژی شامل کورتون‌ها و آنتی‌هیستامین‌ها

۵- داروهای مورد استفاده در درمان عفونت‌ها شامل آنتی‌بیوتیک‌ها

برونکودیلاتورها (گشادکننده‌های مجاری هوایی ریه)

هوایی که وارد ریه می‌شود از لوله‌های باریکی به نام برونشیول عبور می‌کند. در بیماری آسم یا برونشیت این لوله‌ها باریک شده و باعث اختلال در عبور هوا می‌شوند. برونکودیلاتورها داروهایی هستند که با گشاد کردن برونشیول‌ها باعث آسانی در عبور هوا می‌شوند.

برونکودیلاتورها ۳ دسته‌اند: ۱- داروهای سمپاتومیمتیک ۲- داروهای آنتی‌کولینرژیک ۳- ترکیبات گزانتین (از خانواده‌ی کافئین). این داروها از راه منبسط کردن عضلات صاف موجود در دیواره‌ی مجاری هوایی ریه باعث گشاد شدن این مجاری می‌شوند.

داروهای گروه ۱ و ۲ از راه تأثیر روی پیام‌های عصبی که به ماهیچه‌های دیواره‌ی مجاری هوایی ارسال می‌شوند، تأثیر می‌گذارند. تأثیر داروهای گروه ۳، از راه تأثیر مستقیم روی عضلات صاف دیواره‌ی مجاری هوایی است، گرچه نحوه‌ی اثر آن به طور دقیق مشخص نیست.

برونکودیلاتورها چون به صورت استنشاقی تجویز می‌شوند عوارض چندانی ندارند. با این وجود گزانتین‌ها و سمپاتومیمتیک‌ها در بیماران قلبی و فشارخونی با احتیاط مصرف شود و نیز آنتی کولینرژیک‌ها در کسانی که مبتلا به گلوکوم هستند و نیز احتباس ادرار دارند باید با احتیاط تجویز شوند. داروهای آنتی کولینرژیک باعث خشکی دهان، دوبینی، یبوست و اختلال در دفع ادرار می‌شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

سمپاتومیمتیک‌ها شامل: Bambuterol - افورموتترول Eformoterol - افدرین Ephedrine - اپی نفرین Epinephrine - فنوتترول Fenoterol - رپروتترول Reproterol - سالبوتامول Salbutamol - سالمترول Salmeterol - تربوتالین Terbutaline - تولبوتترول Tulobuterol.

آنتی کولینرژیک‌ها شامل: ایپراتروپیوم بروماید Ipratropium Bromide - اکسی تروپیوم Oxitropium.

گزانتین‌ها شامل: Теофилін Theophylline - آمینوفیلین Aminophylline.

کورتیکواستروئیدها شامل: بکلومتازون Beclometasone - بودسوناید Budesonide - فلوئیکازون Fluticasone - پردنیزولون Prednisolone.

داروهای دیگر شامل: آنتی هیستامین‌ها Antihistamines - کتوتیفن Ketotifen - ندوکرومیل Nedocromil - سدیم کرومोगلیکات Sodium Cromoglycate.

داروهای ضداحتقان

علت گرفتگی بینی، ورم لایه مخاطی بینی و ترشح بیش از حد موکوس در اثر تورم است. این تورم ممکن است ناشی از یک عفونت باشد مثل سرماخوردگی یا ناشی از یک حساسیت آلرژیک باشد مثل رینیت آلرژیک و یا ممکن است در اثر سینوزیت باشد. ضداحتقان‌ها باعث کاهش تورم و کاهش تولید موکوس در سینوس‌ها و مجاری بینی می‌شوند. بسیاری از موارد سرماخوردگی و انسداد مجرای بینی نیاز به درمان دارویی ندارد و استنشاق بخار مؤثر است اما در مواردی مثل عفونت عودکننده گوش میانی یا عفونت سینوس‌ها باید از دارو استفاده کرد. ضداحتقان‌ها به طور مستقیم به شکل قطره یا اسپری و به صورت موضعی عرضه می‌شوند و نیز به شکل خوراکی یا به صورت OTC وجود دارند. ضداحتقان‌ها با تأثیر روی پیام‌های عصبی شاخه‌های اعصاب سمپاتیک، باعث باریک شدن رگ‌های خونی و کاهش تورم می‌شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

داروهایی که به صورت موضعی تجویز می‌شوند شامل: **Ephedrine** - اِپدرین - اپیروتروپیوم بروماید
Ipratropiumbromide - گزیلومتازولین **Xilometazoline** - اکسی متازولین **Oxymetazoline** -
 فنیل افرین **Phenilephrine**.

داروهایی که به صورت خوراکی تجویز می‌شوند شامل: **Ephedrine** - اِپدرین - فنیل افرین
Phenilephrine - فنیل پروپانول آمین **Phenylpropanolamine** - سودوافدرین **Pseudoephedrine**.

داروهای ضدسرفه

سرفه پاسخی طبیعی به تحریک ریه و راه‌های هوایی است که در اثر عوامل عفونی، التهاب یا تماس مجاری هوایی و ریه با مواد مضر مثل دود سیگار ایجاد می‌شود. سرفه ممکن است خشک یا خلط‌دار باشد. سرفه به دفع مواد مضر و خلط زیادی از ریه و مجاری هوایی کمک می‌کند. در سرفه‌های شدید، داروی ضدسرفه نیاز است.

سرفه‌های خلط‌دار: اگر اقداماتی نظیر بخور دادن مؤثر واقع نشد، داروهای موکولیتیک و اکسپکتورانت تجویز می‌شود.

موکولیتیک‌ها با نرم کردن خلط، دفع آن را راحت‌تر می‌کنند، از شدت سرفه می‌کاهند و معمولاً به صورت استنشاقی تجویز می‌شوند. ترکیبات اکسپکتورانت مانند کلرید آمونیم به صورت خوراکی برای کاستن از شدت سرفه تجویز می‌شوند.

سرفه‌های خشک: داروهای مورد استفاده در درمان این نوع سرفه از راه مهار مرکز سرفه در مغز عمل می‌کنند. برای سرفه‌های خشک خفیف از آنتی‌هیستامین‌ها استفاده می‌شود. برای تسکین سرفه‌های مقاوم از کدئین استفاده می‌شود. تمام داروهای ضدسرفه اثر آرام‌بخش دارند و باعث خواب‌آلودگی می‌شوند.

انتخاب داروی ضدسرفه

طیف وسیعی از فرآورده‌های OTC برای درمان سرفه عرضه می‌شوند. گاه این داروها شامل چند جزء اصلی مانند یک ترکیب ضدسرفه‌های خلط‌دار و یک ضد سرفه مخصوص سرفه‌های خشک هستند. ضدسرفه‌ها گرچه سرفه را تسکین می‌دهند اما گاه می‌توانند مضر باشند. در صورتی که سرفه بیش از چند روز طول بکشد یا با خون و تب یا علائم دیگر همراه باشد، بررسی‌های تشخیصی بیشتری لازم است. ضدسرفه‌ها دارای یک مسکن خفیف مثل استامینوفن، یک ضدسرفه، یک آنتی‌هیستامین و گاه کافئین هستند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

ترکیبات اکسپکتورانت Expectorants شامل : کلرید آمونیم Ammonium chloride - گوایفنزین

Guaifenesine .

موکولیتیک‌ها شامل : کربوسیستئین Carbocysteine - دورناز آلفا Dornase Alfa - مسیستئین

Mecysteine .

بُخورها شامل : اوکالپتوس Eucalyptus - منتول Menthol .

ضدسرفه‌های مخدر شامل : کدئین Codeine - فولکودین Pholcodine - دکسترومتورفان

Dextromethorphan .

ضدسرفه‌های غیر مخدر شامل : آنتی‌هیستامین‌ها Antihistamines .

بدخیمی‌ها و بیماری‌های دستگاه ایمنی

بدن برای ترمیم جراحات و جایگزین کردن سلول‌هایی که به طور طبیعی می‌میرند و نابود می‌شوند نیاز به سلول‌های جدید دارد. تولید سلول‌های جدید در حالت عادی با دقت فراوانی کنترل می‌شود. گاه تکثیر کنترل نشده سلول‌ها منجر به تشکیل توده‌ای از بافت غیرطبیعی یا زگیل و یا ندول می‌شود. اگر بافت غیرطبیعی در جای خود بماند و به بافت‌های اطراف دست اندازی نکند توده خوش‌خیم نامیده می‌شود، ولی اگر باعث تخریب بافت‌های اطراف شود، توده بدخیم نامیده می‌شود. مقابله با توده‌های بدخیم سرطانی بر عهده دستگاه ایمنی می‌باشد.

تومورهای بدخیم به چند گروه تقسیم می‌شوند که عبارتند از: سارکوم‌ها، کارسینوم‌ها، لنفوم و لوسمی. **سارکوم‌ها:** بافت‌های عضلانی، استخوانی، بافت پیوندی و پوشش داخل رگ‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

کارسینوم‌ها: پوست و لایه پوششی اعضای داخلی بدن و غدد را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

لنفوم: غدد لنفاوی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

لوسمی: گلبول‌های سفید خون را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

گروه‌های دارویی عمده این بخش عبارتند از:

۱- داروهای ضدسرطان

۲- داروهای مهار کننده دستگاه ایمنی

۳- داروهای مورد استفاده در بیماری AIDS

داروهای ضدسرطان

سرطان یک واژه کلی است که طیفی از بیماری‌ها از لوسمی تا تومورهای جامد پستان، ریه و ارگان‌های دیگر را در برمی‌گیرد. در همه سرطان‌ها، گروهی از سلول‌ها از کنترل طبیعی بدن خارج شده و در بدن تکثیر و پراکنده می‌شوند که در نتیجه سلول‌های بدخیم افزایش می‌یابند و باعث مختل شدن کارکرد طبیعی عضوی می‌شوند که دچار سرطان شده است.

سلول‌های بدخیم، کارکرد یک سلول طبیعی را ندارند. سلول‌های سرطانی می‌توانند از راه جریان خون یا سایر راه‌ها در قسمت‌های مختلف بدن پراکنده شده و ضمن جایگزین شدن در قسمت‌های مختلف تکثیر شده و توده‌های جدیدی از سلول‌های سرطانی را به وجود آورند که این فرآیند، متاستاز

نامیده می‌شود. این توده‌ها به اعصاب فشار می‌آورند، جریان خون را مسدود می‌کنند و باعث تخریب بافت‌های اطراف خود می‌شوند. عوامل متعددی محرک ایجاد سرطان هستند که عبارتند از وراثت، عوامل محیطی و نقص دستگاه ایمنی. عوامل محیطی ایجاد سرطان عبارتند از: نور شدید خورشید، دود تنباکو، تابش اشعه مواد رادیواکتیو، برخی مواد شیمیایی خاص، ویروس‌ها و عوامل تغذیه‌ای. درمان سرطان شامل جراحی برای برداشتن بافت سرطانی، رادیوتراپی و شیمیوتراپی می‌باشد. استفاده از هورمون‌ها برای درمان سرطان‌های حساس به هورمون، مثل سرطان پستان، سرطان رحم و سرطان‌های پروستات رایج است. داروهای سیتوتوکسیک برای درمان سرطان‌های دارای رشد سریع شامل لنفوم، لوسمی و برخی سرطان‌های بیضه مفید می‌باشند. این داروها روی سرطان روده و پستان که رشد کندتری دارند، اثر کمتری دارند. امروزه شیمی درمانی بعد از عمل جراحی سرطان، برای از بین بردن سلول‌های سرطانی باقیمانده در بدن رایج است. چون داروها عوارض زیادی دارند، شیمی درمانی زمانی تجویز می‌شود که به درمان بیماری یا افزایش عمر بیمار کمک کند. نوع داروی مورد استفاده به نوع سرطان شخص و وضعیت او بستگی دارد.

عوارض داروهای ضدسرطان عبارتند از: تهوع و استفراغ که باید برای کنترل آن‌ها از داروهای ضدتهوع استفاده شود. داروها روی سلول‌های خونی تأثیر گذاشته و منجر به ریزش موی سر می‌شوند که بعد از شیمی درمانی، موی سر دوباره جایگزین می‌شود. گاه بیمار به خاطر سرنوشت بیماری‌اش دچار افسردگی می‌شود که داروهای ضدافسردگی لازم است. همه سرطان‌ها با دارو درمانی از بین نمی‌روند و از روش‌های دیگر مثل جراحی باید استفاده نمود. سرطان‌هایی که به وسیله شیمی درمانی درمان می‌شوند عبارتند از:

□ لوسمی حاد (نوعی سرطان خون)

□ کوریوکارسینوم (سرطان جفت)

□ تومورهایی که سلول‌های تولید کننده تخم و اسپرم را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

□ تومور ویلمز (نوعی سرطان کلیه در کودکان)

□ تومور بیضه

□ برخی سرطان‌های دستگاه لنفاوی شامل بیماری هوچکین

سرطان‌هایی که شیمی درمانی در آن‌ها باعث درمان بیماری نمی‌شود اما نتایج مفیدی دارد عبارتند از:

□ سرطان پستان

□ سرطان تخمدان

□ برخی از لوسمی‌ها

- مالتیپل میلوما (نوعی سرطان استخوان)
- انواع سرطان ریه
- سرطان‌های سر و گردن
- سرطان معده
- سرطان پروستات
- بعضی از سرطان‌های دستگاه لنفاوی
- سرطان مثانه
- سرطان سلول‌های جزیره‌ای پانکراس
- سرطان اندومتر
- سرطان مری
- سرطان روده بزرگ
- سرطان‌هایی که شیمی‌درمانی در آن‌ها تأثیر مثبتی ندارد عبارتند از :
- سرطان غده تیروئید
- ملانوم بدخیم (نوعی سرطان پوست)
- سرطان گردن رحم
- سرطان کلیه
- سرطان مغز در بزرگسالان
- سرطان کبد
- سرطان پانکراس

خطرها و احتیاط‌های ضروری

داروهای سیتوتوکسیک روی فعالیت سلول‌های طبیعی بدن تأثیر دارند که بیشترین تأثیر، روی سلول‌های مغز استخوان می‌باشد. این امر موجب کاهش تولید گلبول‌های قرمز، پلاکت‌ها و گلبول‌های سفید می‌شود و در نتیجه بیمار دچار کم‌خونی، کاهش پلاکت خون و افزایش خطر خونریزی و افزایش استعداد ابتلا به عفونت می‌شود. در افراد تحت شیمی‌درمانی، سرعت ترمیم زخم‌ها کند می‌شود و تخریب سلول‌های سرطانی اسید اوریک را افزایش داده و باعث ایجاد نقرس می‌شود. به علت عوارض جانبی مانند کم‌خونی و عفونت ممکن است تزریق خون و استفاده از آنتی‌بیوتیک ضرورت داشته باشد. در زن‌ها به علت عوارض شیمی‌درمانی روی جنین باید از وسایل ضدبارداری استفاده شود.

داروهای رایج این بخش عبارتند از :

- عوامل آکلیله کننده شامل: کلرامبوسیل Chlorambucil - سیکلوفسفاماید Cyclophosphamide -
ملفالان Melphalan .
- آنتی متابولیت ها شامل: آزاتیوپرین Azathioprine - سیتارابین Cytarabine - فلوراوراسیل
Fluorouracil - مرکاپتوپورین Mercaptopurine - متوترکسات Methotrexate .
- آنتی بیوتیک های سیتوتوکسیک شامل: آناستروزول Anastrozole - بیکالوتامید Bicalutamide .
- درمان های هورمونی شامل: سیپروترون استات Cypoterone acetate - فلوتامید Flutamide -
فورمستان Formestane - گازرلین Goserelin - لتروزول Letrozole - لوپرورلین Leuporelin -
مدروکسی پروژسترون Medroxyprogesterone - مجسترول Megestrol - تاموکسی فن Tamoxifen .
- سیتوکاین ها شامل: اینترفرون آلفا Interferon alfa - اینترلوکین Interleukin .
- تاکسن ها شامل: دوستاکسل Docetaxel - پاکلیتاکسل Paclitaxel .
- داروهای دیگر شامل: کربوپلاتین Carboplatin - سیسپلاتین Cisplatin - اتوپوزاید
Etoposide - ایرینوتکان Irinotecan - ریتوکسیمب Rituximab .

داروهای مهار کننده ایمنی

دستگاه ایمنی بدن وظیفه از بین بردن قارچ ها ، میکروب ها و ویروس هایی که به بدن حمله کرده اند را به عهده دارد . دستگاه ایمنی از دو راه این کار را انجام می دهد :

۱. به وسیله سلول هایی که لنفوسیت های B نام دارند و پروتئین هایی به نام آنتی بادی ترشح می کنند .
۲. به وسیله سلول هایی که لنفوسیت های T نام دارند و به طور مستقیم به عوامل مهاجم حمله کرده و آن ها را از بین می برد . چند گروه از داروها به عنوان مهار کننده های دستگاه ایمنی استفاده می شوند که عبارتند از :

□ داروهای ضد سرطان که تولید همه سلول ها را در مغز استخوان کند می کنند .

□ کورتون ها که فعالیت سلول های B و T را کاهش می دهند .

□ سیکلوسپورین که فقط سلول های T را مهار می کند و اثری روی سلول های B ندارد .

مهار کننده های دستگاه ایمنی ، قبل و بعد از پیوند عضو نیز تجویز می شوند و ممکن است مدت زمان نامحدودی تجویز آن ها ضروری باشد . امروزه سیکلوسپورین و تاکرولیموس پرکاربردترین داروهای مورد استفاده در پیوند اعضا هستند . مهار کننده های دستگاه ایمنی یا تولید سلول های ایمنی را کاهش می دهند

و یا فعالیت آن‌ها را تغییر می‌دهند اما ضایعات ایجاد شده را ترمیم نمی‌کنند. این داروها حتی می‌توانند بیماری را به طور موقت متوقف کنند اما باعث ایجاد عوارض مختلفی مانند تهوع و استفراغ شوند.

خطرهای احتیاط‌های لازم

داروهای ضدسرطان با تضعیف دستگاه ایمنی بدن، احتمال عوارض جانبی را افزایش می‌دهند. این داروها با سرکوب فعالیت مغز استخوان، باعث کاهش تولید پلاکت‌ها و سلول‌های قرمز خون شده و منجر به کم‌خونی و اختلال در انعقاد خون می‌شوند. سیکلوسپورین باعث صدمه به کلیه شده و دوز بالای آن روی مغز اثر منفی گذاشته، باعث توهم و تشنج می‌شود و نیز بالا رفتن فشارخون از عوارض آن است.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

داروهای ضدسرطان شامل: آزاتیوپرین Azathioprine - کلرامبوسیل Chlorambucil - سیکلوفسفاماید Cyclophosphamide - متوترکسات Methotrexate - میکوفنولات موفتایل Mycophenolate Mofetil.

آنتی‌بادی‌ها شامل: گلوبولین آنتی‌لنفوسیت Anti - lymphocyte globulin - باسیلیکسیمب Basiliximab - داکلیزومب Daclizumab.

داروهای دیگر شامل: سیکلوسپورین Cyclosporin - تاکرولیموس Tacrolimus.

کورتون‌ها: (در قسمت‌های دیگر کتاب توضیح داده شده‌اند).

دستگاه شنوایی و دستگاه بینایی

چشم‌ها و گوش‌ها اندام‌های حسی هستند که انسان را در شناسایی محیط پیرامون خویش یاری می‌دهند. چشم اندام بینایی است که علایم نوری را به علایم عصبی تبدیل می‌کند تا به وسیله مغز مورد تفسیر قرار گیرد.

گوش فقط مسئول تشخیص صداها نیست بلکه عضو مسئول حفظ تعادل بدن نیز در گوش قرار دارد. گوش از ۳ قسمت گوش خارجی، گوش میانی و گوش داخلی تشکیل شده است. بیماری‌های شایع گوش و چشم، عفونت‌ها و التهاب‌ها هستند. گوش میانی و خارجی، بیشتر از گوش داخلی دچار عفونت می‌شوند.

بیماری گلوکوم، یک بیماری چشمی است که در اثر آن، افزایش فشار مایع زلالیه ضایعاتی به چشم وارد می‌کند. بیماری دیابت نیز باعث ایجاد ضایعاتی در چشم می‌شود و یا ایجاد آب مروارید می‌کند. بیماری‌هایی مثل تجمع جرم در گوش خارجی و سرگیجه و بیماری منیر (MENIERES DISEASE) نیز دستگاه شنوایی را درگیر می‌کنند. از آنتی‌بیوتیک‌ها و نیز کورتیکواستروئیدها، جهت کاهش عفونت و التهاب استفاده می‌شود.

از ضداختقان‌ها برای باز کردن شیپور استاش (برای عفونت گوش میانی) استفاده می‌شود. برای کاهش فشار مایع زلالیه در گلوکوم از داروهایی مانند: بتابلوکرها، دیورتیک‌ها و میوتیک‌ها استفاده می‌شود.

گروه‌های دارویی عمده این بخش عبارتند از:

- داروهای ضدگلوکوم (آب سیاه)
- داروهای مؤثر بر مردمک
- داروهای مورد استفاده برای درمان بیماری‌های گوش

داروهای ضد گلوکوم

بیماری گلوکوم به مجموعه شرایطی گفته می‌شود که در آن فشار چشم به صورت غیرعادی بالا رفته، عصب چشمی را تحت فشار قرار می‌دهد و منجر به ایجاد ضایعاتی می‌گردد که باعث از بین رفتن بینایی می‌شود. گلوکوم دو نوع است: گلوکوم حاد و گلوکوم مزمن.

گلوکوم مزمن: درمان ممکن است با یک بتابلوکر که تولید مایع زلالیه را کاهش می‌دهد، شروع شود. میوتیک‌ها نیز جهت منقبض کردن مردمک و تصحیح تخلیه مایع داخل چشمی مورد استفاده قرار گیرند. برای افزایش تخلیه مایع زلالیه از چشم، از پروستاگلاندین لاتانوپروست Latano prost

و دیورتیک‌هایی مانند استازولاماید (به صورت خوراکی) استفاده می‌شود . البته ، هیچ کدام از این داروها باعث بهبود کامل ضایعات نمی‌شوند و نیاز به مصرف بلندمدت و حتی مادام‌العمر دارند . از جراحی نیز برای تخلیه مایع داخل چشم استفاده می‌شود .

گلوکوم حاد: در این نوع گلوکوم ، درمان‌های فوری برای کاهش فشار چشم ضروری است و ادامه درمان یا عمل جراحی برای جلوگیری از عود بیماری لازم است . اگر گلوکوم حاد تشخیص داده شود ، از استازولاماید (در ابتدا به صورت تزریقی) ، میوتیک‌ها (به صورت قطره چشمی) و از دیورتیک اسموتیکی مثل مانیتول استفاده می‌شود . میوتیک‌ها و پروستاگلاندین لاتانوپروست خروج مایع از چشم را تصحیح می‌کنند . بتابلوکرها و مهارکننده‌های آنزیم کربونیک آنهیدراز ، تولید مایع داخل چشمی را کاهش می‌دهند . داروهای سمپاتومیمتیک (مثل اپی نفرین) از راه تسهیل خروج مایع از چشم و نیز از راه کاهش تولید مایع داخل چشمی اثر می‌کنند .

از عوارض این داروها می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد : میوتیک‌ها باعث تحریک و قرمزی چشم و تغییر در بینایی می‌شوند . دیورتیک‌ها باعث افزایش دفعات ادرار و تشنگی زیاد می‌شوند . استازولاماید باعث سوزن سوزن شدن دردناک دست‌ها و پاها ، سنگ کلیه و آسیب‌های کلیوی می‌شود .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

میوتیک‌ها شامل : کارباکل Carbachol - فیزوستیگمین Physostigmine - پیلوکارپین Pilocarpine .

مهارکننده‌های آنزیم کربنیک آنهیدراز شامل : استازولاماید Acetazolamide - دورازولاماید Dorazolamide .

داروهای دیگر شامل : لاتانوپروست Latanoprost .

بتابلوکرها شامل : بتاکسولول Betaxolol - کارتتلولول Carteolol - لوبونولول Levobunolol -

متیپرانولول Metipranolol - تیمولول Timolol .

سمپاتومیمتیک‌ها شامل : آپراکلونیدین Apraclonidine - بریمونیدین Brimonidine -

دیپیففرین Dipivefrine - اپی نفرین Epinephrine - گوانتیدین Guanethidine .

داروهای مؤثر بر مردمک چشم

مردمک سوراخی است در وسط عنبیه (بخش رنگی چشم) که نور از راه آن وارد چشم می‌شود . نور زیاد باعث انقباض عضله‌های عنبیه و تنگ شدن مردمک و نور کم باعث انبساط این عضله‌ها و گشاد شدن مردمک می‌شود .

داروهای مؤثر بر مردمک ۲ نوع است : ۱- داروهای میوتیک ۲- داروهای میدریاتیک

هر کدام از این داروها روی یکی از قسمت‌های اعصاب خودکار (سمپاتیک یا پاراسمپاتیک) اثر کرده، باعث انقباض و انبساط مردمک می‌شوند.

از میدریاتیک‌ها برای گشاد کردن مردمک و مشاهدهٔ آسان اجرای داخل چشم شامل سر عصب بینایی و عروق خونی شبکیه استفاده می‌شود. گشاد کردن مردمک خود بخشی از درمان یووئیت (نوعی بیماری التهابی عنبیه) است. در این بیماری عنبیه متورم به عدسی می‌چسبد که باعث آسیب جدی و شدید به چشم می‌شود.

در درمان گلوکوم (آب سیاه)، از میوتیک‌ها برای منقبض کردن مردمک استفاده می‌شود. این داروها به شکل قطرهٔ چشمی بوده و عوارض چندانی ندارد. اشک برای مرطوب نگه داشتن چشم به وسیلهٔ غدد اشکی تولید می‌شود و نقش مهمی در تمیز کردن چشم و جلوگیری از خشک شدن سطح چشم دارد. از آنجا که خشکی چشم باعث آسیب به چشم (سطح قرنیه) می‌شود، از اشک مصنوعی استفاده می‌شود که به صورت قطرهٔ چشمی است.

داروهای رایج این بخش عبارتند از:

میدریاتیک‌های سمپاتومیمتیک شامل: اپی نفرین Epinephrine - فنیل افرین Phenylephrine.

میوتیک‌ها شامل: کارباکل Carbachol - پیلوکارپین Pilocarpine.

میدریاتیک‌های آنتی کولینرژیک شامل: آتروپین Atropine - سیکلوپنتولات Cyclopentolate - هماتروپین Homatropine - فیزوستیگمین Physostigmine - تروپیکاماید Tropicamid.

داروهای مورد استفاده در بیماری‌های گوش

التهاب و عفونت گوش میانی و خارجی از بیماری‌های شایع گوش است که با دارو درمان می‌شود. التهاب گوش خارجی در اثر آگزما یا عفونت قارچی و باکتریایی ایجاد می‌شود. خطر التهاب گوش به وسیلهٔ عواملی مانند جمع شدن جرم در گوش یا شنا در آب کثیف افزایش می‌یابد و با علایمی مانند: درد، حساسیت، خارش و گاه کاهش شنوایی همراه است.

درمان دارویی

اگر گوش دچار التهاب باشد با قطره کورتون قابل رفع است اما اگر التهاب با عفونت همراه باشد از قطره‌های گوسی حاوی کورتون و آنتی‌بیوتیک استفاده می‌شود، همچنین از آنتی‌بیوتیک‌ها مانند: فرامایستین Framycetine، نئومایسین Neomycin و پلی میکسین «ب» Polymixin B استفاده می‌شود.

عفونت گوش میانی

عفونت گوش میانی همراه با درد شدید و کاهش شنوایی است. این عفونت در مردان جوان شایع است و علت آن انتقال عامل عفونت از بینی و حلق از راه شیپور استاش به گوش میانی است.

عفونت‌های ویروسی گوش میانی معمولاً خود به خود خوب می‌شوند. عفونت‌های باکتریایی باعث التهاب و انسداد شیپوراستاش می‌شوند، در این حالت چرک در گوش میانی جمع شده به پرده گوش فشار آورده باعث سوراخ شدن پرده گوش و خروج چرک می‌شود. برای درمان از آنتی‌هیستامین، ضداحتقان‌ها، مسکن‌ها و آنتی‌بیوتیک خوراکی استفاده می‌شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

- قطره‌های گوشی آنتی‌بیوتیک و آنتی‌باکتریال شامل : کلرامفنیکل Chloramphenicol -
- کلیوکلینول Clioquinol - کلوتریمازول Clotrimazole - فرامایستین Framycetin - جنتامایسین Gentamicin - نئومایسین Neomycin .
- داروهای ضداحتقان شامل : اکسی‌متازولین Oxymetazoline - گزیلومتازولین Xylometazoline -
- افدرین Ephedrine .
- کورتون‌ها شامل : بتامتازون Betamethasone - دگزامتازون Dexamethasone - فلومتازون Flumethasone - هیدروکورتیزون Hydrocortisone - پردنیزولون Prednisolone - تریامسینولون Triamcinolone .
- داروهای دیگر شامل : آلومینیوم استات Aluminium acetate - آنتی‌هیستامین‌ها .

دستگاه تناسلی و ادراری

دستگاه تناسلی در مردان شامل قسمت‌هایی است که وظیفه تولید و آزاد سازی اسپرم (سلول جنسی مردانه) را بر عهده دارند و در زنان شامل بخش‌هایی است که سلول جنسی زنانه را ذخیره و آزاد می‌کنند و امکان تکامل و باروری تا رسیدن به مرحله نوزادی را فراهم می‌کنند. دستگاه ادراری در مردان رابطه ساختمانی نزدیکی با دستگاه تناسلی دارد اما در زنان به طور کامل از هم جدا هستند، گرچه در ظاهر نزدیک هم قرار دارند. دستگاه تناسلی در زنان شامل تخمدان‌ها، لوله‌های فالوپ و رحم است و در مردان شامل بیضه‌ها و آلت تناسلی، غده پروستات، اپی‌دیدیم (لوله‌های باریک کلافی شکل)، مجرای منی‌بر، کیسه‌های منی و اورتر می‌باشد. دستگاه ادراری در هر دو جنس شامل: کلیه‌ها، اورترها و مثانه می‌باشد.

مجاری ادراری و تناسلی از محل‌های شایع ایجاد عفونت هستند. عفونت‌هایی مانند سیستمیت (التهاب مثانه) در مردان به علت داشتن اورترای طویل نسبت به زنان کم‌تر شایع است. گذشته از عفونت‌ها، شایع‌ترین مشکل دستگاه ادراری اختلال در کارکرد مثانه است که به صورت بی‌اختیاری و احتباس ادرار دیده می‌شود.

آنتی‌بیوتیک‌ها برای درمان عفونت‌ها، ضدقارچ‌ها برای عفونت قارچ یا مخمر، هورمون‌ها برای جلوگیری از ناباروری (به صورت OCP) یا افزایش باروری یا تنظیم عادت ماهیانه، مسکن‌ها برای قاعدگی‌های دردناک و بعضی از داروها نیز برای تسهیل زایمان یا به تأخیر انداختن آن مورد استفاده قرار می‌گیرند. همچنین برخی داروها را برای تنظیم حجم ادرار و بی‌اختیاری یا احتباس ادرار تجویز می‌کنند.

گروه‌های دارویی عمده این بخش عبارتند از:

- داروهای مورد استفاده در درمان بیماری‌های مربوط به عادت ماهیانه
- ضدبارداری‌های خوراکی OCP
- داروهای مورد استفاده در ناباروری
- داروهای مورد استفاده در زایمان
- داروهای مورد استفاده در درمان بیماری‌های مجاری ادراری

داروهای مورد استفاده در بیماری‌های مربوط به عادت ماهیانه (قاعدگی)

عادت ماهیانه محصول فعالیت هورمون‌های جنسی زنانه است که باعث آزادسازی تخمک و نیز ضخیم شدن دیواره رحم و آماده شدن آن برای باروری می‌شود که از ۱۴ - ۱۱ سالگی شروع شده و تا حدود ۵۰ سالگی ادامه می‌یابد.

مشکلات عادت ماهیانه که نیاز به درمان دارند عبارتند از منوراژی (از دست دادن بیش از حد خون در طی قاعدگی)، دیسمنوره (احساس درد هنگام قاعدگی) و سندرم پرمنسچورال (علائم ناراحت کننده جسمی و روانی که پیرامون قاعدگی ایجاد می‌شوند). علت اصلی آمنوره (فقدان عادت ماهیانه) در زنان در سن باروری، بارداری است.

داروهای عمده در درمان مشکلات فوق عبارتند از استروژن، پروژستوژن، دانازول و مسکن‌ها. **دیسمنوره** عبارت است از درد هنگام خونریزی ناشی از عادت ماهیانه که به وسیله یک مسکن معمولی تسکین می‌یابد.

داروهایی مانند مفنامیک اسید به خاطر اثر روی پروستاگلاندین‌ها و مقابله با آثار آن‌ها، اثر نیرومندی روی دردهای قاعدگی دارند. در صورتی که درمان‌های فوق مؤثر واقع نشد، از هورمون درمانی استفاده می‌شود.

منوراژی: یعنی از دست رفتن خون بیش از حد هنگام قاعدگی. برخی NSAID ها مثل دیکلوفناک و مفنامیک اسید از شدت منوراژی می‌کاهند. همچنین می‌توان از ترانهگزامیک اسید **Tranexamic acid** و دانازول نیز استفاده کرد.

سندرم پیش از قاعدگی **premenstrual syndrom**، مجموعه‌ای از علائم روانی و فیزیکی است که قبل از شروع قاعدگی ایجاد می‌شوند، علائم روحی شامل تغییرات خلق، افزایش تحریک‌پذیری، افسردگی و اضطراب و علائم فیزیکی شامل ورم بافت‌های بدن، سردرد و حساسیت پستان‌ها. از پیریدوکسین (**B6**)، دیورتیک‌ها، بروموکریپتین و ضدافسردگی‌ها، برای بهبود این علائم استفاده می‌شود.

اندومتريوز: عبارت است از وجود بافت اندومتر رحم در مکانی خارج از رحم در داخل لگن که با درد هنگام مقاربت و قاعدگی دردناک همراه است. این امر گاه به ناباروری منتهی می‌شود. از داروهایی مانند NSAID ها، ترانهگزامیک اسید و دانازول برای بهبود علائم این بیماری استفاده می‌شود. در صورت مؤثر نبودن مصرف دارو می‌توان با جراحی، بافت اندومتر موجود در بدن زن را برداشت.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

استروژن‌ها و پروژستوژن‌ها: (در بخش‌های دیگر توضیح داده شده‌اند).
مسکن‌های غیراستروئیدی شامل: آسپیرین **Aspirin** - دیکلوفناک **Diclofenac** - کتوپروفن **Ketoprofen** - اسید مفنامیک **Mefenamic acid** - ناپروکسن **Naproxen**.
دیورتیک‌ها: در بخش‌های دیگر توضیح داده شده‌اند.

داروهای دیگر شامل: بروموکریپتین Bromocriptine - بوزرلین Buserelin - دانازول Danazol -

اسید گامولنیک Gamolenic acid - جسترنون Genstrinone - گوزرلین Goserelin - لیوپرورلین Leuporelin - نافارلین Nafarelin - پیریدوکسین Pyridoxine - ترانهگزامیک اسید Tranexamic acid .

ضد بارداری های خوراکی

برای جلوگیری از بارداری روش های گوناگونی وجود دارد اما ضد بارداری های خوراکی برای بسیاری از زنان مؤثرترین روش است .

برخی از این روش ها عبارتند از استفاده از قرص های مرکب و چند مرحله ای که ترکیبی از استروژن و پروژسترون هستند ، استفاده از قرص هایی که حاوی پروژسترون هستند ، IUD (وسیله داخل رحمی) ، کاندوم ، دیافراگم ، تنظیم زمان مقاربت براساس تغییرات عادت ماهیانه ، اسفنج ضد بارداری ، اسپرم کش های واژینال و استفاده از کپسول های کاشتنی زیر پوستی .

سه نوع عمده قرص های ضد بارداری خوراکی وجود دارند که عبارتند از : قرص های مرکب ، قرص هایی که حاوی پروژسترون هستند و قرص های چند مرحله ای .

قرص های مرکب : کمترین درصد خطا را در بین انواع قرص های ضد بارداری دارند . دوره مصرف قرص های مرکب ۲۱ روز است .

قرص های حاوی پروژسترون : این قرص ها در زنان شیرده و زنانی که واکنش های نامطلوب نسبت به استروژن از خود نشان می دهند ، تجویز می شود . دقت این قرص ها ، از قرص های مرکب کمتر است و لذا باید با دقت بیشتری مصرف شوند .

قرص های چند مرحله ای : حاوی دو یا سه گروه قرص هستند که هر گروه حاوی مقدار متفاوتی استروژن و پروژسترون است .

زنانی که قرص های حاوی استروژن مصرف می کنند ممکن است در اوایل مصرف دچار تهوع ، استفراغ ، تغییر قدرت جنسی ، افسردگی ، گرفتگی پاها و درد شکم شوند . همچنین گاهی ممکن است این قرص ها روی گردش خون تأثیر گذاشته و باعث سردرد و سرگیجه شوند .

خطرها و احتیاط های لازم

همه ضد بارداری های خوراکی باید به دقت مصرف شوند تا بیشترین اثر را داشته باشند . در صورتی که قرص ها فراموش شوند یا به علت اسهال و استفراغ به قدر کافی جذب نشوند درصد خطای آن ها بالا می رود .

برخی داروها اثر ضدبارداری‌های خوراکی را کاهش می‌دهند لذا باید قبل از شروع مصرف آن‌ها پزشک را آگاه سازید.

ضدبارداری‌های خوراکی به ویژه قرص‌های حاوی استروژن می‌توانند ایجاد خطر کنند که مهم‌ترین آن‌ها افزایش احتمال ترومبوز (لخته شدن خون در رگ) و حرکت آن به داخل ورید یا شریان و ایجاد حمله قلبی یا مغزی و یا انفارکتوس ریوی است. داروهایی مانند، جستودن Gestoden یا دزوجسترل Desogestrel خطر ترومبوز را بیشتر افزایش می‌دهند. برای باردار شدن بعد از قطع مصرف داروها لازم است یک دوره ماهیانه جهت احتیاط صبر کرد.

هقایسه فواید و زیان‌های ضدبارداری‌های خوراکی

فواید و زیان‌های عمده ترکیبات هورمونی به شرح زیر می‌باشد:

□ فواید و منافع ضدبارداری‌های خوراکی حاوی استروژن عبارتند از تنظیم قاعدگی، کاهش درد قاعدگی، کاهش اتلاف خون در هنگام قاعدگی، کاهش خطر بیماری‌های خوش‌خیم پستان، کاهش اندومتریوز و بارداری نابجا (EP)، کاهش کیست‌های تخمدان، کاهش عفونت لگن و سرطان‌های تخمدان و رحم.

□ فواید و منافع قرص‌هایی که فقط حاوی پروژستوژن هستند عبارتند از: برای شیردهی مناسباند، قدرت باروری سریع‌تر به حالت اولیه برمی‌گردد عوارض جانبی استروژن را ندارند.

□ عوارض جانبی قرص‌های حاوی استروژن عبارتند از افزایش وزن، تورم پستان‌ها، افسردگی، کاهش میل جنسی، سردرد، افزایش ترشحات واژن و ایجاد تهوع.

□ مهم‌ترین عارضه قرص‌هایی که حاوی پروژستوژن هستند بی‌نظمی در قاعدگی است.

□ خطرهای قرص‌های حاوی استروژن عبارتند از: ترومبوز و آمبولی ناشی از آن، افزایش فشارخون و یرقان، افزایش احتمال سرطان کبد (در موارد نادر) و سنگ کیسه صفرا.

□ خطرهای قرص‌هایی که فقط حاوی پروژستوژن هستند عبارتند از: کیست‌های تخمدانی و بارداری نابجا (EP).

□ عواملی که مانع استفاده از قرص‌های مرکب هستند عبارتند از سابقه ترومبوز، بیماری‌های قلبی، چربی بالای خون، بیماری‌های کبدی، بیماری‌های خونی، فشارخون بالا، میگرن، خونریزی واژن با علت نامشخص و اتواسکلروز.

□ عواملی که مانع استفاده از قرص‌هایی که فقط حاوی پروژسترون هستند عبارتند از: بیماری‌های قلبی و عروقی، خونریزی از واژن با علت نامشخص و سابقه بارداری نابجا (EP).

□ عواملی که خطرهای ناشی از مصرف قرص‌های مرکب را افزایش می‌دهند عبارتند از : استعمال دخانیات ، چاقی ، افزایش سن ، سابقه فامیلی بیماری‌های قلبی و عروقی ، دیابت ملیتوس و استفاده هم‌زمان از داروهای دیگر .

□ عواملی که خطرهای ناشی از مصرف قرص‌هایی که فقط حاوی پروژسترون هستند را افزایش می‌دهند ، عبارتند از :

همان عواملی که خطرهای ناشی از مصرف قرص‌ها حاوی استروژن را افزایش می‌دهند اما با درجه خفیف‌تر .

□ عوامل ذیل می‌توانند خطر قرص‌های ضدبارداری را بر روی شخص کاهش دهند : ترک سیگار ، ثبات وزن طبیعی و رژیم غذایی ، کنترل منظم چربی و فشارخون ، انجام نمونه‌گیری منظم از گردن رحم ، آگاه کردن پزشک تجویز کننده این قرص‌ها از مصرف داروهای دیگری که مصرف می‌کنید و ترک مصرف قرص‌های حاوی استروژن ، چند هفته قبل از عمل جراحی :

ضدبارداری‌های خوراکی

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

پروژسترون‌ها شامل : دزوجسترون *Desogestrel* - جستودن *Gestodene* - لونور جسترل *Levonor jestrel* - نوراتیسترون *Norethisterone* - نورجستیمیت *Norgestimate* .
استروژن‌ها شامل : اتینیل استرادیول *Ethynlestradiol* - مسترانول *Mestranol* .

داروهای مورد استفاده در ناباروری

برای باروری و تثبیت بارداری باید دستگاه تناسلی مرد و زن هر دو سالم باشند . دستگاه تناسلی مرد باید به تعداد کافی اسپرم‌های سالم تولید کند و دستگاه تناسلی زن نیز باید تخمک‌های سالمی تولید کند که بتوانند به راحتی از لوله فالوپ عبور کرده و به رحم برسند و دیواره رحم هم باید در وضعیتی باشد که بتواند تخمک بارور شده را در خود جای دهد .

علت ناباروری می‌تواند یکی از عوامل ذیل باشد : انجام عمل مقاربت در زمان نامناسبی از سیکل ماهیانه ، تولید اسپرم ناسالم یا تولید مقدار خیلی کم اسپرم به وسیله مرد ، آزاد نشدن تخمک به وسیله زن یا مسدود بودن لوله فالوپ به علت عواملی چون عفونت‌های قبلی لگن و اختلال در تولید گنادوتروپین‌های *FSH* و *LH* در اثر بیماری یا استرس‌های روحی .

اگر علت مشخصی برای ناباروری پیدا نشود آزمایش آنالیز منی مرد انجام می‌شود . اگر آزمایش آنالیز چیزی را مشخص نکرد ، اقداماتی چون بررسی اوولاسیون ، آزمایش خون و نیز بررسی سطح هورمون‌ها بر روی زن انجام می‌گیرد و در صورتی که زن قادر به اوولاسیون نباشد از درمان دارویی استفاده می‌شود .

در مردانی که اسپرم کم تولید می کنند ، ممکن است از گنادوتروپین ها (FSH یا HCG) استفاده شود یا داروهای محرک هیپوفیز مثل کلومیفن تجویز شود . بعضی از مشکلات آن ها نیز ممکن است با کورتون حل شود . در زنان اگر کلومیفن مؤثر نبود از FSH و HCG استفاده می شود . کلومیفن باعث ایجاد گرگرفتگی ، سردرد و تهوع می شود . HCG باعث سردرد ، تغییرات خلق و خستگی و FSH باعث بزرگ شدن تخمدان ها و ناراحتی شکم می شود .

داروهای مورد استفاده در ناتوانی جنسی

ناتوانی جنسی بیماری شایع مردان است که مشخصه آن راست نشدن آلت تناسلی مردانه یا راست نماندن آن است . در آلت تناسلی مردانه سه جسمک استوانه های شکل وجود دارد که عبارتند از : اجسام غاری و جسم اسفنجی . وقتی مرد از نظر جنسی تحریک شود شریان های داخل این جسمک ها شل و گشاد می شوند و باعث ورود بیشتر خون به این فضاها می شوند که در نتیجه آلت تناسلی راست می شود .

پرشدن رگ ها و سفت شدن آلت ، بازگشت خون وریدی از آلت تناسلی به بدن را نیز کاهش می دهد که منجر به راست ماندن آن می شود . داروهای ضد ناتوانی جنسی باعث افزایش جریان خون به آلت مردانه و سفت شدن آن می شوند . داروی سیلدنافیل Sildenafil به صورت خوراکی مصرف می شود . آلپروستادیل Alprostadil یک دارو از خانواده پروستاگلاندین است که به صورت مستقیم به داخل آلت تزریق می شود و یا از راه اورترا به وسیله پیپت های مخصوصی مورد استفاده قرار می گیرد .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

HCG (Human chorionic gonadotrophin) — کلومیفن Clomifene — FSH (Follicle stimulating hormone) — فولیتروپین Follitropin — گوزرلین Goserline — لوتئینینگ هورمون (Luteining hormone) — منوتروپین Menotrophin — منوپوزال گنادوتروپین Menopausal gonadotropin — تاموکسیفن Tamoxifen — اوروفولیتروپین Urofollitropin .

داروهای مورد استفاده در ناتوانی جنسی شامل : آلپروستادیل Alprostadil — سیلدنافیل Sildenafil .

داروهای مورد استفاده در زایمان

زایمان دارای سه مرحله است که عبارتند از :

- ۱- شروع انقباض های رحم که ابتدا به صورت نامنظم است و سپس به تدریج قوی تر و منظم تر می شود و در نهایت به باز شدن و گشاد شدن گردن رحم ختم می گردد .
- ۲- حرکت جنین از رحم به داخل واژن و در نتیجه خروج آن از کانال زایمان
- ۳- دفع جفت

داروهای مؤثر بر زایمان برای القاء یا شروع زایمان ، به تأخیر انداختن زایمان زودرس و یا تسکین درد استفاده می‌شوند .

داروهای مورد استفاده در تحریک یا تسهیل زایمان

القاء زایمان زمانی صورت می‌گیرد که ادامه بارداری به صلاح مادر و جنین نباشد یا دو هفته از موعد زایمان گذشته باشد یا زن دچار پراکلامسی باشد یا پارگی زودرس کیسه آب یا مرگ جنین در رحم اتفاق افتاده باشد . برای القاء زایمان از اکسی‌توسین استفاده می‌شود . به جای اکسی‌توسین می‌توان از پروستاگلاندین به صورت شیاف واژینال استفاده کرد . در صورتی که داروهای فوق مؤثر واقع نشد ، سزارین انجام می‌شود .

داروی ارگومترین *Ergometrine* به زنانی که در طول بارداری فشارخون بالا دارند داده نمی‌شود .

داروهای مورد استفاده برای تسکین درد زایمان

مسکن‌های اویپوئیدی مثل بتدین و مورفین یا ترکیبات دیگر در تسکین درد زایمان مورد استفاده قرار می‌گیرند و از عوارض آن‌ها خواب آلودگی ، تهوع و استفراغ است . این داروها می‌توانند برای جنین مشکلات تنفسی ایجاد کنند .

بی‌حسی اپیدورال : این کار با بی‌حس کردن اعصاب ناحیه لگن و رحم باعث تسکین درد ناشی از زایمان می‌شود .

اکسیژن و اکسیدنیتره : مخلوط این گازها باعث تسکین دردهای ناشی از انقباض عضلانی می‌شود .

بی‌حسی موضعی : از راه تزریق بی‌حس‌کننده در داخل واژن یا مدخل واژن صورت می‌گیرد . این بی‌حسی موقع اپیزوتومی ، زایمان به کمک فورسپس و نیز زمانی که بخیه کردن لازم باشد ، صورت می‌گیرد .

شل‌کننده‌های عضلات رحم

اگر انقباض‌های رحمی قبل از هفته ۳۴ بارداری شروع شده باشد ممکن است پزشک استراحت بدهد و دارویی تجویز کند که عضلات رحم را شل کرده و زایمان را متوقف نماید .

داروهای مورد استفاده برای خاتمه زایمان

این داروها ، برای پایان بخشیدن به بارداری زیر ۲۰ هفته تجویز می‌شوند . از این داروها برای خالی کردن رحم بعد از مرگ جنین نیز استفاده می‌شود .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

تسکین دهنده های درد شامل : انتونوکس Entonox (اکسیژن + اکسید نیترو)

اوپیوئیدها شامل : فنتانیل Fentanyl - مورفین Morphine - پتیدین Pethidine .

شل کننده های عضلات رحم شامل : ریتودرین Ritodrine - سالیوتامول Salbutamol - تربوتالین

Terbutalin .

محرک های رحم شامل : ارگومتترین Ergometrine - اکسی توسین Oxytocin .

بی حس کننده های موضعی شامل : بوپیواکائین Bupivacaine - لیگنوکائین Lignocaine .

هورمون های جنسی شامل : میفپرستون Mifepristone .

داروهای مورد استفاده در بیماری های دستگاه ادراری

ادرار به وسیله کلیه ها تولید شده و در مثانه ذخیره می شود . پرشدن مثانه منجر به افزایش فشار به دیواره مثانه و تحریک پایانه های عصبی منتهی به دیواره مثانه شده تمایل به ادرار کردن را ایجاد می کند . تعدادی از بیماری ها می توانند مجاری ادراری را تحت تأثیر قرار دهند که شایع ترین آن ها عبارتند از : عفونت مثانه (سیستیت) یا اورتر ، احتباس ادرار و عدم توانایی در کنترل ادرار (بی اختیاری ادرار) . داروهای مورد استفاده در درمان بیماری های ادراری عبارتند از آنتی بیوتیک ها ، داروهای آنتی باکتریال ، مسکن ها ، داروهای افزایشنده اسیدیته ادرار و داروهایی که روی کنترل عصبی عضله های اسفنکتر مثانه اثر می کنند . داروهای مورد استفاده در عفونت های مجاری ادراری عبارتند از : آنتی باکتریال ها و آنتی بیوتیک ها که از بین آن ها تریمتوپریم و آموکسی سیلین بیشتر مورد استفاده قرار می گیرند .

داروهای مورد استفاده در بی اختیاری ادراری

از دلایل بی اختیاری ادراری می توان به ضعف ماهیچه های اسفنکتر مثانه ، حساسیت زیاد عضله های دیواره مثانه ، عدم کنترل عصبی اسفنکتر مثانه ، عدم کنترل ادرار در بچه ها (شب ادراری) و بی اختیاری ادراری ناشی از افزایش فشار شکم در خانم های باردار اشاره کرد .

بی اختیاری ناشی از ضعف اسفنکتر با ورزش و تقویت عضله های کف لگن (پرینه) یا عمل جراحی قابل رفع است . بی اختیاری ناشی از حساسیت زیاد دیواره مثانه با تخلیه منظم مثانه قابل رفع است . بی اختیاری ناشی از حساسیت زیاد عضله های دیواره مثانه با داروهای ضداسپاسم و آنتی کولینرژیک مانند ضداسپردگی های سه حلقه ای از قبیل ایمپیرامین قابل درمان است . همچنین ضداسپردگی های سه حلقه ای و داروی دسموپرسین در درمان شب ادراری نیز تجویز می شوند . داروی دسموپرسین ، شکل مصنوعی هورمون ADH است .

داروهای مورد استفاده در درمان احتباس ادرار

احتباس ادرار عبارت است از عدم توانایی در تخلیهٔ مثانه که ناشی از نارسایی در انقباض عضله‌های دیوارهٔ مثانه است. احتباس ادرار می‌تواند در نتیجهٔ بزرگی غدهٔ پروستات یا وجود تومور یا ناشی از بیماری‌های عصبی بلندمدت و یا مصرف برخی از داروها باشد. بیماران مبتلا به احتباس ادرار ممکن است نیاز به سوند جهت رفع مشکل خود داشته باشند و گاه برای جلوگیری از عود مجدد احتباس ادرار از عمل جراحی استفاده می‌شود. داروی فیناستراید **Finasteride** و آلفابلوکرها برای درمان احتباس ادرار ناشی از بزرگی پروستات تجویز می‌شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

آنتی‌بیوتیک‌ها و آنتی‌باکتریال‌ها : (در بخش‌های دیگر توضیح داده شده‌اند).

داروهای آنتی‌کولینرژیک شامل : فلاوکسات **Flavoxate** - ایمپرامین **Imipramine** -

اکسی‌بوتینین **Oxybutynin** - پروپیورین **Propiverine** - تولترودین **Tolterodine** .

پاراسمپاتومیمتیک‌ها شامل : دی‌ستیگمین **Distigmine** .

آلفابلوکرها شامل : آلفوزوسین **Alfuzosin** - دوگزازوسین **Doxazosin** - ایندورامین **Indoramin** -

پرازوسین **Prazosin** - تامسولوسین **Tamsulosin** - ترازوسین **Terazosin** .

داروهای دیگر شامل : دسموپرسین **Desmopressin** - فیناستراید **Finasteride** - پتاسیم سیترات

Potassium citrate - ویتامین C - دی‌متیل سولفو کساید **Dimethyl Sulphoxide** .

پوست

پوست عضوی است مقاوم به آب و دربرگیرنده و محافظ بدن . پوست وسیع‌ترین اندام بدن می‌باشد که بدن را در مقابل عوامل میکروبی و انگلی محافظت می‌کند ، به بدن در حفظ آب که مایع حیاتی بدن است کمک می‌کند ، نقش مهمی در تنظیم دمای بدن دارد و در برگیرنده پایانه‌های عصبی حس لامسه است .

بسیاری از مشکلات و ناراحتی‌های پوستی چندان جدی نیستند . این مشکلات عبارتند از : عفونت‌ها ، آلودگی‌های انگلی ، التهاب و تحریک و تغییرات در ساختمان پوست .

بیماری‌های جدی و خطرناک پوست شامل : سرطان‌هایی مثل ملانوم بدخیم پوست است .

داروهای پوستی شامل : آنتی‌بیوتیک‌ها ، ضدقارچ‌ها ، عوامل ضدانگل‌های پوستی و

کورتیکواستروئیدهای موضعی می‌باشند که اغلب تأثیرات مطلوبی دارند .

پوست از دو لایه تشکیل شده که عبارت است از لایه ای‌درم که نازک‌تر است و لایه رویی را تشکیل می‌دهد و لایه درم که ضخیم‌تر بوده و لایه زیری را تشکیل می‌دهد .

لایه درم (Dermis) در برگیرنده پایانه‌های عصبی حس درد ، حس فشار ، حس حرارت ، غدد عرق و غدد چربی است . داروهای پوستی باید خیلی با دقت مصرف شوند چون می‌توانند منجر به عوارض نامطلوبی مانند حساسیت‌های پوستی شوند .

گروه‌های دارویی عمده این بخش عبارتند از :

- داروهای ضدخارش
- کورتون‌های موضعی
- فرآورده‌های ضدعفونت‌های پوستی
- داروهای ضدانگل‌های پوستی
- داروهای مورد استفاده در درمان پسوریازیس
- داروهای ضدآگزما
- داروهای ضدشوره سر
- داروهای مورد استفاده در ریزش مو
- داروهای ضدآفتاب

داروهای ضد خارش

خارش یا تمایل به خراشیدن پوست که پروریتوس (Pruritus) نامیده می شود ، در اثر تحریکات جزیی پوست ، تغییرات شیمیایی پوست ناشی از بیماری ها ، آلرژی ، التهاب و قرار گرفتن پوست در معرض عوامل محرک ایجاد می شود . خارش ، علامت شایع بسیاری از بیماری های پوستی است . گروه های دارویی عمده مورد استفاده در درمان خارش پوست شامل بی حس کننده های موضعی ، آنتی هیستامین ها و کورتون های موضعی می باشند .

خارش ناشی از عوارضی مانند آفتاب سوختگی با لوسیون هایی مثل کالامین ، خارش ناشی از گزش حشرات با بی حس کننده های موضعی ، خارش ناشی از خشکی پوست با نرم کننده های موضعی و پرهیز از شستشوی زیاد ، خارش ناشی از آگزا با کورتون های موضعی و خارش مهبل در اثر یائسگی با کرم های موضعی حاوی استروژن برطرف می شوند .

آنتی هیستامین ها ، تحریکات پوستی را کاهش می دهند . کرم های خنک کننده مثل لوسیون کالامین از راه خنک کردن پوست باعث کاهش التهاب و تحریک می شوند . کرم های نرم کننده با لغزنده کردن پوست و نرم کردن آن از خشکی پوست جلوگیری می کنند . بی حس کننده های موضعی و آنتی هیستامین ها ممکن است باعث واکنش های پوستی شوند . آنتی هیستامین های خوراکی می توانند باعث خواب آلودگی شوند . خطر عمده نرم کننده های ساده و فرآورده های تسکین دهنده ، تحریک پوست و تشدید خارش در صورت مصرف بلندمدت است .

داروهای رایج این گروه عبارتند از :

- آنتی هیستامین ها شامل : آنتازولین Antazoline - دیفن هیدرامین Diphenhydramine - میپرامین Mepyramine - تریمپرازین Trimeprazine .
- کورتون ها شامل : هیدروکورتیزون Hydrocortisone .
- بی حس کننده های موضعی شامل : آمتوکائین Amethocaine - بنزوکائین Benzocaine - لیگنوکائین Lignocaine .

- فرآورده های خنک کننده و نرم کننده شامل : اکیوس کرم Aqueous cream - لوسیون کالامین Calamine lotion - کلدکرم Cold cream - پماد امولوسیون کننده Emulsifying ointment .
- داروهای دیگر شامل : کلستیرامین Colestyramine - کروتامیتون Crotamiton - دوکسپین Doxepin .

کورتون های موضعی

کورتیکو استروئیدها داروهای مرتبط با هورمون های غده آدرنال هستند که فرآورده های موضعی آن ها در بیماری های پوستی که علامت غالب آن ها علامت تورم و التهاب است تجویز می شوند .

تحریک پوست در اثر عوامل تحریک کننده یا آلرژن ها ، منجر به تولید ماده ای به وسیله گلبول های سفید در آن ناحیه می شود که رگ ها را گشاد کرده باعث گرم شدن پوست ، تورم و قرمزی آن می شود . کورتون های موضعی ، علت اصلی را برطرف نمی کنند ، مگر این که بیماری اصلی که باعث ایجاد خارش شده مداوا شود . پزشک کورتون را به عنوان داروی اول تجویز نمی کند ، زیرا دارای عوارض جانبی است . استفاده بلندمدت از کورتون ها باعث ایجاد عوارضی مانند : ایجاد خطوط دائمی روی پوست ، نازکی پوست ، برجستگی عروق سطح پوست و در افراد با پوست تیره باعث بی رنگ شدن موقت نقاطی در پوست می شود .

اگر علت التهاب پوست ، عفونت باکتریایی یا قارچی باشد ، استفاده از کورتون ها به تنهایی جایز نیست ، زیرا کورتون ها باعث تضعیف دستگاه ایمنی می شوند . گاهی کورتون های موضعی به صورت فرآورده های حاوی ترکیبات ضدقارچ یا آنتی بیوتیک تهیه می شوند .

داروهای رایج این بخش عبارتند از :

فرآورده های کورتونی خیلی پر قدرت شامل : کلوبتازول Clobetasol - هالسینوناید

Halcinonide .

فرآورده های کورتونی پر قدرت شامل : بکلومتازون Beclometasone - بتامتازون

Betamethasone - دزوکسی متازون Desoxymetasone - دیفلوکورتولون Difluocortolone -

فلوئوسینولون Fluocinolone - فلوئوسینوناید Fluocinonide - فلوتیکازون Fluticasone - مومتازون

Mometasone - تریامسینولون Trimcinolone .

فرآورده های کورتونی متوسط شامل : الکلومتازون Alclometasone - کلوبتازون Clobetasone -

فلوئوکورتولون Fluocortolone - فلوراندرنولون Flurandrenolone .

فرآورده های کورتونی ضعیف شامل : هیدروکورتیزون Hydrocortisone .

فرآورده های ضد عفونت های پوستی

پوست اولین لایه دفاعی بدن در برابر عفونت ها است . اگر روی پوست بریدگی ، سوختگی ، خراش ، اثر گزش حشرات و یا بیماری های التهابی پوست ایجاد شود ، پوست خود به خود می تواند دچار عفونت شود . ویروس ها ، قارچ ها و مخمرها می توانند عامل عفونت پوستی باشند . با اقداماتی مانند : تمیز کردن محل ضایعه دیده پوست و به کار بردن لوسیون ها و کرم های ضد عفونی کننده می توان از عفونی شدن زخم های پوستی جلوگیری کرد .

درمان معمولی زخم‌های عفونی با آنتی‌بیوتیک‌های خوراکی و موضعی صورت می‌گیرد. بیماری‌های پوستی که در آن‌ها از آنتی‌بیوتیک‌های موضعی استفاده می‌شود عبارتند از: زرد زخم، اگزمای عفونی، زخم‌های پوستی، زخم بستر و راش‌های ناحیه قنداق کردن بچه.

همچنین از فرآورده‌های آنتی‌بیوتیک‌هایی استفاده می‌شود که جذب پوستی ضعیفی دارند و در سطح پوست باقی می‌مانند، مثل آمینو گلیکوزیدها. در صورت عمقی بودن زخم از آنتی‌بیوتیک‌های خوراکی یا تزریقی استفاده می‌شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

آنتی‌بیوتیک‌ها شامل: باسیتراسین Bacitracin - کلرتتراسیکلین Chlortetracycline - کلیستین Colistin - فرامایستین Framycetin - فوزیدیک اسید Fusidic acid - گرامیسیدین Gramicidin - موپیروسین Mupirocin - نتومایسین Neomycin - پلی‌میکسین «ب» B Polymyxin - تتراسیکلین Tetracycline.

آنتی‌سپتیک‌ها و سایر داروهای آنتی‌باکتریال شامل: ستریماید Cetrimide - کلرهگزیدین Chlorhexidine - هگزاکلروفن Hexa chlorophen - مترونیدازول Metronidazole - پوویدون آیودین Povidone iodine - سیلور سولفادیازین Silver Sulfadiazine - تری کلوزان Triclosan.

پایه فرآورده‌های پوستی

داروهایی که روی پوست استعمال می‌شوند، معمولاً در داخل فرآورده‌ای هستند که زمینه یا پایه نامیده می‌شود، مانند: کرم، لوسیون، پماد و چسب.

کرم‌ها: اثر نرم‌کننده دارند و معمولاً از امولوسیون روغن در آب تشکیل شده‌اند و برای نرم کردن پوست در بیماری‌هایی که منجر به خشکی پوست می‌گردند تجویز می‌شوند.

لوسیون‌ها: فرآورده‌هایی نیمه مایع هستند که برای تسکین دادن یا خنک کردن محل دچار عارضه استفاده می‌شوند و برای نواحی وسیع پوشیده از مو مناسب هستند.

پمادها: معمولاً روغنی هستند و برای اگزمای مرطوب مناسب‌اند.

چسب‌ها: پمادهایی هستند که شامل مقدار زیادی پودر ریز جامد نشاسته یا اکسیدروی هستند و برای ضایعات پوستی تجویز می‌شوند.

فرآورده‌های ایزوله کننده (باریر): به صورت پماد و کرم هستند و وظیفه محافظت از پوست را در مقابل آب و عناصر محرک بر عهده دارند.

کلودیون ها: فرآورده‌هایی هستند که وقتی روی ناحیه آسیب‌دیده پوست استعمال می‌شوند، خشک می‌شوند تا یک لایه محافظ ایجاد کنند. گاهی از این فرآورده برای نگه‌داشتن داروهای نامحلول در تماس با زخم استفاده می‌شود.

مایت‌ها و شپش‌ها

شایع‌ترین انگل‌هایی هستند که در پوست زندگی می‌کنند.

شپش سه نوع است:

۱- شپش سر

۲- شپش بدن (لباس)

۳- شپش عانه یا پوبیک که گاهی در جاهایی از بدن مانند ابرو که دارای مو هستند دیده می‌شود. همه شپش‌ها در پوست تخم‌گذاری کرده باعث خارش می‌شوند. مایت‌ها و شپش‌ها، در اثر تماس مستقیم از شخصی به شخص دیگر منتقل می‌شوند. برای درمان مایت‌ها داروهایی مانند: مالاتیون، پرمترین و بنزوئیل بنزوئات تجویز می‌شوند.

برای درمان شپش، داروهایی مانند: کارباریل (Carbaryl)، مالاتیون (malation)، پرمترین (permethrin) و فنوترین (phenothrin) تجویز می‌شود.

داروها باعث ریشه‌کن کردن انگل‌های پوستی می‌شوند اما ضدعفونی کردن رختخواب و لباس نیز اهمیت زیادی دارد. اگر به علت خارش شدید دچار عفونت شدید از فرآورده‌های آنتی‌بیوتیکی استفاده کنید. لوسیون‌های تجویز شده برای انگل‌های پوستی در صورت تماس با چشم و دهان باعث تحریک و سوزش می‌شوند، بنابراین هنگام مصرف آن‌ها باید احتیاط شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

بنزیل بنزوئات Benzyl Benzoate - کارباریل Carbaryl - کروتامیتون Crotamiton - مالاتیون Malathion - پرمترین Permethrin - فناترین Phenathrin.

داروهای ضد آکنه

آکنه که در پزشکی تحت عنوان آکنه ولگاریس شناخته می‌شود، در اثر تولید زیاد چربی پوست که منجر به انسداد فولیکول‌های مو می‌شود به وجود می‌آید و معمولاً در گردن، پشت و صورت و در سال‌های نوجوانی ایجاد می‌شود. علائم آن عبارتند از: پاپول‌های سرسیاه و پوسچول‌ها (نقاط برجسته پر از چرک که وسط آن‌ها سفید است).

انواع آکنه: آکنه خفیف که دارای پاپول‌های سرسیاه است، آکنه متوسط که شامل پاپول‌های سرسی و پوسچول‌ها است و آکنه شدید که شامل کیست‌های متوسط و دردناک است. درمان آکنه خفیف با شستشوی منظم و قرار دادن پوست در معرض نور خورشید یا اشعه ماوراءبنفش صورت می‌گیرد.

آکنه‌ای که درمان دارویی لازم دارد، معمولاً با یک فرآورده موضعی شامل: بنزوئیل پروکساید یا اسید سالیسیلیک درمان می‌شود. اگر درمان فوق مؤثر نبود از ترتینوین، تتراسیکلین یا از لایک اسید به صورت موضعی استفاده می‌شود. اگر درمان فوق نیز مؤثر نبود، پزشک معالج ممکن است دوره‌ای از آنتی‌بیوتیک تتراسیکلین یا مینوسیکلین را به صورت خوراکی تجویز کند. اگر درمان فوق نیز مؤثر نبود استفاده از ایزوترتینوین خوراکی که از مشتقات قوی ویتامین A می‌باشد تجویز می‌شود. زنان باید در هنگام استفاده از این داروها در هنگام بارداری، پزشک را آگاه سازند زیرا برخی از این داروها برای تکامل جنین خطرناک هستند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

درمان‌های موضعی شامل: اداپالن *Adapalene* - ازلیک اسید *Azelic acid* - بنزوئیل پروکساید *Benzoyl peroxide* - ایزوترتینوین *Isotretinoin* - نیکوتین آمید *Nicotinamide* (نیاسین) - اسید سالیسیلیک *Salicylic acid* - ترتینوین *Tretinoin*.

آنتی‌بیوتیک‌های خوراکی و موضعی شامل: کلیندامایسین *Clindamycin* - اریترومایسین *Erythromycin* - مینوسیکلین *Minocycline* - تتراسیکلین *Tetracycline*.

دیگر داروهای خوراکی شامل: سیپروترون استات *Cyproterone acetate* - ایزوترتینوین *Isotretinoin*.

داروهای مورد استفاده در بیماری پسوریازیس

هرگاه سرعت تقسیم سلول‌های زنده لایه ای‌درم پوست، از سرعت ریزش سلول‌های لایه شاخی بیشتر شود، آن ناحیه ضخیم و متورم شده و سطح آن به صورت لایه‌های نقره‌ای رنگ دیده می‌شود. این عارضه بیماری پسوریازیس نامیده می‌شود. این بیماری بین سنین ۳۰ - ۱۰ سالگی دیده می‌شود. گاه بعد از قطع مصرف کورتون، پسوریازیس روی می‌دهد. این بیماری درمان قطعی ندارد ولی قرار گرفتن شخص در مقابل نور ماوراء بنفش یا گرفتن حمام آفتاب در موارد خفیف پسوریازیس می‌تواند مؤثر باشد. کرم‌های نرم‌کننده نیز تحریکات را کاهش می‌دهند. در صورت عدم موفقیت این اقدامات، استفاده از درمان‌های دارویی مانند: کلسیپوتریول *Calcipotriol* (به صورت پماد)، کرم کلتار *Coaltar* و چسب‌های آن و دیترانول *Dithranol* مورد توجه قرار می‌گیرد. از اسید سالیسیلیک برای از

بین بردن پوسته‌های سفت و نواحی دلمه بسته و از کورتون موضعی جهت مداوای کیس‌های مشکل استفاده می‌شود. در صورت مؤثر نبودن درمان‌های فوق، از مشتقات ویتامین A مثل Acitretin (به صورت خوراکی) در یک دوره ۶ ماهه و یا متوترکسات می‌توان استفاده کرد.

PUVA

پووا PUVA عبارت است از استفاده مرکب از اشعه ماوراء بنفش نوع A و یک داروی پسورالن به نام متوکسالن Methoxsalen که این دارو به صورت موضعی استفاده می‌شود یا چند ساعت قبل از قرار گرفتن در مقابل نور ماوراء بنفش به صورت خوراکی مصرف می‌شود. اشعه ماوراء بنفش باعث تشدید اثر دارو می‌شود. عوارض جانبی آن عبارت است از: خارش، تهوع، قرمزی دردناک در نواحی عادی پوست، خطر پیری زودرس پوست و خطر بلندمدت سرطان پوست.

پووا PUVA فقط در پسوریازیس شدید و در صورت عدم موفقیت درمان‌های دیگر تجویز می‌شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

اسیترتین Acitretin - کلسیپوتریول Calcipotriol - کلتار Coal tar - سیکلوسپورین Cyclosporin - دیترانول Dithranol - متوترکسات Methotrexate - متوکسالن Methoxsalen - اسیدسالیسیلیک Salicylic acid - تاکالسیتول Tacalcitol - تازاروتن Tazarotene - کورتون‌های موضعی.

درمان‌های اگزما

اگزما (درماتیت) به نوعی بیماری پوستی گفته می‌شود که منجر به خشکی پوست می‌گردد و راش‌های پوستی دارای خارش که می‌توانند متورم و تاول‌دار شوند ایجاد می‌کند. اشخاص مبتلا به اگزما معمولاً یک سابقه خانوادگی از آسم، اگزما یا رینیت آلرژیک دارند.

شایع‌ترین نوع اگزما یعنی اگزمای اتوپیک معمولاً در کودکان ظاهر می‌شود. درماتیت سبورئیک که نوعی اگزما است پوست سر و صورت را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای درمان اگزما، نرم‌کننده‌ها نقش نرم و مرطوب کردن ناحیه مبتلای پوست را بر عهده دارند. آنتی‌هیستامین‌ها برای کنترل تحریک و خارش تجویز می‌شوند، کورتون‌ها در وضعیت حاد بیماری و کلتار و ایکتامول برای اگزمای اتوپیک مزمن استفاده می‌شوند. در صورت مقاوم بودن اگزما و احتمال عفونت، از آنتی‌بیوتیک استفاده شود.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

نرم‌کننده‌ها و خنک‌کننده‌ها شامل: اکیوس کرم Aqueous cream - کلدکرم Cold cream - وسیون کالامین Calamine Lotion - پماد امولسیون کننده Emulsifying ointment. کورتون‌ها شامل: هیدروکورتیزون Hydrocortisone.

آنتی‌هیستامین‌ها شامل: آنتازولین Antazoline - کلرفنیرامین Chlorpheniramine - دیفن هیدرامین Diphenhydramine - میپرامین Mepyramine - تریمپرازین Trimeprazine .
دیگر داروها شامل: کلتار Coal tar - ایکتامول Ichthammol - سیکلوسپورین Cyclosporin .

داروهای مورد استفاده در ریزش مو

وقتی ریزش مو بیشتر از حد طبیعی یا رویش آن کمتر از حد طبیعی باشد، وضعیتی ایجاد می‌شود که به آن ریزش مو یا طاسی گویند. عواملی چون: بیماری پوستی پسوریازیس، واکنش‌های دارویی، سوءتغذیه و مصرف داروهای ضدسرطان می‌توانند باعث ریزش مو شوند. اگر عفونت‌های قارچی باعث ریزش مو شوند باید از ضدقارچ‌ها استفاده کرد. ریزش مو اگر در اثر عوامل هورمونی مثل هورمون جنسی مردانه باشد، ممکن است فیناستراید Finasteride تجویز شود. برای تحریک رویش مو، داروی ضدفشارخون مینوکسیدیل Minoxidil (به صورت موضعی) استفاده می‌شود. عوارض این داروها متفاوت است، برای مثال فیناستراید ممکن است قدرت جنسی را کاهش دهد و کسانی که بیماری قلبی - عروقی دارند باید در مورد مصرف مینوکسیدیل احتیاط کنند.

داروهای رایج این بخش عبارتند از:

ضدقارچ‌ها شامل: گریزئوفولین Griseofulvin - ایتراکونازول Itraconazole .
داروهای دیگر شامل: فیناستراید Finasteride - مینوکسیدیل Minoxidil .

داروهای مورد استفاده در درمان شوره سر

شوره سر، وضعیت بی‌خطری است که طی آن دفع طبیعی سلول‌های پوست افزایش می‌یابد. شوره سر معمولاً در اثر شستشوی مکرر با پاک‌کننده‌هایی مثل شامپوها از بین می‌رود اما در صورت مقاوم بودن آن استفاده از شامپوهای طبی مثل: زینک پیریتئون Zink Pyrithione یا سلنیوم سولفاید Selenium sulfide و شامپوهای محتوی کلتار Coal tar یا اسید سالیسیلیک پیشنهاد می‌شود.
 در موارد شدید، از شامپوهای محتوی داروهای ضدقارچ مثل کتوکونازول استفاده می‌شود. همچنین از فرآورده‌های کلتار و اسید سالیسیلیک برای دفع پوسته‌های ایجاد شده می‌توان استفاده کرد. از پمادها یا لوسیون‌های موضعی کورتون‌ها نیز می‌توان استفاده کرد.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

داروهای ضدقارچ شامل: کتوکنازول Ketoconazole - زینک پیریتئون Zinc pyrithione .

داروهای دیگر شامل: کلتار Coal tar - کورتون‌ها - اسیدسالیسیلیک Salicylic acid - سلنیوم سولفاید Selenium sulfide .

ترکیبات ضد آفتاب

ترکیبات ضد آفتاب، مواد شیمیایی هستند که به صورت کرم و روغن تهیه می‌شوند و پوست را در مقابل آثار زیان‌آور اشعه ماوراء بنفش خورشید حفاظت می‌کنند. افراد دارای پوست‌های روشن بیشترین حساسیت را به نور آفتاب دارند. پوست اگر در مقابل نور خورشید حفاظت نشود دچار ضایعه، درد و تورم می‌شود. برخی بیماری‌ها مثل هریس سیمپلکس نیز حساسیت به نور خورشید را افزایش می‌دهند.

علاوه بر پیری زودرس پوست و آفتاب سوختگی، تابش نور خورشید می‌تواند احتمال سرطان پوست را افزایش دهد. ضد آفتاب‌ها، بخشی از اشعه زیان‌آور UV (ماوراء بنفش) را جذب کرده، مانع از رسیدن آن به پوست می‌شوند. ضد آفتاب‌ها براساس قدرت آن‌ها در محافظت از پوست در مقابل اشعه ماوراء بنفش، به درجه‌های مختلف تقسیم می‌شوند که به صورت شماره SPF مشخص می‌شوند. هرچه درجه SPF بالاتر رود، قدرت محافظت کننده ضد آفتاب بیشتر می‌شود. برخی ضد آفتاب‌ها مانند اکسیدروی Zinc oxide و دی اکسید تیتانیوم Titanium dioxide در برابر هر دو نوع اشعه ماوراء بنفش A و B از پوست محافظت می‌کنند. استفاده از ضد آفتاب برای افراد نواحی گرمسیری و کسانی که حمام آفتاب می‌گیرند، توصیه می‌شود.

ضد آفتاب‌ها فقط یک مانع فیزیکی در برابر اشعه آفتاب هستند و نمی‌توانند مقاومت خود پوست را افزایش دهند. ضد آفتاب‌ها گاه باعث تحریک پوست و حتی واکنش‌های حساسیتی پوست می‌شوند.

داروهای رایج این گروه عبارتند از:

اجزاء موجود در ترکیبات ضد آفتاب شامل: آمینوبنزواتیک اسید Aminobenzoic Acid - بنزون‌ها Benzones - دی بنزوئیل متان Dibenzoylmethanes - اتیل هگزیل متوکسی سینمات Ethylhexyl methoxycinnamate - متیل بنزیلیدن Methylbenzylidene - کامفور Camphor - مگزنون Mexenone - پادیمات A Padimate O - دی اکسید تیتانیوم Titanium dioxide - اکسیدروی Zinc oxide - اکسی بنزون oxybenzone.

بخش دوم

داروهای رایج

آسیکلوویر Aciclovir

گروه دارویی: ضد ویروس

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص ، مایع ، تزریقی ، کرم و پماد چشمی

زمان و دفعات مصرف: ۵ - ۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲۴ ساعت اثر آن شروع می شود و تا ۸ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب: در صورت مصرف شکل خوراکی و تزریقی این دارو باید مقدار زیادی آب بنوشید .
نحوه نگهداری از دارو: در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شود .
موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت وقوع اغتشاش ذهنی ، راش پوستی و توهّم ، دوره درمان را کامل کنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو ، به پزشک مراجعه کنید - قبل از آگاهی از اثر این دارو بر روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس پرهیز کنید چون شکل خوراکی آن می تواند باعث سرگیجه شود - اگر دچار کاهش ایمنی هستید یا مشکل مزمن کلیوی دارید و یا از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - در افراد مبتلا به ضعف ایمنی به صورت بلندمدت مصرف نشود .

عوارض ناخواسته: در شکل کرم : احساس گزیدگی و خارش پوستی - در شکل خوراکی : تهوع ، استفراغ ، سردرد و سرگیجه - در شکل تزریقی : اغتشاش ذهنی و توهّم .

تداخل های دارویی: پروبنساید ، سطح خونی این دارو را افزایش می دهد . این دارو سطح خونی میکوفنولات را افزایش می دهد . هر دارویی که بتواند روی کلیه اثر بگذارد ، خطر عوارض جانبی آسیکلوویر را افزایش می دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری ، شکل موضعی این دارو اشکالی ایجاد نمی کند . شکل خوراکی و تزریقی آن در بارداری تجویز نمی شود . در شیردهی شکل موضعی ، مشکلی ندارد ولی شکل خوراکی و تزریقی روی کودک اثر می گذارد و باید در خصوص مصرف آن با پزشک مشورت شود .

آ - سی - آ A . C . A

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

گروه دارویی: ضد درد و التهاب و تب

مقدار و روش مصرف: یک قرص هر ۴ ساعت یک بار ، حداکثر ۸ قرص در روز
موارد عمده استعمال دارو: درمان سردرد ، سینوزیت ، سرماخوردگی ، آنفلوآنزا و دردهای عضلانی .
عوارض جانبی مهم: سوء هاضمه ، بی‌اشتهایی ، خونریزی معده ، تهوع ، کهیر ، تب ، تحریک اعصاب مرکزی .

استامینوفن Acetaminophen (Paracetamol)

گروه دارویی: ضد درد غیر مخدر ، ضد تب
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص جویدنی ، قطره ، الگزیر ، قرص و شیاف
مقدار و روش مصرف: یک تا دو قرص ۳۲۵ میلی گرمی ، هر ۴ تا ۶ ساعت و حداکثر ۴ گرم در روز
موارد عمده استعمال دارو: کاهش تب ، تسکین موقت درد متوسط یا خفیف .
عوارض جانبی مهم: دوز عادی آن عوارض جانبی مهمی ندارد . **عوارض مصرف بلندمدت:** واکنش‌های حساسیتی مثل کهیر ، تب ، تحریک اعصاب مرکزی ، التهاب زبان و خواب‌آلودگی .
عوارض مسمومیت ماد: بی‌اشتهایی ، تهوع ، استفراغ و سرگیجه .

استامینوفن کدئین Acetaminophen Codein

گروه دارویی: ضد درد
مقدار و روش مصرف: ۲ - ۱ قرص هر ۴ ساعت یک بار
موارد عمده استعمال دارو: برای تسکین دردهای خفیف تا متوسط
عوارض جانبی مهم: تهوع ، استفراغ ، سرگیجه و منگی . **سایر عوارض آن عبارتند از:** احساس سرخوشی ، یبوست و خارش .

استازولاماید Acetazolamide

گروه دارویی: ادرارآور
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و ویال تزریقی
مقدار و روش مصرف: جهت گلوکوم (آب سیاه) : ۲۵۰ میلی گرم از راه خوراکی ۴ - ۱ بار در روز یا ۵۰۰ میلی گرم از راه عضلانی یا وریدی

موارد عمده استعمال دارو: درمان کمکی در گلوکوم (آب سیاه) ساده و ثانویه - درمان کمکی ادم (ورم) ناشی از نارسایی احتقانی قلب .

عوارض جانبی مهم: در کوتاه مدت عوارض جانبی مهمی ندارد اما عوارضی مثل بی حسی یا احساس سوزش دست و پا ، از دست دادن اشتها و خواب آلودگی ، می توانند به صورت جزئی ایجاد شوند .

ادالت کلد (سرماخوردگی بزرگسالان) Adult Cold

گروه دارویی: ضداحتقان ، ضد درد ، ضدحساسیت **اشکال دارویی موجود در ایران:** قرص

مقدار و روش مصرف: ۲ قرص هر ۴ ساعت و حداکثر ۱۲ قرص در ۲۴ ساعت

موارد عمده استعمال دارو: درمان علائم سرماخوردگی ، آنفلوآنزا ، سینوزیت و آلرژی دستگاه تنفسی فوقانی (با علائم : احتقان بینی ، تب ، عطسه ، آبریزش بینی و درد خفیف) .

عوارض جانبی مهم: کهیر ، تب ، تحریک اعصاب مرکزی ، خواب آلودگی ، بثورات جلدی ، خستگی ، ناراحتی گوارشی و سرگیجه .

استات آلومینیم Aluminium Acetate

گروه دارویی: ضدالتهاب ، ضدخارش **اشکال دارویی موجود در ایران:** بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف: در بالغین : محلول ۱۰ درصد به صورت پانسمان مرطوب و محلول ۲۰ درصد به صورت لوسیون قابض

موارد عمده استعمال دارو: تسکین التهاب و تمریک پوست در شرایطی مثل : گزش حشرات ، راش ، آکنه ، آلرژی و خارش مقعد .

عوارض جانبی مهم: افزایش تحریک و وسعت یافتن التهاب .

آلومینیم ام . جی Aluminium Mg

گروه دارویی: ضداسید

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص ، شربت و پودر جهت تهیه سوسپانسیون

مقدار و روش مصرف: ۴ - ۲ قاشق مرباخوری چهار بار در روز (یک ساعت بعد از هر وعده غذا و قبل از خواب) یا ۴ - ۲ قرص ۴ بار در روز (یک ساعت بعد از غذا و قبل از خواب) .

موارد عمدۀ استعمال دارو: داروی کمکی در درمان زخم معده و اثنی عشر، به عنوان ضداسید برای تسکین عوارض ناشی از اسید در زخم معده، التهاب معده و التهاب مری.

عوارض جانبی مهم: تضعیف اعصاب مرکزی در کسانی که دچار نارسایی کلیه هستند.

Aluminium MGS

آلومینیم ام - جی - اس

گروه دارویی: ضداسید، ضدنفخ

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و سوسپانسیون

مقدار و روش مصرف: ۱ - ۲ قاشق غذاخوری یا ۲ - ۱ قرص، هر ۴ - ۲ ساعت بین وعده‌های غذایی و قبل از خواب

موارد عمدۀ استعمال دارو: به عنوان ضداسید و ضدنفخ جهت رفع ترش کردن و دفع تجمع گاز در معده در بیماری زخم معده.

عوارض جانبی مهم: تضعیف اعصاب مرکزی در مبتلایان به نارسایی کلیه.

Allopurinol

آلوپورینول

گروه دارویی: ضدنقرس

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز بعد از غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۴۸ - ۲۴ ساعت آثار آن شروع می‌شود و تا ۳۰ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: مصرف مایعات فراوان (حدود ۲ لیتر در روز) توصیه می‌شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت وقوع راش، تب، گلودرد و لرز، مصرف آن را بدون اجازه پزشک قطع نکنید - مقادیر زیاد این دارو می‌تواند باعث تهوع، استفراغ، دل‌درد و سرگیجه شود که در این صورت باید پزشک را آگاه سازید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس مشکلی ایجاد نمی‌کند - در صورتی که دچار کاهش ایمنی یا مشکلات بلندمدت کبدی و کلیوی هستید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - تنها مشکل آن در مصرف بلندمدت، افزایش خطر نقرس در هفته‌ها یا ماه‌های اول مصرف این دارو است.

عوارض ناخواسته: راش‌های آلرژیک (دانه‌های پوستی ناشی از آلرژی)، گلودرد، تب و لرز. اگر بعد از غذا مصرف شود، کمتر ممکن است باعث تهوع شود.

تداخل‌های دارویی: دارو با بلوکه کردن واکنش شکسته شدن مرکاپتوپورین و آزاتیوپورین باعث کاهش دوز مورد نیاز این داروها می‌شود. مقدار زیاد آسپیرین می‌تواند باعث کاهش اثر آلوپورینول شود. آلوپورینول می‌تواند اثر داروهای ضد انعقاد، سیکلوسپورین و مهارکننده‌های آنزیم مبدل آنژیوتانسین (ACE) را افزایش دهد و نیز اثر کلروپروامید در کاهش قندخون را تشدید کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: می‌تواند به داخل شیر ترشح شود و بی‌ضرر بودن آن در بارداری نیز ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

آلپروستادیل Alprostadil

گروه دارویی: پروستاگلاندین (ضد ناتوانی جنسی)

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: ژل و تزریقی

زمان و دفعات مصرف: ۳ بار در هفته

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف چند دقیقه اثر می‌کند.

رژیم غذایی مناسب: دارو باید در یخچال نگهداری شود اما نباید یخ بزند و آن را دور از دسترس اطفال قرار دهید.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه‌های پوستی مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو پزشک را مطلع سازید. قبل از آگاهی از اثرات دارو بر روی خودتان، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون این دارو می‌تواند باعث اغتشاش ذهنی شود. در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و یا دیابت و نیز در صورت مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید. در صورت مصرف بلندمدت ممکن است اندازه‌گیری املاح خون ضرورت داشته باشد.

عوارض ناخواسته: مشکلات تنفسی در نوزادان، درد یا کبودی در محل تزریق و خطر راست شدن طولانی مدت آلت مردانه در مردان. در صورتی که راست و سفت شدن آلت تناسلی مردانه بیش از چهار ساعت طول بکشد، پزشک خود را آگاه سازید.

تداخل‌های دارویی: تداخل خاصی ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود.

Aluminium hydroxide

هیدروکسید آلومینیم

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

گروه دارویی: ضداسید

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول و مایع

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: به عنوان آنتی اسید ۴ بار در روز، برای زخم معده ۶-۷ بار در روز، برای درمان

فسفات بالای خون ۳-۴ بار در روز و برای کنترل اسهال ۶-۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۵ دقیقه شروع به اثر می کند و ۲-۴

ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: در شخص مبتلا به فسفات بالای خون (هایپر فسفاتی) همراه با مصرف این

دارو، رژیم غذایی کم فسفات استفاده شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورتی که جهت درمان زخم معده یا هایپر فسفاتی (غلظت بالای

فسفات در خون) ناشی از نارسایی کلیه از آن استفاده می کنید، بدون اجازه پزشک مصرف آن را

متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیاد دارو پزشک را مطلع سازید -

اگر مشکل بلندمدت کلیوی دارید یا دچار مشکلات قلبی، فشارخون بالا، یبوست، بیماری های

استخوانی و پورفیری هستید و نیز اگر از داروهای دیگری استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار

دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث

کاهش سطح کلسیم و فسفات خون شده، منجر به ضعف و شکستگی استخوان شود.

عوارض ناخواسته: یبوست، تهوع و استفراغ. در صورت مصرف طولانی مدت می تواند منجر به

دردهای استخوانی شود.

تداخل های دارویی: دارو باعث باز شدن قرص های پوشش دار روده ای، قبل از خروج آن ها از

معده شده و سبب تحریک معده می شود. این دارو روی جذب یا ترشح ضدانعقادهای خوراکی،

ضدجئون ها، فنی توئین، کورتون ها، پنی سیلامین و دیگوکسین اثر می کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی خطری ندارد اما در بارداری، بی ضرر بودن آن ثابت

نشده و باید با پزشک مشورت شود.

Amantadine

آمانتادین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدویروس و ضدپارکینسونیزم

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز

اشکال دارویی موجود: مایع و کپسول

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضدپارکینسون دارو، زودتر از دو هفته ظاهر نمی‌شود. در درمان عفونت ویروسی، ۴۸ ساعت بعد از مصرف اثر می‌کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه‌های پوستی، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را مطلع سازید. تا اثر آن بر روی خود آگاه نشده‌اید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون این دارو می‌تواند باعث تاری دید، سرگیجه، توهم، عدم توانایی در تمرکز فکری، اغتشاش ذهنی و آشفتگی شود. در صورت ابتلا به زخم معده، بیماری قلبی و مشکلات مزمن کبدی یا کلیوی و نیز مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید. در صورت مصرف بلندمدت جهت درمان پارکینسونیزم، اثر آن کاهش می‌یابد و ممکن است داروی دیگری جایگزین آن شود.

عوارض ناخواسته: تاری دید، سرگیجه، آشفتگی، اغتشاش ذهنی و توهم. در صورت بروز راش‌های پوستی، مصرف آن را متوقف کرده، پزشک را آگاه سازید.

تداخل‌های دارویی: این دارو باعث افزایش اثر داروهای کولینرژیک می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: می‌تواند وارد شیرمادر شود و بی‌ضرر بودن آن در بارداری نیز ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Aminoacid 5% and 10%

آمینو اسید ۵ و ۱۰ درصد

گروه دارویی: درمان تغذیه داخل وری، به عنوان ماده کالری‌زا

اشکال دارویی موجود در ایران: به صورت محلول ۵٪ و ۱۰٪

مقدار و روش مصرف: روزانه ۱ تا ۱/۵ گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن

موارد عمده استعمال دارو: جهت حفظ پروتئین و درمان تعادل منفی ازت، در بیمارانی مثل

مبتلایان به سپسیس و ترومای (ضربه) شدید

عوارض جانبی مهم: سردرد، سرگیجه، احساس گرمی، افزایش فشارخون، تهوع، استفراغ،

عفونت و ترومبوز وریدی.

Amiloride

آمیلوراید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: دیورتیک‌های نگهدارنده پتاسیم

اشکال دارویی موجود: مایع و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز (هنگام صبح)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲-۴ ساعت اثر دارو شروع می‌شود و تا ۱۲-۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: از مصرف غذاهای حاوی پتاسیم زیاد مانند: میوه خشک و نمک‌های محتوی این عنصر پرهیز کنید.

عوارض ناخواسته: اختلالات گوارشی، تشنگی، اغتشاش ذهنی و احتباس پتاسیم که می‌تواند باعث ضعف ماهیچه‌ها و بی‌حسی شود. در صورت بروز راش جلدی مصرف آن را متوقف کرده و پزشک را آگاه سازید. **تداخل‌های دارویی:** این دارو، سطح خونی لیتیم را افزایش می‌دهد و منجر به مسمومیت با لیتیم می‌شود. مصرف این دارو با گروه NSAIDs، سیکلوسپورین و مهارکننده‌های آنزیم تبدیل‌کننده آنژیوتانسین (ACE) باعث افزایش خطر احتباس پتاسیم در بدن می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری بی‌ضرر بودن آن ثابت نشده و در شیردهی نیز می‌تواند وارد شیر شده شیرخوار را تحت تأثیر قرار دهد. در هر دو مورد با پزشک نیز مشورت کنید.

Amitriptyline

آمی‌تریپتیلین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدافسردگی سه حلقه‌ای

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: مایع تزریقی، قرص و کپسول‌های کندآزادشونده

زمان و دفعات مصرف: ۱-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار آرام‌بخش دارو ظرف چند ساعت ظاهر می‌شود. آثار کامل ضدافسردگی دارو به ۲-۴ هفته زمان نیاز دارد و تا ۶ هفته در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید، مصرف این دارو را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت ایجاد تپش قلب و یا کاهش هوشیاری اقدامات پزشکی فوری لازم است. تا از اثر این دارو بر روی خود آگاه نشده‌اید، از مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث تاری دید و کاهش دقت و هوشیاری شود. اگر دچار مشکلات قلبی،

تشنج صرعی ، گلوکوم ، بیماری های روانی مانیا (سرخوشی) و جنون ، مشکلات غده تیروئید و مشکلات بلندمدت کلیوی و کبدی هستید و نیز اگر از داروی دیگری استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : خواب آلودگی ، خشکی دهان ، تعریق ، تاری دید ، تپش قلب ، گلودرد و اختلال در دفع ادرار .

تداخل های دارویی : در موارد نادری داروهای گروه مهارکننده های مونوآمینواکسیداز (MAOIs) در صورت مصرف همزمان با این دارو می توانند باعث تداخل های جدی شوند . همه داروهای دارای اثر آرام بخش ، اثر آرام بخشی این دارو را افزایش می دهند .
مصرف در شیردهی و بارداری : دارو می تواند به داخل شیر ترشح شود و بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Amoxicillin

آموکسی سیلین

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : آنتی بیوتیک گروه پنی سیلین

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : مایع ، کپسول ، قرص ، تزریقی و پودر (که در آب حل می شود)

زمان و دفعات مصرف : ۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۱-۲ ساعت اثر می کند و تا ۸ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط : جز در صورت داشتن حساسیت و آلرژی ، قبل از تکمیل دوره درمان و بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی و یا مصرف مقدار زیادی از این دارو پزشک را مطلع کنید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس ایরادی ندارد - در صورت ابتلا به آسم و اگزما ، کولیت اولسراتیو ، آلرژی ، لوسمی مزمن و تب گلنولار و نیز در صورت مصرف داروهای دیگر و یا حساسیت به پنی سیلین و سفالوسپورین ها ، پزشک را در جریان قرار دهید - معمولاً برای دوره های بلندمدت تجویز نمی شود .

عوارض ناخواسته : تهوع و اسهال شایع هستند . در صورت تنگی نفس ، خس خس سینه ، راش خارش دار و تب ، احتمال واکنش های حساسیتی مطرح می شود . در صورت ایجاد راش یا ورم مفاصل پزشک خود را آگاه سازید .

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر ضدبارداری‌های خوراکی را کاهش می‌دهد و می‌تواند باعث افزایش احتمال شروع خونریزی شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری اشکالی ندارد و در شیردهی نیز مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی‌کند.

آمفوتریسین Amphotericin

گروه دارویی: ضدقارچ **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی و قرص مکیدنی

زمان و دفعات مصرف: شکل خوراکی، هر ۶ ساعت یک بار و شکل تزریقی با فاصله بیشتر از ۶ ساعت

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ۲-۴ ساعت بعد از مصرف اثر می‌کند و ۳-۶ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: در صورت مصرف شکل تزریقی این دارو، سطح پتاسیم و منیزیم خون کاهش می‌یابد که باید کمبود این عناصر جبران شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان این دارو را کامل کنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را مطلع سازید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس مشکلی ایجاد نمی‌کند - در صورت داشتن مشکل مزمن کلیوی و سابقه حساسیت به آمفوتریسین و نیز مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث کاهش سطح پتاسیم و منیزیم خون و آسیب‌دیدگی کلیه و بیماری‌های خونی شود.

عوارض ناخواسته: شکل خوراکی دارو عوارض چندانی ندارد اما عوارض جانبی در شکل تزریقی عبارتند از: تهوع، سردرد و دردهای عضلانی.

تداخل‌های دارویی: این دارو سمیت دیگوکسین و خطر کاهش پتاسیم ناشی از مصرف دیورتیک‌ها را افزایش می‌دهد - کورتون‌ها اتلاف پتاسیم ناشی از مصرف این دارو را افزایش می‌دهند - مصرف هم‌زمان این دارو با سیکلوسپورین و آمینوگلیکوزیدها باعث افزایش احتمال آسیب‌دیدگی کلیه‌ها می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: شکل خوراکی مشکلی برای بارداری و شیردهی ایجاد نمی‌کند. شکل تزریقی در بارداری فقط در صورت عفونت‌های شدید تجویز می‌شود اما در خصوص مصرف این نوع در دوران شیردهی با پزشک مشورت شود.

آمپی سیلین Ampicillin

گروه دارویی: آنتی بیوتیک گروه پنی سیلین

شکال دارویی موجود در ایران: قرص ، کپسول ، سوسپانسیون و ویال تزریقی
بقدار و روش مصرف: ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی گرم هر ۶ ساعت از راه خوراکی - ۲۵۰ میلی گرم تا دو گرم هر ۶ ساعت از راه تزریق عضلانی یا وریدی
موارد عمده استعمال دارو: عفونت های دستگاه ادراری ، دستگاه تنفسی ، مجاری گوارشی و پوست
 همچنین عفونت های سینوس ها ، گوش میانی و مننژیت باکتریایی .
عوارض جانبی مهم: حساسیت ، عوارض گوارشی شامل تهوع و استفراغ ، عوارض خونی مثل کم خونی ، عوارض عصبی مثل اضطراب و عوارض کلیوی مانند نفریت .

آمیل نیتريت AmylNitrite

گروه دارویی: گشادکننده رگ ها (از داروهای مورد استفاده در آنژین صدری)

شکال دارویی موجود در ایران: آمپول جهت استفاده استنشاقی
بقدار و روش مصرف: ۱۸٪ - ۳٪ میلی لیتر از راه استنشاقی
موارد عمده استعمال دارو: برای انبساط رگ های قلبی در آنژین صدری - جهت گشاد کردن راه های هوایی در اسپاسم و تنگی مجاری هوایی داخل ریه ها .
عوارض جانبی مهم: سردرد ، گرگرفتگی گذرا ، کاهش فشارخون وضعیتی ، تهوع ، استفراغ ، سرگیجه ، سنکوپ و تکیکاردی یا تند شدن ضربان قلب .

آنتی هموروئید Antihemorrhoid

گروه دارویی: درمان گر هموروئید (بواسیر)
اشکال دارویی موجود در ایران: پماد و شیاف
بقدار و روش مصرف: شیاف: قبل از خواب و بعد از هر بار اجابت مزاج یک عدد - پماد: برحسب نددت بیماری چند بار در روز
موارد عمده استعمال دارو: درمان علامتی هموروئید (بواسیر) - درمان دیگر اختلالات مقعدی مثل : التهاب راست روده ، شقاق مقعد و شقاق همراه با فیستول .

عوارض جانبی مهم: ضایعات جلدی، کهیر، کاهش فشارخون، کاهش ضربان قلب، خواب آلودگی، تشنج و ضعف تنفس.

Antihistamine Decongesant

آنتی هیستامین دکونژسان

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

گروه دارویی: آنتی هیستامین، ضداحتقان

مقدار و روش مصرف: یک قرص هر ۸ - ۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: رفع احتقان بینی و شیپوراستاش در سرماخوردگی، سینوزیت و عفونت‌های حاد مجاری تنفسی فوقانی - رفع علائم رینیت ناشی از آلرژی.

عوارض جانبی مهم: سستی و تپش قلب، سردرد، سرگیجه، خواب آلودگی، خشکی دهان و تشنج.

Artificial Tears

آرتیفیکال تیزز

اشکال دارویی موجود در ایران: قطره

گروه دارویی: اشک مصنوعی

مقدار و روش مصرف: چکاندن ۲ - ۱ قطره هر ۸ - ۶ ساعت داخل چشم

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان نرم کننده چشم برای چشم‌های مصنوعی و لنزهای تماسی، برای رفع خشکی و تحریک چشم همراه با کمبود تولید اشک.

A . S . A Codeine

آ - اس - آ کدئین (آسپیرین کدئین)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

گروه دارویی: ضد درد، ضدتب، ضدالتهاب

مقدار و روش مصرف: ۲ - ۱ قرص هر ۴ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: تسکین درهای خفیف تا شدید

عوارض جانبی مهم: سرگیجه، تهوع، استفراغ، یبوست، احساس سرخوشی، صدای زنگ در گوش و خونریزی از معده.

Ascorbic Acid

اسید اسکوربیک (ویتامین C)

گروه دارویی: ویتامین

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص، قرص جوشان، پودر و تزریقی

قدار و روش مصرف : جهت پیشگیری از اسکورهی : ۶۰ - ۴۵ میلی گرم در روز از راه عضلانی ، خوراکی ، وریدی و یا زیر جلدی

جهت درمان اسکورهی : ۵۰۰ - ۱۵۰ میلی گرم از راه عضلانی ، خوراکی ، وریدی یا زیر جلدی ۲ - ۱ ار در روز

وارد عمده استعمال دارو : پیشگیری از اسکورهی و درمان آن - مصرف به عنوان آنتی اکسیدان - صرف برای کاهش شدت و مدت سرماخوردگی .

بوارض جانبی مهم : در دوزهای بالا باعث : تهوع ، استفراغ ، سوزش سر دل ، اسهال ، کرامپ های مکی ، سردرد ، بی خوابی و افزایش سوزش ادرار .

آسپیرین Aspirin

نروه دارویی : مسکن غیر اویپوئیدی **نیاز به تجویز پزشک :** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی : بالا

شکال دارویی موجود : قرص ، شیاف و کپسول های کندآزادشونده

مان و دفعات مصرف : هر ۴-۶ ساعت یک بار همراه با غذا یا شیر برای تسکین درد یا تب

مان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : قرص ظرف ۶۰ - ۳۰ دقیقه و شیاف و کپسول ظرف ۸ - ۱/۵ ساعت اثر می کنند و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال هستند . اگر برای جلوگیری از لخته شدن خون مصرف شود ، آثار ضدانعقادی آن تا چند روز در بدن باقی می ماند .

وارد منع مصرف و احتیاط : در صورت مصرف بلندمدت آن جز در صورت وقوع عوارض جانبی شدید ، بدون نیاز لازم مصرف آن را قطع نکنید - همه موارد مصرف اضافی آسپیرین نیاز به توجه جدی دارد اما در صورت بروز درد معده ، ناآرامی ، احساس صدای زنگ در گوش و تاری دید و استفراغ ، اقدامات فوری لازم است - هنگام رانندگی و کارهای حساس ، مصرف آن اشکال ندارد - در صورت داشتن مشکل بلندمدت لیوی یا کبدی ، ابتلا به آسم ، حساسیت به آسپیرین ، اختلال در لخته شدن خون ، ابتلا به زخم معده و نیز صرف داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت این دارو می تواند باعث بدتر شدن سم یا خونریزی و زخم معده شود - در بچه های زیر ۱۲ سال به هنگام تب منع مصرف دارد .

وارض ناخواسته : عوارض دارو در مصرف با دوز بالا ایجاد می شود و در صورت مصرف همراه غذا تمایل ایجاد عوارض کمتر است . این عوارض عبارتند از : سوءهاضمه ، خارش پوست ، خس خس مینه ، استفراغ خونی ، مدفوع سیاه و احساس صدای زنگ در گوش .

تداخل‌های دارویی: کورتون‌ها، خطر خونریزی از معده و ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی خطر تحریک معده را در مصرف هم‌زمان آسپیرین افزایش می‌دهند - همچنین آسپیرین سمیت متوترکسات و اثر داروهای ضددیابت را افزایش می‌دهد و نیز می‌تواند خطر خونریزی‌های غیرعادی، اثر داروهای ضدانعقادی و خطر داروهای ضدنقرس را افزایش دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری توصیه نمی‌شود و در شیردهی می‌تواند به داخل شیر ترشح شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

آتروپین Atropine

گروه دارویی: آنتی کولینرژیک **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: تزریقی، قرص، پماد و قطره چشمی

زمان و دفعات مصرف: قطره چشمی ۱-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر قطره چشمی ۳۰ دقیقه طول می‌کشد و سایر اشکال دارویی بستگی به روش تجویز دارد. قطره چشمی ۷ روز و سایر اشکال دارویی چند روز در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت ایجاد تپش قلب، لرز، تشنج، هذیان و کاهش هوشیاری پزشک را مطلع کنید - تا از اثر این دارو بر روی خودتان مطلع نیستید از انجام کارهای حساس و رانندگی در زمان مصرف آن خودداری کنید - اگر مبتلا به مشکلات مزمن کبدی و کلیوی، اختلالات ادراری و کولیت اولسراتیو هستید و اگر از لنزهای تماسی استفاده می‌کنید یا داروهای دیگری نیز مصرف می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: تاری دید، خشکی دهان، یبوست، اختلال در دفع ادرار، تپش قلب و اغتشاش ذهنی.

تداخل‌های دارویی: این دارو خطر عوارض داروهای آنتی کولینرژیک را افزایش می‌دهد و باعث کاهش جذب گوارشی کتوکونازول می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: می‌تواند به داخل شیر ترشح شود و بی‌ضرر بودن آن در بارداری نیز ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Azathioprine

آزاتیوپرین

گروه دارویی: مهارکننده ایمنی ، ضدروماتیسم

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: تزریقی و قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز ، همراه با غذا یا بعد از آن

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۴-۲ هفته آثار دارو شروع می‌شود اما آثار ضدروماتیسم آن زودتر از ۸ هفته نمایان نمی‌شوند .

نحوه نگهداری از دارو: این دارو در ظرف دربسته ، در جای خشک و خنک و دور از دسترس کودکان نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورتی که در اثر مصرف زیاد آن دچار تهوع ، دل درد ، اسهال و استفراغ شدید ، اقدامات فوری لازم است - تا از اثر آن بر روی خود آگاه نیستید حین مصرف آن از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند منجر به ضعف و خستگی شود - اگر دچار مشکلات مزمن کلیوی یا کبدی هستید یا سابقه واکنش آلرژیک به آزاتیوپرین و مرکاپتوپورین دارید یا جدیداً به آبله مرغان مبتلا شده‌اید و یا دچار بیماری‌های خونی و عفونت هستید و اگر از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن احتمال بعضی سرطان‌ها و خطر مشکلات خونی را افزایش می‌دهد .

عوارض ناخواسته: تهوع ، کاهش اشتها ، نازک شدن موها ، ضعف و خستگی ، گلودرد ، تب و خونریزی غیرعادی که نشانه کاهش پلاکت خون است .

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر وارفارین را کاهش می‌دهد - آلپورنیکول ، آثار این دارو را افزایش می‌دهد - کوتریموکسازول و تریمتوپریم در صورت مصرف هم‌زمان با این دارو ، خطر مشکلات خونی را افزایش می‌دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری: مقدار کمی از این دارو می‌تواند وارد شیر شود اما در بارداری مشکلی ایجاد نمی‌کند . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Baclofen

باکلوفن

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: شل‌کننده عضلات

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

اشکال دارویی موجود : مایع ، قرص و تزریقی

زمان و دفعات مصرف : ۳ بار در روز همراه شیر یا غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : برخی آثار آن ظرف ۱-۳ ساعت ظاهر می شود اما آثار مفید کامل آن زودتر از چند هفته بعد از شروع تجویز دارو ظاهر نمی شود .

نحوه نگهداری از دارو : دارو در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از دسترس کودکان نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط : بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد این دارو می تواند باعث استفراغ ، ضعف و خواب آلودگی شدید شود که فوراً باید به پزشک اطلاع داده شود - تا از اثر آن بر روی خود مطلع نیستید ، از کارهای حساس و رانندگی دوری کنید چون این دارو می تواند باعث اغتشاش ذهنی و سرگیجه شود - اگر مبتلا به مشکلات مزمن کلیوی و کبدی ، مشکل در دفع ادرار ، سابقه زخم معده ، تشنج صرعی ، دیابت و مشکلات تنفسی هستید و اگر از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : اغتشاش ذهنی ، سرگیجه ، خواب آلودگی ، ضعف عضلانی و اختلال در دفع ادرار .

تداخل های دارویی : اثر ضد فشارخون دیورتیک ها و داروهای ضد فشارخون را افزایش می دهد - برخی داروهای ضد پارکینسونیزم ، همراه با این دارو باعث اغتشاش ذهنی و توهم می شوند - ضد افسردگی های سه حلقه ای می توانند باعث افزایش اثر این دارو شده و نیز باعث ضعف در عضله ها شوند .

مصرف در شیردهی و بارداری : می تواند وارد شیر شود اما مصرف مقادیر معمولی آن مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی کند و بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

Barium Sulfate

سولفات باریم

گروه دارویی : ماده حاجب دستگاه گوارش

اشکال دارویی موجود در ایران : پودر جهت تهیه سوسپانسیون

مقدار و روش مصرف : در عکس برداری از معده : ۴۵۰ - ۴۰ گرم دارو به صورت سوسپانسیون خوراکی

در عکس برداری از روده بزرگ : ۷۵۰ - ۱۵۰ گرم از دارو به صورت سوسپانسیون از راه تنقیه

موارد عمده استعمال دارو : به عنوان ماده حاجب جهت عکس برداری از دستگاه گوارش به کار

می رود . (جهت عکس برداری از روده بزرگ ، به صورت تنقیه تجویز می شود) .

عوارض جانبی مهم : به ندرت می تواند باعث انسداد روده یا آپاندیسیت شود .

B Complex

ب کمپلکس

گروه دارویی: ویتامین

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص ، آمپول ، شربت و قرص جوشان
مقدار و روش مصرف: دوز پیشگیری: روزانه ۱ تا ۳ قرص یا یک قاشق مرباخوری تا یک قاشق غذاخوری شربت. جهت انفوزیون وریدی: ۲-۱ میلی لیتر در یک لیتر سرم قندی ۵ تا ۱۰ درصد.
دوز درمانی: روزانه ۳-۲ قرص جوشان
موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری یا درمان کمبود ویتامین های گروه B - داروی کمکی همراه با آنتی بیوتیک های با طیف اثر وسیع - به عنوان مکمل غذایی در کسانی که تغذیه ناکافی دارند - مکمل غذایی در سالمندان و دوران نقاهت.
عوارض جانبی مهم: بثورات جلدی و خارش ، برافروختگی عمومی ، سفتی و حساس شدن محل تزریق .

Beclomethasone

بکلومتازون

گروه دارویی: کورتون

نیاز به تجویز پزشک: برخی فرآورده ها نیاز ندارند .
میزان خطر در مصرف اضافی: کم
زمان و دفعات مصرف: ۲-۴ بار در روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: در بیماری آسم ظرف یک هفته و در بیماری رینیت آلرژیک ظرف ۲-۳ روز آثار آن شروع می شود . اثرات مفید کامل این دارو ظرف ۴ هفته ظاهر می شود و چند روز بعد از توقف مصرف ، در بدن فعال است .
نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از دسترس کودکان نگهداری شود .
موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن پزشک را مطلع کنید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر دچار سل یا دیگر عفونت های بینی و دستگاه تنفس هستید یا دچار زخم ناشی از واریس هستید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن برای آسم و رینیت اشکالی ندارد ولی مصرف دوز بالای اسپری بینی اثرات سیستمیک ایجاد می کند - مصرف بلندمدت کرم و پماد بکلومتازون می تواند تغییرات ماندگاری روی پوست ایجاد کند .
عوارض ناخواسته: عوارض داروهای استنشاقی و اسپری بینی عبارتند از تحریک مسیر بینی و عفونت های قارچی ، عفونت گلو و دهان و گرفتگی صدا و عوارض مصرف بلندمدت پماد شامل : تغییرات دائم در پوست است .

تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: اشکالی ندارد.

Beclomethasone Dipropionate

بکلومتازون دی پروپیونات

گروه دارویی: کورتیکواستروئید استنشاقی

اشکال دارویی موجود در ایران: افشانه دهانی، افشانه بینی

مقدار و روش مصرف: ۲ استنشاق، ۴-۳ بار در روز - در حالات شدید آسم: با ۱۶-۱۲ استنشاق

شروع کرده سپس متناسب با نیاز بیمار آن را تنظیم می‌کنیم.

موارد عمده استعمال دارو: برای کنترل آسم، در بیمارانی که نیاز به درمان بلندمدت با کورتون دارند.

عوارض جانبی مهم: در افشانه دهانی: عفونت کاندیدایی حلق و دهان، خشونت صدا و خشکی

دهان. در افشانه بینی: عطسه، خونریزی از بینی و خارش و خشکی بینی.

Belladonna - Pb

بلادونا - پی‌بی

گروه دارویی: آنتی کولینرژیک، تسکین بخش، ضداسپاسم

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص، الگزیر

مقدار و روش مصرف: یک یا دو قرص ۲ تا ۴ بار در روز و یا یک تا دو قاشق مرباخوری از الگزیر، ۳

یا ۴ بار در روز

موارد عمده استعمال دارو: داروی کمکی در درمان بیماری اولسرپپتیک (زخم معده و روده)،

داروی کمکی در درمان سندرم روده تحریک‌پذیر.

عوارض جانبی مهم: تپش قلب، گرگرفتگی، اغتشاش ذهنی، سردرد، تاری دید، خشکی دهان و یبوست.

Benzocaine

بنزوکائین

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد موضعی

گروه دارویی: بی‌حس کننده موضعی

مقدار و روش مصرف: کمترین دوز مؤثر به صورت موضعی مصرف می‌شود.

موارد عمده استعمال دارو: تسکین موقت درد و ناراحتی در اختلالات: خارش پوست، سوختگی خفیف،

آفتاب سوختگی و گزیدگی حشرات.

عوارض جانبی مهم: حساسیت و واکنش‌های آلرژیک.

Benzoyl peroxide**بنزوئیل پروکساید**

گروه دارویی: ضدآکنه ، ضد عفونت های قارچی پوست

میزان خطر در مصرف اضافی: کم **اشکال دارویی موجود:** کرم ، لوسیون و ژل

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ، چربی پوست را کاهش داده و آثار ضدآکنه آن ظرف ۴ هفته ظاهر می شود . مدت فعالیت دارو در بدن ۲۴-۴۸ ساعت است .

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید - مصرف دوز بالای آن به صورت طولانی می تواند باعث تحریک شدید پوست ، قرمزی ، تورم و پوسته پوسته شدن پوست شود - مصرف آن در هنگام رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورتی که دچار آگزما و آفتاب سوختگی شدید هستید یا سابقه حساسیت قبلی به این دارو دارید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - جز در صورت تجویز پزشک ، نباید این دارو بیش از ۶ هفته استفاده شود .

عوارض ناخواسته: سوزش و گزش موقت در پوست ، قرمزی ، پوسته پوسته شدن ، تورم ، تاول و دلمه بستن .
تداخل های دارویی: صابون ها ، مواد آرایشی و بهداشتی و دیگر داروهای ضدآکنه در صورت مصرف همزمان با این دارو ، باعث تحریکات پوستی می شوند .
مصرف در شیردهی و بارداری: اشکالی ندارد .

Betahistine**بتاهستین**

گروه دارویی: ضد منیر (Meniere) (نوعی سرگیجه)

نیاز به تجویز پزشک: دارد **میزان خطر در مصرف اضافی:** بالا

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: ۳ بار در روز بعد از غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می کند و ۱۲-۶ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف این دارو را متوقف نکنید - در صورتی که مصرف زیاد این دارو باعث کلاپس شد ، اقدامات اورژانس انجام دهید - مصرف آن در هنگام رانندگی و کارهای

حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به آسم، زخم معده و فئوکروموسیتوم هستید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: سردرد، تهوع و سوءهاضمه.

تداخل های دارویی: تداخل خاصی ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: می تواند وارد شیر شود اما مقادیر معمولی آن مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی کند. بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است پس با پزشک مشورت کنید.

Betamethasone

بتامتازون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: کورتون

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: تزریقی، قرص، کرم، پماد، لوسیون، محلول مخصوص اسکالپ (پوست سر)، پماد و قطره چشمی، قطره بینی و قطره گوش

زمان و دفعات مصرف: شکل خوراکی و تزریقی یک بار در روز (هنگام صبح) و اشکال دیگر دارو متناسب با بیماری

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل تزریقی در ۳۰ دقیقه و اشکال دیگر در ۴۸ ساعت اثر می کنند و دارو تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: در صورت مصرف بلندمدت شکل تزریقی دارو، رژیم کم سدیم و پر پتاسیم توصیه می شود.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - اگر مدت زیادی از شکل خوراکی این دارو مصرف کرده اید پزشک ابتدا مقدار آن را به تدریج کم کرده و سپس مصرف آن را متوقف می کند - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیاد این دارو پزشک را مطلع سازید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - مصرف بلندمدت شکل خوراکی آن می تواند باعث زخم معده، نازکی پوست، شکنندگی استخوان، ضعف عضلات و مهار غده آدرنال شود.

عوارض ناخواسته: سوءهاضمه، زخم معده، آکنه، تغییرات خلق، نازک شدن پوست و ضعف عضلانی - (شکل موضعی آن مشکلی ایجاد نمی کند).

تداخل های دارویی: این دارو در شخص مبتلا به دیابت باعث تغییر در انسولین مورد نیاز می شود - مصرف همزمان دارو با تزریق واکسن ها باعث واکنش های جدی می شود - ضد تشنج ها ، اثر این دارو را کاهش می دهند - این دارو ، اثر داروهای ضد فشارخون و ضد میاستنی گراویس را کاهش می دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: مصرف موضعی آن مشکلی برای بارداری و شیردهی ایجاد نمی کند . مقادیر معمولی قرص بتامتازون اشکالی برای شیرخوار ایجاد نمی کند و مصرف دوز پایین آن مشکلی برای بارداری ایجاد نمی کند اما در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

بیزاکودیل Bisacodyl

گروه دارویی: مسهل محرک روده

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار روده ای ، شیاف کودکان و شیاف بزرگسالان

مقدار و روش مصرف: در هر شبانه روز ، یک عدد شیاف یا ۳-۲ عدد قرص

موارد عمده استعمال دارو: درمان یبوست موقتی - تخلیه روده فراخ جهت آزمایشات روده (مثل سیگموئیدوسکوپی) .

عوارض جانبی مهم: اسهال و قولنج شکمی .

بیسموت ساب سیترات Bismuth Subcitrate

گروه دارویی: ضد زخم معده و روده ، ضد اسهال

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: (فم معده: هر ۶ ساعت یک قرص . اسهال: دو قرص هر نیم تا یک ساعت ، حداکثر هشت بار در یک روز . اسهال مسافران: ۲ تا ۴ قرص ، هر ۶ ساعت یک بار ، به مدت ۳ هفته .

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان اسهال مسافران ، زخم معده و روده ناشی از باکتری « هلیکوباکتریلوری » ، تسکین موقت سوء هاضمه .

عوارض جانبی مهم: تیرگی موقت مدفوع و زبان - سخت و متراکم شدن مدفوع در صورت مصرف دوز بالای دارو .

برم هگزین Bromhexine HCL

گروه دارویی: خلط آور

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص ، قطره ، الگزیر و تزریقی
مقدار و روش مصرف: ۲-۴ قاشق مرباخوری از شربت یا ۱-۲ عدد قرص هر ۸-۶ ساعت یک بار
موارد عمده استعمال دارو: به عنوان خلط‌آور در ناراحتی‌های مختلف تنفسی مثل : برونشیت ، آسم و سینوزیت .
عوارض جانبی مهم: اختلالات گوارشی .

Bromocriptine

بروموکریپتین

گروه دارویی: ضدپارکینسونیزم و از عوامل هیپوفیزی
نیاز به تجویز پزشک: دارد
اشکال دارویی موجود: کپسول و قرص
زمان و دفعات مصرف: ۱-۴ بار در روز همراه با غذا
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: بسته به وضعیت بیمار زمان تأثیر فرق می‌کند و حدود ۸ ساعت در بدن فعال است .
نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته ، دور از نور و دسترس کودکان و در جای خشک و خنک نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن ، پزشک را مطلع سازید - تا از اثر این دارو بر روی خودتان آگاه نشده‌اید ، از کارهای حساس و رانندگی خودداری کنید زیرا این دارو می‌تواند باعث سرگیجه و خواب‌آلودگی شود - اگر مبتلا به زخم معده ، مشکلات قلبی و پورفیری هستید و یا سابقه بیماری‌های روانی دارید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .
عوارض ناخواسته: تهوع ، استفراغ ، یبوست ، حرکات غیرعادی ، سرگیجه ، خواب‌آلودگی و سردرد .
تداخل‌های دارویی: ضدجنون‌ها با اثر این دارو مقابله کرده و خطر پارکینسونیزم را افزایش می‌دهند . دامپریدون و متوکلوپرامید بعضی آثار این دارو را کاهش می‌دهند . داروهای سمپاتومیمتیک آثار سمی بروموکریپتین را افزایش می‌دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری اثبات نشده و باید با پزشک مشورت شود . باعث مهار ترشح شیر در زنان شیرده می‌شود ، لذا در این خصوص نیز با پزشک مشورت شود .

پماد سوختگی Burn

گروه دارویی: ضد سوختگی

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد (که از روغن کبد ماهی و اکسید روی (Zn) ساخته شده است)
مقدار و روش مصرف: پیشگیری و تسکین التهاب و تحریک پوست شیرخواران بر اثر تماس با ادرار ، تسکین سوختگی های جزئی و زخم های سطحی و تحریکات پوستی
موارد عمده استعمال دارو: جهت پیشگیری از التهاب و تمریک پوست : مقدار کافی پماد روی پوست بدن بچه در قسمت هایی که زیر پوشک قرار می گیرد مالیده شود . برای تسکین التهاب : روزانه ۳-۴ بار از دارو استفاده می شود .

کالامین - دی Calamine - D

گروه دارویی: قابض ، ضد خارش موضعی
اشکال دارویی موجود در ایران: کرم و لوسیون
مقدار و روش مصرف: لوسیون یا کرم هر ۸-۶ ساعت یک بار روی ضایعات مالیده شود
موارد عمده استعمال دارو: تسکین موقتی خارش و درد ناشی از نیش حشرات ، تسکین درد و التهاب ناشی از آفتاب سوختگی ، رفع علائم کهیر .
عوارض جانبی مهم: ممکن است باعث التهاب شود .

کلسیم فورت Calcium Forte

گروه دارویی: افزایش دهنده کلسیم خون ، جانشین کلسیم
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص جوشان
مقدار و روش مصرف: در استئوپروز (پوکی استخوان) : دو قرص جوشان ، سه بار در روز به مدت ۸ هفته و سپس در هر روز دو قرص جوشان به مدت ۶ ماه
موارد عمده استعمال دارو: درمان پوکی استخوان

گلوکونات کلسیم Calcium Gluconate

گروه دارویی: جانشین کلسیم و داروی کمکی در تعادل الکترولیت ها

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی (آمپول ۱۰٪ ده میلی لیتری)

مقدار و روش مصرف: روزانه ۱۵ - ۱ گرم (هر بار ۲۰-۵ میلی لیتر یا ۲-۰/۵ گرم) ، از راه تزریق وریدی آهسته

موارد عمده استعمال دارو: درمان هیپوکلسمی (کاهش کلسیم خون) در موارد نیاز فوری به افزایش کلسیم خون - برای پیشگیری از هیپوکلسمی در حین انتقال خون - درمان کمکی برای کنترل علائم مسمومیت با سرب .

عوارض جانبی مهم: احساس سوزش ، کاهش فشارخون ، کند شدن ضربان قلب ، ایست قلبی ، آهکی شدن بافت نرم در تزریق موضعی .

Calcium Pantothenate

کلسیم پانتوتنات

گروه دارویی: از مشتقات مصنوعی اسید پانتوتیک (ویتامین B₅)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: روزانه ۱۰۰-۱۰ میلی گرم از راه خوراکی

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان مکمل غذایی ، درمان کمبود ویتامین B₅ ، سندرم سوزش پا .

Calcium Supplements

مکمل کلسیم

گروه دارویی: افزایش دهنده کلسیم خون

اشکال دارویی موجود در ایران: شربت

مقدار و روش مصرف: ۳-۱ قاشق مرباخوری ، هر ۶ تا ۸ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان مکمل غذایی در بارداری ، شیردهی ، پوکی استخوان و نرمی استخوان .

Carbamazepine

کاربامازپین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد تشنج ، ضد جنون

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۴ ساعت آثار آن شروع می شود و ۲۴-۱۲ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می تواند باعث لرز، تشنج و اغما شود، در این صورت پزشک را خبر کنید - در خصوص مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس با پزشک خود مشورت کنید - اگر مبتلا به مشکلات مزمن کبدی یا کلیوی و مشکلات قلبی هستید و اگر در مصرف داروهای دیگر مشکلی داشته اید و نیز در صورتی که داروی دیگری مصرف می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند خطر تغییر در کارکرد کبد و ناهنجاری های پوستی و خونی را افزایش دهد.

عوارض ناخواسته: سرگیجه، خواب آلودگی، ضعف در هماهنگی بدن، حالت دست و پا چلفتی، تهوع، ورم مچ پا، تاری دید، گلودرد، گرفتگی صدا و دانه های پوستی (راش پوستی).

تداخل های دارویی: داروهای ضد افسردگی و ضد جنون می توانند با اثر ضد تشنج دارو مقابله کنند - با برخی داروهای ضد صرع تداخل متنوع و پیچیده ای دارد - این دارو باعث کاهش اثر ضد انعقادها، مسکن ها و ضد بارداری های خوراکی شده و در مقابل باعث افزایش اثر سایمیتیدین، ایزونیاژید، وراپامیل، کوپروکسامول و برخی آنتی بیوتیک ها می شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: مقادیر معمولی دارو مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی کند. در بارداری ممکن است باعث نقایصی در جنین شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Carbimazole

کربیمازول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد تیروئید

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: ۲-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: برخی اثرات آن، ظرف ۲-۳ هفته ظاهر می شود اما اثرات کامل آن ظرف ۸-۴ هفته ظاهر می شود. دارو ۱۲-۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: ممکن است پزشک از شما بخواهد که غذاهای حاوی ید را کمتر مصرف کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می تواند باعث تهوع، استفراغ و سردرد شود، در این صورت باید به پزشک اطلاع دهید - گرچه این دارو می تواند باعث سرگیجه شود اما مشکلی در کارهای حساس و رانندگی ایجاد نمی کند - در صورتی که دچار مشکلات مزمن کبدی یا کلیوی هستید و اگر از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث کاهش تولید سلول های خونی توسط مغز استخوان شود.

عوارض ناخواسته: سردرد، سرگیجه، تهوع، ریزش موی سر، درد مفاصل و گلودرد.
تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرفه در شیردهی و بارداری: در بارداری ممکن است باعث نقایصی در جنین شود اما در شیردهی مقادیر کم آن مشکلی ایجاد نمی‌کند. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

کاستر اویل (روغن کرچک) Castor Oil

گروه دارویی: مسهل محرک

اشکال دارویی موجود در ایران: بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف: ۶۰-۱۵ میلی‌لیتر به صورت یک باره، ۱۶ ساعت قبل از گرفتن عکس رادیولوژی
موارد عمده استعمال دارو: جهت آماده‌سازی شکم برای گرفتن عکس رادیولوژی از کولون (روده
بزرگ) و کلیه‌ها - جهت تخلیه مواد محرک سمی از روده .

عوارض جانبی مهم: تحریک روده بزرگ، دردهای شکمی، تهوع، استفراغ، نفخ و سهولت زیاد در
دفع مدفوع .

سفازولین سدیم Cefazolin Sodium

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک (از نسل اول سفالوسپورین)

اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف: در درمان عفونت‌های متوسط تا شدید بالغین ۲ gr - ۲۵۰ mg از راه عضلانی
یا وریدی، هر ۸ ساعت (حداکثر ۱۲ گرم در روز)

موارد عمده استعمال دارو: عفونت‌های خطرناک ریه - عفونت‌های خطرناک دستگاه ادراری و
تناسلی - عفونت‌های خطرناک پوست، بافت نرم، استخوان‌ها و مفاصل .
عوارض جانبی مهم: اسهال، بی‌اشتهایی، تب، کهیر و راش‌های پوستی .

سفتاکسیم سدیم Cefotaxime Sodium

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک (از نسل سوم سفالوسپورین)

اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف: ۲-۱ گرم از راه وریدی یا عضلانی هر ۱۲-۸ ساعت [تا ۲ گرم هر ۴ ساعت یک بار و حداکثر ۱۲ گرم در روز]

موارد عمده استعمال دارو: عفونت‌های خطرناک ریه، پوست، استخوان‌ها، مفاصل، مجاری ادراری تناسلی و دستگاه عصبی مرکزی (شامل مننژیت).
عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، اسهال، بی‌اشتهایی، خارش، تب، سفتی و حساسیت محل تزریق.

Ceftizoxime Sodium

سفتی زوکسیم سدیم

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک (از نسل سوم سفالوسپورین)

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی

مقدار و روش مصرف: ۲-۱ گرم از راه عضلانی یا وریدی هر ۱۲-۸ ساعت یک بار [تا ۲ گرم هر ۴ ساعت یک بار]

موارد عمده استعمال دارو: عفونت‌های ریه، پوست، استخوان‌ها و مفاصل، مجاری ادراری، مننژیت و عفونت‌های داخل شکمی.
عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، اسهال، راش پوستی و تب.

Ceftriaxone Sodium

سفتریاکسون سدیم

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک (از نسل سوم سفالوسپورین)

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی

مقدار و روش مصرف: جهت درمان عفونت‌های متوسط تا شدید: ۲-۱ گرم از راه وریدی یا عضلانی هر ۲۴-۱۲ ساعت (حداکثر ۴ گرم در روز)

موارد عمده استعمال دارو: عفونت‌های ریه، پوست، استخوان‌ها و مفاصل، مجاری ادراری، لگن و شکم.
عوارض جانبی مهم: اسهال، درد شکم، خارش نواحی تناسلی، خارش و تب.

Cephalexin

سفالکسین

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۴-۲ بار در روز

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک گروه سفالوسپورین

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع و کپسول

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف یک ساعت اثر دارو شروع می شود و ۱۲- ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط : حتی در صورت بهبود علائم بیماری ، مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیاد این دارو پزشک را باخبر کنید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر سابقه حساسیت به پنی سیلین یا داروهای گرو، سفالوسپورین را دارید و اگر مشکل بلندمدت کبدی یا سابقه بیماری های خونی دارید و نیز در صورتی که از داروی دیگری هم استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - معمولاً این دارو به صورت بلندمدت مصرف نمی شود .

عوارض ناخواسته : اسهال (شایع ترین عارضه) ، تهوع و دل درد .

تداخل های دارویی : پروبنساید باعث افزایش سطح این دارو در بدن می شود - سفالکسین منجر به کاهش اثر ضدبارداری های خوراکی می شود که در این صورت باید با پزشک مشورت کنید .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری مشکلی ایجاد نمی کند . در شیردهی مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی کند اما بهتر است با پزشک نیز مشورت کنید .

Cephalothin Sodium

سفالوتین سدیم

گروه دارویی : آنتی بیوتیک (از نسل اول سفالوسپورین)

اشکال دارویی موجود در ایران : ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف : جهت درمان عفونت های متوسط تا شدید : ۲ gr - ۲۵۰ mg هر ۴-۶ ساعت از

راه عضلانی یا وریدی [۲ گرم هر ۴ ساعت یک بار (حداکثر ۱۲ گرم در روز)]

موارد عمده استعمال دارو : عفونت های شدید ریه ، دستگاه تناسلی - ادراری و لوله گوارش - عفونت های پوست - مننژیت .

عوارض جانبی مهم : سرگیجه ، سردرد ، اختلال حس چشایی ، تهوع ، استفراغ ، بی اشتهایی و راش پوستی .

Charcoal Activated

زغال فعال

گروه دارویی : ضداسهال ، ضدنفخ ، پاذهر

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص ، سوسپانسیون و بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف: در مسمومیت هاد: ۱۰۰ - ۳۰ گرم از راه خوراکی در حداقل ۲۴۰ - ۱۸۰ میلی لیتر آب حل شود. در اختلالات گوارشی: ۹۷۵ - ۵۲۰ میلی گرم از راه خوراکی بعد از غذا. جهت نفخ: ۴ - ۱ گرم از راه خوراکی بعد از هر وعده غذا

موارد عمده استعمال دارو: درمان اورژانسی در مسمومیت با اکثر داروها - جذب گاز روده در درمان سوءهاضمه و نفخ.

عوارض جانبی مهم: استفراغ، یبوست و اسهال.

چیلدرن کلد (سرماخوردگی اطفال) Children Cold

گروه دارویی: ضداحتقان، ضدحساسیت، ضد درد

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص جویدنی

مقدار و روش مصرف: در کودکان زیر ۶ سال فقط با نظر پزشک و در کودکان ۱۲- ۶ ساله ۲ قرص هر ۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: برای تسکین موقت گرفتگی، آبریزش بینی و سایر علائم سرماخوردگی در کودکان.

عوارض جانبی مهم: خواب آلودگی، بی قراری، تحریکات معده و گیجی.

کلرامفنیکل Chloramphenicol

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: آنتی بیوتیک

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کپسول، قرص، کرم، تزریقی، پماد چشمی، قطره چشمی و گوشه

زمان و دفعات مصرف: شکل خوراکی و تزریقی آن هر ۶ ساعت یک بار، فرآورده های چشمی هر ۲-۶ ساعت یک بار و قطره چشمی ۳ بار در روز.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ۳-۱ روز بعد از مصرف ظاهر می شود و ۸-۶ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: این دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: حتی در صورت بهبود علایم بیماری، بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید و دوره درمان را کامل کنید - در صورت بروز علایم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی هستید یا از بیماری‌های خونی رنج می‌برید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن خطر آسیب‌های چشمی و بیماری‌های خونی را افزایش می‌دهد.

عوارض ناخواسته: تاری دید، راش پوستی، تب، گلودرد و خستگی غیرعادی.

تداخل‌های دارویی: کلرامفنیکل اثر داروهایی مانند: فنی‌توئین، ضدانقادهای خوراکی و ضدیبایتهای خوراکی را افزایش می‌دهد - فنوباریتال و ریفامپین اثر این دارو را کاهش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: فرآورده‌های چشمی و گوش‌ی آن مشکلی برای بارداری و شیردهی ایجاد نمی‌کنند اما در خصوص مصرف شکل خوراکی آن، با پزشک مشورت کنید.

Chlordiazepoxide

کلردیازپوکساید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضداضطراب دسته بنزودیازپین

اشکال دارویی موجود: قرص و کپسول

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: برخی آثار این دارو ظرف چند روز و برخی ظرف چند ماه بعد بروز می‌کنند. دارو ۲-۱ روز در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورتی که بیش از دو هفته از آن استفاده کرده‌اید نمی‌توانید بدون نظر پزشک مصرف آن را متوقف کنید - در صورت مشاهده علایم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو، به پزشک اطلاع دهید - تا از اثرات این دارو بر روی خود آگاه نیستید از مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می‌تواند باعث کاهش دقت و هوشیاری و کندی عکس‌العمل شود - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی هستید یا سابقه مشکلات تنفسی دارید و اگر به داروی خاصی معتاد هستید یا مشکلاتی در ارتباط با الکل دارید و در صورتی که از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث کاهش اثرات آن روی بدن و اعتیاد شخص به دارو شود.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، سرگیجه و فراموشی که چند روز بعد از شروع درمان رفع می‌شوند.

تداخل‌های دارویی: عوارض داروهای ضد تشنج با مصرف این دارو افزایش می‌یابد - تمام داروهای رام‌بخش، اثر آرام‌بخشی این دارو را افزایش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی ثابت نشده است و در شیردهی می‌تواند روی شیرخوار تأثیر بگذارد. لازم است در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

کلروکین Chloroquine

لروه دارویی: ضد مالاریا، ضد روماتیسم

یاز به تجویز پزشک: برای جلوگیری از مالاریا نیازی به تجویز پزشک ندارد اما برای مصرف در موارد دیگر، تجویز پزشک لازم است.

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا **اشکال دارویی موجود:** تزریقی، مایع و قرص

مان و دفعات مصرف: یک بار در هفته برای جلوگیری از مالاریا، ۱-۴ بار در روز برای درمان مالاریا و یک بار در روز برای درمان آرتریت

مان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: در آرتریت روماتوئید اثر این دارو ظرف ۲-۳ روز شروع می‌شود اما اثرات کامل آن ظرف ۶ ماه آشکار می‌شود. این دارو تا یک هفته در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک، دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - اگر در اثر مصرف مقدار زیاد آن مشکلات تنفسی، تشنج و یا کاهش هوشیاری ایجاد شد اقدامات فوری انجام دهید - تا از اثر آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس نوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود - اگر مبتلا به مشکلات کبدی و کلیوی یا کمبود آنزیم G6PD یا مشکلات چشمی و بینایی و یا بیماری پوستی پسوریازیس هستید و نیز اگر سابقه تشنج دارید یا مبتلا به پورفیری هستید و همچنین اگر از داروی دیگری استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت این دارو می‌تواند باعث بیماری‌های خونی و آسیب‌های چشمی شود.

عوارض ناخواسته: تهوع، اسهال، دل‌درد، سرگیجه، راش پوستی و تغییرات بینایی.

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر ضد تشنج‌ها را کاهش می‌دهد - سطح خونی سیکلوسپورین را در خون افزایش می‌دهد - غلظت دیگوکسین را در خون افزایش می‌دهد - در صورت مصرف هم‌زمان با آمیودارون باعث ریتم غیرعادی قلب می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: مقادیر معمولی آن مشکلی برای بارداری و شیردهی ایجاد نمی کند. در هر دو مورد با پزشک نیز مشورت کنید.

Chlorpheniramin/chlorphenamine

کلرفنیرامین / کلرفنامین

گروه دارویی: آنتی هیستامین

نیاز به تجویز پزشک: در شکل مایع و قرص نیاز به تجویز پزشک ندارد اما شکل تزریقی آن با تجویز پزشک مصرف می شود.

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی

زمان و دفعات مصرف: قرص و مایع ۴-۶ بار در روز و شکل تزریقی به صورت تک دوز در مواقع نیاز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل خوراکی ظرف ۶۰ دقیقه و شکل تزریقی ظرف ۲۰ دقیقه شروع به اثر می کند. این دارو ۴-۶ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون هیچ خطری می توان مصرف آن را متوقف کرد - مقادیر زیاد آن می تواند باعث آشفته گی و خواب آلودگی شود که باید به پزشک اطلاع داده شود - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون این دارو می تواند باعث خواب آلودگی، سرگیجه و تاری دید شود - اگر مبتلا به تشنج صرعی، گلوکوم و مشکلات ادراری هستید یا از مشکلات مزمن کبد رنج می برید و اگر داروی دیگری نیز مصرف می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند منجر به کاهش تأثیر آن روی بدن شود.

عوارض ناخواسته: شایع ترین عارضه، خواب آلودگی است. عوارض دیگر: خشکی دهان، تاری دید، اختلال در دفع ادرار و دانه های پوستی. این دارو در کودکان باعث تحریک پذیری می شود.

تداخل های دارویی: اثر فنی توئین به وسیله این دارو تشدید می شود - تمام داروهای آرام بخش، اثر آرام بخشی این دارو و تمام داروهای آنتی کولینرژیک، اثر آنتی کولینرژیک آن را افزایش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: مصرف مقادیر معمولی آن مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی کند. در بارداری بی ضرر بودن آن ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Chlorpromazine

کلرپرومازین

گروه دارویی: ضد استفرغ و ضد جنون (گروه فنوتیازین)

یاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

شکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی و شیاف

مان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل خوراکی ظرف ۶۰-۳۰ دقیقه، شکل

تزریقی ظرف ۲۰-۱۵ دقیقه و شیاف ظرف ۳۰ دقیقه شروع به اثر می‌کند. شکل تزریقی و خوراکی

۸-۱۲ ساعت و شیاف ۴-۳ ساعت در بدن فعال است.

حوزه نگهداری از دارو: دارو را دور از نور و دسترس کودکان، در جای خشک و خنک و در ظرف

در بسته نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون مشورت با پزشک متوقف نکنید - مصرف مقادیر زیاد

این دارو می‌تواند باعث خواب‌آلودگی غیرعادی، غش کردن، ریتم غیرطبیعی قلب، سفتی عضلات

و آشفته‌گی شود که باید با پزشک مشورت شود - تا از اثر آن بر روی خود آگاه نشده‌اید از رانندگی و

کارهای حساس دوری کنید، چون می‌تواند باعث کندی عکس‌العمل و خواب‌آلودگی شود - اگر مبتلا

به تشنج صرعی، اختلالات قلبی، مشکلات بلندمدت کلیوی و کبدی، بیماری گلوکوم،

بیماری‌های تیروئید و بیماری پارکینسون هستید و اگر از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید،

پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث بیماری‌های حرکتی شود.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، تاری دید، سرگیجه و غش - بارزترین عارضه جانبی این دارو

پارکینسونیزم است.

تداخل‌های دارویی: اثر داروهای مؤثر بر پارکینسونیزم را کاهش می‌دهد - تمام داروهای آرام‌بخش،

اثر آرام‌بخشی این دارو را افزایش می‌دهند - اثر داروهای آنتی کولینرژیک می‌تواند اثر آنتی کولینرژیک

این دارو را تشدید کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود زیرا اگر در زمان نزدیک زایمان تجویز شود

باعث خواب‌آلودگی نوزاد و طولانی شدن زایمان می‌شود. در شیردهی وارد شیر می‌شود و روی

شیرخوار اثر می‌گذارد، لذا با پزشک مشورت کنید.

ویتامین D₃ (Cholecalciferol (Vitamin D₃)

گروه دارویی: ویتامین

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول، آمپول، محلول خوراکی، قطره خوراکی

مقدار و روش مصرف: به عنوان مکمل غذایی و جهت رفع کمبود ویتامین: روزانه ۱۰۰۰ - ۴۰۰ واحد از راه خوراکی

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری یا درمان راشیتیس و نرمی استخوان.

عوارض جانبی مهم: در مصرف با مقادیر بالا ممکن است باعث: ضعف، تهوع، درد عضله و استخوان، ترس از نور، بی‌اشتهایی و کاهش وزن.

کلستیرامین Cholestiramine

گروه دارویی: پایین‌آورنده چربی خون، کم‌کننده صفرا

اشکال دارویی موجود در ایران: پودر برای تهیه سوسپانسیون خوراکی

مقدار و روش مصرف: دوز ابتدائی: ۴ گرم، ۳ بار در روز (قبل از غذا). دوز نگهدارنده: ۴ گرم، ۳ - ۴ بار در روز (قبل از غذا و هنگام خواب)

موارد عمده استعمال دارو: برای تسکین خارش ناشی از انسداد مجاری صفراوی و کاهش غلظت کلسترول خون.

عوارض جانبی مهم: اسهال، استفراغ، نفخ، یبوست، التهاب پوست و زبان و مقعد، کاهش جذب ویتامین A و D و کم‌خونی.

سایمتیدین Cimetidine

گروه دارویی: ضد زخم معده

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: خیلی کم

اشکال دارویی موجود: تزریقی، قرص، مایع

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار این دارو ظرف ۹۰ دقیقه شروع می‌شود و ۶-۲ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: این دارو را دور از نور و دسترس کودکان، در جای خشک و خنک و در ظرف در بسته نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه‌های پوستی مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو با پزشک خود

مشورت کنید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس مشکلی ایجاد نمی کند - در صورتی که مشکلات کلیوی یا کبدی دارید و یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو معمولاً نیازی به مصرف بیش از هشت هفته ندارد .

عوارض ناخواسته : خستگی ، سرگیجه ، اغتشاش ذهنی ، درد عضلانی ، ناتوانی جنسی و بزرگی پستان ها در مردان .

تداخل های دارویی : این دارو سطح خونی داروهای بنزودیازپین (مثل دیازپام) ، تتوفیلین ، آمینوفیلین ، ضد تشنجه ها ، ضد آریتمی ها و داروهای ضد انعقاد خون را افزایش می دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری بی ضرر بودن آن اثبات نشده است و مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی اشکالی ندارد اما در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

سیناریزین Cinarizine

گروه دارویی : آنتی هیستامین (اثر ضد استفراغ هم دارد)

نیاز به تجویز پزشک : ندارد **میزان خطر در مصرف اضافی :** متوسط

اشکال دارویی موجود : قرص و کپسول

زمان و دفعات مصرف : ۲ تا ۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف نیم ساعت اثرات آن شروع می شود و تا ۸ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط : در صورتی که برای بیماری های گوش داخلی یا مشکلات گردش خونی مصرف می کنید ، جز در صورت بروز دانه های پوستی مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید اما اگر برای تهوع و استفراغ ناشی از مسافرت با ماشین از آن استفاده می کنید ، هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید - مصرف مقدار زیاد این دارو می تواند باعث خواب آلودگی و برافروختگی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - چون این دارو می تواند باعث خواب آلودگی شود ، قبل از این که از اثر آن بر روی خودتان آگاه شوید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید - در صورت ابتلا به گلوکوم ، بزرگی پروستات ، فشارخون و نیز مصرف داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن مشکلی ایجاد نمی کند .

عوارض ناخواسته : خواب آلودگی ، کرختی ، خشکی دهان و تاری دید .

تداخل های دارویی : تمام داروهای آرام بخش ، اثر آرام بخشی این دارو را افزایش می دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Ciprofloxacin

سیپروفلوکساسین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدباکتری

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع و تزریقی

زمان و دفعات مصرف: دو بار در روز همراه با مایعات فراوان

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف چند ساعت اثر می‌کند و ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: مایعات به طور منظم و به مقدار فراوان مصرف شود.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید، دوره درمان را کامل کنید - مصرف مقدار زیاد آن می‌تواند باعث اختلالات روانی و تشنج شود که حتماً باید به پزشک اطلاع دهید - تا از اثر این دارو بر روی خود آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید زیرا می‌تواند باعث سرگیجه شود - در صورتی که مبتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، تشنج صرعی و کمبود آنزیم G6PD هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را آگاه سازید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، اغتشاش ذهنی، اختلال در خواب و دانه‌های پوستی در مناطقی از پوست که در معرض نور آفتاب هستند.

تداخل‌های دارویی: این دارو سطح خونی فنی‌توئین، ضدانعقادها و ضددیابت‌های خوراکی را افزایش می‌دهد - سطح خونی تتوفیلین نیز می‌تواند در اثر مصرف این دارو افزایش یابد - مصرف هم‌زمان NSAIDها با این دارو، باعث افزایش احتمال تشنج صرعی می‌شود - ضداسیدها روی جذب روده‌ای این دارو اثر می‌گذارند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است و در شیردهی نیز ممکن است عوارض نامطلوبی روی شیرخوار داشته باشد. حتماً با پزشک مشورت کنید.

Citalopram

سیتالوپرام

گروه دارویی: ضدافسردگی
 میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط
 اشکال دارویی موجود: قرص

نیاز به تجویز پزشک: دارد

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز هنگام صبح یا غروب
 زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: برخی آثار آن ظرف یک هفته ظاهر می شود، ولی آثار کامل آن زودتر از ۴-۲ هفته ظاهر نمی شود. در مصرف بلندمدت آثار دارویی تا هفته ها باقی است.
 موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید مصرف این دارو را قطع نکنید - در صورت مصرف مقدار زیاد دارو پزشک را مطلع نمایید - قبل از آگاهی از تأثیرات این دارو بر روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث خواب آلودگی شود - اگر مبتلا به صرع، مانیا، مشکلات قلبی و مشکلات کبدی و کلیوی هستید یا از داروهای ضدافسردگی به ویژه MAOIs استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن مشکل خاصی ایجاد نمی کند.
 عوارض ناخواسته: تعریق، خشکی دهان، اضطراب، سوءهاضمه، تهوع و اسهال.
 تداخل های دارویی: مصرف همزمان آن با داروهای گروه MAOIs باعث واکنش های شدید می شود.
 این دارو باعث کاهش اثر ضدتشنج ها می شود. عوارض دارو با سوماتریتان و آگونیست های $5HT_1$ افزایش می یابد، همچنین این دارو اثر داروهای ضدانعقادی را افزایش می دهد.
 مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده است. در شیردهی، می تواند وارد شیر شود و بر روی شیرخوار آثار نامطلوبی ایجاد کند.

Clemastine Fumarate

کلماستین فومارات

گروه دارویی: آنتی هیستامین، ضداحتقان، ضد آلرژی
 اشکال دارویی موجود در ایران: قرص، تزریقی
 مقدار و روش مصرف: ۱ میلی گرم ۲ بار در روز و حداکثر ۶ میلی گرم در روز
 موارد عمده استعمال دارو: تسکین علامتی رینیت آلرژیک و علائم آلرژی خفیف پوست مثل کهیر.
 عوارض جانبی مهم: خواب آلودگی، خشکی دهان، کهیر، حساسیت به دارو، گیجی، اختلال دید و دوبینی.

Clidinium - C

کلیدینیوم - سی

گروه دارویی: آرام بخش، ضداسپاسم مجاری گوارشی

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: ۲-۱ قرص از راه خوراکی ، ۴-۳ بار در روز

موارد عمده استعمال دارو: درمان زخم معده ، سندرم روده تحریک پذیر .

عوارض جانبی مهم: طیش قلب ، تاری دید ، ترس از نور ، یبوست ، تهوع ، استفراغ ، کاهش تعریق ، احتباس ادرار و اغتشاش ذهنی .

Clindamycin HCL

کلیندامایسین

گروه دارویی: آنتی بیوتیک

اشکال دارویی موجود در ایران: آمپول ، کپسول ، سوسپانسیون اطفال ، محلول موضعی

مقدار و روش مصرف: جهت درمان عفونت های متوسط تا شدید : ۴۵۰ - ۱۵۰ میلی گرم هر ۶ ساعت

از راه خوراکی و یا ۹۰۰ - ۳۰۰ میلی گرم هر ۸ - ۶ ساعت از راه عضلانی یا وریدی

موارد عمده استعمال دارو: جهت درمان عفونت های خطرناک ، هنگامی که دیگر داروها موثر واقع نشوند تجویز می شود ، نوع موضعی آن جهت مداوای آکنه به کار می رود .

عوارض جانبی مهم: اسهال ، استفراغ ، تهوع ، نفخ ، خشکی صورت ، درد عضلانی و درد و سفتی در ناحیه تزریق .

Clobetasol

کلوبتازول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: کورتیکواستروئید موضعی

اشکال دارویی موجود: پماد و کرم

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۲-۱ بار در روز - برای بیماری های پوستی نباید بیش از ۵ روز مصرف شود .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۲ ساعت اثرات آن شروع می شود ولی اثرات مفید کامل آن ظرف ۴۸ ساعت ظاهر می شود . دارو ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مصرف اضافی آن معمولاً مشکلی ایجاد نمی کند اما در صورت مشاهده علائم غیرعادی پزشک را باخبر کنید - می توان در هنگام رانندگی و کارهای حساس نیز از آن استفاده کرد - در صورتی که مبتلا به تبخال ، آبله مرغان ، آکنه روز آسه و عفونت های دیگر هستید یا اگر از داروهای دیگری نیز

استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - نباید بیش از چهار هفته از آن استفاده شود و در صورت عدم بهبود ، موضوع را با پزشک در میان بگذارید .

عوارض ناخواسته : مصرف بسیار زیاد دارو می تواند باعث عوارضی چون : نازک شدن پوست ، از بین رفتن رنگدانه های پوستی ، تغییرات خلقی و افزایش فشارخون شود .
تداخل های دارویی : ندارد .

مصرف در شیردهی و بارداری : این دارو می تواند به داخل شیر ترشح شود و باعث تأثیراتی روی شیرخوار شود . در بارداری نیز بی ضرر بودن آن به اثبات نرسیده است و باید با پزشک مشورت کنید .

Clobutinol HCL

کلو بوتینول

گروه دارویی : ضدسرفه

اشکال دارویی موجود در ایران : قطره ، آمپول و قرص

مقدار و روش مصرف : یک تا دو قرص یا ۴۰ - ۳۰ قطره از راه خوراکی هر ۸ ساعت یک بار و یا ۲۰ میلی گرم آمپول ، به صورت تزریق زیر جلدی ، عضلانی یا وریدی
موارد عمده استعمال دارو : درمان سرفه های تحریکی - تسکین سرفه های ناشی از عفونت ها و التهاب مجاری تنفسی .

عوارض جانبی مهم : خواب آلودگی ، سرگیجه ، تهوع و ناراحتی شکمی .

Clofibrate

کلو فبرات

اشکال دارویی موجود در ایران : کپسول

گروه دارویی : پایین آورنده چربی خون

مقدار و روش مصرف : روزانه ۲ گرم ، در ۲ یا ۴ نوبت

موارد عمده استعمال دارو : به عنوان داروی کمکی در پایین آوردن چربی خون (تری گلیسرید و کلسترول)

عوارض جانبی مهم : خواب آلودگی ، سرگیجه ، نفخ ، تهوع ، اسهال ، استفراغ ، ناتوانی جنسی ، کهیر و دانه های پوستی .

Clomifene

کلو میفن

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : ضد ناباروری

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : قرص

زمان و دفعات مصرف : یک بار در روز به مدت ۵ روز و در هر دوره ماهیانه فقط یک دوره پنج روزه
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : گرچه با مصرف این دارو ممکن است ماهها اوولاسیون
 اتفاق نیفتد اما در صورت مثبت بودن نتیجه ، اوولاسیون ۴ تا ۱۰ روز بعد از مصرف آخرین دوز اتفاق می افتد .
نحوه نگهداری از دارو : دارو در ظرف بسته ، دور از نور و دسترس کودکان و در جای خشک و خنک
 نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط : در صورت عدم بروز عوارض جدی مصرف آن را ادامه دهید چون قطع
 مصرف دارو می تواند احتمال باروری را کاهش دهد - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف
 مقدار خیلی زیاد این دارو پزشک را مطلع سازید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی
 ندارد - در صورتی که مشکل بلندمدت کبدی داشته‌اید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید ،
 پزشک را در جریان قرار دهید - معمولاً بیش از شش دوره مصرف نمی‌شود زیرا استفاده بلندمدت از
 آن می‌تواند منجر به اختلالات بینایی شود یا احتمال سرطان تخمدان را افزایش دهد .
عوارض ناخواسته : گرگرفتگی ، تهوع ، استقرغ ، شروع خونریزی ، ناراحتی شکم ، سرگیجه ، بزرگی
 تخمدان‌ها و تشکیل کیست ، تشنج ، تاری دید ، درد در سینه و دانه‌های پوستی .
تداخل‌های دارویی : تداخل دارویی خاصی ندارد .

مصرف در شیردهی و بارداری : به محض وقوع بارداری مصرف دارو باید متوقف شود و در شیردهی
 نیز تجویز نمی‌شود .

Clomipramine

کلومپیرامین

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : ضدافسردگی سه حلقه‌ای

میزان خطر در مصرف اضافی : بالا

اشکال دارویی موجود : قرص ، تزریقی ، کپسول و مایع

زمان و دفعات مصرف : یک تا چهار بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : برخی آثار دارو ظرف چند روز ممکن است ظاهر شود اما
 آثار کامل آن زودتر از چهار هفته بعد از شروع مصرف ظاهر نمی‌شود . دارو تا ۲ هفته در بدن فعال است .
موارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت کاهش
 هوشیاری و تپش قلب ناشی از مصرف اضافی آن ، اقدامات اورژانس را انجام دهید - تا از اثرات آن

بر روی خود آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون این دارو می‌تواند باعث خواب‌آلودگی و تاری دید شود. اگر مبتلا به مشکلات قلبی، تشنج صرعی، مشکلات مزمن کبدی یا کلیوی، بیماری‌های غده تیروئید، گلوکوم و بیماری‌های پروستات هستید و یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، سرگیجه، خشکی دهان، یبوست و تاری دید.

تداخل‌های دارویی: داروهای آرام‌بخش، آثار آرام‌بخشی این دارو را تشدید می‌کنند و اثر ضد تشنج‌ها را کاهش می‌دهند. مصرف هم‌زمان آن با MAOIs منجر به واکنش‌های شدید می‌شود و با کینیدین، باعث اختلال در ریتم قلبی می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری اثبات نشده و در شیردهی دارو به داخل شیر ترشح می‌شود و روی نوزاد اثراتی به جا می‌گذارد.

Clonazepam

کلونازپام

گروه دارویی: ضد تشنج (گروه بنزودیازپین) **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط **اشکال دارویی موجود:** تزریقی و قرص

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر دارو آغاز می‌شود و حدود ۳۰ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید. مصرف اضافی آن می‌تواند باعث خواب‌آلودگی غیرعادی و اغتشاش ذهنی شود که باید به پزشک اطلاع دهید. به علت ایجاد خواب‌آلودگی باید از مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس دوری کنید. اگر مبتلا به مشکلات مزمن کبدی یا کلیوی و یا بیماری شدید تنفسی هستید و نیز اگر از داروی دیگری هم استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. هم آثار مفید و هم آثار مضر آن، در اثر مصرف بلندمدت و افزایش تحمل بدن، کاهش می‌یابد.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، سرگیجه، فراموشی، خستگی عضلات و گاهی افزایش بزاق دهان.

تداخل‌های دارویی: همه داروهای دارای اثر آرام‌بخش، اثر آرام‌بخشی این دارو را تشدید می‌کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری ثابت نشده، در زنان شیرده دارو وارد شیر می‌شود و روی شیرخوار اثر می‌گذارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

کلوتریمازول Clotrimazole

گروه دارویی: ضدقارچ نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: شیاف واژینال، کرم، اسپری و محلول موضعی

زمان و دفعات مصرف: کرم پوستی، اسپری و محلول موضعی ۲-۳ بار در روز، شیاف واژینال یک بار در روز (هنگام خواب) و کرم واژینال یک تا دو بار در روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف ۲ تا ۳ روز شروع به اثر می‌کند و ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه‌های پوستی، دوره درمان را تکمیل کنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو حتماً پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس مشکلی ایجاد نمی‌کند - اگر از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید.

عوارض ناخواسته: فرآورده‌های موضعی می‌توانند باعث احساس گزیدگی یا تحریک در موضع شوند.

تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی خطری ایجاد نمی‌کند.

کلوگزاسیلین Cloxacillin Sodium monohydrate

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک

اشکال دارویی موجود در ایران: پودر برای تهیه شربت، قرص، کپسول و ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف: جهت درمان عفونت‌های خفیف تا متوسط: ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی‌گرم از راه خوراکی هر ۶ ساعت

موارد عمده استعمال دارو: درمان عفونت‌های ناشی از استافیلوکوک‌های تولیدکننده پنی‌سیلیناز و

استافیلوکوک‌های مقاوم به پنی‌سیلین

عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، اسهال، خارش، کهیر، حساسیت به دارو و تب دارویی.

کو - آموکسی کلاو Co - Amoxiclav

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار، کپسول و سوسپانسیون خوراکی
مقدار و روش مصرف: ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۸ ساعت یک بار
موارد عمده استعمال دارو: عفونت‌های مجاری تنفسی تحتانی (ریه)، اوتیت میانی، سینوزیت، عفونت‌های پوستی و عفونت‌های مجاری ادراری.
عوارض جانبی مهم: تهوع، اسهال، استفراغ، کهیر و واژینیت کاندیدیایی.

کل تار Coaltar

گروه دارویی: کراتولیتیک، ضدشوره سر، ضدپسوریازیس

اشکال دارویی موجود در ایران: لوسیون، شامپو، صابون و بالک (Bulk)
مقدار و روش مصرف: شامپو دو بار در هفته - لوسیون ۴-۲ بار در روز به صورت موضعی
موارد عمده استعمال دارو: جهت تسکین خارش پوست، سوزش و سایر علائم ناشی از التهابات پوستی مزمن مثل: پسوریازیس، اگزما و درماتیت سبوریه.
عوارض جانبی مهم: تیره شدن موی روشن، بثورات شبیه آکنه در پوست و حساسیت به نور.

کلشیسین Colchicine

گروه دارویی: ضدنقرس

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: برای پیشگیری از حمله نقرس ۳-۲ بار در شبانه روز و برای بهبود حمله نقرس هر ۳-۲ ساعت یک بار
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: علائم حمله نقرس ۴-۶ ساعت اما آثار کامل دارو در پیشگیری از حمله نقرس، چندین روز وقت لازم دارد. دارو ۲ ساعت در بدن فعال است.
رژیم غذایی مناسب: برخی از غذاها با افزایش تولید اسید اوریک، نقرس را بدتر می‌کنند در این مورد با پزشک مشورت کنید.

نحوه نگهداری از دارو: دارو دور از نور و دسترس کودکان، در ظرف دربسته و در جای خشک و خنک نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: اگر از آن به طور مکرر در حمله حاد نقرس استفاده می کنید، در صورت احساس دل درد یا ایجاد اسهال مصرف آن را متوقف کنید - اگر مصرف اضافه آن باعث تهوع شدید، اسهال خونی، استفراغ، شکم درد شدید و یا کاهش هوشیاری شد، اقدامات پزشکی فوری انجام دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورتی که مبتلا به زخم معده، بیماری های خونی، مشکلات قلبی، التهاب مزمن روده و مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی هستید و نیز اگر از داروهای دیگری استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن می تواند باعث ریزش مو، دانه های پوستی، احساس سوزش در دست ها و پاها و ضعف عضلات یا درد آن ها شود.

عوارض ناخواسته: بی حسی و احساس گزش، خونریزی غیرعادی یا کبودی، دانه های پوستی، شکم درد، اسهال، تهوع و استفراغ.

تداخل های دارویی: در صورت مصرف همزمان با سیکلوسپورین می تواند آثار نامطلوبی روی کلیه ها بگذارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی شود زیرا ممکن است باعث نقایصی در جنین شود. در شیردهی به دلیل ترشح دارو به داخل شیر و ایجاد تأثیراتی بر روی شیرخوار با پزشک مشورت کنید.

کدئین Codeine

گروه دارویی: ضدسرفه، ضداسهال، ضد درد اپیوئیدی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: تزریقی، مایع و قرص

زمان و دفعات مصرف: برای درد: ۴-۶ ساعت یک بار - برای سرفه: ۴-۳ ساعت یک بار - برای کنترل

اسهال: هر ۴-۶ ساعت یک بار

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: بعد از ۳۰-۶۰ دقیقه اثر دارو شروع می شود و دارو ۴-۶ ساعت بعد از مصرف در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید - مصرف بیش از حد آن می تواند باعث کند شدن سرعت تنفس، بی نظمی تنفس و کاهش هوشیاری یا خواب آلودگی

شدید شود که باید به پزشک اطلاع داده شود - قبل از آگاهی از اثر این دارو بر روی خودتان، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون ممکن است باعث خواب‌آلودگی و سرگیجه شود - اگر مبتلا به برونشیت، آسم و یا مشکلات بلندمدت کبدی و کلیوی هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - در بلندمدت می‌تواند باعث اعتیاد شود.

عوارض ناخواسته: استفراغ، تهوع، سرگیجه و خواب‌آلودگی که در دوز پایین دارو، چندان مشکل‌زا نیستند.

تداخل‌های دارویی: همه داروهای آرام‌بخش مانند: ضداسهال‌ها، ضدجئون‌ها، آنتی‌هیستامین‌ها، خواب‌آورها و الکل اثر آرام‌بخشی کدئین را افزایش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری مشکلی ایجاد نمی‌کند. در شیردهی نیز مصرف مقادیر معمولی آن ایرادی ندارد. این دارو ممکن است هنگام زایمان روی تنفس بچه اثر بگذارد.

Colestyramine

کلستیرامین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: پایین‌آورنده چربی خون

اشکال دارویی موجود: پودر

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در شبانه‌روز (قبل از خواب و غذا)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثرات مفید دارو بعد از چند هفته آشکار می‌شود و ۲۴-۱۲ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: رژیم کم چربی و کم کالری توصیه می‌شود. از آن‌جا که دارو باعث افت جذب ویتامین‌ها می‌شود کمبود آن‌ها باید جبران شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علامت غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو، به پزشک اطلاع دهید - در هنگام رانندگی و انجام کارهای حساس می‌توانید آن را مصرف کنید - اگر دچار زخم معده یا بواسیر هستید و یا اگر از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث کاهش جذب ویتامین‌های محلول در چربی از قبیل **K**، **D** و **A** شده و منجر به کمبود آن‌ها شود.

عوارض ناخواسته: سوءهاضمه، استفراغ، یبوست، ناراحتی شکم و اسهال.

تداخل‌های دارویی: دارو، توانایی بدن را برای جذب داروهای دیگر کاهش می‌دهد لذا مصرف داروهای دیگر باید ۶۰-۳۰ دقیقه قبل یا ۴-۶ ساعت بعد از مصرف کلستیرامین صورت گیرد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Contraceptive HD and LD

کنتراسپتیو اچ - دی و ال دی

گروه دارویی: ضد بارداری (غنی از پروژسترون)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: روزی یک قرص به مدت ۲۱ روز، از اولین روز شروع قاعدگی تا اتمام قرص‌ها

موارد عمده استعمال دارو: جلوگیری از بارداری

عوارض جانبی مهم: افزایش فشارخون، خونریزی مغزی، آمبولی ریه، اختلالات صفراوی، ترومبوز قلبی، ترومبوز مغزی، کلوآسما و ملاسما (لکه‌های رنگی در پوست)، افزایش وزن، تغییر در ترشحات رحم، نفخ، لکه‌بینی و خونریزی بی‌موقع از رحم.

Contraceptive Triphasic

کنتراسپتیو تریفازیک

گروه دارویی: ضد بارداری (حاوی استروژن و پروژسترون)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: روزانه یک قرص به صورت خوراکی. مصرف اولین قرص در روز اول قاعدگی یا روز هشتم پس از مصرف آخرین قرص دوره قبلی شروع شده تا ۲۱ روز ادامه می‌یابد ابتدا قرص‌های قهوه‌ای رنگ، سپس قرص‌های سفید رنگ و در مرحله آخر قرص‌های زرد رنگ مصرف می‌شوند.

موارد عمده استعمال دارو: جلوگیری از بارداری.

Conjugated estrogens

استروژن کانژوگه

گروه دارویی: هورمون جنسی زنانه و دارویی جهت درمان بیماری‌های استخوانی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کرم و قرص

زمان و دفعات مصرف: قرص ۱-۳ بار در روز و کرم یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثرات دارو ظرف ۲۰-۵۰ روز شروع می‌شود و ۱-۲ روز در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: به علت احتمال عود علایم، مصرف آن را بدون دستور پزشک متوقف نکنید - در صورت بروز علایم غیرعادی یا مصرف مقادیر اضافی دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به فشارخون بالا، نارسایی قلبی، سابقه ایجاد لخته خون یا حمله مغزی، بیماری پستان، فیبروئید در رحم، تشنج، میگرن و یا مشکلات بلندمدت کبدی و کلیوی و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث افزایش خطر سرطان رحم، احتمال ایجاد لخته خون در افراد مستعد و خطر بیماری های کیسه صفرا شود.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، افزایش یا کاهش وزن و حساسیت یا تورم پستان.

تداخل های دارویی: تنباکو عوارض قلبی و عروقی دارو را افزایش می دهد - این دارو، اثر ضدانعقادهای خوراکی را کاهش می دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی شود.

Co - trimoxazole

کو تریموکسازول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدباکتری

اشکال دارویی موجود: قرص، تزریقی و مایع

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: روزی دو بار همراه غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱-۴ ساعت اثر دارو شروع می شود و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: مایعات فراوان مصرف شود. (به ویژه در هوای گرم)

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید، دوره درمان را کامل کنید - مقدار زیاد این دارو می تواند باعث تهوع، استفراغ، سرگیجه و اغتشاش ذهنی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر دچار کمبود آنزیم G6PD هستید یا به سولفانامیدها حساسیت دارید و نیز اگر دچار بیماری پورفیری، بیماری های خونی و مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی هستید و یا از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند منجر به کمبود اسیدفولیک شود.

عوارض ناخواسته: تهوع ، اسهال و استفراغ .

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر ضد انعقادی وارفارین را افزایش می‌دهد - دوام فنی‌توئین را بیشتر می‌کند - اثر ضد دیابت‌های خوراکی را تشدید می‌کند - مصرف همزمان فنی‌توئین و کوتیریموکسازول باعث اختلال در کارکرد کلیه‌ها می‌شود .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود . در شیردهی گرچه به داخل شیر ترشح می‌شود اما مقادیر معمولی آن مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی‌کند . در این مورد با پزشک مشورت کنید .

Cromolyn Sodium

کرومولین سدیم

گروه دارویی: پیشگیری کننده از آسم

اشکال دارویی موجود در ایران: اسپری بینی و کپسول استنشاقی

مقدار و روش مصرف: ۲۰ میلی گرم ، هر ۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان داروی همراه در درمان آسم حساسیتی به کار می‌رود - در پیشگیری و درمان رینیت آلرژیک نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد .

عوارض جانبی مهم: سرفه ، اسپاسم برونش‌ها (مجاری هوایی ریه) ، ورم حنجره ، گرفتگی بینی ، خس خس سینه .

Cyproheptadine HCL

سیپروهپتادین

گروه دارویی: آنتی هیستامین ، ضدخارش

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص دارای شیار

مقدار و روش مصرف: ۴ میلی گرم از راه خوراکی ، هر ۸ ساعت یک بار - مقدار آن را تا حداکثر ۰/۵ میلی گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن در یک شبانه‌روز ، می‌توان افزایش داد .

موارد عمده استعمال دارو: تسکین علامتی حالت‌های مختلف ناشی از آلرژی مانند : التهاب ملتحمه چشم ، کهیر ناشی از سرما ، تب یونجه و رینیت وازوموتور و تسکین سردردهای عروقی .

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی ، سرگیجه ، خستگی و اختلال هماهنگی ، خشکی بینی و گلو ، خشکی دهان ، تحریک اشتها ، افزایش وزن و اختلال در دفع ادرار .

Cyclizine HCL**سیکلیزین**

گروه دارویی: آنتی هیستامین

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: ۵۰ میلی گرم هر ۶-۴ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: برای درمان تهوع و استفراغ ناشی از مسافرت مصرف می شود.

عوارض جانبی مهم: خشکی دهان و حلق و بینی، خواب آلودگی، بی اشتها، تاری دید، احتباس ادرار، تپش قلب و تکرر ادرار.

Cyproterone Acetate**سیپروترون استات**

گروه دارویی: ضد آندروژن (ضد هورمون جنسی مردانه)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص دارای شیار

مقدار و روش مصرف: روزانه ۵۰ میلی گرم از راه خوراکی، هر ۱۲ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: درمان آکنه و پرمویی، جهت کاستن از میل جنسی در جنس مذکر.

عوارض جانبی مهم: ناباروری، کاهش تعداد اسپرم ها و حجم مایع منی، بی اسپرمی، ایجاد اسپرم های غیر طبیعی، ژنیکوماستی (بزرگ شدن پستان) و کاهش رشد موهای بدن.

Cyproterone Compound**سیپروترون کامپاند**

گروه دارویی: ضد بارداری، ضد آندروژن

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص (حاوی سیپروترون و اتینیل استرادیول)

مقدار و روش مصرف: روزانه یک قرص از راه خوراکی از روز پنجم قاعدگی به مدت ۲۱ روز

موارد عمده استعمال دارو: درمان پرمویی خفیف تا متوسط در زنان - جلوگیری از بارداری در زنانی که دچار ناراحتی های پوستی ناشی از آندروژن ها (هورمون های جنسی مردانه) هستند - درمان آکنه در زنانی که مدت زیادی داروهای ضدبافتی مصرف کرده اند.

عوارض جانبی مهم: ناباروری، کاهش تعداد اسپرم ها، کاهش حجم مایع منی، بی اسپرمی، ایجاد اسپرم های غیر طبیعی، ژنیکوماستی (بزرگ شدن پستان) و کاهش رشد موهای بدن.

داناژول Danazol

گروه دارویی: داروی مورد استفاده در بیماری‌های قاعدگی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کپسول

زمان و دفعات مصرف: ۲-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: برخی آثار این دارو ظرف چند روز و برخی چند ماه بعد بروز می‌کنند. دارو ۱-۲ روز در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن، پزشک را مطلع کنید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورتی که مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی و کلیوی، بیماری‌های قلبی، تشنج صرعی، میگرن و دیابت ملیتوس هستید یا داروی دیگری نیز مصرف می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث ضایعات کبدی شود.

عوارض ناخواسته: ورم پاشنه پا، کرامپ عضلانی، آکنه، تهوع، افزایش وزن، تغییرات صدا، رشد غیرعادی موها، کاهش اندازه پستان و سردرد.

تداخل‌های دارویی: این دارو باعث کاهش اثر ضد دیابت‌های خوراکی شده و اثر ضد تشنج‌ها را تغییر می‌دهد - داناژول، آثار ضد انعقادهای خوراکی و مهارکننده‌های دستگاه ایمنی مثل: تاکرولیموس و سیکلوسپورین را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود. در شیردهی باید با پزشک مشورت شود.

دفروکسامین مسیلات Deferoxamine Mesylate

گروه دارویی: داروی شلات کننده، پادزهر آهن

اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف: ۱ گرم از راه وریدی یا عضلانی و بعد از آن ۵۰۰ میلی گرم هر ۴ ساعت یک بار به مدت ۲ روز

موارد عمده استعمال دارو: در درمان مسمومیت حاد با آهن به کار می‌رود.

عوارض جانبی مهم: کاهش فشارخون، تند شدن ضربان قلب، کاهش شنوایی، تاری دید، شب‌کورگی، خارش عمومی بدن و درد و سفتی در محل تزریق.

دسموپرسین Desmopressin

گروه دارویی: دارو مورد استفاده در درمان دیابت بی مزه

نیاز به تجویز پزشک: دارد **میزان خطر در مصرف اضافی:** متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، تزریقی، محلول داخل بینی و اسپری بینی

زمان و دفعات مصرف: قرص: ۳ بار در شبانه روز - اسپری بینی و محلول داخل بینی: ۲-۱ بار در شبانه روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر قرص ظرف ۹۰-۳۰ دقیقه، اثر آمپول و محلول بینی ظرف چند دقیقه و اثر کامل آن در چند ساعت ظاهر می شود. قرص ۸ ساعت، آمپول و محلول داخل بینی ۱۲-۸ ساعت و اسپری بینی ۱۲-۱۰ ساعت در بدن فعال است.
رژیم غذایی مناسب: ممکن است پزشک به شما توصیه کند که جذب روزانه مایعات خود را کنترل کنید.
نحوه نگهداری از دارو: دارو باید در مقابل نور محافظت شود. قرص را در جای خشک و خنک نگهداری کنید و اسپری و محلول بینی را در یخچال نگهداری کنید اما مواظب باشید منجمد نشوند.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت بروز اسهال یا استفراغ، بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقدار زیاد آن می تواند مانع دفع آب بدن توسط کلیه ها شود که باید با پزشک تماس بگیرید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به مشکلات قلبی، فشارخون بالا، مشکلات کلیوی، بیماری فیبروز کیستیک، آسم، رینیت آلرژیک یا صرع هستید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن در دیابت بی مزه اشکالی ندارد اما در درمان شب ادراری، بعد از سه ماه درمان، حداقل یک هفته برای ارزیابی ضرورت ادامه درمان مصرف آن را متوقف کنید.

عوارض ناخواسته: این دارو می تواند باعث احتباس آب در بدن و کاهش غلظت سدیم خون شده و منجر به تشنج شود. سردرد، تهوع، استفراغ، خونریزی و اسهال از عوارض دیگر این دارو هستند.
تداخل های دارویی: ضدافسردگی ها مانند آمی تریپتیلین و نیز داروهای کاربامازپین، کلرپروپامید و داروی ضدالتهابی ایندومتاسین تأثیرات این دارو را افزایش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری باید با احتیاط مصرف شود و در شیردهی نیز مصرف مقادیر معمولی آن اشکالی ندارد.

دگزامتازون Dexamethasone

گروه دارویی: کورتیکواستروئید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص ، آمپول ، قطره چشمی و قطره گوش

زمان و دفعات مصرف: قرص خوراکی ۲-۴ بار در روز همراه با غذا و قطره چشمی: هر ۶-۸ ساعت یک بار
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار آن ظرف ۴-۱۲ ساعت شروع می شود و چند روز در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در جای خشک و خنک ، در ظرف دربسته ، دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید .

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف دارو فقط با نظر پزشک و معمولاً به صورت تدریجی باید قطع شود - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورتی که مبتلا به زخم معده ، آب سیاه ، سل ، بیماری های روانی ، افسردگی و یا تب خال هستید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث آب مروارید ، آب سیاه ، دیابت ، اختلال روانی ، تحلیل رفتن ماهیچه ها ، شکنندگی استخوان ها ، نازکی پوست و اختلال در رشد کودکان شود .

عوارض ناخواسته: افزایش وزن و سوءهاضمه از عوارض شایع هستند . آکنه ، نازکی پوست ، افزایش فشارخون ، ضعف عضلانی و تغییرات خلقی ممکن است در صورت مصرف بلندمدت ، ایجاد شوند .

تداخل های دارویی: این دارو با برخی واکسن ها تداخل دارد - ضداسیدها اثر این دارو را کم می کنند - این دارو اثر ضدانعقادهای خوراکی را افزایش می دهد - NSAID ها احتمال سوءهاضمه به وسیله این دارو را افزایش می دهند - باریتورات ها ، فنی توئین ، ریفامپین و کاربامازپین اثر دگزامتازون را کاهش می دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است و مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی ایرادی ندارد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

دکس کلرفنیرامین Dexchlorpheniramine Maleate

گروه دارویی: آنتی هیستامین ، ضدخارش

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص ، قرص های کندآزادشونده (SR - tab) و شربت

مقدار و روش مصرف: ۲ میلی گرم از راه خوراکی هر ۶-۴ ساعت یا ۶-۴ میلی گرم از (SR - tab) هر ۱۲-۸ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: رینیت آلرژیک فصلی و دائمی، تظاهرات دیگر آلرژی مثل کهیر خفیف و ورم ملتهمه، تخفیف علائم سرماخوردگی و سینوزیت.

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، سرگیجه، سرخوشی، وزوز گوش، تاری دید، اشکال در دفع ادرار و قاعدگی زودرس.

Dextromethorphan HBr

دکسترومتورفان

گروه دارویی: ضدسرفه

اشکال دارویی موجود در ایران: شربت، قرص و قطره

مقدار و روش مصرف: ۲۰-۱۰ میلی گرم هر ۴ ساعت یا ۳۰ میلی گرم هر ۸-۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: تسکین موقت سرفه در سرفه‌های بدون خلط ناشی از سرماخوردگی، سیاه سرفه و آنفلوانزا.

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، گیجی، منگی، ناراحتی گوارشی و مقدار زیاد آن می‌تواند باعث کاهش تنفس شود.

Dextromethorphan - P

دکسترومتورفان - پی

گروه دارویی: ضداحتقان و ضدسرفه

اشکال دارویی موجود در ایران: شربت (حاوی سودوافدرین و دکسترومتورفان)

مقدار و روش مصرف: ۱۰ میلی لیتر هر ۶ ساعت از راه خوراکی

موارد عمده استعمال دارو: تسکین سرفه‌های بدون خلط و احتقان ناشی از گلودرد ساده و سرماخوردگی.

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، گیجی و منگی.

Dextrose (D - Glucose)

دکستروز

گروه دارویی: جانشین مایعات، تأمین کننده کالری

اشکال دارویی موجود در ایران: محلول‌های قابل تزریق وریدی (به صورت سرم ۵ درصد و ۱۰ درصد، سرم قندی نمکی و محلول ۲۰ درصد و ۵۰ درصد)

مقدار و روش مصرف: ۰/۵ گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن در هر ساعت

موارد عمده استعمال دارو: محلول ۵ درصد و ۱۰ درصد به عنوان جانشین مایع و تأمین کالری - محلول ۲۰ درصد جهت تأمین کالری در حداقل حجم آب - محلول ۵۰ درصد برای جبران هیپوگلیسمی (کاهش قندخون) ناشی از تزریق انسولین .

عوارض جانبی مهم: افزایش فشار اسمزی خون ، تشدید فشارخون و نارسایی قلب ، ادم ریه ، اغتشاش ذهنی و قند در ادرار .

دiazepam دیازپام

گروه دارویی: ضد تشنج ، ضد اضطراب ، شل کننده عضلانی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص ، آمپول ، شیاف ، مایع و محلول مقعدی

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در شبانه روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آمپول و محلول رکتال (مقعدی) ظرف ۱ تا ۵ دقیقه و سایر فرآورده های آن ظرف ۲ ساعت اثرشان ظاهر می شود . دارو ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورتی که بیش از دو هفته از این دارو استفاده کرده اید ، بدون مشورت با پزشک ، مصرف آن را متوقف نکنید - مقدار زیاد دارو می تواند خواب آلودگی غیرعادی ایجاد کند که باید به پزشک اطلاع دهید - تا از اثر آن بر روی خود آگاه نیستید ، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث کاهش هوشیاری و کندی واکنش های رفتاری و حرکتی شود - اگر مبتلا به بیماری شدید تنفسی ، مشکلاتی در رابطه با الکل و اعتیاد یا مشکلات مزمن کبدی و کلیوی هستید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث اعتیاد به این دارو شود .

عوارض ناخواسته: خواب آلودگی در طول روز ، سرگیجه و عدم تعادل ، سردرد ، تاری دید ، فراموشی و اغتشاش ذهنی .

تداخل های دارویی: آرام بخش ها اثر آرام بخشی دیازپام را تشدید می کنند - این دارو با تأثیر روی فرآیند شکسته شدن سایمیتیدین در کبد ، باعث افزایش عوارض جانبی این دارو می شود .

مصرف در شیردهی و بارداری: دارو می تواند به داخل شیر ترشح شود و در بارداری نیز بی ضرر بودن آن به اثبات نرسیده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

دیکلوفناک Diclofenac

گروه دارویی: ضدالتهاب غیراستروئیدی NSAIDs، ضد درد، ضدنفرس

نیاز به تجویز پزشک: دارد **میزان خطر در مصرف اضافی:** کم

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول، آمپول، شیاف و ژل

زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز همراه غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضد درد آن ظرف یک ساعت و اثر ضدالتهاب کامل آن ظرف دو هفته شروع می شود. دارو ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: اگر برای تسکین درد و به مدت کوتاهی از آن استفاده کرده اید، به راحتی می توانید مصرف آن را متوقف کنید اما اگر برای درمان آرتрит، به مدت طولانی از آن استفاده کرده اید، بدون نظر پزشک مصرف آن را قطع نکنید. در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. اگر مبتلا به بیماری خونریزی دهنده، مشکلات بلندمدت کلیوی یا کبدی، ازوفازیت، زخم معده، سوءهاضمه و پورفیری هستید یا به آسپرین حساسیت دارید یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف طولانی مدت آن احتمال زخم معده یا روده را افزایش می دهد.

عوارض ناخواسته: سردرد، سرگیجه، ورم پا، درد شکم، خونریزی از معده و روده و عوارض گوارشی مثل تهوع و سوءهاضمه.

تداخل های دارویی: دارو با NSAID ها، ضدانعقادهای خوراکی و کورتون ها تداخل دارد و می تواند آثار مفید دیورتیک ها و داروهای ضد فشارخون را کاهش دهد. در صورت مصرف همزمان با سیکلوسپورین، ممکن است احتمال آسیب های کلیوی افزایش یابد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری به علت به تأخیر انداختن زایمان یا تأثیر بر روی قلب جنین تجویز نمی شود. اگرچه این دارو به داخل شیر ترشح می شود اما مقادیر معمولی آن مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی کند.

دی سیکلومین Dicyclomine

گروه دارویی: داروی مورد استفاده در سندرم روده تحریک پذیر

نیاز به تجویز پزشک: دوز ۱۰ mg یا کمتر نیاز به تجویز پزشک ندارد اما بالای ۱۰ mg نیاز به تجویز پزشک دارد.

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

اشکال دارویی موجود : قرص و مایع

زمان و دفعات مصرف : ۳ بار در روز قبل یا بعد از غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : اثر آن ظرف ۲-۱ ساعت شروع می‌شود و ۶-۴ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو : دارو را در جای خشک و خنک ، دور از نور و دسترس کودکان و در ظرف دربسته نگهداری کنید .

موارد منع مصرف و احتیاط : مصرف آن را بدون اجازه پزشک قطع نکنید - مقدار زیاد آن می‌تواند باعث اختلال در بلع ، سرگیجه و خواب‌آلودگی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا از اثر این دارو بر روی خود آگاه نیستید ، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید - اگر مبتلا به آب‌سیاه ، بیماری‌های ادراری و فتق هیاتوس هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : خواب‌آلودگی ، خشکی دهان ، یبوست ، تاری دید ، تپش قلب ، سردرد شدید و اشکال در دفع ادرار .

تداخل‌های دارویی : داروهای آرام‌بخش ، اثر آرام‌بخشی این دارو را تشدید می‌کنند . داروهای آنتی‌کولینرژیک عوارض این دارو را تشدید می‌کنند .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری خطری ندارد و در شیردهی نیز مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی‌کند .

Digestive

دایجستیو

گروه دارویی : آنزیم گوارشی

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص پوشش‌دار روده‌ای

مقدار و روش مصرف : ۲ - ۱ قرص ، همراه هر وعده غذا

موارد عمده استعمال دارو : کمک در هضم مقادیر بیش از حد غذاهای چرب و در اختلال گوارشی ناشی از کمبود آنزیم‌های پانکراس که به صورت نفخ و دلپیچه بروز می‌کند

عوارض جانبی مهم : اسهال ، تهوع (جهت اطلاعات بیشتر به داروی پانکراتین مراجعه شود)

Dimenhydrinate

دیمن هیدرینات

گروه دارویی : آنتی‌هیستامین ، ضداسهال ، ضدسرگیجه

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص شیاردار

مقدار و روش مصرف: ۱۰۰ - ۵۰ میلی گرم از راه خوراکی ، هر ۴ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: جهت پیشگیری و درمان تهوع ، استفراغ و سرگیجه ناشی از مسافرت
عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی ، تاری دید ، کاهش فشارخون ، تپش قلب ، خشکی دهان و بینی
و گلو ، بی‌اشتهایی و سوزش ادرار .

Dimethicone

دایمتیکن

گروه دارویی: ضدنفخ

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و قطره

مقدار و روش مصرف: قرص ۸۰ - ۴۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۶ ساعت یک بار ، قطره ۴۰ میلی گرم هر ۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: بلع هوا ، نفخ بعد از جراحی ، زخم معده ، سوء هاضمه ، اسپاسم و تحریک کولون (روده بزرگ) .

Diphenhydramine Compound

دیفن هیدرامین کامپاند

گروه دارویی: ضدسرفه

اشکال دارویی موجود در ایران: شربت

مقدار و روش مصرف: ۱۰ - ۵ میلی لیتر ، هر ۱۲ - ۸ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: تسکین سرفه‌های ناشی از سرماخوردگی و سرفه‌های ناشی از آلرژی .

Diphenhydramine HCL

دیفن هیدرامین

گروه دارویی: ضداستفراغ ، ضدسرفه ، آرام‌بخش ، خواب‌آور ، آنتی‌هیستامین ، آنتی‌کولینرژیک ، ضدپارکینسونیزم

اشکال دارویی موجود در ایران: الکزیر ، قرص دارای شیار و آمپول

مقدار و روش مصرف: جهت نشانه‌های آلرژی ، آرامش هنگام خواب ، بیماری حرکت و پارکینسونیزم :
۲۵ - ۲۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۸ - ۶ ساعت یک بار . در تسکین سرفه بدون فلما : ۲۵ میلی گرم
ز راه خوراکی هر ۴ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: درمان آلرژی‌های فصلی و بهاره، ورم ملتحمه ناشی از حساسیت کنترل واکنش‌های آنافیلاکتیک به همراه اپی‌نفرین، تسکین سرفه‌های ناشی از سرماخوردگی و پیشگیری و درمان استفراغ ناشی از مسافرت.

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، سرگیجه، سنگینی و ضعف دست‌ها، لرز، اغتشاش ذهنی، تپش قلب، خشکی بینی و تاری دید.

Diphenoxylate

دیفنوکسیلات

گروه دارویی: ضداسهال اوپیوئیدی
میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط
زمان و دفعات مصرف: ۴-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف یک ساعت اثر می‌کند و ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: رژیم غذایی حاوی مایعات کافی باشد.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک، دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث خشکی پوست و دهان، خواب‌آلودگی و ناآرامی شود و حتی مقادیر خیلی بیشتر آن ممکن است منجر به کاهش هوشیاری شود که اقدامات اورژانس لازم است - قبل از آگاهی از اثر آن روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی و سرگیجه شود - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی، دل‌درد شدید، اسهال خونی و کولیت هستید و اگر اخیراً از آنتی‌بیوتیک استفاده کرده‌اید یا از داروهای دیگری استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، ناآرامی، سردرد، سرگیجه، تهوع، استفراغ و اتساع شکم.

تداخل‌های دارویی: مصرف هم‌زمان آن با ضدافسردگی‌های گروه MAOIs، باعث افزایش فشارخون می‌شود. همه داروهای آرام‌بخش، اثر آرام‌بخشی این دارو را افزایش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری بی‌ضرر بودن آن ثابت نشده است. در شیردهی وارد شیر شده باعث خواب‌آلودگی کودک می‌شود، پس با پزشک مشورت شود.

Dipyridamole

دی‌پیریدامول

گروه دارویی: ضدپلاکت

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول، مایع و تزریقی (جهت تست‌های تشخیصی)

مان و دفعات مصرف: قرص و کپسول ۳-۴ بار در روز و یک ساعت قبل از غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر دارو شروع می‌شود و تا ۸ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید، مصرف آن را بدون دستور پزشک قطع نکنید - مصرف اضافی آن می‌تواند باعث سرگیجه و استفراغ شود که باید به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر دچار فشارخون پایین، میگرن یا آنژین صدری هستید و اگر اخیراً دچار حمله مغزی شده‌اید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکال ندارد.

موارض ناخواسته: سرگیجه، غش، تهوع، استفراغ و دانه‌های پوستی (راش).

داخل‌های دارویی: ضداسیدها، اثر این دارو را کاهش می‌دهند. این دارو اثر ضدانعقادها را افزایش داده و منجر به خونریزی‌های کنترل نشده می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده و باید با پزشک مشورت نمود. در شیردهی، دارو به داخل شیر ترشح می‌شود اما مصرف مقادیر معمولی آن مشکلی در شیردهی ایجاد نمی‌کند.

Domperidon

دامپیریدون

گروه دارویی: ضداستفراغ

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع و شیاف

مان و دفعات مصرف: برای تهوع و استفراغ هر ۴-۸ ساعت یک بار - برای سوءهاضمه ۳ بار در روز

بل از غذا و همراه با آب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ظرف یک ساعت شروع می‌شود و تا ۶ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقدار زیاد آن می‌تواند باعث سرگیجه شود که باید به پزشک اطلاع داده شود - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی دارید یا دچار بیماری تیروئید هستید و نیز اگر از داروی دیگری هم استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو برای مصرف بلندمدت تجویز نمی‌شود.

عوارض ناخواسته: عوارض این دارو که چندان هم شایع نیستند عبارتند از: احساس گرفتگی عضله‌ها، لرز، دانه‌های پوستی، کاهش قدرت جنسی و بزرگی پستان‌ها.

تداخل‌های دارویی: آنتی‌کولینرژیک‌ها و ضددردهای اویپوئیدی، آثار مثبت دامپريدون را کاهش می‌دهند - این دارو، آثار بروموکرپیتین و کابرگولین را در برخی افراد کاهش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی مصرف دارو با مقدار معمولی، اشکالی ایجاد نمی‌کند اما بی‌ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Donepezil

دانپیزیل

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد‌دمانس (زوال عقل)

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در شبانه‌روز هنگام خواب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ظرف یک ساعت شروع می‌شود اما اثر کامل آن سه ماه بعد ظاهر می‌گردد. دارو ۱-۲ روز در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیاد این دارو، به پزشک اطلاع دهید - اصولاً بیمار مبتلا به آلزایمر که از این دارو استفاده می‌کند توانایی پرداختن به کارهای حساس و رانندگی را ندارد - در صورت ابتلا به مشکل تنفسی مثل آسم، مشکلات قلبی و زخم معده یا استفاده از داروهای گروه NSAID ها یا دیگر داروها پزشک را در جریان قرار دهید - تا هر زمان این دارو برایتان مفید است می‌توانید آن را مصرف کنید.

عوارض ناخواسته: برافروختگی، خستگی، بی‌خوابی، تهوع، استفراغ، اسهال، کرامپ عضلانی و سردرد.

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر برخی شل‌کننده‌های عضلانی را مهار کرده و اثر بعضی از آن‌ها را تشدید می‌کند. - بعضی داروهای گروه ضد مالاریا و ضد آریتمی قلب اثر دانپزیل را مهار می‌کنند. آمینوگلیکوزیدها، کلیندامایسین و کلیستین آثار این دارو را مهار می‌کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: برای زنان باردار و شیرده تجویز نمی‌شود.

Dosulepin

داسولپین

گروه دارویی: ضدافسردگی سه حلقه‌ای

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص و کپسول

زمان و دفعات مصرف: ۲-۳ بار در شبانه‌روز یا یک بار هنگام شب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار ضدافسردگی دارو زودتر از ۲-۴ هفته ظاهر نمی‌شود و دارو چند روز در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. - در صورت ایجاد تپش قلب یا کاهش هوشیاری در اثر مصرف مقادیر بالای این دارو اقدامات اورژانس انجام دهید. - تا از تأثیر این دارو بر روی خودتان آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث کاهش هوشیاری، سرگیجه، تاری دید و خواب‌آلودگی شدید شود. - در صورت ابتلا به تشنج صرعی، مشکلات پروستات، آب سیاه، مشکلات قلبی یا بیماری‌های مزمن کبدی یا کلیوی و نیز در صورت مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، خشکی دهان، تعریق و تاری دید که بیشتر در روزهای اول ظاهر می‌شود.

تداخل‌های دارویی: استعمال دخانیات، اثر ضدافسردگی دارو را کاهش می‌دهد. - این دارو اثر ضد تشنج‌ها را کم می‌کند. - همه داروهایی که اثر آرام‌بخش دارند اثر آرام‌بخشی این دارو را تشدید می‌کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری، به اثبات نرسیده است. در شیردهی به داخل شیر ترشح می‌شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Doxazosin

دگزازوسین

گروه دارویی: گشادکننده عروق، ضد فشار خون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در شبانه روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲ ساعت اثر می کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید چون می تواند باعث بالا رفتن فشارخون شود - مقادیر زیاد این دارو می تواند باعث غش و سرگیجه شود که باید به پزشک اطلاع داده شود - تا از اثرات این دارو بر روی خود آگاه نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می تواند باعث ایجاد خواب آلودگی و سرگیجه شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید.

عوارض ناخواسته: تهوع، گرفتگی بینی، سردرد، خواب آلودگی، ضعف، سرگیجه و غش و ضعف.

تداخل های دارویی: داروهای ضد فشارخون، اثر ضد فشارخون دارو را تشدید می کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است و نیز می تواند به داخل شیر ترشح شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Dydrogestrone

دیدروژسترون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: هورمون جنسی زنانه

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز و در خیلی از موارد در ایام خاصی از دوره ماهیانه

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار مفید دارو چند ماه بعد از آغاز مصرف آن ظاهر می شود. دارو تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک، مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را باخبر کنید - تا از تأثیر این دارو روی خودتان آگاه نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث سرگیجه شود - در صورتی که دچار دیابت، پورفیری، فشارخون بالا، مشکلات قلبی و عروقی یا بیماری های بلندمدت کلیوی هستید و نیز اگر از داروهای دیگر استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: سیکل ماهیانه نامنظم و خونریزی بیشتر، احتباس آب در بدن و در نتیجه ورم دست و پا، افزایش وزن، تهوع، استفراغ، حساسیت پستان ها، سردرد و سرگیجه.

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر سیکلوسپورین را تشدید می‌کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: مصرف مقادیر معمولی آن در بارداری و شیردهی اشکالی ندارد. از این دارو برای جلوگیری از سقط جنین نیز استفاده می‌شود و مصرف مقدار زیاد آن می‌تواند تولید شیر را مهار کند.

Doxycycline

داکسی‌سیکلین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک گروه تتراسیکلین

اشکال دارویی موجود: قرص و کپسول

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز همراه با غذا یا بعد از آن

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ۱۲-۴ ساعت بعد از مصرف، اثرات آن شروع می‌شود و ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: حتی در صورت بهبود علائم، دوره درمان را کامل کنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت داشتن سابقه حساسیت به داروهای گروه تتراسیکلین، ابتلا به پورفیری و مشکلات بلندمدت کبدی و نیز استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - جز در درمان بیماری آکنه، به صورت بلندمدت تجویز نمی‌شود.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، اسهال، دانه‌های پوستی، خارش و حساسیت به نور آفتاب.

تداخل‌های دارویی: داکسی‌سیکلین، اثر ضدانعقادی داروهای ضدانعقاد خون را افزایش می‌دهد - باریتورات‌ها، کاربامازپین و فنی‌توئین اثر این دارو را کاهش می‌دهند - اثر داروهای ضدبارداری خوراکی در مصرف هم‌زمان با این دارو کم می‌شود - ضداسیدها و ترکیبات محتوی آهن یا منیزیم یا کلسیم باعث اختلال در جذب دارو می‌شوند، لذا بین مصرف داکسی‌سیکلین و این داروها باید ۲-۳ ساعت فاصله باشد. **مصرف در شیردهی و بارداری:** در بارداری می‌تواند در استخوان‌ها رسوب کرده، باعث رنگی شدن استخوان‌های جنین در حال رشد شود و در شیردهی، منجر به رنگی شدن دندان‌های شیرخوار می‌شود؛ بنابراین از این دارو در شیردهی و بارداری نباید استفاده کرد.

Emetine HCL

امتین

گروه دارویی: ضدآمیب

اشکال دارویی موجود در ایران: محلول تزریقی

مقدار و روش مصرف: برای درمان عفونت آمیبی روده: ۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن، به مدت ۱۰-۳ روز از راه تزریق عضلانی یا زیر جلدی

موارد عمده استعمال دارو: درمان عفونت آمیبی روده و عفونت آمیبی خارج از روده (مثل آبسه‌های آمیبی و هپاتیت ناشی از آمیب).

عوارض جانبی مهم: بی‌اشتهایی، تهوع، استفراغ، اسهال، یبوست، ضعف عمومی، بی‌حالی، آسیب دیدن اعصاب محیطی و کبیر.

Enalapril

انالاپریل

گروه دارویی: گشادکننده عروق از گروه مهارکننده‌های ACE

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

نیاز به تجویز پزشک: دارد

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز

اشکال دارویی موجود: قرص و ویفر

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر دارو شروع می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث غش و سرگیجه شود - قبل از آگاهی از اثرات این دارو بر روی خودتان، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود - در صورت ابتلا به دیابت، پرکاری تیروئید، بیماری قلبی، فشارخون بالا، گلوکوم (آب مروارید)، مشکلات ادراری و نیز مشکلات بلندمدت کلیوی و یا در صورتی که از داروهای دیگر هم استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در بلندمدت مشکلی ایجاد نمی‌کند.

عوارض ناخواسته: سرگیجه، تهوع، سردرد، سرفه مقاوم و خشک، دانه‌های پوستی و خارش.

تداخل‌های دارویی: NSAIDها و ضدفشارخون‌ها، اثر ضدفشارخون این دارو را تشدید می‌کنند - این دارو، سطح لیتیم خون را بالا برده و عوارض آن را تشدید می‌کند - مصرف هم‌زمان سیکلوسپورین و انالاپریل، سطح پتاسیم خون را افزایش می‌دهد - مصرف این دارو همراه با فرآورده‌های محتوی پتاسیم یا دیورتیک‌های افزایشنده پتاسیم، باعث افزایش سطح پتاسیم خون می‌شود و NSAIDها باعث کاهش تأثیرات انالاپریل می‌شوند - مصرف هم‌زمان NSAIDها و انالاپریل می‌تواند باعث آسیب‌دیدگی کلیه‌ها شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: به علت ایجاد نقص در جنین در بارداری تجویز نمی‌شود. در شیردهی مصرف مقادیر معمولی دارو اشکالی ایجاد نمی‌کند.

افدرین Ephedrine

گروه دارویی: ضداحتقان، گشادکننده برونش‌ها **نیاز به تجویز پزشک:** ندارد
میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، شربت، آمپول و قطره داخل بینی.

زمان و دفعات مصرف: اشکال خوراکی ۳ بار در روز و قطره داخل بینی ۳-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۶۰-۱۵ دقیقه اثر می‌کند و ۳-۶ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون هیچ نگرانی می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث تنگی نفس، تب بالا، تشنج یا کاهش هوشیاری شود که باید فوراً با پزشک تماس بگیرید - مصرف قطره بینی مشکلی هنگام رانندگی و کارهای حساس ایجاد نمی‌کند اما در مصرف اشکال دیگر افدرین، بدون آگاهی از تأثیر آن روی بدن‌تان از چنین کارهایی دوری کنید - در صورت ابتلا به بیماری‌های قلبی، فشارخون بالا، دیابت، پرکاری تیروئید، گلوکوم، مشکلات ادراری و بیماری‌های مزمن کبدی یا کلیوی و نیز در صورت مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن جز با دستور پزشک توصیه نمی‌شود.

عوارض ناخواسته: قطره بینی عوارضی ندارد. اشکال خوراکی عوارض زیر را ایجاد می‌کنند: بی‌خوابی، اضطراب، تپش قلب، درد قفسه سینه، اغتشاش ذهنی، لرز، خشکی دهان و مشکلات ادراری.

تداخل‌های دارویی: با گروه MAOIs می‌تواند باعث افزایش خطرناک فشارخون شود - با اثر ضدفشارخون برخی داروهای کاهنده فشارخون مقابله می‌کند - این دارو در اثر تداخل با بتابلوکرها نیز می‌تواند باعث افزایش خطرناک فشارخون شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری اثبات نشده است و در شیردهی دارو وارد شیر می‌شود اما در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

اپی نفرین (آدرنالین) Epinephrine

گروه دارویی: ضدگلوکوم ، مورد استفاده در احیاء قلبی و شوک آنافیلاکسی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: آمپول و قطره چشمی

زمان و دفعات مصرف: بستگی به روش استعمال و مشکل اصلی بیمار دارد .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: قطره چشمی ظرف یک ساعت و آمپول ظرف ۵ دقیقه اثر می کند . آمپول تا ۴ ساعت و قطره چشمی تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته ، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - همه موارد مصرف اضافی آن نیازمند توجه جدی است اما در صورت ایجاد تپش قلب ، مشکلات تنفسی و کاهش هوشیاری ، اقدامات اورژانس لازم است - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات قلبی ، دیابت ، پرکاری تیروئید ، مشکلات دستگاه عصبی و فشارخون بالا و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت قطره چشمی آدرنالین همراه با لنز تماسی نرم توصیه نمی شود .

عوارض ناخواسته: تپش قلب ، عصبی شدن و ناآرامی ، خشکی دهان ، سردرد و تاری دید . قطره چشمی می تواند باعث ورم یا سوختگی شود .

تداخل های دارویی: داروهای گروه MAOIs و ضدافسردگی های سه حلقه ای با این دارو تداخل کرده اثر آن را در افزایش فشارخون و ایجاد تپش قلب تشدید می کنند - اپی نفرین اثر داروهای ضد دیابت خوراکی را کاهش می دهد - در اثر تداخل با بعضی بتابلوکرها مثل پروپرانولول ، احتمال افزایش خطرناک فشارخون را بیشتر می کند .

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی اثر آن مشخص نیست . در بارداری ممکن است باعث نقابسی در جنین شود یا زایمان را به تأخیر اندازد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

ارگو تامین Ergotamine

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد میگرن

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص بلعیدنی یا زیر زبانی ، شیاف و استنشاقی
زمان و دفعات مصرف: ابتدا یک بار مصرف می شود . اگر نیاز شد قرص را ۳۰ دقیقه بعد و شکل
 استنشاقی را ۵ دقیقه بعد مصرف می کنیم .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ۳۰-۱۵ دقیقه بعد از مصرف بروز می کند
 و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب: مصرف برخی غذاها باعث تحریک پروسه میگرن (در برخی از مردم) می شود .
موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر اضافی
 آن می تواند باعث سرگیجه ، استفراغ ، تشنج یا کما شود که در این صورت باید به پزشک اطلاع
 دهید - قبل از آگاهی از اثر این دارو روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید ، چون
 می تواند باعث سرگیجه شود - در صورتی که دچار مشکلات قلبی ، ضعف گردش خون ، فشارخون
 بالا و پرکاری تیروئید هستید و نیز در صورتی که جدیداً دچار حمله مغزی شده اید یا از داروی دیگری
 نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - آن را به صورت بلندمدت و با دوز بالا مصرف
 نکنید ، چون می تواند جریان خون را در پاها و دست ها کاهش دهد .

عوارض ناخواسته: اختلال گوارشی ، تهوع ، سفتی عضلانی و درد ، اسهال ، سرگیجه ، سردی و
 بی حسی انگشتان دست و پا .

تداخل های دارویی: مصرف اریترومايسين با این دارو ، عوارض احتمالی را افزایش می دهد -
 مصرف در زنانی که این دارو را همراه با ضدبارداری های خوراکی OCP مصرف می کنند ،
 احتمال لخته شدن غیرطبیعی خون را افزایش می دهد - بتابلوکرها و سوماترپیتان همراه با این
 دارو باعث افزایش مشکل گردش خونی می شوند .

مصرف در شیردهی و بارداری: در هر دو مورد تجویز نمی شود زیرا در بارداری باعث انقباض رحم می شود و
 در شیردهی وارد شیر شده روی شیرخوار اثر می گذارد و باعث کاهش ترشح شیر می شود .

Erythromycin

اریترومايسين

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: آنتی بیوتیک

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص ، کپسول ، آمپول ، مایع و محلول موضعی

زمان و دفعات مصرف: هر ۱۲-۶ ساعت ، قبل از غذا یا همراه آن

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ۱-۴ ساعت بعد از مصرف اثر دارو شروع می‌شود و ۱۲-۶ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: اگر دوره درمان کامل نشود ممکن است عفونت دوباره عود کند - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیاد دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری پورفیری و نیز داشتن سابقه حساسیت به اریتروماکسین و یا استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بیش از دو هفته آن احتمال آسیب‌ها و ضایعات کبدی را افزایش می‌دهد.

عوارض ناخواسته: تهوع و استفراغ شایع‌ترین عوارض مصرف خوراکی دارو هستند - در افرادی که کارکرد کلیه‌شان مشکل دارد مصرف مقادیر زیاد دارو می‌تواند باعث کری شود.

تداخل‌های دارویی: این دارو سطح خونی کاربامازپین و دیگوکسین را افزایش می‌دهد - مصرف هم‌زمان وارفارین و این دارو می‌تواند باعث خونریزی شود - این دارو عوارض ارگوتامین، تیوفیلین و آمینوفیلین را تشدید می‌کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری مشکلی ندارد و مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی اشکالی ندارد اما در این مورد با پزشک نیز مشورت کنید.

Estradiol

استرادیول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: هورمون جنسی زنانه

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، ژل پوستی، کاشتنی، پیچ (چسب) و شیاف واژینال

زمان و دفعات مصرف: قرص و ژل پوستی یک بار در شبانه‌روز، پیچ‌های پوستی هر ۷-۱ روز یک بار - شکل کاشتنی هر ۸-۴ ماه - شیاف و واژینال هر ۷-۱ روز یک بار - حلقه واژینال هر ۳ ماه یک بار

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲۰-۱۰ دقیقه اثر می‌کند و ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات قلب و گردش خون، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، پورفیری، سابقه حمله مغزی یا لخته شدن خون، صرع و میگرن و نیز در صورت

استعمال دخانیات یا مصرف داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بیش از پنج ماه ممکن است منجر به افزایش احتمال سرطان پستان شود .

عوارض ناخواسته : تهوع ، استفراغ ، ورم پستان و حساسیت آن ، افزایش وزن ، سردرد و بروز علائم افسردگی .

تداخل های دارویی : استعمال دود تنباکو ممکن است عوارض این دارو را روی قلب افزایش دهد - ریفامپین ، کاربامازپین ، فنی توفین و فنوباریتال اثر این دارو را کاهش می دهند - این دارو اثر ضدانعقادها را کم می کند .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری و شیردهی تجویز نمی شود زیرا می تواند باعث مهار تولید شیر در پستان شود . در صورتی که ضرورتی برای مصرف این دارو در شیردهی پیش آید باید با پزشک مشورت کنید .

Ethinyl Estradiol

اتینیل استرادیول

گروه دارویی : هورمون جنسی زنانه ، ضدبارداری خوراکی

نیاز به تجویز پزشک : دارد

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : قرص

زمان و دفعات مصرف : یک بار در روز و در دوره زمانی خاصی از سیکل ماهیانه

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۲۰-۱۰ روز دارو اثر می کند . اثر ضدبارداری دارو بیشتر از ۷ روز طول می کشد و ۲-۱ روز در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک مصرف این دارو را نباید قطع کنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر دچار نارسایی قلبی ، فشارخون بالا یا مشکلات بلندمدت کبدی و کلیوی هستید و اگر سابقه لخته شدن غیرطبیعی خون در خود یا خویشاوندانتان دارید (البته بستگان نزدیک) و نیز در صورتی که دخانیات استعمال می کنید یا به دیابت ، صرع و میگرن دچار هستید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن به مدت بیش از پنج ماه می تواند احتمال سرطان سرطان رحم بعد از یائسگی را افزایش دهد .

عوارض ناخواسته : تهوع ، استفراغ ، افزایش وزن ، حساسیت و ورم پستان ها ، بروز علائم افسردگی و سردرد .

تداخل‌های دارویی: دود تنباکو عوارض قلبی و عروقی این دارو را افزایش می‌دهد - ضدتشنج‌ها و ریفامپین، اثر ضدبارداری این دارو را کم می‌کنند - این دارو اثر ضد فشارخون‌ها و دیورتیک‌ها را کم می‌کند - آنتی‌بیوتیک‌ها می‌توانند اثر این دارو و سایر ضدبارداری‌های خوراکی را کم کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود و در شیردهی می‌تواند تولید شیر را مهار کند لذا در این مورد با پزشک مشورت کنید.

Etidronate

اتیدرونات

گروه دارویی: دارو مورد استفاده در درمان بیماری‌های استخوانی

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز با معده خالی (دو ساعت بعد یا قبل از غذا)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: در بیماری پازه و استئوپروز، تأثیر مفید دارو نیاز به چند ماه زمان دارد. برخی آثار دارو، ماه‌ها و هفته‌ها در بدن باقی می‌ماند.

رژیم غذایی مناسب: جذب دارو توسط مواد غذایی، به ویژه غذاهای محتوی کلسیم کاهش می‌یابد. لذا هنگام مصرف دارو معده باید خالی باشد، همچنین مقدار کافی ویتامین D و کلسیم از راه مواد غذایی یا تجویز دارویی باید وارد بدن شود.

نحوه نگهداری از دارو: دارو باید در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث گرفتگی عضلات شود که باید به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به کولیت، حساسیت قبلی به این دارو و مشکلات بلندمدت کلیوی و نیز مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث افزایش احتمال شکستگی استخوان شود.

عوارض ناخواسته: شایع‌ترین عارضه آن، اسهال است. عوارض دیگر عبارتند از تهوع، یبوست، شکم‌درد، خارش یا دانه‌های پوستی و درد استخوان در ابتدای درمان در برخی بیماران مبتلا به بیماری پازه.

تداخل‌های دارویی: ضداسیدها یا آهن باید حداقل دو ساعت قبل یا بعد از مصرف این دارو مصرف شوند تا از اثر آن‌ها بر روی جذب این دارو جلوگیری شود یا به حداقل برسد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Ethosuximide

اتوسوکسیماید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد تشنج

اشکال دارویی موجود: کپسول و مایع

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در شبانه‌روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر آن بروز می‌کند و ۲ روز در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون مشورت با پزشک متوقف نکنید. مصرف مقادیر بالای آن می‌تواند باعث خواب‌آلودگی شود که باید با پزشک مشورت کنید. ابتلا به بیماری اصلی که مصرف اتوسوکسیماید را ضروری ساخته، ممکن است انجام کارهای حساس یا رانندگی را منتفی سازد. در صورت ابتلا به ناراحتی کبدی یا کلیوی بلندمدت یا بیماری پورفیری و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن خطر بیماری‌های خونی را افزایش می‌دهد. **عوارض ناخواسته:** عوارضی که معمولاً در صورت مصرف دارو با دوز بالا ایجاد می‌شوند عبارتند از: تهوع، استفراغ، سردرد و خواب‌آلودگی.

تداخل‌های دارویی: داروهای دارای اثر آرام‌بخش، اثر آرام‌بخشی دارو را افزایش می‌دهند. کاربامازپین، سطح اتوسوکسیماید را در خون کاهش می‌دهد. فنی‌توئین و والپروات سدیم ممکن است غلظت این دارو را در خون تغییر دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده است و در شیردهی نیز می‌تواند به داخل شیر ترشح شده و باعث عوارضی مانند: کاهش قدرت مکیدن پستان در شیرخوار شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Eucalyptus

اوکالیپتوس

اشکال دارویی موجود در ایران: اینهالر

گروه دارویی: بُخور

مقدار و روش مصرف: روزانه چند بار، هر بار یک قاشق سوپ‌خوری از محلول را در یک ظرف آب داغ (در حال جوشیدن نباشد) ریخته، به مدت ۱۰-۵ دقیقه، در حالی که چشم‌ها بسته هستند بخور می‌دهند.

موارد عمده استعمال دارو: جهت تسکین علائم سرماخوردگی مثل گرفتگی بینی و سرفه، سردرد، گریپ، زکام، آنفلوآنزا، برونشیت و سینوزیت.

اکسپکتورانت Expectorant

گروه دارویی: خلط‌آور، ضدسرفه، ضداحتقان بینی اشکال دارویی موجود در ایران: شربت مقدار و روش مصرف: ۲-۱ قاشق مرباخوری هر ۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: تسکین سرفه و تسکین علامتی علائم آلرژی.

عوارض جانبی مهم: حساسیت به نور، خشکی دهان و گلو و بینی، کاهش فشارخون، رخوت، منگی، سرگیجه، خستگی، سرخوشی، تاری دید، دوبینی، بی‌اشتهایی، اشکال در دفع ادرار، گرفتگی بینی.

فاموتیدین Famotidine

گروه دارویی: ضدزخم معده و روده، مهار کننده ترشح اسید معده

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار و آمپول

مقدار و روش مصرف: جهت درمان (فم دوازدهه): ۴۰ میلی‌گرم از راه خوراکی قبل از خواب یا ۲۰ میلی‌گرم دو بار در روز؛ یا ۲۰ میلی‌گرم از راه وریدی هر ۱۲ ساعت یک بار. جهت درمان نگهدارنده (فم معده و دوازدهه): ۲۰ میلی‌گرم از راه خوراکی، قبل از خواب.

موارد عمده استعمال دارو: درمان کوتاه مدت زخم فعال اثنی‌عشر (دوازدهه) - درمان نگهدارنده برای زخم اثنی‌عشر - درمان زخم معده خوش‌خیم - درمان ترشح زیادی اسید معده.

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، افسردگی، تاری دید، سرگیجه، اضطراب، اسهال، خشکی دهان، ناتوانی جنسی و دندان قروچه در خواب.

فن فلورامین Fenfluramine HCL

گروه دارویی: کم‌کننده اشتها

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار

مقدار و روش مصرف: ۲۰ میلی‌گرم (یک قرص)، قبل از هر وعده غذا

موارد عمده استعمال دارو: درمان کوتاه مدت چاقی همراه با رژیم غذایی کم کالری.

عوارض جانبی مهم: بی نظمی قلبی، تنگی نفس، افزایش ضربان قلب، افسردگی، کسالت، سردرد، خواب آلودگی، سرخوشی و گیجی.

فروس فومارات (فومارات آهن) Ferrous Fumarate

گروه دارویی: فراورده آهن
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص
مقدار و روش مصرف: درمان کم‌فونی: ۲۰۰ میلی گرم از راه خوراکی، ۴-۳ بار در روز. **پیشگیری از کم‌فونی:** ۲۰۰ میلی گرم از راه خوراکی، یک بار در روز.
موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان کم‌خونی ناشی از کمبود آهن، رژیم غذایی نامناسب، سوء جذب، بارداری و از دست دادن خون.
عوارض جانبی مهم: تحریک دستگاه گوارش و ایجاد تهوع و اسهال، تیره شدن مدفوع، تیره شدن دندان در کودکان.

فروسولفات (سولفات آهن) Ferrous Sulfate

گروه دارویی: داروی خون‌ساز، ترکیب آهن خوراکی
اشکال دارویی موجود در ایران: شربت، قطره و قرص
مقدار و روش مصرف: درمان کم‌فونی ناشی از کمبود آهن: ۱۵۰۰ - ۷۵۰ میلی گرم روزانه از راه خوراکی در ۱ تا ۳ نوبت. به عنوان مکمل آهن در زنان باردار: روزانه ۶۰۰-۳۰۰ میلی گرم، در چند نوبت.
موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان کم‌خونی ناشی از کمبود آهن.
عوارض جانبی مهم: تحریک دستگاه گوارش و ایجاد تهوع و اسهال، تیره شدن مدفوع و تیره شدن دندان در کودکان.

فیناستراید Finasteride

گروه دارویی: داروی مورد استفاده در بیماری‌های دستگاه ادراری
نیاز به تجویز پزشک: دارد
میزان خطر در مصرف اضافی: کم
اشکال دارویی موجود: قرص
زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر آن شروع می‌شود اما چند ماه طول می‌کشد تا آثار مفید آن کاملاً ظاهر شود و به مدت ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: در ظرف دربسته ، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - بعد از ۶ ماه مصرف ، باید ارزیابی کرد که آیا مصرف آن مفید بوده است یا نه .

عوارض ناخواسته: کاهش میل جنسی ، ناتوانی جنسی ، کاهش حجم منی ، ورم پا و حساسیت پستان که به ندرت اتفاق می‌افتد .

تداخل‌های دارویی: ندارد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود و در شیردهی معمولاً ضرورت تجویز آن پیش نمی‌آید .

Fluocinolone Acetonide

فلوئوسینولون

گروه دارویی: کورتیکو استروئید (کورتون) موضعی **اشکال دارویی موجود در ایران:** پماد و کرم

مقدار و روش مصرف: یک لایه نازک روی پوست تمیز هر ۱۲-۶ ساعت یک بار مالیده می‌شود .

موارد عمده استعمال دارو: تسکین التهابات پوستی قابل درمان با کورتون‌ها

عوارض جانبی مهم: پرموئی ، کمرنگ شدن یا شیاردار شدن پوست ، تحریک یا خشکی پوست ، تحلیل رفتن پوست ، عفونت ثانویه ، خارش پوست .

Fluconazole

فلوکانازول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدقارچ

اشکال دارویی موجود: کپسول ، مایع و تزریقی

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف چند ساعت اثر می‌کند اما ظهور اثر کامل آن چند روز طول می‌کشد و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک، دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان باید کامل شود. در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. اگر به مشکلات کبدی یا کلیوی مبتلا هستید یا سابقه حساسیت به داروهای ضدقارچ دارید و نیز اگر از داروهای دیگر استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. گرچه دوره مصرف آن معمولاً کوتاه است اما ممکن است برای جلوگیری از عود مننژیت مننگوکوکی در بیماران مبتلا به نقص ایمنی به صورت نامحدود مصرف شود.

عوارض ناخواسته: ناراحتی شکم، تهوع، استفراغ و اسهال.

تداخل های دارویی: این دارو، اثر ضدانعقادهای خوراکی مثل وارفارین را افزایش می دهد. این دارو خطر کاهش قندخون در اثر ضددیابت های خوراکی مثل گلی بن کلامید را افزایش می دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی تجویز نمی شود و در بارداری بی ضرر بودن آن ثابت نشده است.

Fluphenazine

فلوفنازین

گروه دارویی: ضدسایکوز (جنون)

اشکال دارویی موجود در ایران: آمپول و قرص پوشش دار

مقدار و روش مصرف: فوراکی: ۱۰-۰/۵ میلی گرم در هر روز در ۴-۱ نوبت. **تزریقی:** ۲۵-۱۲/۵

میلی گرم، از راه عضلانی یا زیر جلدی هر ۴-۱ هفته یک بار

موارد عمده استعمال دارو: درمان علائم اختلالات ناشی از جنون.

عوارض جانبی مهم: خواب آلودگی، حرکات ناهنجار، سرگیجه، احتباس ادرار، خشکی دهان، تاری دید، احتقان بینی و نشانه های خارج هرمی (مشابه بیماری پارکینسون).

Fluoxetine

فلوکستین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدافسردگی

اشکال دارویی موجود: کپسول و مایع

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز هنگام صبح

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: برخی آثار مفید دارو ظرف دو هفته ظاهر می‌شود اما آثار مفید و کامل آن ظرف ۴ هفته نمایان می‌شود. دارو تا ۶ هفته در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز راش‌های پوستی، مصرف آن را بدون هماهنگی با پزشک متوقف نکنید. مقدار زیاد آن می‌تواند عوارض نامطلوبی ایجاد کند که باید به پزشک اطلاع داده شود. تا از اثر آن روی خودتان آگاه نیستید، از رانندگی و کارهای حساس بپرهیزید، چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی شود. اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های قلبی، دیابت یا تشنج صرعی هستید و نیز به این دارو یا مصرف داروهای دیگر حساسیت دارید پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن مشکلی ایجاد نمی‌کند.

عوارض ناخواسته: بی‌خوابی، نآرامی، سردرد، بی‌نظمی‌های روده مانند تهوع و استفراغ، کاهش وزن، خواب‌آلودگی و اختلالات جنسی.

تداخل‌های دارویی: تمام آرام‌بخش‌ها اثر آرام‌بخشی این دارو را افزایش می‌دهند. مصرف هم‌زمان آن با تریپتوفان می‌تواند منجر به برافروختگی، نآرامی و زخم معده شود. این دارو می‌تواند با افزایش سطح خونی لیتیم سمیت آن را افزایش دهد. درمان با فلوکستین نباید زودتر از دو هفته بعد از توقف مصرف داروهای MAOIs شروع شود و مصرف داروهای گروه MAOIs نباید زودتر از پنج هفته بعد از توقف مصرف فلوکستین شروع شود؛ چون این کار می‌تواند باعث عوارض شدید شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری بی‌ضرر بودن آن به اثبات نرسیده و در شیردهی به داخل شیر ترشح می‌شود پس با پزشک مشورت کنید.

Flupentixol

فلوپنتیکسل

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدجنون (سایکوز)

اشکال دارویی موجود: تزریقی و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: قرص ۱-۲ بار در روز و شکل تزریقی هر ۲-۴ هفته یک بار

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ظرف ۱۰ روز ظاهر می‌شود. شکل خوراکی تا ۱۲ ساعت و شکلی تزریقی ۲-۴ هفته در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در دمای اتاق، دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید مصرف آن را به طور ناگهانی متوقف نکنید. مقدار زیاد آن می تواند باعث خواب آلودگی، تشنج، کاهش فشارخون و نیز افزایش یا کاهش دمای بدن یا شوک شود که باید به اطلاع پزشک رسانده شود. تا از اثر این دارو روی خودتان آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می تواند باعث خواب آلودگی شود. اگر مبتلا به بیماری های قلبی، پورفیری، تشنج صرعی، بیماری های تیروئید، گلوکوم و پارکینسون هستید و یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن می تواند باعث بیماری های خونی، یرقان و سایر اختلالات کبدی شود.

عوارض ناخواسته: تاری دید، خشکی دهان، اختلال ادراری، خواب آلودگی، تهوع، افزایش وزن، لرز، پارکینسونیزم و تند شدن ضربان قلب.

تداخل های دارویی: این دارو باعث کاهش اثر داروهای ضد تشنج می شود. در صورت مصرف همزمان با داروهای ضد آریتمی، خطر آریتمی را افزایش می دهد. اثر داروهای آنتی کولینرژیک را نیز افزایش می دهد. این دارو همراه با داروهای آرام بخش اثر آرام بخشی این دارو را تشدید می کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی وارد شیر می شود و باید در خصوص مصرف آن با پزشک مشورت شود. در بارداری باعث کُرختی در جنین می شود لذا تجویز نمی شود.

Flurazepam HCL

فلورازپام

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول

گروه دارویی: خواب آور

مقدار و روش مصرف: ۳۰ میلی گرم قبل از خواب و برای برخی افراد ۱۵ میلی گرم

موارد عمده استعمال دارو: درمان انواع بی خوابی مثل: اشکال در به خواب رفتن، بی خوابی ناشی از تکرر ادرار و بیداری بی موقع.

عوارض جانبی مهم: گیجی، خواب آلودگی، منگی، تلو تلو خوردن، چرت زدن، عدم جهت یابی، پرحرفی، تحریک پذیری، طیش قلب.

Fluticasone

فلوتیکازون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: کورتیکواستروئید

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: پماد، کرم، اسپری نازال (اسپری داخل بینی) و استنشاقی

زمان و دفعات مصرف: برای درمان آسم ۲ بار و برای درمان رینیت آلرژیک روزی ۱-۲ بار

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو در درمان آسم ظرف ۷-۴ روز و در درمان رینیت آلرژیک ظرف ۴-۳ روز ظاهر می شود. آثار دارو می تواند چندین روز بعد از توقف مصرف در بدن باقی بماند.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف مقدار زیاد آن در یک دوره طولانی ممکن است باعث بروز عوارض ناخواسته شود - در رانندگی و کارهای حساس مصرف آن اشکال ندارد - در صورت ابتلا به سینوزیت مزمن یا داشتن سابقه جراحی بینی یا زخم بینی، سابقه سل یا عفونت های تنفسی دیگر و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - در صورتی که به صورت طولانی مدت برای درمان رینیت آلرژیک از آن استفاده می کنید مشکلی ایجاد نمی کند.

عوارض ناخواسته: تحریک سطح داخلی بینی و خون آمدن از بینی در مصرف اسپری بینی، زخم گلو یا دهان و گرفتگی صدا ناشی از عفونت قارچی کاندیدیایی در دهان، تغییرات پوستی (در مصرف پماد و کرم) و اختلال در حس بویایی و چشایی.

تداخل های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Folic Acid (Vitamine B₉)

اسید فولیک

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و آمپول

گروه دارویی: ویتامین گروه B

مقدار و روش مصرف: ۱ میلی گرم در روز. **درمان کم فونی مگالوبلاستیک ناشی از کمبود اسید فولیک:** ۲۰ - ۵ میلی گرم در روز

موارد عمده استعمال دارو: آنمی ماکروستیک ناشی از سوء تغذیه - آنمی مگالوبلاستیک ناشی از بارداری، شیرخوارگی و طفولیت - درمان آنمی مگالوبلاستیک و ماکروستیک ناشی از کمبود اسید فولیک. **عوارض جانبی مهم:** واکنش های حساسیتی که به صورت قرمزی، دانه های پوستی، خارش و اشکال در تنفس بروز می کنند.

Fosinopril

فوزینوپریل

گروه دارویی: گشادکننده رگ ها (از گروه مهارکننده های آنزیم تبدیل کننده آنژیوتانسین ACE)

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف یک ساعت اثر می‌کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. - مقادیر زیاد این دارو می‌تواند باعث سرگیجه، غش و افت فشارخون شود که باید بی‌درنگ به پزشک اطلاع دهید. - تا از اثر آن بر روی خودتان آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود. - در صورت ابتلا به آلرژی شدید، مشکلات بلندمدت کلیوی، بیماری عروق کرونر قلب و بیماری عروق محیطی و نیز اگر رژیم کم سدیم دارید یا به سایر داروهای این گروه حساسیت دارید و نیز در صورتی که از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید. - مصرف بلندمدت این دارو ندرتاً در بعضی افراد منجر به تغییراتی در شماره سلول‌های خونی و نیز کارکرد طبیعی کلیه می‌شود.

عوارض ناخواسته: سرگیجه، تهوع، سردرد، سرفه خشک و مقاوم، راش (دانه‌های پوستی) و خارش پوست.

تداخل‌های دارویی: آنتی‌اسیدها، باعث اختلال در جذب فوزینوپریل می‌شوند. - ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی (NSAIDs) باعث کاهش آثار این دارو می‌شود. - مصرف هم‌زمان NSAIDها با این دارو خطر آسیب‌های کلیوی را افزایش می‌دهد. - این دارو سطح لیتیم خون را افزایش می‌دهد. - گشادکننده‌های عروقی، دیورتیک‌ها و سایر کاهنده‌های فشارخون می‌توانند اثرات این دارو را افزایش دهند. - مصرف هم‌زمان این دارو با دیورتیک‌های نگهدارنده پتاسیم می‌تواند خطر بالا رفتن پتاسیم خون را افزایش دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود زیرا باعث نقایصی در جنین می‌شود. مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی اشکالی ندارد اما در این مورد با پزشک مشورت کنید.

Furosemide

فورزماید

گروه دارویی: دیورتیک (ضد فشارخون ادرارآور)

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: تزریقی، قرص و مایع

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز هنگام صبح. - در صورت درمان با دوز بالا ۴-۶ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل تزریقی در ۵ دقیقه و شکل خوراکی در یک ساعت اثر می‌کند و به مدت ۶ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: این دارو ممکن است ذخایر پتاسیم بدن را کاهش دهد. در رژیم غذایی باید از مواد غذایی غنی از پتاسیم مانند سبزیجات و میوه‌های تازه استفاده کرد.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در جای خشک و خنک، در ظرف دربسته و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیاد این دارو، به پزشک اطلاع دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. در صورت ابتلا به مشکل بلندمدت کبدی، نقرس، دیابت و مشکلات پروستات و نیز در صورت داشتن سابقه حساسیت به این دارو یا استفاده از مسهل‌ها و داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن مشکلی ایجاد نمی‌کند اما ممکن است باعث کاهش سطح املاح بدن مثل کلسیم، سدیم و پتاسیم شود.

عوارض ناخواسته: سرگیجه، تهوع، کمرختی، گرفتگی عضلات، سردرد و صدای زنگ در گوش‌ها که ممکن است در اثر تزریق زیاد این دارو ایجاد شود.

تداخل‌های دارویی: بعضی از ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی (NSAIDs) می‌توانند اثر این دارو را کاهش دهند. فورزماید، غلظت لیتیم را در خون بالا برده و احتمال عوارض جانبی را تشدید می‌کند. این دارو با کاهش غلظت پتاسیم خون اثر سمی دیگوکسین را تشدید می‌کند. مصرف هم‌زمان این دارو با آمینوگلیکوزیدها اثر سمی آن‌ها را روی دستگاه شنوایی و کلیه‌ها تشدید می‌کند. مصرف هم‌زمان دارو با مهارکننده آنزیم مبدل آنژیوتانسین (ACE)، باعث کاهش بیشتر فشارخون می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: زیان‌آور بودن آن در شیردهی مشخص نیست و بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است پس باید با پزشک مشورت شود.

Furazolidone

فورازولیدون

گروه دارویی: ضدباکتری، ضدتک‌یاخته

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و سوسپانسیون

مقدار و روش مصرف: در درمان اسهال میکروبی (یا تک‌یاخته‌ای و عفونت روده‌ای): ۱۰۰ میلی‌گرم دو بار در روز
موارد عمده استعمال دارو: اسهال میکروبی و تک‌یاخته‌ای — عفونت روده در اثر میکروب‌های حساس به این دارو.

عوارض جانبی مهم: اسهال، استفراغ، تهوع، بی‌اشتهایی، دانه‌های پوستی، تب و درد مفاصل.

Gemfibrozil

جم فیبروزیل

گروه دارویی: کاهش دهنده چربی خون

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول

مقدار و روش مصرف: در درمان هایپر تری گلیسریدمی (سطح بالای تری گلیسرید در خون) : ۶۰۰

میلی گرم از راه خوراکی هر ۱۲ ساعت یک بار ؛ نیم ساعت قبل از غذا

موارد عمده استعمال دارو: درمان بیماری که سطح تری گلیسرید خون در آن ها بالا است .

عوارض جانبی مهم: سردرد ، سرگیجه ، درد شکم ، نفخ ، اسهال ، استفراغ ، تهوع ، کم خونی ، درد

عضلانی ، درد مفاصل ، خارش ، کهیر و خستگی .

Gentamicin

جنتامایسین

گروه دارویی: آنتی بیوتیک گروه آمینو گلیکوزید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: پماد ، کرم ، تزریقی ، پماد چشمی و قطره چشمی و گوشی

زمان و دفعات مصرف: شکل تزریقی ۳ بار در روز و سایر اشکال دارویی دیگر ۳-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف ۱-۲ ساعت در بدن اثر می کند و ۱۲-۸

ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان باید کامل شود - مصرف اضافی شکل تزریقی این دارو خطرناک

است اما اشکال دیگر آن (مثل پماد و قطره) اشکالی ندارد - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس

اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به بیماری های دستگاه شنوایی ، بیماری میاستنی گراو ، بیماری پارکینسون و

مشکلات بلندمدت کلیوی و نیز در صورت حساسیت به آمینو گلیکوزیدها و مصرف داروهای دیگر پزشک

را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته: سرگیجه ، اختلال در تعادل ، شنیدن صدای زنگ در گوش ، اختلال شنوایی ،

تهوع ، استفراغ ، خارش و راش پوستی و نیز اختلال دید و تحریک چشم که ممکن است در اثر

مصرف فرآورده های پوستی ایجاد شود .

تداخل های دارویی: داروهایی مانند فوروزماید ، وانکومایسین و سفالوسپورین ها می توانند عوارض

جانبی جنتامایسین را روی دستگاه شنوایی و کلیه ها تشدید کنند .

مصرف در شیردهی و بارداری: فرآورده‌های موضعی آن مشکل خاصی در بارداری ایجاد نمی‌کند اما شکل تزریقی آن می‌تواند باعث کاهش شنوایی در جنین شود. در شیردهی نیز فرآورده‌های موضعی آن مشکلی ندارد اما در خصوص مصرف شکل تزریقی دارو با پزشک مشورت کنید.

Glibenclamid

گلی بن کلامید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد دیابت خوراکی

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

زمان و دفعات مصرف: بسته به وضعیت بیمار، قبل از وعده غذایی

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف ۳ ساعت اثر می‌کند و ۱۵-۱۰ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: رژیم غذایی کم‌چربی و کم کربوهیدرات (قند) مصرف شود.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف زیادی آن در هر شرایطی اقدامات فوری می‌طلبد اما در صورت ایجاد علائم کاهش قندخون مثل تعریق، سردرد و غش، فوراً غذای محتوی قند یا یک نوشیدنی شیرین مصرف کنید و در صورت تشنج یا کاهش هوشیاری، اقدامات اورژانس انجام دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد ولی در صورت مشاهده علائم کاهش قندخون، از چنین کارهایی دوری کنید - در صورت داشتن سابقه مشکلات بلندمدت کلیوی یا کبدی، بیماری‌های تیروئید، مشکلات غده آدرنال (فوق کلیه) و نیز سابقه حساسیت به سولفانامیدها و مصرف داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: غش و ضعف، اغتشاش ذهنی، ضعف یا لرز، تعریق، تهوع، استفراغ و تغییرات وزن.

تداخل‌های دارویی: کورتون‌ها، استروژن، دیورتیک‌ها و ریفامپین، اثر این دارو را کاهش داده و قندخون را افزایش می‌دهند - مصرف هم‌زمان این دارو با بتابلوکرها، داروهای ACE Inhibitors، وارفارین، سولفانامیدها، ضدباکتری‌ها و آسپرین، خطر کاهش قندخون را تشدید می‌کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری به جای این قرص، انسولین تزریق می‌شود زیرا دیابت را بهتر کنترل می‌کند. در شیردهی می‌تواند به داخل شیر ترشح شود اما مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی‌کند اما بهتر است در این مورد با پزشک مشورت کنید.

گلیکلایزید Glizlazide

گروه دارویی: ضد دیابت خوراکی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: دو بار در روز صبح و عصر همراه غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می‌کند و ۲۴-۱۲ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: رژیم غذایی کم چربی و کم کربوهیدرات (قند) برای ایجاد حداکثر اثر دارو لازم است. در این مورد با پزشک نیز مشورت کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک، مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف اضافی آن در همه موارد نیازمند اقدام فوری است اما در صورت بروز علائم هشداردهنده کاهش قندخون مثل غش، سردرد، تعریق و اغتشاش ذهنی، فوراً غذا یا نوشیدنی شیرینی مصرف کنید و در صورت بروز تشنج یا کاهش هوشیاری، اقدامات اورژانس را انجام دهید - تا از اثرات این دارو بر روی خود آگاهی ندارید، از رانندگی و کارهای حساس بپرهیزید، چون می‌تواند باعث سرگیجه و خواب‌آلودگی شود - اگر اخیراً دچار تروما شده‌اید یا مبتلا به عفونت بوده‌اید، اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کلیوی یا کبدی و بیماری‌های تیروئید و یا آدیسون هستید و نیز در صورت حساسیت به داروهای سولفونیل اوره یا داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: غش، اغتشاش ذهنی، ضعف یا لرز و تعریق که می‌تواند در اثر مصرف کم غذا یا مصرف زیاد این دارو ایجاد شود.

تداخل‌های دارویی: باربیتورات‌ها، کورتون‌ها، آسپیرین و وارفارین، در صورت مصرف هم‌زمان با این دارو می‌توانند باعث افزایش قندخون شوند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود؛ زیرا باعث کاهش قندخون جنین می‌شود. در بارداری به جای این قرص از انسولین استفاده می‌شود. در شیردهی می‌تواند وارد شیر شود و باعث کاهش قندخون شیرخوار شود. پس در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

گلیسریل تری‌نیتрат Glyceril Trinitrate

گروه دارویی: ضد آنژین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

اشکال دارویی موجود : تزریقی ، پماد ، قرص های زیرزبانی ، چسب های پوستی (پچ های پوستی) ، اسپری ، قرص های کندآزادشونده (SR-tablets) و قرص های خوراکی

زمان و دفعات مصرف : جهت جلوگیری از آنژین : قرص های خوراکی و قرص های کندآزادشونده ۳ بار در روز ، پچ ها یک بار در روز و پماد هر ۳-۴ ساعت یک بار — **جهت بهبود مملأ آنژینی :** قرص خوراکی یا قرص زیرزبانی یا اسپری ، در آغاز یا هنگام وقوع حملات آنژینی

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : اثر قرص های خوراکی ، قرص های زیرزبانی و اسپری در چند ساعت و اثر پچ های پوستی ، پماد و قرص های کندآزادشونده ظرف ۱-۳ ساعت شروع می شود .

رژیم غذایی مناسب : قرص های دهانی و زیرزبانی باید در ظرف شیشه ای کاملاً دربسته و در جای خشک و خنک ، دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شوند . در صورت باز شدن ظرف محتوی قرص ، این قرص ها ظرف ۸ هفته خراب می شوند . در مورد فرآورده های دیگر به برچسب دارو نگاه کنید .

موارد منع مصرف و احتیاط : مصرف آن را بدون مشورت با پزشک متوقف نکنید - مقدار زیاد آن می تواند باعث سرگیجه ، استفراغ ، سردرد شدید ، تشنج و کاهش هوشیاری شود که باید سریع به پزشک اطلاع داده شود - تا از اثر این بر روی خودتان آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید ، چون می تواند باعث سرگیجه شود - در صورتی که مبتلا به بیماری های قلبی ، بیماری های ریوی ، بیماری های خونی ، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و بیماری های تیروئید هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند اثرات آن را کاهش دهد .

عوارض ناخواسته : کاهش فشارخون ، سرگیجه ، سردرد و گرگرفتگی .

تداخل های دارویی : در صورت مصرف همزمان با داروهای ضد فشارخون ، می تواند باعث افت فشارخون و غش شود .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است و ترشح آن به داخل شیر نیز مشخص نیست . در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

Gold Sodium Thiomalate**گلد سدیم (ملج طلا)**

اشکال دارویی موجود در ایران : محلول تزریقی

گروه دارویی : ضدروماتیسم

مقدار و روش مصرف : درمان روماتیسم مفصلی : در هفته اول ۱۰ میلی گرم از راه عضلانی ، در هفته دوم ۲۵ میلی گرم از راه عضلانی و سپس ۵۰-۲۵ میلی گرم هر هفته تجویز می شود تا مجموعه داروی مصرفی به یک گرم برسد .

موارد عمده استعمال دارو : به عنوان داروی همراه در درمان آرتريت روماتوئید فعال در بزرگسالان و اطفال به کار می‌رود .

عوارض جانبی مهم : سرگیجه ، برافروختگی ، کندی ضربان قلب ، تهوع ، استفراغ ، یرقان ، خون در ادرار ، پروتئین در ادرار ، خارش گذرا ، افتادن ناخن‌ها ، رسوب طلا در بافت‌های زنده .

کریپ میکچر Gripe Mixture

گروه دارویی : ضداسپاسم ، ضدنفخ **اشکال دارویی موجود در ایران :** شربت

مقدار و روش مصرف : در کودکان بزرگتر از ۲ سال : ۳-۲ قاشق مرباخوری از راه خوراکی - در کودکان ۶ ماه تا دو سال : ۲ قاشق مرباخوری از راه خوراکی - در کودکان ۶-۱ ماهه یک قاشق مرباخوری - در نوزادان یک قاشق چایخوری

موارد عمده استعمال دارو : درمان نفخ ، تهوع ، درد معده و قولنج ، مقوی معده و بادشکن .

عوارض جانبی مهم : عوارض جانبی چندان شایع نیستند . برخی از این عوارض عبارتند از : سردرد شدید ، بی‌خوابی ، خستگی ، سوزش سر دل ، کاهش قدرت چشایی ، بی‌اشتهایی ، کهیر و حساسیت به نور .

گریزوفولوین Griseofulvin

گروه دارویی : ضدقارچ

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص دارای شیار

مقدار و روش مصرف : روزانه ۱-۰/۵ گرم ، در چند نوبت (جذب آن همراه با غذاهای چرب بهتر صورت می‌گیرد)

موارد عمده استعمال دارو : بیماری قارچی پوست ، مو و ناخن‌ها ؛ که به درمان‌های موضعی عادی جواب نمی‌دهد .

عوارض جانبی مهم : اسهال ، گیجی ، بی‌خوابی ، کهیر و بثورات جلدی .

گایافنزین Guaifenesin

گروه دارویی : خلط آور **اشکال دارویی موجود در ایران :** شربت

مقدار و روش مصرف : ۲۰۰-۱۰۰ میلی‌گرم هر ۴-۳ ساعت یک بار از راه خوراکی

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان خلط‌آور در سرفه‌های خشک
عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، ناراحتی گوارشی و خواب‌آلودگی.

هالوپریدول Haloperidol

گروه دارویی: ضدجنون (دسته بوتیروفنون) **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی، کپسول و دپوت اینجکشن (Depot injection)

زمان و دفعات مصرف: ۲-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل خوراکی دارو ۲-۳ ساعت و شکل تزریقی ظرف ۲۰-۳۰ دقیقه اثر می‌کند. مدت فعالیت شکل خوراکی در بدن ۶-۲۴ ساعت و شکل تزریقی ۲-۴ ساعت می‌باشد.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض جانبی شدید مصرف آن را بدون مشورت با پزشک متوقف نکنید - مصرف مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث خواب‌آلودگی، ضعف یا سستی ماهیچه و غش شود که باید سریع به پزشک اطلاع داده شود - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس بپرهیزید چون این دارو می‌تواند باعث سرگیجه و کندی عکس‌العمل شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های قلب و دستگاه گردن خون، سابقه تشنج صرعی، پرکاری تیروئید، پارکینسون، گلوکوم، آسم، برونشیت و سایر بیماری‌های ریه و نیز بیماری فتوکروموسیتوم و یا مصرف داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث نوعی اختلال حرکتی به نام «تاردیوایسکنزی» شود که علایمی چون حرکات غیرارادی چشم، صورت و زبان را ایجاد می‌کند.

عوارض ناخواسته: خشکی دهان، تاری دید، اختلال در دفع ادرار، کاهش اشتها، خواب‌آلودگی، کرختی، سرگیجه و غش. بارزترین عارضه جانبی دارو پارکینسونیزم است.

تداخل‌های دارویی: ریفامپین و داروهای ضد تشنج اثر این دارو را کاهش می‌دهند - آرام‌بخش‌ها اثر آرام‌بخشی دارو را افزایش می‌دهند - این دارو اثر داروهای آنتی‌کولینرژیک مثل هیوسین را افزایش داده و سبب تشدید عوارض جانبی آن‌ها می‌شود - لیتیم می‌تواند باعث افزایش احتمال پارکینسونیزم توسط این دارو شود - متیل‌دوپا خطر پارکینسونیزم و کاهش فشارخون به وسیله این دارو را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده است و در شیردهی نیز وارد شیر می‌شود لذا در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

هماتینیک Hematinic

گروه دارویی: خون ساز

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول (حاوی: ویتامین C، فومارات آهن، فاکتور داخلی، ویتامین B₁₂ و اسید فولیک)

مقدار و روش مصرف: روزی یک کپسول همراه غذا یا بعد از غذا

موارد عمده استعمال دارو: درمان کم خونی های معمولی شامل کم خونی ناشی از کمبود آهن و سوء تغذیه، کم خونی مگالوبلاستیک و کم خونی دوران بارداری.

عوارض جانبی مهم: واکنش های حساسیتی و ندرتاً عوارض گوارشی مثل: اسهال یا یبوست.

هپارین Heparin lmwh (Low molecular weight heparins)

گروه دارویی: ضد انعقاد

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: تزریقی

زمان و دفعات مصرف: هپارین های با مولکول سبک (LMWH) یک بار در روز و آنفوزیون مداوم داخل وریدی هر ۱۲-۸ ساعت

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۵ دقیقه اثر می کند و ۱۲-۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - اثر مصرف زیادی این دارو را می توان با مصرف دارویی به نام پروتامین خنثی کرد که این کار باید توسط پزشک صورت گیرد - اگر مصرف زیادی آن باعث سردرد، خونریزی شدید و یا کاهش هوشیاری شد اقدامات فوری انجام دهید - اگر در حین رانندگی یا انجام کارهای حساس زخمی در بدن شما ایجاد شود، مصرف این دارو می تواند باعث خونریزی شدید شود که باید به این موضوع توجه داشته باشید - در صورتی که مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، فشارخون بالا، زخم معده و آلرژی هستید و نیز اگر به راحتی دچار خونریزی می شوید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت می تواند اثر دارو را کاهش دهد و باعث پوکی استخوان و ریزش مو شود.

عوارض ناخواسته : مهم ترین عارضه آن خونریزی است .

تداخل های دارویی : دی پیریدامول و آسپیرین اثر ضد انعقادی هپارین را افزایش می دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری : در شیردهی اشکالی ایجاد نمی کند . در بارداری ، در زمان نزدیک زایمان می تواند باعث تشدید خونریزی در مادر شود ، لذا در این موقعیت باید مصرف آن به دقت کنترل شود .

Homatropine HBr

هَم آتروپین

گروه دارویی : گشادکننده مردمک چشم

اشکال دارویی موجود در ایران : قطره استریل چشمی

مقدار و روش مصرف : جهت گشاد شدن مردمک برای معاینات چشمی - درمان حالت التهابی عنبیه و جسم مژگانی و مشیمیه - به عنوان گشادکننده طولانی اثر مردمک .

موارد عمده استعمال دارو : جهت التهاب عنبیه ، جسم مژگانی و مشیمیه : ۲- ۱ قطره ، ۳- ۲ بار در روز .

جهت گشاد کردن مردمک جهت معاینات : یک قطره هر ۱۵- ۱۰ دقیقه در ۵ نوبت .

عوارض جانبی مهم : تحریکات موضعی در مصرف بلندمدت ، افزایش فشار داخل چشمی ، خشکی دهان ، ترس از نور ، سردرد و خواب آلودگی .

Hydrocortisone

هیدروکورتیزون

گروه دارویی : کورتیکواستروئید (کورتون)

نیاز به تجویز پزشک : جز برخی فرآورده های موضعی دارو ، بقیه اشکال دارویی نیاز به تجویز پزشک دارد .

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : قرص ، تزریقی ، کرم ، پماد ، پماد چشمی ، قطره چشمی و قرص مکیدنی

زمان و دفعات مصرف : بستگی به شرایط بیمار دارد .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۴ ساعت تا چند روز بعد از مصرف اثر می کند و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب : هنگام مصرف دارو به شکل خوراکی ممکن است نیاز به محدود کردن مصرف نمک باشد ؛ همچنین نیاز به مصرف جبرانی پتاسیم دارید .

موارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از دارو ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و

کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورتی که مبتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، زخم معده، گلوکوم، سل، دیابت و بیماری‌های قلبی هستید و نیز در صورتی که سابقه تشنج دارید یا از داروهای دیگر استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث دیابت، گلوکوم، شکنندگی استخوان، نازکی پوست و کندی رشد در بچه‌ها شود.

عوارض ناخواسته: سوءهاضمه، افزایش وزن، آکنه، احتباس آب در بدن و افزایش فشارخون - مقدار زیاد دارو می‌تواند باعث ضعف عضلات و تغییر در خلق می‌شود.

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر ضد دیابت‌ها و ضد فشارخون‌ها را کاهش می‌دهد - ضد تشنج‌ها، باریتورات‌ها و ریفامپین باعث کاهش اثر این دارو می‌شوند - مصرف این دارو با برخی واکسن‌ها باعث واکنش‌های شدید می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: فرآورده‌های موضعی ضرری در بارداری ندارند اما مصرف خوراکی آن می‌تواند آثار نامطلوبی روی جنین بگذارد و در شیردهی می‌تواند به داخل شیر ترشح شود و آثار نامطلوبی روی شیرخوار بگذارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

هیوسین Hyocine

گروه دارویی: مورد استفاده در تهوع و استفراغ و سندرم روده تحریک‌پذیر و مؤثر بر مردمک چشم نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: تزریقی، قرص، قطره چشمی و بیج (چسب) پوستی

زمان و دفعات مصرف: بیج‌های پوستی هر ۳ روز یک بار - جهت سندرم روده تحریک‌پذیر شکل خوراکی دارو ۴ بار در روز - جهت تهوع و استفراغ ۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می‌کند. بیج پوستی تا ۷۲ ساعت و شکل خوراکی تا ۶ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مصرف زیاد آن می‌تواند باعث آشفته‌گی و خواب‌آلودگی شود - تا زمانی که از اثر آن بر روی خودتان آگاه نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون هیوسین می‌تواند باعث خواب‌آلودگی و تاری دید شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های قلبی، احتباس ادرار یا مشکلات پروستات و مگاکولون یا انسداد روده و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - معمولاً مصرف بلندمدت آن ضرورت ندارد.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، خشکی دهان، تاری دید، یبوست، اختلال در دفع ادرار و تپش قلب.

تداخل‌های دارویی: داروهای دارای اثر آرام‌بخش، اثر آرام‌بخشی این دارو را افزایش می‌دهند. داروهای آنتی کولینرژیک در صورت مصرف هم‌زمان با این دارو، آثار جانبی آن مثل خشکی دهان، تاری دید و یبوست را تشدید می‌کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی اشکالی ندارد. در بارداری چون بی‌ضرر بودن آن به اثبات نرسیده باید با پزشک مشورت کنید.

پروکسید هیدروژن (آب اکسیژنه) Hydrogen Peroxide

گروه دارویی: ضد عفونی کننده موضعی

اشکال دارویی موجود در ایران: بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف: به مقدار مورد نیاز از محلول ۳ درصد استفاده می‌شود (محلول غلیظ آن ۳۵ درصد است)

موارد عمده استعمال دارو: ضد عفونی کننده و از بین برنده بوی نامطبوع، تمیز کننده زخم‌ها، قطره گوش برای خروج سرومن، دهان‌شویه در استوماتیت حاد

عوارض جانبی مهم: محلول غلیظ آن می‌تواند در روی پوست باعث سوزش و تحریک شود.

هیدروکینون Hydroquinone

گروه دارویی: بی‌رنگ کننده پوست

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم موضعی و لوسیون

مقدار و روش مصرف: لایه نازکی از دارو، هر ۱۲ ساعت یک بار (صبح و شب)، روی لکه‌های رنگی مالیده می‌شود.

موارد عمده استعمال دارو: در اختلالات رنگدانه‌ای پوست مثل: کک و مک، کلوآسما، ملاسما و لنتیگوی منتشر دوران پیری - جهت سفید کردن تدریجی و از بین بردن لکه‌ها.

عوارض جانبی مهم: خشکی نواحی اطراف بینی و زیر حلقه چشم، قرمزی، احساس سوزن سوزن شدن ناحیه، تحریک پوست، احساس گزش و سوزش در پوست.

هیدروکسی کلروکین Hydroxychloroquine Sulfate

گروه دارویی: ضد مالاریا، ضد التهاب

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: جهت درمان روماتیسم: ۶۰۰ - ۴۰۰ میلی گرم در روز. به عنوان دوز نگهدارنده در روماتیسم مفصلی: ۴۰۰ - ۲۰۰ میلی گرم در روز. جهت درمان لوپوس: ۴۰۰ میلی گرم، ۱-۲ بار در روز. موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان حملات حاد مالاریا، درمان آرتريت روماتوئید (روماتیسم مفصلی)، درمان لوپوس اریتماتوز. عوارض جانبی مهم: تشنج، سردرد، فلج عضلات خارجی چشم، اختلالات دید، دید مه آلود، اشکال در خواندن و نوشتن، ووز گوش، پایین آمدن فشارخون، بی رنگ شدن مو و رنگی شدن پوست و مخاط.

Hydroxyzine HCL

هیدروکسیزین

گروه دارویی: ضدخارش، ضداستفراغ، ضداضطراب، آنتی هیستامین
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار، شربت و آمپول
مقدار و روش مصرف: در درمان اضطراب: ۱۰۰ - ۲۵ میلی گرم از راه خوراکی ۴ - ۳ بار در روز یا ۲۵ - ۱۰۰ میلی گرم از راه عضلانی، هر ۶ - ۴ ساعت یک بار. در درمان خارش: ۲۵ میلی گرم از راه خوراکی ۴ - ۳ بار در روز یا ۲۵ میلی گرم از راه عضلانی هر ۶ - ۴ ساعت یک بار. موارد عمده استعمال دارو: تسکین اضطراب، کنترل تهوع و استفراغ و درمان خارش ناشی از آلرژی. عوارض جانبی مهم: سرگیجه، خشکی دهان، کاهش فشار، سردرد، لرز، کهیر و خس خس سینه.

Ibuprofen

ایبوپروفن

گروه دارویی: ضد درد و ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAIDs)
نیاز به تجویز پزشک: ندارد
میزان خطر در مصرف اضافی: کم
اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول، مایع، کرم، ژل و قرص کندآزادشونده (SR - tab)
زمان و دفعات مصرف: ۴-۳ بار در روز همراه با غذا برای درمان آرتريت - قرص های کندآزادشونده ۲ - ۱ بار در روز برای تسکین درد
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضد درد ظرف ۱-۲ ساعت ظاهر می شود و اثر ضدالتهاب آن به دو هفته وقت نیاز دارد. دارو ۱۰-۵ ساعت در بدن فعال است.
موارد منع مصرف و احتیاط: در صورتی که از آن برای تسکین درد استفاده می کنید هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید اما در صورتی که برای درمان آرتريت از آن استفاده می کنید، جز

در صورت بروز دانه‌های پوستی، خس خس سینه و اشکالات تنفسی، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - استفاده از آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، فشارخون بالا، ازوفازیت یا زخم معده و نیز در صورت حساسیت به آسپیرین یا استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - اثر مصرف بلندمدت این دارو در ایجاد خونریزی معده و روده، کم اما حتمی و جدی است.

عوارض ناخواسته: شایع‌ترین عوارض جانبی دارو اختلالات گوارشی مانند: سوزش سردل، تهوع و استفراغ هستند. اگر مدفوع تان سیاه رنگ بود، بی‌درنگ پزشک را مطلع سازید.

تداخل‌های دارویی: مصرف هم‌زمان این دارو با داروهایی مثل آسپیرین و ضدانعقادهای خوراکی می‌تواند خطر خونریزی در معده و روده را افزایش دهد - این دارو می‌تواند اثر مفید داروهای دیورتیک و ضدفشارخون را کاهش دهد - سیپروفلوکساسین و آنتی‌بیوتیک‌های مشابه همراه با این دارو خطر تشنج را افزایش می‌دهند - این دارو می‌تواند سطح لیتیم و متوترکسات را در خون افزایش دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود؛ زیرا روی جنین اثر گذاشته و باعث طولانی شدن زایمان می‌شود اما مصرف مقادیر کم دارو در شیردهی اشکالی ندارد.

Imipramine

ایمپیرامین

گروه دارویی: ضدافسردگی سه حلقه‌ای که برای برخی بیماری‌های دستگاه ادراری مثل شب ادراری تجویز می‌شود.

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز

اشکال دارویی موجود: قرص و مایع

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: برخی آثار آن ظرف چند ساعت ظاهر می‌شود اما آثار کامل آن زودتر از ۲-۶ هفته بعد از شروع مصرف بروز نمی‌کند. آثار بلندمدت دارو تا ۶ هفته بعد از قطع مصرف دارو باقی می‌ماند اما عوارض جانبی آن ظرف چند روز بعد از توقف مصرف دارو عمدتاً ناپدید می‌شوند.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - گرچه در همه موارد مصرف اضافی این دارو اقدامات جدی لازم است اما در صورت کاهش هوشیاری حتماً باید اقدامات پزشکی اورژانس انجام گیرد - تا از اثر این دارو بر روی خودتان مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون این دارو می‌تواند باعث تاری دید و کاهش

دقت و هوشیاری شود - در صورتی که مبتلا به مشکلات قلبی ، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی ، تشنج صرعی ، گلوکوم ، بیماری های پروستات و مانیاهستید و اگر از داروی دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن به صورت بلندمدت اشکالی ندارد اما در درمان شب ادراری در کودکان نباید بیش از سه ماه تجویز شود .

عوارض ناخواسته : تعریق ، گرگرفتگی ، خشکی دهان ، یبوست ، اختلال در دفع ادرار ، صرع در ابتدای درمان ، تاری دید ، سرگیجه و خواب آلودگی .

تداخل های دارویی : امکان تداخل شدید بین مهارکننده های منوآمینواکسیداز MOAIs با این دارو وجود دارد - مصرف همزمان آن با سوتالول و آمیودارون باعث افزایش خطر بی نظمی در ریتم قلب می شود - دارو ممکن است اثر آرام بخش ها را افزایش و اثر ضد فشارخون ها را کاهش دهد - این دارو ، می تواند سطح خونی فنی توئین را افزایش دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن دارو در بارداری ، به اثبات نرسیده است و مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی اشکالی ندارد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

ایندومتاسین Indomethacine

گروه دارویی : ضدالتهاب غیراستروئیدی ، ضدتب ، ضد درد غیر مخدر

اشکال دارویی موجود در ایران : شیاف ، کپسول و قرص

مقدار و روش مصرف : برای تسکین درد : یک شیاف ۱۰۰ میلی گرم هنگام خواب . **درمان روماتیسم**

مفصلی : ۲۵ میلی گرم هر ۱۲-۸ ساعت یک بار . **درمان التهاب مفاصل همراه با نقرس :** ۵۰ میلی گرم هر ۸ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو : درمان روماتیسم مفصلی حاد و مزمن ، درمان آرتروز ، التهاب حاد مفصلی ناشی از نقرس .

عوارض جانبی مهم : تهوع ، سوء هاضمه ، ترش کردن ، اسهال ، بی اشتهاپی ، زخم معده و روده ، خونریزی از راست روده ، تشنج ، اختلال شنوایی و طپش قلب .

ایندورامین Indoramin

گروه دارویی : ضد فشارخون و مورد استفاده در درمان احتباس ادرار

نیاز به تجویز پزشک : دارد **میزان خطر در مصرف اضافی :** متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: برای درمان فشارخون ۲-۳ بار در روز و برای درمان احتباس ادرار ۱-۲ بار در روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف یک ساعت اثر می‌کند و ۱۲-۶ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون موافقت پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقدار زیاد این دارو می‌تواند باعث تشنج شود که باید سریع پزشک را در جریان قرار دهید - تا از اثر آن بر روی خودتان مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی و سرگیجه شود - اگر مشکل کبدی یا کلیوی دارید، اگر به بیماری پارکینسون مبتلا هستید، اگر مبتلا به صرع و نارسایی قلبی هستید یا سابقهٔ افسردگی دارید و نیز در صورت استفاده از داروهای گروه MAOIs (مهارکننده‌های آنزیم مونوآمینوآکسیداز) یا داروهای دیگر، پزشک را مطلع نمائید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.
عوارض ناخواسته: خستگی، احتقان بینی، خشکی دهان، سردرد و خواب‌آلودگی.

تداخل‌های دارویی: ضدافسردگی‌ها، بتابلوکرها و بلوک‌کننده‌های کانال کلسیم، دیورتیک‌ها و تیموکسامین اثر ضدفشارخون این دارو را کاهش می‌دهند.
مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در شیردهی و بارداری ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت شود.

Insulin**انسولین**

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضددیابت

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا
اشکال دارویی موجود: تزریقی و پمپ انفوریون
زمان و دفعات مصرف: ۴-۱ بار در روز. انسولین کوتاه اثر معمولاً ۳۰-۱۵ دقیقه قبل از غذا تزریق می‌شود.
 زمان مناسب برای تزریق فرآورده‌های بلند اثر انسولین، براساس نیاز شخص تنظیم می‌شود.
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: فرآورده‌های کوتاه اثر ظرف ۶۰-۳۰ دقیقه و فرآورده‌های بلند اثر و میان اثر ظرف ۱-۲ ساعت شروع به فعالیت می‌کنند که فرآورده‌های کوتاه اثر ۸-۶ ساعت، فرآورده‌های میان اثر ۲۶-۱۸ ساعت و فرآورده‌های بلند اثر ۳۶-۲۸ ساعت در بدن فعال هستند.
رژیم غذایی مناسب: رژیم غذایی با قند و کربوهیدرات کم توصیه می‌شود.
نحوه نگهداری از دارو: دارو در یخچال نگهداری شود. از یخ‌زدگی محافظت شود و به دستورات درج شده روی برچسب دارو توجه شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون موافقت پزشک مصرف آن را متوقف نکنید چون ممکن است باعث اغما یا اغتشاش ذهنی شود. - مصرف اضافی آن در هر شرایطی نیازمند توجه جدی است اما در صورت بروز علائم کاهش قندخون مثل: غش، گرسنگی، تعریق و لرز، خوردنی یا نوشیدنی شیرینی بخورید که البته بهترین ماده، عسل است و نیز در صورت بروز تشنج یا کاهش هوشیاری اقدامات اورژانس انجام دهید. - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد اما در صورت بروز علائم کاهش قندخون، از چنین کارهایی دوری کنید. - در صورت داشتن سابقه حساسیت به انسولین یا استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید.

عوارض ناخواسته: تعریق، ضعف، سرگیجه و اغتشاش ذهنی.

تداخل های دارویی: آنتی بیوتیک ها، داروهای گروه MAOIs و ضد دیابت های خوراکی، خطر کاهش قندخون را افزایش می دهند. - کورتون ها و دیورتیک ها با اثر ضد قند انسولین مقابله می کنند. - بتابلوکرها، برخی علائم قندخون را کاهش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی مشکلی ایجاد نمی کند اما در هر دو مورد دقت و کنترل بیشتری لازم است.

IodochlorhydroxyQuin

یدوکلر هیدروکسی کین

گروه دارویی: ضدقارچ، ضدآمیب

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم موضعی و قرص

مقدار و روش مصرف: موضعی: ۴ - ۲ بار در روز روی موضع مالیده می شود. **خوراکی در درمان**

عفونت آمیبی (روده): ۲۵۰ میلی گرم ۶ - ۳ بار در روز به مدت ۱۰ روز

موارد عمده استعمال دارو: عفونت های قارچی پوست - عفونت آمیبی روده

عوارض جانبی مهم: ناراحتی شکم، اسهال، سبز شدن رنگ زبان و ادرار و مدفوع، از دست دادن بینایی.

Iodoquinol

یدو کینول

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

گروه دارویی: ضدآمیب، ضدتک یاخته

مقدار و روش مصرف: درمان عفونت آمیبی (روده): ۶۴۰ - ۶۳۰ میلی گرم از راه خوراکی، هر ۸ ساعت

به مدت ۲۰ روز که پس از ۳ - ۲ هفته دوره درمان مجدداً تکرار می شود.

موارد عمده استعمال دارو: درمان عفونت آمیبی روده، درمان ناقلان بدون علامت کیست‌های آمیبی و درمان اسهال مسافران.

عوارض جانبی مهم: سردرد، سرگیجه، آسیب‌دیدگی اعصاب محیطی، درد عضلات، تاری دید، از بین رفتن بینایی، التهاب عصب بینایی و تغییر رنگ مو و ناخن‌ها.

Iron Dextran Complex

کمپلکس آیرن دکستران

اشکال دارویی موجود در ایران: آمپول

گروه دارویی: ضد کم‌خونی

موارد عمده استعمال دارو: در مواردی که کم‌خونی مشخص شده و درمان‌های خوراکی موثر یا کافی نیست از این ترکیب استفاده می‌شود.

عوارض جانبی مهم: سردرد، سرگیجه، کما، برافروختگی عروق محیطی، بی‌نظمی‌های قلبی کشنده، احساس طعم فلزی، اسهال، درد شکمی، درد عضلانی، درد مفصلی، هموسیدروز، درد در محل تزریق عضلانی و آسیب کبدی.

Isoniazid

ایزونیازید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدسل

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع و تزریقی

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

زمان و دفعات مصرف: معمولاً یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: بعد از ۲-۳ ساعت اثر دارو شروع می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: این دارو ممکن است باعث کاهش سطح پیریدوکسین (ویتامین B₆) در بدن شود؛ لذا نیاز به مصرف جبرانی ویتامین B₆ می‌باشد.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید، دوره درمان را کامل کنید - در صورت بروز اختلال تنفسی، تشنج و کاهش هوشیاری ناشی از مصرف مقدار زیاد این دارو، اقدامات اورژانس انجام دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مشکل بلندمدت کبدی یا کلیوی و سابقه ضایعه کبدی ناشی از مصرف ایزونیازید در گذشته دارید و اگر با داروی خاصی مشکل دارید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید یا به الکل عادت دارید، پزشک را در

جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند ضایعات کبدی را افزایش دهد یا با ایجاد کمبود ویتامین B₆ باعث ضایعات عصبی شود .

عوارض ناخواسته : احتمال ضایعات کبدی و عصبی ، استفراغ ، تهوع ، خستگی و راش پوستی .
تداخل های دارویی : این دارو اثر داروهای ضد تشنج را تشدید می کند - ضداسیدها جذب این دارو را کم می کنند - مصرف همزمان ریفامپین یا الکل همراه این دارو ، احتمال ضایعات کبدی را افزایش می دهد .
مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است . در شیردهی می تواند به داخل شیر ترشح شود و تأثیراتی روی شیرخوار داشته باشد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

ایزوسورباید دینیترات / مونونیترات Isosorbide dinitrate / mononitrate

گروه دارویی : ضد آنژین و گشادکننده عروق از دسته نیترات ها

نیاز به تجویز پزشک : دارد **میزان خطر در مصرف اضافی :** متوسط

اشکال دارویی موجود : قرص های بلعیدنی ، جویدنی و زیرزبانی دینیترات ، تزریقی ، اسپری ، قرص کندآزادشونده و کپسول کندآزادشونده دینیترات . ترکیب مونونیترات نیز به صورت قرص کندآزادشونده و کپسول کندآزادشونده عرضه می شود .

زمان و دفعات مصرف : برای تسکین حمله آنژین ، قرص های جویدنی یا زیرزبانی یا اسپری ، متناسب با نیاز مصرف می شوند - برای جلوگیری از آنژین ۲-۴ بار در روز از این دارو استفاده می شود و نباید دارو را دیرتر از ساعت ۶ بعد از ظهر به مریض داد .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : در صورت جویده شدن یا زیر زبان گذاشتن قرص یا استفاده از اسپری اثر دارو ظرف ۲-۳ دقیقه و در صورت بلعیدن قرص یا کپسول ظرف ۳۰ دقیقه اثر دارو ظاهر می شود .

رژیم غذایی مناسب : دارو در ظرف در بسته ، در جای خشک و خنک ، دور از دسترس اطفال و دور از نور نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقدار زیاد آن می تواند باعث سردرد یا سرگیجه شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا از اثر این دارو بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث سرگیجه شود - در صورت

ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، آنمی یا دیگر بیماری‌های خونی، گلوکوم، فشارخون پایین، کم‌کاری تیروئید، داشتن سابقه حمله قلبی و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - اثرات آن در مصرف بلندمدت کاهش می‌یابد.

عوارض ناخواسته: گرگرفتگی و سردرد شایع است. جدی‌ترین عارضه آن کاهش فشارخون است که می‌تواند باعث سرگیجه، ضعف و غش شود که باید در این موارد به پزشک اطلاع دهید.

تداخل‌های دارویی: مصرف این دارو همراه با سایر داروهای ضد فشارخون می‌تواند باعث تشدید اثر ضد فشارخون این داروها شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در شیردهی و بارداری ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

ایزوترتینوئین Isotretinoin

گروه دارویی: ضد آکنه

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: ژل و کپسول

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز - کپسول‌ها همراه شیر یا غذا میل شوند.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲-۴ هفته اثر دارو شروع می‌شود. آثار دارو چند هفته بعد از قطع مصرف آن در بدن باقی می‌مانند.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، جای خشک و خنک، دور از نور و دور از دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد این دارو می‌تواند باعث سردرد، دل‌درد، استفراغ، ناهماهنگی، سرگیجه و قرمزی پوست شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا از اثر آن بر روی خودتان مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس بپرهیزید چون این دارو می‌تواند در تاریکی یا نور ضعیف، باعث اختلال در بینایی شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، آرتریت، دیابت، نقرس و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - معمولاً مصرف بیش از ۱۶ هفته تجویز نمی‌شود اما مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث افزایش چربی خون و در نتیجه عوارض نامطلوب روی قلب و عروق شود.

عوارض ناخواسته: خشکی دهان و بینی و چشم، تورم لب‌ها و فلسی شدن پوست، تغییرات خلقی، درد عضله‌ها و ماهیچه‌ها و ریزش یا رویش بیشتر موها.

تداخل‌های دارویی: مصرف هم‌زمان تتراسیکلین و ترتینوئین باعث تغییر در فشار مایع مغزی نخاعی شده و موجب سردرد می‌شود - مصرف هم‌زمان ترتینوئین و فرآورده‌های خشک کننده پوست مانند: صابون‌ها و ضدآکنه‌ها می‌تواند باعث خشکی و تحریک پوست شود - ویتامین A می‌تواند اثر جانبی ترتینوئین را افزایش دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود . در شیردهی به داخل شیر ترشح می‌شود . در این مورد با پزشک مشورت کنید .

Ketoconazole

کتوکونازول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدقارچ

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص ، مایع ، کرم و شامپو

زمان و دفعات مصرف: **فوراکی:** یک بار در روز (همراه غذا) - **کرم:** ۲ - ۱ بار در روز - **شامپو:**

۲ - ۱ بار در هفته

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثرات آن چند ساعت بعد از مصرف شروع می‌شود اما اثر کامل آن ممکن است بعد از چند روز ظاهر گردد . این دارو ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان را کامل کنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت داشتن مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی ، ابتدا به پورفیری ، سابقه حساسیت به داروهای ضدقارچ یا استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - در صورت مصرف بیش از ۱۴ هفته ، خطر آسیب‌های کبدی افزایش می‌یابد .

عوارض ناخواسته: تهوع ، استفراغ ، دل‌درد و سردرد . ضایعه کبدی نیز به ندرت ممکن است ایجاد شده و منجر به یرقان گردد .

تداخل‌های دارویی: اگر ضداسیدها ، سایمتیدین ، رانی‌تیدین و فن‌توئین ظرف دو ساعت قبل یا بعد از این دارو مصرف شوند ، اثر آن را کاهش می‌دهند - این دارو ، اثر آرام‌بخش‌ها و وارفارین را افزایش می‌دهد - مصرف آن همراه با سیمواستاتین ، خطر آسیب‌دیدگی عضلانی را افزایش می‌دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود چون باعث ایجاد نقایصی در جنین می‌شود . این دارو می‌تواند وارد شیر شده و روی شیرخوار اثر گذارد . در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

لاکتولوز Lactulose

گروه دارویی: مسهل

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: مایع و پودر

زمان و دفعات مصرف: در نارسایی کبد ۳-۴ بار در روز - در یبوست ۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲۴-۴۸ ساعت اثر آن شروع می‌شود و ۱۸-۶ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: بیمار روزی ۸ لیوان آب همراه با مصرف این دارو بنوشد.

موارد منع مصرف و احتیاط: در درمان یبوست هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به عدم تحمل لاکتولوز و شکم‌درد شدید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: عوارضی مانند نفخ شکم، اتساع شکم، تهوع و کرامپ معده به ندرت ایجاد می‌شوند. اگر دچار اسهال شدید نشانه‌ی بالا بودن دوز دارو است.

تداخل‌های دارویی: دارو با مسالازین تداخل ایجاد می‌کند و باعث کاهش آزاد شدن آن در موضع فعالیتش می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی اشکالی ایجاد نمی‌کند.

لاموتریژین Lamotrigine

گروه دارویی: ضد تشنج

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص و قرص‌های قابل پخش شدن (Dispersible tablets)

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: با دوز ثابت آثار آن تا ۵ روز ظاهر می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون مشورت با پزشک متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث تهوع، از بین رفتن هماهنگی عضلات، دوبینی و استفراغ شود که باید با پزشک خود

مشورت کنید - عوارض جانبی این دارو همراه با بیماری اصلی شما (تشنج) ، امکان انجام کارهای حساس و رانندگی را منتفی می سازد - در صورتی که مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی ، تالاسمی و بیماری های قلبی هستید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : دانه های پوستی (راش) ، تهوع ، سردرد ، خستگی ، بی خوابی ، تاری دید ، دوبینی ، آشفته گی ، اغتشاش ذهنی و ضعف ماهیچه ها .

تداخل های دارویی : والپروات سدیم اثر این دارو را طولانی تر می کند - این دارو اثر کاربامازین را افزایش می دهد - فنی توئین و فنوباریتال سطح خونی این دارو را کاهش می دهند .
مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

Lansoprazole

لانزوپرازول

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : ضد زخم معده

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : کپسول و سوسپانسیون خوراکی

زمان و دفعات مصرف : ۱-۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : اثر دارو ظرف ۱-۲ ساعت بروز می کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب : رژیم غذایی خاصی توصیه نمی شود اما الکل و غذاهای پرادویه باعث بدتر شدن بیماری اصلی می شوند .

موارد منع مصرف و احتیاط : جز در صورت بروز دانه های پوستی ، خارش ، خس خس سینه و اشکال در تنفس ، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به بیماری کبدی یا مصرف داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : سردرد ، خستگی ، سرگیجه ، سوءهاضمه ، نفخ شکم ، شکم درد ، اسهال و یبوست .

تداخل های دارویی : این دارو ، اثر فنی توئین ، ضد بارداری های خوراکی ، وارفارین و تیوفیلین را کاهش می دهد . سوکرالات و آنتی اسیدها می توانند جذب این دارو را کاهش دهند ، لذا نباید همزمان با آن مصرف کنید .

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

لوامیزول Levamisole

گروه دارویی: محرک دستگاه ایمنی بدن، ضد کرم

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار و شربت

مقدار و روش مصرف: درمان آلودگی به آسکاریس: ۱۵۰ - ۱۲۰ میلی گرم از راه خوراکی به صورت تک دوز. درمان آلودگی به کرم‌های قلاب‌دار: روزانه ۵ - ۲/۵ میلی گرم به ازای هر کیلو وزن بدن از راه خوراکی به مدت ۳ - ۲ روز

موارد عمده استعمال دارو: درمان کرم‌های قلاب‌دار و آسکاریس، به عنوان محرک دستگاه ایمنی در موارد اختلال پاسخ دستگاه ایمنی.

عوارض جانبی مهم: بی‌اشتهایی، اسهال، خستگی، تب، قرمزی و پوسته پوسته شدن پوست، آسیب‌دیدگی اعصاب محیطی، کم‌خونی متوسط تا شدید، استفراغ و دانه‌های پوستی.

لودوپا Levodopa

گروه دارویی: ضد پارکینسون

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: قرص و کپسول

زمان و دفعات مصرف: ۳ - ۶ بار در روز همراه با غذا یا شیر

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت دارو اثر می‌کند و ۱۲-۲ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت وقوع تپش قلب بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید. مصرف زیاد این دارو می‌تواند باعث استفراغ و خواب‌آلودگی شود که باید به پزشک اطلاع دهید. ابتلا به پارکینسون و عوارض دارو اجازه رانندگی و کارهای حساس را به شخص نمی‌دهد. در صورت ابتلا به مشکلات قلبی، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های ریوی مثل آسم و برونشیت، پرکاری

تیروئید، دیابت، زخم معده، گلوکوم، بیماری‌های روانی جدی، ملانوم بدخیم و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - در صورت مصرف بلندمدت، اثرات آن کاهش می‌یابد.

عوارض ناخواسته: اختلالات گوارشی، حرکات غیرعادی، آشفتگی و حالت عصبی، سرگیجه، غش، اغتشاش ذهنی و خواب‌های آشفته.

تداخل‌های دارویی: ضدجنون‌ها و مصرف زیاد پیریدوکسین، اثر این دارو را کاهش می‌دهند. این دارو با داروهای ضدافسردگی گروه مهارکننده‌های مونوآمینوآکسیداز MAOIs تداخل کرده و منجر به افزایش خطر فشارخون می‌شود. آهن می‌تواند جذب لودوپا را کاهش دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: کمتر ممکن است چنین ضرورتی پیش بیاید.

Levofloxacin

لوفلوکساسین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدباکتری

اشکال دارویی موجود: تزریقی و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: قرص‌ها بسته به نوع عفونت ۱-۲ بار در روز و به مدت ۷-۱۴ روز تجویز می‌شوند.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر دارو شروع می‌شود و ۱۲-۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان را کامل کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث اختلالات روانی یا تشنج شود - تا زمانی که اثر آن بر روی خودتان مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه، خواب‌آلودگی، اختلالات بینایی و توهم شود - در صورت ابتلا به بیماری‌های کلیوی، صرع، کمبود آنزیم گلوکز فسفاتاز دهیدروژناز (G6PD) و نیز استفاده از آسپیرین یا مصرف داروی دیگری از گروه NSAID ها، سابقه حساسیت به گروه دارویی کینولون‌ها، سابقه التهاب تاندون‌ها در اثر مصرف کینولون‌ها و استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو معمولاً به صورت بلندمدت تجویز نمی‌شود.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، شکم‌درد، اسهال، سرگیجه، سردرد، نآرامی، خواب‌آلودگی و راش‌های پوستی.

تداخل‌های دارویی: اگر تتوفیلین یا ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی NSAIDs همراه با این دارو مصرف شوند احتمال تشنج را افزایش می‌دهند. این دارو اثر ضدانعقادها را افزایش می‌دهد.

آنتی‌اسیدها، سوکرافات، آهن و روی جذب این دارو را کاهش می‌دهند. در مصرف هم‌زمان دارو ب سیکلوسپورین، خطر آسیب‌های کلیوی افزایش می‌یابد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن این دارو در شیردهی و بارداری ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

لئونورژسترل (Levonorgestrel)

گروه دارویی: هورمون جنسی زنانه و ضدبارداری خوراکی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ظرف ۴ ساعت شروع می‌شود. اثر ضدبارداری دارو ۲ هفته طول می‌کشد. دارو ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید اما در صورت مصرف آن برای درمان علائم یائسگی، بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. در صورت ابتلا به مشکل کبدی، نارسایی قلبی، فشارخون بالا، دیابت، خونریزی غیرعادی و نامشخص از رحم، سابقه حمله مغزی، لخته شدن خون و سابقه میگرن و سردرد شدید پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: بی‌نظمی در قاعدگی به صورت لکه‌بینی بین دوره‌های قاعدگی، احتباس مایع در بدن که خود را به صورت ورم پا، مچ پا و افزایش وزن نشان می‌دهد، استفراغ و حساسیت پستان‌ها.

تداخل‌های دارویی: ضدتشنج‌ها، ضدسل‌ها و آنتی‌بیوتیک‌ها می‌توانند اثر ضدبارداری این دارو را تضعیف کنند. آثار مفید داروهای مانند بروموکریپتین، ضدانعقادهای خوراکی، ضدتشنج‌ها، ضددیابت‌ها و ضدفشارخون‌ها می‌توانند تحت تأثیر این دارو قرار گیرند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود. در شیردهی مصرف با مقادیر معمولی اشکالی ندارد، در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

لوتیروکسین (Levothyroxine Na (T₄)

گروه دارویی: هورمون تیروئید (T₄)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: دوز مقدماتی ۰/۱ میلی گرم یک بار در روز تجویز می شود و به تدریج بر مقدار آن (هر ۳-۱ هفته ۰/۱-۰/۰۵ میلی گرم) افزوده می شود تا مقدار دلخواه به دست آید .

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان جانشین هورمون تیروئید در موارد کمبود این هورمون تجویز می شود .

عوارض جانبی مهم: تحریک پذیری ، عصبی شدن ، بی خوابی ، لرز ، تپش و بی نظمی قلب ، آنژین صدری ، افزایش فشارخون ، تهوع ، تغییر در اشتها ، بی نظمی قاعدگی ، کاهش وزن ، تب و ریزش موقت مو در کودکان .

لیدوکائین (با نام تجاری کزیلوکائین) Lidocaine

گروه دارویی: بی حس کننده موضعی - مخاطی

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد موضعی ، اسپری موضعی ، ژل ، محلول موضعی

مقدار و روش مصرف: دوز مصرفی برای بی حسی موضعی به عوامل مختلفی مثل سن و سطح بدن بستگی دارد اما حداکثر دوز مصرفی در بالغین با وزن متوسط ۷۵ کیلوگرم ، نباید از ۲۰۰ میلی گرم بیشتر باشد .

موارد عمده استعمال دارو: برای تسکین خارش های خیلی سخت ، به منظور ایجاد بی حسی در غشاء مخاطی (حلق ، مری ، حنجره ، نای) ، قبل از سوندگذاری .

لیدوکائین Lidocaine HCL

گروه دارویی: ضد آریتمی ، بی حس کننده موضعی **اشکال دارویی موجود در ایران:** تزریقی

مقدار و روش مصرف: در **آریتمی های قلبی (بی نظمی های قلبی)** : ۱۰۰-۵۰ میلی گرم از راه وریدی با سرعت ۵۰-۲۰ میلی گرم در هر دقیقه تجویز می شود و این دوز هر ۵ دقیقه تکرار می شود .

موارد عمده استعمال دارو: کنترل آریتمی های بطنی که در خلال سکته قلبی ، جراحی قلب و کاتتریزاسیون قلبی روی می دهند - بی حس کننده سطحی .

عوارض جانبی مهم: خواب آلودگی ، سرگیجه ، سرخوشی ، بی حسی لبها یا زبان ، اشکال در تنفس یا بلع ، کاهش ضربان قلب ، ایست قلبی ، وزوز گوش ، دوبینی ، بی اشتها و حساسیت مفرط به این دارو .

لیندان Lindane (Gamma Benzene Hexachloride)

اشکال دارویی موجود در ایران: لوسيون و شامپو

گروه دارویی: ضد جرب ، ضد شپش

مقدار و روش مصرف: لایه نازکی از لوسیون را به تمامی نواحی بدن به جز صورت بمالید و سپس لوسیون ر ۱۲-۸ ساعت بعد از روی پوست بشوئید. شامپو پس از ۵ دقیقه به طور کامل از روی مناطق شسته شود.

موارد عمده استعمال دارو: جهت درمان آلودگی به شپش و جرب و از بین بردن تخم‌های آن‌ها تجویز می‌شود.

عوارض جانبی مهم: آنمی آپلاستیک و سایر مشکلات خونی، سرگیجه، تهوع، استفراغ و بثورات اگزمایی.

لیزینوپریل Lisinopril

لیزینوپریل

گروه دارویی: گشادکننده عروق (از دسته مهارکننده‌های آنزیم تبدیل‌کننده آنژیوتانسین (ACE))

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: بعد از ۲-۱ ساعت آثار دارو شروع می‌شود و ۲۴-۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف اضافی آن می‌تواند باعث سرگیجه و غش شود - قبل از آگاهی از اثر این دارو بر روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث غش و سرگیجه شود - در صورت ابتلا به آلرژی شدید، مشکلات بلندمدت کلیوی، بیماری عروق کرونر و بیماری عروق محیطی و نیز در صورت داشتن رژیم غذایی کم نمک و استفاده از داروهای دیگر یا داشتن حساسیت به گروه دارویی ACE inhibitors، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت لیزینوپریل، به ندرت ممکن است باعث تغییر در سلول‌های خونی یا آسیب‌های کلیوی شود.

عوارض ناخواسته: سرگیجه، تهوع، سردرد و سرفه خشک و مقاوم.

تداخل‌های دارویی: مصرف دارو همراه با دیورتیک‌های نگهدارنده پتاسیم، سیکلوسپورین و داروهای حاوی پتاسیم می‌تواند باعث بالا رفتن سطح پتاسیم خون شود. این دارو اثر انسولین و داروهای ضد دیابت و سطح خونی لیتیم را افزایش می‌دهد - داروهای کاهنده فشارخون، اثر لیزینوپریل را تشدید می‌کنند - ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی اثر این دارو را افزایش می‌دهند - برخی ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی (NSAIDs) در صورت مصرف هم‌زمان با این دارو اثر آن را کاهش داده و خطر آسیب‌های کلیوی را افزایش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری تجویز نمی‌شود . در شیردهی با مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی‌گردد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Lofepamine

لوفپرامین

نیاز به تجویز پزشک : متوسط

گروه دارویی : ضدافسردگی سه حلقه‌ای

اشکال دارویی موجود : قرص

میزان خطر در مصرف اضافی : دارد

زمان و دفعات مصرف : ۲-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : اثر دارو ظرف چند ساعت بعد از مصرف شروع می‌شود اما اثر کامل ضدافسردگی آن نیاز به چند هفته زمان دارد . آثار ضدافسردگی دارو تا چند هفته باقی می‌ماند .

موارد منع مصرف و احتیاط : جز با نظر پزشک مصرف آن را متوقف نکنید ؛ پزشکان ابتدا مقدار داروی تجویزی را کاهش داده و سپس اجازه توقف مصرف آن را می‌دهند - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقادیر زیاد این دارو ، به پزشک اطلاع دهید - قبل از آگاهی از اثرات این دارو بر روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث کاهش دقت و هوشیاری و نیز دوبینی شود - در صورت ابتلا به مشکلات قلبی ، مشکلات بلندمدت کبدی و کلیوی ، گلوکوم ، پرکاری تیروئید ، بیماری‌های پروستات ، داشتن سابقه تشنج صرعی و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : تعریق ، گرگرفتگی ، خواب‌آلودگی ، خشکی دهان و تاری دید .

تداخل‌های دارویی : سیگار اثر دارو را کم می‌کند - این دارو باعث کاهش اثر داروهای ضد فشارخون شده و مصرف همزمان آن با داروهای گروه MAOIs باعث واکنش‌های شدید می‌شود - در صورت مصرف همزمان با داروهای ضدآریتمی و سوتالول باعث افزایش خطر ریتم غیرطبیعی قلب می‌شود - همه داروهای دارنده اثر آرام‌بخش می‌توانند اثر آرام‌بخشی این دارو را تشدید کنند .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی‌ضرر بودن دارو در بارداری ثابت نشده و در شیردهی نیز می‌تواند به داخل شیر ترشح شود . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Lopramide

لوپرامید

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : ضداسهال

اشکال دارویی موجود : مایع و کپسول

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

زمان و دفعات مصرف: برای اسهال مزمن ۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱-۲ ساعت اثر دارو ظاهر می‌شود و ۱۸-۶ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: در طی بیماری اسهال سعی شود از قند و نمک به حد کافی استفاده گردد و مایعات به مقدار زیادی مصرف شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث استفراغ، یبوست و خواب‌آلودگی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، عفونت روده، کولیت اولسراتیو، کولیت با غشای کاذب و نیز در صورت داشتن سابقه جراحی اخیر روی شکم یا استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - گرچه به صورت بلندمدت تجویز نمی‌شود اما استفاده طولانی از آن مشکلی ایجاد نمی‌کند.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، سرگیجه، خشکی دهان و یبوست.

تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری ثابت نشده اما در شیردهی می‌تواند وارد شیر شود اما در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

لوراتادین Loratadine

گروه دارویی: آنتی هیستامین

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص و مایع

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می‌کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - در صورت بروز علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در بارداری و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورتی که از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: عوارض دارو که چندان هم شایع نیستند عبارتند از خستگی، تهوع و سردرد.

تداخل های دارویی : سایمتیدین اثر این دارو را افزایش می دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

لورازپام Lorazepam

گروه دارویی : ضد اضطراب ، آرام بخش ، خواب آور

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص دارای شیار

مقدار و روش مصرف : جهت درمان اضطراب : روزانه ۶ - ۲ میلی گرم از راه خوراکی ، در چند نوبت تجویز می شود . جهت درمان بی خوابی : ۴ - ۲ میلی گرم از راه خوراکی قبل از خواب مصرف می شود .
موارد عمده استعمال دارو : درمان اضطراب ، درمان صرع امادگی پیش از بی هوشی .
عوارض جانبی مهم : فراموشی ، خواب آلودگی ، سرگیجه ، اختلال خواب ، اغتشاش ذهنی ، تهوع ، بی اشتها ، تاری دید و تضعیف شنوایی .

لوواستاتین Lovastatine

گروه دارویی : پایین آورنده چربی خون

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص

مقدار و روش مصرف : ۴۰ - ۲۰ میلی گرم از راه خوراکی ، ۲ - ۱ بار در روز
موارد عمده استعمال دارو : پایین آوردن کلسترول خون هنگامی که رژیم غذایی و سایر تدابیر درمانی موثر واقع نشوند .
عوارض جانبی مهم : سرگیجه ، خستگی ، تاری دید ، سوء هاضمه ، اختلال در حس چشایی ، نفخ ، دانه های پوستی و خارش .

مافنید استات Mafenide Acetate

گروه دارویی : ضد عفونت ، ضد سوختگی

اشکال دارویی موجود در ایران : کرم موضعی

مقدار و روش مصرف : هر روز ۲ - ۱ بار لایه ای به ضخامت ۱/۵ میلی متر از این پماد ، روی سطح سوخته مالیده شود .
موارد عمده استعمال دارو : پیشگیری از سپسیس - درمان کمکی در سوختگی های درجه ۲ و ۳ .

عوارض جانبی مهم: خارش، کهیر، تاول، درد شدید، احساس سوزن سوزن شدن در محل استعمال دارو و افزایش از دست رفتن آب از بدن.

Magnesium Hydroxide

هیدروکسید منیزیم

گروه دارویی: ضداسید، مسهل

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع و پودر

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۴ بار در روز همراه با آب و ترجیحاً یک ساعت بعد از غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضداسیدی دارو ظرف ۱۵ دقیقه و اثر مسهل آن ظرف ۸-۲ ساعت ظاهر می شود و دارو ۴-۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورتی که به عنوان ضداسید استفاده می شود، هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید اما اگر برای درمان زخم معده از آن استفاده می کنید، در خصوص توقف مصرف آن با پزشک مشورت کنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کلیوی و بیماری روده و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - نباید بدون اجازه پزشک به صورت بلندمدت از آن استفاده کنید - افراد مبتلا به آسیب های کلیوی، به علت تجمع زیاد منیزیم در بدن ممکن است دچار خواب آلودگی، سرگیجه و ضعف شوند.

عوارض ناخواسته: شایع ترین عارضه اسهال است - در افراد دارای اختلال کلیوی، مصرف دوز بالای آن به صورت بلندمدت، باعث سرگیجه و ضعف عضلانی می شود.

تداخل های دارویی: منیزیم می تواند جذب گوارشی طیف وسیعی از داروها مانند آنتی بیوتیک ها، آهن، فنی توئین و پنی سیل آمین را تحت تأثیر قرار دهد - این دارو می تواند باعث از بین رفتن پوشش قرص های پوشش دار روده ای در معده شده و منجر به تحریک آن شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی مشکلی ایجاد نمی کند.

Magnesium Sulfate

سولفات منیزیم

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی

گروه دارویی: ضد تشنج، الکترولیت تزریقی

مقدار و روش مصرف: در درمان مسمومیت بارداری: ابتدا ۴ گرم از راه عضلانی یا به صورت رقیق شده در محلول دکستروز ۵ درصد تزریق می‌شود، سپس ۵ - ۴ گرم از راه عضلانی هر ۴ ساعت تزریق می‌شود.

موارد عمده استعمال دارو: کنترل فوری تشنجات خطرناک ناشی از مسمومیت بارداری، مهار زایمان زودرس، پیشگیری و درمان هیپومنیزیمی (کاهش منیزیم خون).

عوارض جانبی مهم: گرگرفتگی، تشنگی شدید، افت فشار، آرامش، اغتشاش ذهنی، کاهش کلسیم خون و ضعف عضلانی.

Malathion

مالاتیون

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

گروه دارویی: ضدانگل پوستی

میزان خطر در مصرف اضافی: کم (در صورت بلعیده شدن خطر آن متوسط است).

اشکال دارویی موجود: لوسیون و شامپو

زمان و دفعات مصرف: در بیماری جرب یک بار از لوسیون مالاتیون استفاده می‌شود. در آلودگی به شپش شامپو ۳ بار، هر سه روز یک بار و لوسیون دو بار، هر هفت روز یک بار استفاده شود.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: تا زمانی که شسته شود در بدن فعال است - لوسیون برای درمان شپش بعد از ۱۲ ساعت و برای درمان جرب، بعد از ۲۴ ساعت از روی بدن شسته شود و شامپو ۵ دقیقه بعد شسته شود و مجدداً تکرار شود و سپس شانه دانه‌ریز برای شانه کردن موی سر استفاده شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: این دارو به صورت تک دوز یا کوتاه مدت تجویز می‌شود - کاربرد مقدار زیاد آن مشکلی ایجاد نمی‌کند ولی در صورتی که خورده شود، اقدامات اورژانس لازم است - استفاده از آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به آسم پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو صرفاً برای مصارف محدود تجویز می‌شود و لوسیون آن نباید بیش از یک بار در هفته و سه هفته متوالی مورد استفاده قرار گیرد.

عوارض ناخواسته: در صورت مصرف صحیح جز اندکی تحریکات پوستی مشکلی ایجاد نمی‌کند اما الکل به کار رفته در برخی لوسیون‌های مالاتیون در بیماران مبتلا به آسم می‌تواند باعث خس خس سینه شود.

تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی مشکلی ایجاد نمی‌کند.

Mebendazole

مبندازول

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص جویدنی

گروه دارویی: ضد کرم

مقدار و روش مصرف: هر روز ۲ - ۱ قرص به مدت ۳ - ۱ روز - می‌توان بعد از سه هفته درمان را تکرار کرد.

موارد عمده استعمال دارو: درمان کرم شلاقی (تریکوريس تريکيورا)، درمان کرم سنجاقی (اکسیور یا کرمک)، درمان آسکاریس، درمان کرم قلاب‌دار، درمان کرم قلاب‌دار آمریکایی عوارض جانبی مهم: اسهال، دل‌درد گذرا، سرگیجه.

Medroxy progesterone

مدروکسی پروژسترون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: هورمون جنسی زنانه

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص و دیپوت اینجکشن (depot injection)

زمان و دفعات مصرف: دیپو هر ۳ ماه یک بار و قرص‌های خوراکی ۳-۱ بار در روز (همراه با غذا یا آب فراوان)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱-۲ ماه در درمان سرطان و ظرف ۱-۲ هفته برای درمان موارد دیگر اثر می‌کند. شکل خوراکی ۱-۲ روز و شکل تزریقی تا ۲ ماه در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز خارش، آکنه و دانه‌های پوستی، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس مشکلی ایجاد نمی‌کند - در صورت ابتلا به دیابت، فشارخون بالا، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و نیز داشتن سابقه لخته شدن خون در رگ‌ها، حمله مغزی و همچنین استفاده از داروهای دیگر پزشک را مطلع سازید - در صورت استفاده بلندمدت از این دارو، احتمال ایجاد لخته خون در سیاهرگ‌ها افزایش می‌یابد و ممکن است در ایام بین دو دوره قاعدگی لکه‌های خون دیده شود.

عوارض ناخواسته: احتباس مایعات در بدن، افزایش وزن، ورم پاها و مچ پاها، تورم و حساسیت پستان‌ها، تهوع، خستگی، افسردگی و قاعدگی نامنظم.

تداخل‌های دارویی: ضدباکتری‌ها و ضدویروس‌ها مثل نویراپین اثر این دارو را کاهش می‌دهند. این دارو سطح خونی سیکلوسپورین را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود. در شیردهی با مصرف مقادیر معمولی اشکالی ایجاد نمی‌کند.

مدروکسی پروژسترون استات Medroxyprogesterone Acetate

گروه دارویی: ضدبارداری، تنظیم قاعدگی

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص، قرص دارای شیار و تزریقی

مقدار و روش مصرف: از راه فوراکی: ۱۰-۵ میلی گرم در روز به مدت ۱۰-۵ روز

موارد عمده استعمال دارو: جلوگیری از بارداری، خونریزی غیرطبیعی از رحم، توقف ثانویه عادت

ماهیهانه، شکل تزریقی در درمان کمکی سرطان اندومتر یا کلیه

عوارض جانبی مهم: سردرد، افزایش فشارخون، آمبولی ریه، یرقان، تهوع، استفراغ، خونریزی بین قاعدگی، کاندیدیاز واژن، قطع قاعدگی، تغییر در جریان خون قاعدگی، حساسیت پستان و تغییرات وزن.

Mefenamic Acid مفنامیک اسید

گروه دارویی: ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی (NSAIDs)

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول و مایع

زمان و دفعات مصرف: ۳ بار در روز همراه غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱-۲ ساعت اثر دارو شروع می‌شود و تا ۶

ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقدار زیاد این دارو

می‌تواند منجر به تضعیف هماهنگی بدن یا تشنج یا حرکت ماهیچه‌ها شود که باید به پزشک اطلاع دهید -

تا از اثرات این دارو بر روی خودتان مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند

باعث خواب‌آلودگی و سرگیجه شود - در صورت ابتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، زخم معده یا ازوفازیت،

آسم، فشارخون بالا، پورفیری و نیز استفاده از داروهای دیگر یا داشتن سابقه بیماری‌های التهابی روده یا

آلرژی نسبت به آسپیرین، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت این دارو می‌تواند احتمال

خونریزی از زخم معده و روده را افزایش دهد و به ندرت ممکن است روی خون و کبد نیز اثر بگذارد.

عوارض ناخواسته: اختلالات گوارشی مثل تهوع و سوءهاضمه شایع هستند. خواب‌آلودگی و

سرگیجه نیز ممکن است اتفاق بیفتد.

تداخل‌های دارویی: استفاده از داروهای ضدانعقادی خوراکی، کورتون‌ها و داروهای ضدالتهابی

غیراستروئیدی هم‌زمان با این دارو احتمال زخم معده و خونریزی از معده را افزایش می‌دهد - این دارو آثار

مفید دیورتیک‌ها و داروهای ضد فشارخون را کاهش می‌دهد - این دارو می‌تواند اثر ضددیابت‌های خوراکی و نیز سطح خونی لیتیم را افزایش دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود . در شیردهی می‌تواند به داخل شیر ترشح شود اما مصرف مقادیر معمولی دارو اشکالی ایجاد نمی‌کند . در این خصوص با پزشک مشورت کنید .

مفلوکین Mefloquin

گروه دارویی: ضد مالاریا

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: جهت پیشگیری از بیماری: یک بار در هفته - جهت درمان ۳ بار در روز و هر ۸ ساعت یک بار

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲-۳ روز اثر دارو شروع می‌شود و بیش از یک هفته در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب: جز در صورت بروز عوارض شدید ، مصرف این دارو را بدون مشورت با پزشک متوقف نکنید .

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت بروز سرگیجه ، کلاپس و کاهش هوشیاری ناشی از مصرف مقدار زیاد این دارو اقدامات فوری لازم است - طی مدتی که از مفلوکین برای پیشگیری از مالاریا استفاده می‌کنید ، تا از اثرات آن بر روی خود آگاه نشده‌اید ، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه و اختلال در حفظ تعادل شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی ، تشنج ناشی از صرع ، افسردگی یا سایر اختلالات روانی و مشکلات قلبی و نیز در صورت داشتن سابقه حساسیت به این دارو و استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو ممکن است تا یک سال برای پیشگیری از مالاریا مصرف شود .

عوارض ناخواسته: سرگیجه و اختلال در تعادل ، تهوع ، دل درد و سردرد . همچنین عوارضی مانند اضطراب ، حمله پانیک ، افسردگی ، توهم و اختلال پارانوئید نیز به ندرت ممکن است روی دهند .

تداخل‌های دارویی: مفلوکین ، اثر ضد تشنج‌ها ، عوارض جانبی مالاریا اثر داروهای دیجیتال ، بتابلوکرها و مسدودکننده‌های کانال کلسیم روی قلب را افزایش می‌دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود و تا سه ماه بعد از مصرف مفلوکین باید از بارداری جلوگیری شود .

Meloxicam

ملوکسی کام

گروه دارویی: ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAIDs)

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

شکال دارویی موجود: قرص و شیاف

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر آن شروع می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: اگر به صورت کوتاه مدت از آن استفاده می‌کنید هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید اما در صورت مصرف بلندمدت آن، جز در صورت بروز عوارض شدید، بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف زیاد آن می‌تواند باعث آسیب‌دیدگی و درد معده و روده شود که باید در این مورد با پزشک مشورت کنید - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث اختلال در تعادل و خواب‌آلودگی شود - در صورت ابتلا به آسم، آلرژی نسبت به آسپیرین یا دیگر ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی NSAIDs، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های خونریزی دهنده یا واسیر و نیز داشتن سابقه زخم معده یا ازوفازیت یا استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: دل درد، اختلال در هضم غذا، اسهال، یبوست، سردرد، احساس سبکی سر، خواب‌آلودگی، راش پوستی و خارش.

تداخل‌های دارویی: مصرف این دارو با اوکسپنتی‌فیلین، داروهای ضدانعقادی و سایر ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی باعث افزایش احتمال خونریزی از دستگاه گوارش می‌شود - مصرف هم‌زمان این دارو با سیکلوسپورین احتمال آسیب‌های کلیوی را افزایش می‌دهد خطر تشنج در اثر مصرف کینولون افزایش می‌یابد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Menotropins (HMG)

منوتروپین

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی

گروه دارویی: گنادوتروپین انسانی

مقدار و روش مصرف: جهت **تمرینک تفریح‌گذاری**: در هر روز یک آمپول به مدت ۱۲-۹ روز از راه تزریق عضلانی سپس ۱۰/۰۰۰ واحد HCG یک روز بعد از آخرین تزریق HMG

موارد عمده استعمال دارو: به منظور القاء تخمک‌گذاری در زنان نازا، همراه با HCG برای درمان ناباروری در مردان.

عوارض جانبی مهم: بزرگ شدن تخمدان، درد و اتساع شکم، اسهال، تهوع، استفراغ، بزرگ شدن پستان در مردان، تخمک‌گذاری متعدد.

Menthol Salicylate

منتول سالیسیلات

گروه دارویی: ضد درد موضعی

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد موضعی

مقدار و روش مصرف: هر ۶ ساعت یک بار روی موضع دردناک مالیده می‌شود.

موارد عمده استعمال دارو: تسکین علامتی دردهای عضلانی، دردهای روماتیسمی، کمردرد، رگ به رگ شدن، کشیدگی و کوفتگی دردناک عضلات.

Mesalazin

مسالازین

گروه دارویی: ضد التهاب روده

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، شیاف و شکلی از دارو که از راه تنقیه تجویز می‌شود (انما).

زمان و دفعات مصرف: قرص‌ها ۳ بار در روز - شیاف ۳ بار در روز - شکل تنقیه‌ی یک بار در شبانه‌رو هنگام خواب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف چند روز عوارض دارو ظاهر می‌شود و تا ۲ ساعت در بدن فعال است اما آثار کامل آن به چند هفته وقت نیاز دارد.

رژیم غذایی مناسب: پزشک معالج ممکن است توصیه‌هایی در خصوص غذاهای مؤثر روی بیماری شما داشته باشد.

نحوه نگهداری از دارو: در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک، دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود. شکل آئروسول آن نباید در معرض نور مستقیم آفتاب قرار گیرد.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای

ساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و نیز داشتن آلرژی نسبت به سپیرین یا استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : عوارض شایع این دارو عبارتند از تهوع ، دل درد ، اسهال ، خونریزی امشخص ، خس خس ریه ، تب ، گلودرد ، کبودی بدن و بی حالی که در صورت وقوع باید به پزشک گزارش داده شود .

داخل های دارویی : اثر این دارو به وسیله لاکتولوز کاهش می یابد .

صرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Metformin

متفورمین

نیاز به تجویز پزشک : دارد

رویه دارویی : ضد دیابت خوراکی

اشکال دارویی موجود : قرص

یزان خطر در مصرف اضافی : بالا

مان و دفعات مصرف : ۲-۳ بار در روز همراه غذا

مان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۲ ساعت اثر می کند و ۱۲-۸ ساعت در بدن فعال است .

ژیم غذایی مناسب : رژیم کم چربی و کم قند مورد نیاز است ، با پزشک مشورت کنید .

وارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف اضافی آن در شرایطی نیازمند اقدامات جدی است اما در صورت وقوع تشنج یا کاهش هوشیاری ، اقدامات اورژانس زرم است - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد اما در صورت بروز علائم کاهش قندخون ، از چنین فعالیت هایی دوری کنید - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا لیوی ، نارسایی قلبی ، پرنوشی یا استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - صرف بلندمدت این دارو می تواند باعث کاهش ذخایر ویتامین B12 در بدن و در نتیجه کم خونی شود .

عوارض ناخواسته : عوارض جزئی مثل : تهوع ، استفراغ و کاهش اشتها در صورت مصرف دارو همراه غذا بهبود می یابند . اغتشاش ذهنی ، سرگیجه ، ضعف ، تعریق و راش پوستی ، از عوارض دیگر این دارو هستند .

داخل های دارویی : این دارو اثر وارفارین را افزایش می دهد - کورتون ها ، استروژن ها و دیورتیک ها ر این دارو را کاهش می دهند - برخی داروها مانند ضدالتهاب های غیراستروئیدی (NSAIDs) و ابلوکرها اثر این دارو را افزایش می دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری مصرف نمی‌شود و به جای آن انسولین مصرف می‌شود. بی‌ضرر بودن آن در شیردهی ثابت نشده و باید با پزشک مشورت کنید.

متادون Methadone

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد درد اپیوئیدی

اشکال دارویی موجود: تزریقی، مایع و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

زمان و دفعات مصرف: جهت تسکین درد ۳-۴ بار در روز و برای تسکین بلندمدت درد ۲ بار در روز برای تسکین سرفه ۴-۶ بار در روز در ابتدای درمان و دو بار در روز در صورت مصرف بلندمدت - در افرات معتاد به عنوان ترکیب جایگزین یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار دارو ظرف ۶۰ - ۱۵ دقیقه بروز می‌کند ۳۶-۴۸ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود. شکل تزریقی و مایع آن باید در مقابل نور محافظت شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت نیازی به مصرف آن ندارید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید. گرچه بهتر است با پزشک نیز مشورت کنید - همه موارد مصرف اضافی متادون نیازمند توجه جدی است اما در صورت آهسته شدن سرعت تنفس یا بی‌نظمی در آن، خواب‌آلودگی شدید و کاهش هوشیاری اقدامات اورژانس لازم است - در خصوص مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس با پزشک مشورت کنید - در صورت ابتلا به مشکلات قلبی یا عروقی، مشکلات کبدی یا کلیوی، آسم یا برونشیت بیماری‌های غده تیروئید و نیز در صورت اعتیاد به الکل، داشتن سابقه تشنج صرعی و استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن باید تحت نظارت پزشک صورت گیرد.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، تهوع، یبوست، سرگیجه و اغتشاش ذهنی.

تداخل‌های دارویی: در اثر مصرف هم‌زمان دارو با ضدافسردگی‌های گروه MAOIs ممکن است فشارخون بالا یا پایین برود - اثر آرام‌بخشی تمام داروهای آرام‌بخش به وسیله این دارو افزایش می‌یابد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در اواخر بارداری بهتر است تجویز نشود زیرا باعث اختلال تنفس طی نوزادی می‌شود و در شیرخوار نیز می‌تواند وارد شیر شده اثر نامطلوبی روی شیرخوار بگذارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

متیمازول Methimazole

روه دارویی: ضد تیروئید

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

قدار و روش مصرف: در ابتدا: ۲۰ - ۵ میلی گرم هر ۸ ساعت. سپس جهت درمان نگهدارنده: ۱۵ - میلی گرم در روز

وارد عمده استعمال دارو: درمان پرکاری تیروئید

وارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، بثورات جلدی، درد مفاصل، از دست دادن حس چشایی، درد عضلات، سردرد و اختلالات دید.

متوکاربامول Methocarbamol

روه دارویی: شل کننده عضلانی

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و محلول تزریقی

قدار و روش مصرف: فوراکی: ۱/۵ گرم هر ۶ ساعت یک بار به مدت ۳ - ۲ روز. دوز نگهدارنده: ۴/۱ - ۴ گرم در روز. تزاریق عضلانی: ۱ گرم هر ۱۲ - ۸ ساعت یک بار، به مدت سه روز. تزاریق ریدی: ۱ گرم هر ۱۲ - ۸ ساعت به مدت سه روز

وارد عمده استعمال دارو: برای رفع ناراحتی حاصل از حالات دردناک عضلانی، همراه سایر اقدامات در درمان کزاز.

وارض جانبی مهم: کبیر، خارش، احتقان بینی، تاری دید، احساس طعم فلزی، گرگرفتگی، کاهش فشارخون، کاهش ضربان قلب و سنکوپ.

متوترکسات Methotrexate

روه دارویی: داروی ضد سرطان، ضد روماتیسم، ضد پسیوریازیس

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

یاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: تزریقی و قرص

مان و دفعات مصرف: هر روز یا هر دو روز یک بار به اندازه ۴-۵ دوز و تکرار آن بعد از یک هفته (جهت پیمی درمانی و به صورت کوتاه مدت) - برای موارد دیگر مثل روماتیسم مفصلی یک بار در هفته

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ظرف ۶۰-۳۰ دقیقه شروع می‌شود و ۱۵-۱۰ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد گلودرد، تب و دانه‌های پوستی، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مقدار زیاد این دارو می‌تواند باعث آسیب‌دیدگی مغز استخوان، تهوع و دل‌درد شود که باید به اطلاع پزشک رسانده شود - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، پورفیری، زخم معده یا قسمت‌های دیگر لولاً گوارش، اعتیاد به الکل یا استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - گرچه در بیماری آرتریت ممکن است مصرف طولانی این دارو مورد نیاز باشد اما بعد از تحت کنترل قرار گرفتن این بیماری، دوز آن باید به کمترین میزان مؤثر کاهش یابد.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، اغتشاش ذهنی، اسهال، زخم دهان، زردی، تغییرات خلقی درد قفسه سینه و سرفه خشک.

تداخل‌های دارویی: داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAIDs)، دیورتیک‌ها، سیکلوسپورین فنی‌توئین و پروبنساید، سطح خونی و سمی بودن متوترکسات را افزایش می‌دهند - داروهایی مانند تریمتوپریم، نیتروس اکساید و کوتیوموکسازول آثار جانبی دارو را تشدید می‌کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی تجویز نمی‌شود زیرا می‌تواند باعث نقایصی در جنین شود در شیردهی ممکن است آثار نامطلوبی روی شیرخوار داشته باشد.

Methoxsalen

متوکسسالن (سیستمیک)

گروه دارویی: ضدپسوریازیس، محرک رنگدانه‌سازی، پسورالن

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: **تمریک (رنگدانه‌سازی):** ۳۰-۲۰ میلی گرم از راه خوراکی ۴-۲ ساعت قبل از قرار گرفتن در معرض اشعه ماوراء بنفش ۳-۲ بار در هفته. **درمان پسوریازیس:** ۲-۱/۵ ساعت قبل از قرار گرفتن در معرض اشعه ماوراء بنفش ۳-۲ بار در هفته

موارد عمده استعمال دارو: به همراه قرار گرفتن در معرض اشعه ماوراء بنفش (UVA) به صورت کنترل شده برای تولید رنگدانه مصرف می‌شود، برای درمان علامتی پسوریازیس شدید و مقاوم ب سایر اشکال درمان تجویز می‌شود.

بوارض جانبی مهم : سرگیجه ، سردرد ، آسیب چشمی ، آب مروارید ، تهوع ، ورم و قرمزی شدید ، التهاب پوست و تب دارویی .

متوکسالن (موضعی) Methoxsalen

نروه دارویی : محرک رنگدانه سازی ، ضدپسوریازیس

شکل دارویی موجود در ایران : محلول برای استعمال موضعی

قدار و روش مصرف : لوسیون را ۲ - ۱ ساعت قبل از قرار گرفتن در مقابل اشعه ماوراء بنفش (UVA) یک بار در هفته روی ضایعات بمالید .

بوارد عمده استعمال دارو : درمان پسوریازیس شدید ، درمان طاسی ناحیه ای ، اگزما ، تحریک نگدانه سازی در ویتیلیگو (لک و پیس) .

بوارض جانبی مهم : التهاب پوست ، ورم و قرمزی شدید .

متیل سلولز Methylcellulose

متیل سلولز

نروه دارویی : ملین حجیم کننده مدفوع

قدار و روش مصرف : یک قاشق سوپ خوری در ۲۴۰ میلی لیتر آب ۳-۱ بار در روز

بوارد عمده استعمال دارو : از راه خوراکی به عنوان داروی کمکی در درمان یبوست مزمن ، به صورت فرآورده های چشمی برای تسکین خشکی چشم و نیز به صورت لوبریکانت چشمی برای چشم های مصنوعی و لنزهای تماسی .

بوارض جانبی مهم : در شکل فوراکی : اسهال ، تهوع ، استفراغ و انسداد مری .

متیل دوپا Methyldopa

متیل دوپا

نروه دارویی : ضد فشارخون

نیاز به تجویز پزشک : دارد

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

شکل دارویی موجود : تزریقی و قرص

مان و دفعات مصرف : ۴-۲ بار در روز

مان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : اثر دارو ظرف ۶-۳ ساعت شروع می شود ولی اثر کامل آن ۳-۲ روز طول می کشد . این دارو ۱۲-۶ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز زردی یا راش پوستی بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید. مقادیر زیاد آن می تواند باعث خواب آلودگی یا تپش قلب شود که باید با پزشک مشورت کنید. تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند ایجاد خواب آلودگی کند. در صورت ابتلا به کم خونی، آنزین و افسردگی و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن به ندرت ممکن است باعث مشکلات خونی یا کبدی شود. **عوارض ناخواسته:** خواب آلودگی، سرگیجه، تب، افسردگی و احتباس آب در بدن.

تداخل های دارویی: این دارو باعث افزایش سطح لیتیم و افزایش سمیت دارو می شود. ضدافسردگی های سه حلقه ای اثر این دارو را کاهش می دهند. لودوپا اثر متیل دوپا را افزایش می دهد. **مصرف در شیردهی و بارداری:** در بارداری اشکالی ندارد و مقادیر معمولی آن مشکلی برای شیرخوار ایجاد نمی کند اما با پزشک نیز مشورت کنید.

Methylphenidate HCL

متیل فنیدات

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

گروه دارویی: محرک تنفسی و مغزی

مقدار و روش مصرف: در درمان نازکولپسی: ۱۰ میلی گرم از راه خوراکی ۳-۲ بار در روز، ۴۵-۳۰ دقیقه پس از غذا

موارد عمده استعمال دارو: درمان کمکی در سندرم های ازدیاد فعالیت حرکتی که با اختلالات کاهش توجه، نازکولپسی و افسردگی خفیف مشخص می شود. **عوارض جانبی مهم:** عصبی شدن، بی نظمی قلبی، تپش قلب، خواب آلودگی، خشکی گلو، تاری دید، بی اشتها، سمیت کبدی و حساسیت مفرط به دارو.

Methylprednisolone Acetate

متیل پردنیزولون استات

گروه دارویی: ضدالتهاب، گلیکوکورتیکوئید (کورتون)

اشکال دارویی موجود در ایران: سوسپانسیون تزریقی

مقدار و روش مصرف: در درمان آسم و رینیت آلرژیک: ۱۲۰ - ۸۰ میلی گرم هر هفته از راه تزریق عضلانی - در درمان روماتیسم مفصلی: ۱۲۰ - ۴۰ میلی گرم از راه عضلانی یک بار در هفته - درمان ضایعات پوستی: ۱۲۰ - ۴۰ میلی گرم از راه عضلانی یک بار در هفته به مدت ۴ - ۱ هفته

موارد عمده استعمال دارو: درمان روماتیسم مفصلی، درمان ضایعات حساسیتی پوست، درمان آسم (تنگی نفس) .

عوارض جانبی مهم: کاهش شدید پتاسیم خون، نارسایی مزمن قلب، سرخوشتی، تأخیر در التیام زخم، پوکی استخوان .

Methyl Salicylate

متیل سالیسیلات

گروه دارویی: ضد درد موضعی

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد موضعی

مقدار و روش مصرف: چندین بار روی موضع مالیده شود .

موارد عمده استعمال دارو: تسکین درد مفاصل و عضلات، تسکین التهاب موضعی .

عوارض جانبی مهم: احساس سوزش در ناحیه، قرمزی و دانه های پوستی .

Methyltestosterone

متیل تستوسترون

گروه دارویی: آندروژن (هورمون جنسی مردانه)

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص

مقدار و روش مصرف: جهت درمان جایگزینی هورمون جنسی مردانه: روزانه ۱۰ - ۵ میلی گرم از راه خوراکی، در چند دوز منقسم . جهت درمان بیضه نژول نکرده: ۳۰ میلی گرم روزانه از راه خوراکی .

موارد عمده استعمال دارو: درمان بلوغ دیررس در مردان، درمان پایین نیامدن بیضه ها بعد از بلوغ، جایگزینی هورمون جنسی مردانه، تسکین سرطان پستان در زنان .

عوارض جانبی مهم: سنگ کلیه، تحریک مخاط دهان، آکنه، بزرگ شدن پستان در مردان، بی نظمی قاعدگی در زنان، کاهش تعداد اسپرم ها در مردان .

Metoclopramid

متوکلوپرامید

گروه دارویی: ضد استفراغ و تنظیم کننده حرکات دستگاه گوارش

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص ، تزریقی ، مایع ، کپسول و قرص‌های کندآزادشونده
زمان و دفعات مصرف: دارو ۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: فرآورده‌های کندآزادشونده (قرص و کپسول) ۱-۲ بار در روز . آثار دارو ظرف یک ساعت بروز می‌کند و ۸-۶ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث گرفتگی ماهیچه‌ها و خواب‌آلودگی شود که باید به اطلاع پزشک رسانده شود - تا زمانی که از اثرات آن بر روی خودتان مطلع نیستید ، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی یا پورفیری حاد هستید و نیز در صورتی که از داروی دیگری استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو به صورت بلندمدت تجویز نمی‌شود مگر برای درمان بعضی بیماری‌های دستگاه گوارش که آن هم زیر نظر پزشک صورت می‌گیرد .
عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی ، ناآرامی و اسپاسم غیر قابل کنترل عضلات .

تداخل‌های دارویی: تمام داروهای دارای اثر آرام‌بخش ، اثر آرام‌بخشی دارو را افزایش می‌دهند - داروهای گروه فنوتیازین آثار جانبی این دارو را افزایش می‌دهند - این دارو آثار جانبی لیتیم بر دستگاه عصبی مرکزی را نیز افزایش می‌دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده و مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی مشکلی ایجاد نمی‌کند . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Metronidazol

مترونیدازول

گروه دارویی: ضدباکتری و ضدتک‌یاخته
میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص ، مایع ، تزریقی ، شیاف و ژل

زمان و دفعات مصرف: بسته به شرایط درمانی ۳ بار در روز به مدت ۱۰-۵ روز (بعد از غذا و با آب فراوان)
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف یک ساعت اثر می‌کند اما اثر مفید آن ظرف ۱-۲ روز ظاهر می‌شود و ۱۲-۶ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان باید کامل شود - اگر در اثر مصرف مقدار زیاد این دارو دچار علایمی چون بی حسی و احساس گزیدگی شدید، پزشک را در جریان قرار دهید - تا زمانی که از اثرات آن بر روی خود آگاه نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون این دارو می تواند باعث خواب آلودگی و سرگیجه شود - اگر دچار مشکلات بلندمدت کبدی، بیماری های خونی و بیماری های دستگاه عصبی مرکزی مثل صرع هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث از بین رفتن موقت حس دست ها و پاها شود یا سلول های سفید خون را کاهش دهد.

عوارض ناخواسته: خشکی دهان، تهوع، کاهش اشتها، طعم فلز در دهان، تیره شدن رنگ ادرار سرگیجه و سردرد.

تداخل های دارویی: این دارو اثر داروهای ضد انعقادی و فنی توئین را افزایش می دهد و نیز باعث افزایش اثر نامطلوب لیتیم روی کلیه ها می شود - سایمتیدین سطح خونی مترونیدازول را بالا می برد - فنوباریتال آثار این دارو را کاهش می دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است و در شیردهی مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی کند.

Miconazole

میکونازول

گروه دارویی: ضد قارچ

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کرم واژینال، کپسول واژینال، کرم، پماد، ژل و شیاف واژینال
زمان و دفعات مصرف: ژل خوراکی ۴ بار در روز بعد از غذا - فرآورده های واژینال و پوستی ۱-۲ بار در روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۳-۲ روز اثر می کند و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد دانه های پوستی و خس خس سینه، دوره درمان را کامل کنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به پورفیری و نیز استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: در اثر مصرف خوراکی تهوع و استفراغ و در صورت استفاده از شکل موضعی تحریکات پوستی

تداخل‌های دارویی: ژل خوراکی این دارو سمیت سیکلوسپورین، ضد انعقاد های خوراکی، فنی توئین و ضد دیابت‌ها را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی بی‌ضرر بودن آن ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Mineral Oil

مینرال اویل

گروه دارویی: نرم‌کننده مدفوع، ملین

اشکال دارویی موجود در ایران: امولسیون

مقدار و روش مصرف: مقدار مصرف در پیوست و آمادگی برای رادیوگرافی یا عمل جراحی: ۳۰ - ۱۵ میلی‌لیتر از راه خوراکی یا ۱۲۰ - ۹۰ میلی‌لیتر از راه مقعد

موارد عمده استعمال دارو: تسکین موقت یبوست، بهبود تراکم و سختی مدفوع، به عنوان حلال و ناقل دارو.

عوارض جانبی مهم: خارش مقعد، بی‌اشتهایی، تهوع و استفراغ، در صورت آسپیراسیون به داخل ریه: پنومونی چربی. همچنین ممکن است اختلال در جذب ویتامین‌های محلول در چربی در بلندمدت ایجاد شود.

Minocycline

مینو سیکلین

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک گروه تتراسیکلین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول و ژل

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۲-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۲-۴ ساعت اثر می‌کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: فرآورده‌های لبنی ممکن است باعث اختلال در جذب دارو شوند لذا یک ساعت قبل و دو ساعت بعد از مصرف این دارو از مصرف این فرآورده‌ها پرهیز کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان را کامل کنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، به پزشک اطلاع دهید - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی و سرگیجه شود - در صورت ابتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، داشتن سابقه حساسیت به آنتی‌بیوتیک تتراسیکلین و

نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث تیرگی پوست و تغییر رنگ دندان ها شود.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، اسهال، افزایش حساسیت پوست به نور آفتاب و راش پوستی.

تداخل های دارویی: این دارو، اثر ضد انعقاد های خوراکی را افزایش می دهد - در فعالیت ضد باکتری پنی سیلین مداخله می کند - این دارو اثر ضد بارداری های خوراکی را کاهش می دهد - آهن و آنتی اسید در جذب گوارشی این دارو اختلال ایجاد می کنند و اثر آن را کم می کنند لذا بین مصرف این دارو و مصرف شیر یا آنتی اسیدها باید ۱-۲ ساعت فاصله باشد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی شود، زیرا می تواند به استخوان ها و دندان های جنین در حال رشد آسیب برساند. در این خصوص با پزشک مشورت کنید. در شیردهی می تواند وارد شیر شده باعث تغییر رنگ دندان های کودک شیرخوار شود.

Minoxidil

مینوکسیدیل

گروه دارویی: ضد فشارخون، ضد ریزش مو

نیاز به تجویز پزشک: دارد (به جز لوسیون جهت پوست سر که به تجویز پزشک نیاز ندارد)

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص و لوسیون موضعی

زمان و دفعات مصرف: ۱-۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضد فشارخون دارو ظرف یک ساعت ظاهر می شود و اثر آن در تحریک رویش مو ممکن است ظرف یک سال ظاهر شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد تپش قلب، بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می تواند باعث تهوع، استفراغ، تپش قلب و سرگیجه شود که باید به اطلاع پزشک رسانده شود - قبل از آگاهی از اثرات آن بر روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث سرگیجه و احساس سبکی سر شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری قلبی، احتیاس مایعات در بدن و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث ورم ناحیه مج پا و تحریک رشد مو شود.

عوارض ناخواسته: در شکل لوسیون عوارض چندان ندارد اما در شکل خوراکی باعث افزایش وزن،

افزایش رویش مو، تهوع، سرگیجه، حساسیت پستان ها، سبکی سر و دانه های پوستی می شود.

تداخل‌های دارویی: کاهش قدرت جنسی ناشی از مینوکسیدیل به وسیله ضدافسردگی‌ها تشدید می‌شود. استروژن‌ها و پروژسترون‌ها آثار مینوکسیدیل را کاهش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری بی‌ضرر بودن دارو به اثبات نرسیده و در شیردهی مقادیر معمولی آن اشکالی ندارد. در هر دو صورت با پزشک مشورت کنید.

Misoprostol

میزوپروستول

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدزخم معده

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۲-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲۴ ساعت اثر می‌کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه‌های پوستی، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن به پزشک اطلاع دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. در صورت احتمال بارداری، سابقه حمله مغزی، مشکلات قلبی و عروقی، فشارخون بالا، مشکلات روده و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، اسهال، شکم‌درد و خونریزی بین دو سیکل ماهیانه.

تداخل‌های دارویی: ضداسید محتوی منیزیم، اسهال ایجاد شده در اثر مصرف میزوپروستول را تشدید می‌کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری مصرف نشود زیرا می‌تواند باعث انقباض رحم شود. در شیردهی بی‌ضرر بودن آن به اثبات نرسیده و باید با پزشک مشورت کنید.

Mometasone

مومتازون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: کورتون

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کرم، پماد، لوسیون سر و اسپری بینی

زمان و دفعات مصرف: اسپری بینی، دوپاف در هر بار استفاده از این دارو و فرآورده‌های موضعی طبق دستور مصرف شود.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۲ ساعت اثر درمانی آن شروع می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به تبخال، سرخک، آبله مرغان، عفونت بینی یا پوست و آکنه، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت فرآورده‌های موضعی این دارو می‌تواند باعث تغییرات ماندگار در پوست شود.

عوارض ناخواسته: تحریک بینی، خونریزی از بینی، درماتیت و آکنه در اطراف دهان، افزایش وزن، زخم گلو، تغییرات خلقی و درماتیت، افزایش اندازه مویرگ‌ها و نازک شدن و تغییر رنگ پوست **تداخل‌های دارویی:** ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده است اما مصرف آن در شیردهی اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Montelukast

مونتلوکاست

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدآلرژی

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص و قرص‌های جویدنی

زمان و دفعات مصرف: یک بار در شبانه‌روز هنگام خواب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار دارو ظرف دو ساعت شروع می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف این دارو را متوقف نکنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - قبل از آگاهی از اثر این دارو بر روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود - در صورت ابتلا به « فنیل کتونوری » یا استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: در صورت مصرف این دارو احتمال شیوع عفونت‌های قفسه سینه بیشتر می‌شود.
تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Morphine/Diamorphine

مورفین - دیامورفین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد درد اپیئوئیدی

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول، مایع، تزریقی، شیاف، قرص کندآزادشونده، کپسول کندآزادشونده و گرانول‌های کندآزادشونده

زمان و دفعات مصرف: هر ۴ ساعت یک بار ولی فرآورده‌های کندآزادشونده هر ۱۲-۲۴ ساعت یک بار
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: مدت اثر دارو یک ساعت می‌باشد و تا ۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: اگر نیازی به مصرف این دارو ندارید می‌توانید با اطلاع پزشک مصرف آن را متوقف کنید - در همه موارد مصرف اضافی این دارو باید به اقدامات فوری پزشکی توجه داشت اما اگر در اثر مصرف اضافی این دارو دچار خواب‌آلودگی، کاهش هوشیاری یا کندی و بی‌نظمی تنفس شدید حتماً اقدامات اورژانس انجام دهید - صلاح نیست کسی که مورفین مصرف می‌کند اقدام به انجام کارهای حساس یا رانندگی نماید - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های قلب و دستگاه گردش خون، بیماری‌های ریه مثل آسم و برونشیت، بیماری‌های تیروئید هستیید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر یا داشتن سابقه صرع، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت باعث اعتیاد و کاهش اثرات آن می‌شود.

عوارض ناخواسته: تهوع، استفراغ، یبوست، خواب‌آلودگی، سرگیجه و اغتشاش ذهنی.

تداخل‌های دارویی: این دارو اگر با داروهای ضدافسردگی گروه MAOIs مصرف شود باعث افزایش شدید فشارخون می‌شود. همچنین این دارو اثر آرام‌بخشی داروهای ضدسایکوز، ضدافسردگی و خواب‌آورها را تشدید می‌کند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری به علت احتمال ایجاد مشکلات تنفسی در جنین تجویز نمی‌شود. در شیردهی مصرف مقادیر کم آن اشکالی ندارد.

Naphazolin HCL or Nitrate

نفازولین

گروه دارویی: ضداحتقان ، تنگ کننده رگ ها

اشکال دارویی موجود در ایران: محلول داخل بینی و قطره استریل چشمی

مقدار و روش مصرف: دو قطره از محلول ۰/۰۵ درصد در هر یک از سوراخ های بینی هر ۶ - ۳ ساعت به مدت ۵ - ۳ روز جهت احتقان بینی و ۳ - ۱ قطره از محلول یک دهم درصد هر ۴ - ۳ ساعت جهت احتقان چشم

موارد عمده استعمال دارو: ضداحتقان بینی و منقبض کننده رگ های چشم .

عوارض جانبی مهم: خشکی مخاط بینی ، حساسیت زیاد به دارو ، گزش یا سوزش گذرا در بینی ، سردرد ، افزایش فشارخون ، ضعف ، تهوع ، خواب آلودگی و کاهش ضربان قلب .

Naphazolin - Antazoline

نفازولین - آنتازولین

گروه دارویی: ضداحتقان و آنتی هیستامین

اشکال دارویی موجود در ایران: قطره چشمی

مقدار و روش مصرف: ۲ - ۱ قطره بر روی ملتحمه چکانده شود و در صورت نیاز هر ۴ - ۳ ساعت یک بار تکرار شود .

موارد عمده استعمال دارو: کاهش تحریک یا احتقان چشم ، آلرژی و التهاب یا عفونت چشمی .

Nalidixic Acid

نالیدیکسیک اسید

گروه دارویی: آنتی بیوتیک ، ضد عفونت های مجاری ادراری

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و سوسپانسیون خوراکی

مقدار و روش مصرف: در ابتدای درمان عفونت های مجاری ادراری یک گرم از راه خوراکی ، هر ۶ ساعت یک بار به مدت ۱۴ - ۷ روز

موارد عمده استعمال دارو: عفونت های مجاری ادراری ناشی از میکروب های گرم منفی .

عوارض جانبی مهم: تهوع ، استفراغ ، اسهال ، سردرد و کسالت ، کهیر ، ضعف عضلانی و اختلال دید .

Naloxone HCL

نالوکسان

گروه دارویی: آنتاگونیست داروهای مخدر

اشکال دارویی موجود در ایران: آمپول

مقدار و روش مصرف: ۲-۰/۴ میلی گرم از راه وریدی و در صورت نیاز می توان هر ۳-۲ دقیقه یک بار آن را تکرار کرد.

موارد عمده استعمال دارو: درمان مصرف بیش از حد نارفونیک ها (ترکیبات تریاک)
عوارض جانبی مهم: افزایش فشارخون ، لرز ، خواب آلودگی ، احساس درد ، تهوع ، افزایش ضربان قلب و استفراغ .

ناندرولون Nandrolone

گروه دارویی: هورمون آنابولیک

اشکال دارویی موجود در ایران: آمپول (این دارو در ایران به صورت دو نوع ترکیب ناندرولون دکانات و ناندرولون فن پروپیونات عرضه می شود)

مقدار و روش مصرف: ناندرولون دکانات : ۲۰۰ - ۱۰۰ میلی گرم از راه عضلانی هر هفته یک بار در مردان و ۱۰۰ - ۵۰ میلی گرم از راه عضلانی هر هفته یک بار در زنان . ناندرولون فن پروپیونات : ۱۰۰ - ۵۰ میلی گرم هر هفته یک بار از راه عضلانی .

موارد عمده استعمال دارو: ناندرولون دکانات : درمان کم خونی ناشی از بی کفایتی کلیه ، درمان پوکی استخوان ، تحلیل بافت ها ، سوختگی و زخم بستر . ناندرولون فن پروپیونات : بعضی کم خونی ها ، قبل و بعد از عمل جراحی ، سوختگی ، پوکی استخوان و سرطان متاستاتیک پستان .
عوارض جانبی مهم: تهوع ، استفراغ ، اسهال ، بی اشتها ، احساس پری شکم ، یرقان ، آکنه ، القاء صفات ثانویه جنسی نر و احتباس نمک و آب و پتاسیم .

ناپروکسن Naproxen

گروه دارویی: ضدنقرس ، ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAIDs)

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص ، مایع ، گرانول و شیاف

زمان و دفعات مصرف: هر ۸ - ۶ ساعت یک بار برای تسکین درد ۱-۲ بار در روز جهت درمان آرتریت و درد عضلانی - هر ۸ ساعت یک بار برای درمان نقرس . این دارو باید همراه غذا مصرف شود .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضد درد آن ظرف یک ساعت و اثر کامل ضدالتهابی آن ظرف دو هفته ظاهر می شود و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت مصرف کوتاه مدت هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را قطع کنید اما در صورت مصرف بلندمدت، جز در صورت بروز عوارض شدید، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. تا زمانی که از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث کاهش تمرکز شود. اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های قلبی، بیماری‌های خونریزی دهنده، فشارخون بالا، آلرژی نسبت به آسپیرین، ازوفازیت، زخم معده، آسم، مشکلات گوارشی مرتبط با ترشح اسید هستید و نیز در صورتی که از داروهای دیگری استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن خطر خونریزی از زخم‌های معده و روده را افزایش می‌دهد.

عوارض ناخواسته: تحریک معده که باعث دل‌درد و سوءهاضمه می‌شود، سردرد، عدم تمرکز، صدای زنگ در گوش و ورم پاها، راش پوستی (دانه‌های پوستی)، خس‌خس سینه یا تنگی نفس و مشاهده مدفوع تیره یا خونی رنگ.

تداخل‌های دارویی: با طیف وسیعی از داروها، این دارو تداخل می‌کند و احتمال زخم معده و نیز خونریزی دستگاه گوارش را بیشتر می‌کند. این دارو سطح خونی عنصر لیتیم را تغییر می‌دهد. آثار مفید ضدفشارخون‌ها و دیورتیک‌ها را کاهش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود. در ۳ ماه پایانی بارداری باعث عوارض نامطلوب روی قلب جنین می‌شود و زایمان را طولانی می‌کند و در شیردهی مصرف کم آن اشکالی ندارد اما در هر دو مورد با پزشک نیز مشورت کنید.

Niclosamide

نیکلوزامید

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص جویدنی

گروه دارویی: ضد کرم

مقدار و روش مصرف: در بزرگسالان و اطفال بیش از ۸ سال؛ دو گرم در یک یا دو دوز به فاصله یک ساعت

موارد عمده استعمال دارو: عفونت‌های کرم‌های نوار (وده مثل: کرم کدوی گاوی، کرم پهن ماهی و کرم کدوی سگ یا گربه).

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، سرگیجه، تحریک‌پذیری، تهوع، استفراغ، ناراحتی شکم، احساس طعم تلخ، خونریزی از مقعد، تپش قلب و خارش مقعد.

نیکوراندیل Nicorandil

گروه دارویی: ضدآنژین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: دو بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می‌کند و ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت وقوع تپش قلب، مصرف این دارو را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث سرگیجه غیرعادی و کاهش خطرناک فشارخون شود. - قبل از اطلاع از اثرات آن روی خود از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود. - در صورت استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید. - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد. **عوارض ناخواسته:** سرگیجه، تهوع، سردرد و گر گرفتگی.

تداخل‌های دارویی: این دارو، اثر ضدفشارخون‌ها را افزایش می‌دهد. - ضدافسردگی‌های سه‌حلقه‌ای اثر ضدفشارخون این دارو را افزایش داده و منجر به سرگیجه می‌شوند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

نیکوتین Nicotine

گروه دارویی: داروی مورد استفاده در ترک سیگار

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: پچ پوستی (چسب پوستی)، اسپری بینی و آدامس جویدنی

زمان و دفعات مصرف: پچ پوستی هر ۲۴ ساعت یک بار تجویز می‌شود. هرگاه احساس نیاز به سیگار داشتید از آدامس جویدنی استفاده کنید. لازم به ذکر است پچ پوستی ۱۶ ساعت بعد از چسباندن روی پوست باید برداشته شود.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر اسپری و آدامس در چند دقیقه و اثر پچ پوستی در چند ساعت شروع می‌شود.

رژیم غذایی مناسب: پیچ پوستی ۲۴ ساعت و اسپری و آدامس ۳۰ دقیقه در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: قطع مصرف این دارو به صورت تدریجی صورت می گیرد - مصرف مقدار زیاد این دارو که معمولاً در صورت استفاده از چند چسب پوستی به طور همزمان، اتفاق می افتد نیازمند اقدامات پزشکی است اما مصرف تعداد بیشتری آدامس یا استفاده زیاد از اسپری مشکل چندانی ایجاد نمی کند - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، دیابت ملیتوس، بیماری های غده تیروئید، بیماری های قلبی و دستگاه گردش خون، فتوکروموسیتوم، زخم معده، نوعی بیماری پوستی و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - نباید بیش از سه ماه از این دارو استفاده شود.

عوارض ناخواسته: تحریک پوست در مصرف چسب های پوستی، تحریک موضعی گلو یا بینی و افزایش ترشح بزاق در مصرف آدامس و اسپری، سرگیجه، تهوع، علایم شبیه به آنفلوآنزا، سوء هاضمه و بی خوابی.

تداخل های دارویی: این دارو نباید همراه با سیگار مصرف شود. توقف مصرف سیگار باعث افزایش سطح خونی داروهایی مانند: وارفارین و تتوفیلین می شود، لذا با پزشک مشورت کنید.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی مصرف نمی شود.

اسید نیکوتینیک (نیاسین) (Nicotinic Acid (Niacin

گروه دارویی: ویتامین B₃، پایین آورنده چربی خون، گشادکننده رگ های محیطی

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص معمولی و قرص پوشش دار

مقدار و روش مصرف: درمان کمبود نیاسین (ویتامین B₃) : روزانه ۲۰ - ۱۰ میلی گرم از راه خوراکی.

درمان هایپرلیپیدمی (چربی بالای خون) : روزانه ۳ - ۱/۵ گرم از راه خوراکی چند نوبت در روز

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان بیماری پلاگر و درمان کمکی هایپرلیپیدمی (چربی بالای خون).

عوارض جانبی مهم: فعال شدن زخم معده و روده، یرقان، آلرژی، بثورات جلدی، خارش، تهوع، ترش کردن و کاهش تحمل گلوکز.

نیفدیپین Nifedipine

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدآنژین، ضدفشارخون

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص ، کپسول ، کپسول‌های کندآزادشونده و قرص‌های کندآزادشونده

زمان و دفعات مصرف: ۳ بار در روز اما فرآورده‌های کندآزادشونده ۲ - ۱ بار در روز . در حملهٔ آنژین

ممکن است یک کپسول شکسته شده و محتویات آن در دهان نگه داشته یا بلعیده شود .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۶۰ - ۳۰ دقیقه اثر دارو شروع می‌شود و

۲۴ - ۶ ساعت در بدن فعال است . در صورت شکستن کپسول و نگه داشتن مایع موجود در کپسول

در دهان ، اثرات آن ظرف چند ثانیه شروع می‌شود .

رژیم غذایی مناسب: این دارو را همراه با عصارة گریپ‌فروت مصرف نکنید .

نحوهٔ نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان

نگهداری کنید .

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بدتر شدن آنژین ، مصرف آن را بدون مشورت با پزشک

متوقف نکنید - مقدار زیاد این دارو می‌تواند باعث سرگیجه شود که باید به پزشک اطلاع داده شود -

تا زمانی که از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید ، چون

می‌تواند باعث سرگیجه ناشی از افت فشارخون شود - در صورت ابتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی ،

نارسایی قلبی ، دیابت ، تنگی آئورت و در صورتی که اخیراً دچار حملهٔ قلبی شده‌اید و یا از داروی

دیگری استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته: سردرد ، گرگرفتگی ، ورم مچ پا ، تکرر ادرار ، سرگیجه و سبکی سر .

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر داروهای ضدآنژین ، ضدفشارخون ، فنی‌توئین و دیگوکسین را

افزایش می‌دهد - ریفامپیسین اثر این دارو را کاهش می‌دهد - عصارة میوهٔ گریپ‌فروت می‌تواند اثر

این دارو را افزایش دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود ، زیرا می‌تواند باعث اختلالاتی در تکامل

جنین شود یا زایمان را به تأخیر اندازد . در شیردهی وارد شیر شده و باعث تأثیراتی روی شیرخوار

می‌شود . در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

Nitrofurantoin

نیتروفوران‌توئین

گروه دارویی: ضدعفونت مجاری ادراری

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار و سوسپانسیون خوراکی

مقدار و روش مصرف: درمان پیلونفریت (عفونت کلیه و لگنه): ۱۰۰ - ۵۰ میلی گرم از راه خوراکی ، چهار بار در روز . درمان بلندمدت عفونت مجاری ادراری UTI : ۱۰۰ - ۵۰ میلی گرم از راه خوراکی قبل از خواب

موارد عمده استعمال دارو: درمان طولانی مدت عفونت مجاری ادراری ، عفونت مثانه ، عفونت لگنچه ، عفونت بافت کلیه (پیلونفریت) .

عوارض جانبی مهم: آسیب دیدگی اعصاب محیطی ، خواب آلودگی ، بی اشتهایی ، تهوع ، اسهال ، شکم درد ، رنگی شدن دندان ها در اطفال ، زرد تیره یا قهوه ای شدن رنگ ادرار و حساسیت ریوی .

نیترو فورازون Nitrofurazone

گروه دارویی: آنتی بیوتیک موضعی

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم

مقدار و روش مصرف: به طور مستقیم روی ضایعات یا پانسمان ها مالیده می شود .

موارد عمده استعمال دارو: درمان کمکی در سوختگی های درجه ۲ و ۳ در مواردی که نسبت به سایر داروها مقاومت میکروبی وجود دارد .

عوارض جانبی مهم: عفونت های اضافی ، حساس شدن پوست و تحریک پوست .

نیترو گلیسرین Nitroglycerin

گروه دارویی: ضد آنژین صدری ، گشاد کننده رگ ها

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص جویدنی ، قرص زیرزبانی ، کپسول رتارد ، قرص رتارد ،

قرص کندآزادشونده ، پماد ، تزریقی و چسب

مقدار و روش مصرف: جهت درمان آنژین : قرص زیرزبانی هر ۵ - ۳ دقیقه یک بار ، حداکثر تا ۳

قرص در مدت ۱۵ دقیقه - خوراکی ۹ - ۱/۳ میلی گرم هر ۱۲-۸ ساعت - وریدی ۵ میکروگرم در

دقیقه به صورت آنفوزیون داخل وریدی

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری ، کنترل و درمان آنژین صدری - پماد در درمان کمکی رینود -

نیترو گلیسرین وریدی برای کنترل فشارخون حین عمل جراحی .

عوارض جانبی مهم: سردرد ، تاری دید ، سرگیجه ، غش ، کاهش فشارخون وضعیتی ، تهوع ، تپش

قلب و تشدید آنژین .

نانوکسی نول - ۹ Nonoxy nol - 9

نانوکسی نول - ۹

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم واژینال

گروه دارویی: اسپرم کش ، ضد بارداری

مقدار و روش مصرف: به طور موضعی ۶۰ - ۳۰ دقیقه قبل از مقاربت بوسیلهٔ اپلیکاتور استعمال می‌شود و اثر اسپرم‌کش آن حداکثر یک ساعت باقی می‌ماند .

موارد عمدهٔ استعمال دارو: به عنوان ضد بارداری به تنهایی یا همراه دیافراگم یا کاندوم

عوارض جانبی مهم: کاندیدیاز ، تحریک واژن یا آلت تناسلی مرد ، خشکی واژن ، افزایش عفونت‌های واژن .

Norepinephrine Bitartrate

نوراپی نفرین

گروه دارویی: تنگ کنندهٔ عروق ، آگونیست آلفا و بتا - آدرنرژیک

اشکال دارویی موجود در ایران: آمپول (به صورت محلول یک در هزار)

مقدار و روش مصرف: جهت درمان افت ناگهانی فشار در شرایطی مثل شوک : ۱۲-۸ میکروگرم در هر دقیقه از طریق انفوزیون وریدی و سپس دوز نگهدارنده بین ۴-۲ میکروگرم در دقیقه .

موارد عمدهٔ استعمال دارو: برای نگهداری فشارخون در حالات خاص کاهش فشار مثل شوک ، سکت قلبی ، واکنش‌های دارویی و سیتی سمی تجویز می‌شود . به عنوان داروی کمکی در درمان ایست قلبی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد .

عوارض جانبی مهم: افزایش فشارخون ، طپش قلب ، سردرد ، بی‌نظمی‌های کشندهٔ قلب ، بی‌قراری ، اضطراب ، لرز ، بی‌خوابی ، خونریزی مغزی ، تشنج و تاری دید .

Nortriptyline HCL

نورتریپتیلین

گروه دارویی: ضدافسردگی سه حلقه‌ای

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول و قرص شیاردار

مقدار و روش مصرف: جهت درمان افسردگی : ۲۵ میلی گرم از راه خوراکی ۴-۳ بار در روز و تا ۱۵۰-۱۰۰ میلی گرم در روز نیز می‌تواند افزایش یابد .

موارد عمدهٔ استعمال دارو: درمان افسردگی درون‌زا

عوارض جانبی مهم: احتباس ادرار ، افت فشار وضعیتی ، خواب‌آلودگی ، اغتشاش ذهنی ، خشکی دهان ، تاری دید و حساسیت به نور .

Nystatin

نیستاتین

گروه دارویی: ضدقارچ‌ها

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص ، مایع ، کرم ، پماد ، ژل ، شیاف واژینال و پاستیل

زمان و دفعات مصرف: برای عفونت گلو و دهان ۴ بار در روز - شکل مایع دارو قبل از بلعیدن باید چند دقیقه در دهان نگه داشته شود. برای عفونت‌های رودهای ۴ بار در روز - برای عفونت‌های پوستی ۴ - ۲ بار در روز - برای عفونت‌های مجرای تناسلی زنانه یک بار در روز به مدت دو هفته .

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار دارو زودتر از ۱۴ - ۷ روز بعد از شروع مصرف آن ظاهر نمی‌شود . دارو تا ۶ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته ، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: حتی در صورت بهبود علائم بیماری ، دوره درمان را کامل کنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید . پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد اما این دارو در چارچوب دوره زمانی مشخص جهت عفونت‌های قارچی تجویز می‌شود .

عوارض ناخواسته: عوارض دارو مانند تهوع و استفراغ ، ناشایع ، خفیف و گذرا هستند .

تداخل‌های دارویی: ندارد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی و بارداری اشکالی ایجاد نمی‌کند .

Ofloxacin

اُفلوکساسین

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک از دسته کینولون‌ها

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار دارای شیار

مقدار و روش مصرف: جهت درمان عفونت مجاری ادراری : ۲۰۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۱۲ ساعت یک بار . جهت درمان عفونت مجاری تنفسی داخل ریه و پوست : ۴۰۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۱۲ ساعت ، به مدت ۱۰ روز

موارد عمده استعمال دارو: درمان عفونت‌های مجاری ادراری، پوست، بیماری‌های منتقل شونده، از طریق تماس جنسی و مجاری تنفسی داخل ریه.

عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، اسهال، سردرد، بی‌خوابی و ناراحتی شکمی.

تری‌کلیسیرید امکا - ۳ مارین Omega - 3 Marine Triglyceride

گروه دارویی: چربی اشباع نشده

اشکال دارویی موجود در ایران: مایع و کپسول

مقدار و روش مصرف: جهت پیشگیری از فطر بیماری عروق کرونر قلب: ۲-۱ کپسول از راه خوراکی، ۳ بار در روز به همراه غذا

عوارض جانبی مهم: اسهال.

امپرازول Omeprazol

گروه دارویی: ضد زخم معده

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کپسول

زمان و دفعات مصرف: ۲-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲-۵ ساعت آثار دارو شروع می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: رژیم خاصی نیاز ندارد. اگرچه غذاهای پرادویه و الکل دار می‌توانند باعث بدتر شدن بیماری اصلی شوند.

نحوه نگهداری از دارو: این دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود. دارو نسبت به رطوبت حساس است و نباید به ظرف دیگری منتقل شود و بعد از باز شدن در ظرف حاوی کپسول‌ها، بیش از سه ماه نمی‌توان از این کپسول‌ها استفاده کرد.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد دانه‌های پوستی، قطع مصرف این دارو نباید بدون اجازه پزشک صورت گیرد. در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. اگر مشکل کبدی دارید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: سردرد، اسهال خفیف، راش پوستی، تهوع و یبوست.

تداخل‌های دارویی: این دارو، اثر وارفارین را افزایش می‌دهد. سطح خونی سیکلوسپورین را بالا می‌برد. باعث افزایش اثر فنی‌توئین می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی، بی‌ضرر بودن آن ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

اوندانسترون Ondansetron

گروه دارویی: ضد استفراغ **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم **اشکال دارویی موجود:** تزریقی و قرص

زمان و دفعات مصرف: دو بار در روز تجویز می‌شود اما دفعات مصرف دارو متناسب با بیماری می‌تواند تغییر کند.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار دارو ظرف یک ساعت شروع می‌شود و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مشکل کبدی دارید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید پزشک را در جریان قرار دهید - معمولاً این دارو به صورت بلندمدت تجویز نمی‌شود.

عوارض ناخواسته: دارو عوارض خاصی ندارد اما گاه عوارضی مانند: یبوست و احساس گرمی در سر و معده به وجود می‌آید.

تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود و در شیردهی به داخل شیر ترشح شده و روی شیرخوار اثر می‌گذارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

اورلیستات Orlistat

گروه دارویی: درمان چاقی **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم **اشکال دارویی موجود:** کپسول

زمان و دفعات مصرف: روزی ۳ بار (قبل از غذا، در طی غذا خوردن یا یک ساعت بعد از غذا) مصرف می شود. اگر یک وعده غذایی حذف شده باشد و یا حاوی چربی نباشد لازم نیست از دارو استفاده شود. **زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن:** ظرف ۳۰ دقیقه اثر می کند و ۴۸ - ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: رژیم غذایی متعادل حاوی کربوهیدرات، پروتئین و چربی مصرف شود و از سبزی و میوه فراوان استفاده شود. کربوهیدرات، پروتئین و چربی به طور متعادل در سه وعده غذا توزیع شود. **نحوه نگهداری از دارو:** این دارو باید در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از دسترس اطفال نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را متوقف کنید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکال ندارد - در صورت ابتلا به دیابت، سندرم سوء جذب مزمن، مشکلات کبدی و صفراوی، استفاده از داروهای پایین آورنده خون یا داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - در صورتی که بعد از ۱۲ هفته از آغاز درمان با این دارو به اندازه ۵٪ از وزن بدن شما کم نشود مصرف آن را باید متوقف کنید.

عوارض ناخواسته: مدفوع آبکی و چرب، تکرر دفع مدفوع، درد مقعد و شکم، سردرد، تهوع، نفخ، بی نظمی در قاعدگی، اضطراب و خستگی.

تداخل های دارویی: اکاربوس، متفورمین و فیبرات ها اثر این دارو را افزایش می دهند. **مصرف در شیردهی و بارداری:** بی ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی ثابت نشده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

ORS

ا-آر-اس (سرم خوراکی)

گروه دارویی: الکتrolیت خوراکی

اشکال دارویی موجود در ایران: پودر برای تهیه یک لیتر محلول خوراکی **مقدار و روش مصرف:** به مقدار مورد نیاز بیمار، مصرف می شود.

موارد عمده استعمال دارو: جبران آب و الکتrolیت های از دست رفته در اسهال حاد، جانشین کردن الکتrolیت ها و مایعات در افرادی که باید از غذا و مایعات پرهیز کنند.

Oxazepam

اکزازپام

گروه دارویی: ضد اضطراب، خواب آور، آرام بخش **اشکال دارویی موجود در ایران:** قرص

مقدار و روش مصرف: در درمان اضطراب: ۳۰ - ۱۰ میلی گرم از راه خوراکی ۳ - ۴ بار در روز
موارد عمده استعمال دارو: درمان اضطراب و تنش، کنترل نشانه‌های حاد قطع مصرف الکل در الکلیسم مزمن.

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی، سرگیجه، سردرد، لرز، صحبت کردن مبهم، تغییر قدرت جنسی، تهوع، خشکی دهان و کاهش فشارخون.

Oxybutynin

اکسی بوتینین

گروه دارویی: مورد استفاده در بیماری‌های ادراری نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط **اشکال دارویی موجود:** مایع و قرص

زمان و دفعات مصرف: ۲-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می‌کند و تا ۱۰ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در جای خشک و خنک، دور از نور و دسترس کودکان و در ظرف دربسته نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد این دارو می‌تواند باعث نازاری، رفتارهای جنون‌آمیز، افت فشارخون، اختلالات تنفسی، فلج و یا کما شود که باید بی‌درنگ به پزشک اطلاع دهید - قبل از آگاهی از اثر این دارو روی خودتان از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی، اختلال دید، عدم تمرکز و کاهش هوشیاری شود - در صورتی که مبتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، پرکاری تیروئید، بیماری‌های قلبی، بزرگی پروستات، فتق هیاتوس، کولیت اولسراتیو، پورفیری، گلوکوم و میاستنی گراو هستید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: این دارو باعث تسهیل گلوکوم می‌شود. عوارض آن عبارتند از خشکی دهان، یبوست، تهوع، قرمزی پوست و خشکی آن و اختلال در دفع ادرار.

تداخل‌های دارویی: مصرف این دارو همراه با داروهای آنتی کولینرژیک، عوارض جانبی ناشی از آثار آنتی کولینرژیک آن را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Oxybutynin Chloride**اکسی بوتینین کلراید**

گروه دارویی: ضداسپاسم ، آنتی کولینرژیک

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص دارای شیار

مقدار و روش مصرف: ۵ میلی گرم از راه خوراکی ، دو یا سه بار در روز

موارد عمده استعمال دارو: تسکین نشانه‌های همراه با تخلیه ادرار در بیماران مبتلا به مثانه

نوروژنیک ، تسکین درد اسپاسم مثانه به دنبال اقدامات جراحی از طریق میزراه .

عوارض جانبی مهم: خواب‌آلودگی ، سرگیجه ، طپش قلب ، تاری دید ، خشکی دهان ، یبوست ،

احتباس ادراری و ناتوانی جنسی .

Oxytetracycline**اکسی تتراسیکلین**

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک گروه تتراسیکلین

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول و تزریقی

مقدار و روش مصرف: درمان عفونت: ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۱۲ - ۶ ساعت ، ۱۰۰

میلی گرم از راه تزریق عضلانی هر ۱۲ - ۸ ساعت ، ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی گرم از راه وریدی هر ۱۲ ساعت

موارد عمده استعمال دارو: موارد مصرف آن شبیه تتراسیکلین است .

عوارض جانبی مهم: تهوع ، استفراغ ، اسهال ، سمیت کلیه و دانه‌های پوستی .

Oxytocin**اکسی توسین**

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی

گروه دارویی: مورد استفاده در زایمان

مقدار و روش مصرف: جهت القاء و تمریک زایمان: در ابتدا ۲ - ۱ میلی یونیت در دقیقه از راه انفوزیون

وریدی سپس به تدریج به مقدار آن افزوده می‌شود تا نتیجه مطلوب به دست آید .

موارد عمده استعمال دارو: تحریک رفلکس خروج شیر در مادران شیرده ، تسریع سقط

اجتناب‌ناپذیر یا ناقص یا فراموش شده ، تحریک انقباضات رحمی در مرحله سوم زایمان ، کنترل

خونریزی پس از زایمان و تسریع کوچک شدن رحم پس از زایمان .

عوارض جانبی مهم : در **جلین** : برادی کاردی و سایر بی‌نظمی‌های قلبی ، خونریزی داخل مجسمه ، یرقان و ترومای (آسیب) ناشی از خروج سریع از لگن . در **مادر** : پارگی رحم ، بی‌نظمی‌های قلبی ، تهوع ، استفراغ ، افزایش جریان خون ، خونریزی پس از زایمان و حساسیت شدید به دارو .

پانکراتین Pancreatin

گروه دارویی : آنزیم پانکراس ، هضم کننده

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص پوشش دار روده‌ای

مقدار و روش مصرف : در **بی‌کفایتی پانکراس** : ۳-۱ قرص از راه خوراکی قبل از هر وعده غذا یا همراه وعده‌های غذایی و خوراک مختصر

موارد عمده استعمال دارو : کمک به هضم غذا در وضعیت‌های همراه با کمبود آنزیم‌های پانکراس نظیر برداشتن پانکراس یا معده و نیز پانکراتیت مزمن .

عوارض جانبی مهم : بی‌اشتهایی ، تهوع ، استفراغ ، اسهال ، حساسیت شدید به دارو و زخم دهانی و مقعدی .

پاراآمینوبنزوئیک اسید (Para Amino Benzoic Acid) PABA

گروه دارویی : ضد آفتاب

اشکال دارویی موجود در ایران : لوسیون و بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف : هر ۲ ساعت یک بار مقداری از لوسیون روی نواحی پوستی در معرض آفتاب مالیده شود .

موارد عمده استعمال دارو : جلوگیری از آفتاب سوختگی ، کاهش احتمال پیری زودرس و کاهش احتمال سرطان پوست .

عوارض جانبی مهم : درماتیت تماسی (التهاب پوست ناشی از تماس) آلرژیک .

پاراستامول (استامینوفن) Paracetamol

نیاز به تجویز پزشک : ندارد

گروه دارویی : ضد درد غیراوپیوئیدی

میزان خطر در مصرف اضافی : بالا

اشکال دارویی موجود : قرص ، کپسول ، مایع و شیاف

زمان و دفعات مصرف: هر ۶-۴ ساعت یک بار - برای بچه‌ها کمتر از چهار بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو ظرف ۶۰ - ۱۵ دقیقه شروع می‌شود و تا ۶ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - گرچه همه کسانی که مقدار زیادی استامینوفن خورده‌اند نیاز به توجه جدی دارند اما در صورت مشاهده تهوع، استفراغ و درد معده اقدامات اورژانس لازم است - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی دارید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن مشکلی ایجاد نمی‌کند اما بدون اجازه پزشک بیش از ۴۸ ساعت از این دارو استفاده نکنید .

عوارض ناخواسته: اگر طبق دستور پزشک مصرف شود به ندرت ممکن است دچار عوارض شوید، گرچه ممکن است مصرف این دارو باعث تهوع شود .

تداخل‌های دارویی: کلستیرامین می‌تواند باعث کاهش جذب گوارشی و آثار دارویی استامینوفن شود - اگر دارو به طور منظم و با دوز بالا مصرف شود باید دوز وارفارین تصحیح شود .
مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی خطری ندارد .

Paromomycin Sulfate

پارومومایسین

گروه دارویی: ضد آمیب، آنتی بیوتیک آمینوگلیکوزیدی

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول و شربت

مقدار و روش مصرف: در درمان عفونت آمیبی **حاد و مزمن** (روده: روزانه ۳۵ - ۲۵ میلی گرم به ازای هر

کیلوگرم وزن بدن از راه خوراکی بعد از غذا هر ۸ ساعت یک بار و به مدت ۱۰-۵ روز

موارد عمده استعمال دارو: عفونت آمیبی حاد و مزمن روده، آلودگی با کرم‌های پهن (ماهی، گاو، سگ و خوک)، سرکوب میکروب‌های روده و قبل از عمل جراحی .

عوارض جانبی مهم: سردرد، اسهال، درد شکم، تهوع، استفراغ، خارش، سمیت گوش و کلیه و سوزش سردل .

Paroxetine

پاروکستین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدافسردگی

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز (هنگام صبح)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار درمانی آن ظرف ۱۴-۷ روز ظاهر می شود اما آثار کامل ضدافسردگی دارو ۳ تا ۴ هفته طول می کشد. دارو تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه های پوستی یا درد مفاصل، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. - مقادیر زیاد آن می تواند باعث خواب آلودگی شود که باید بی درنگ به پزشک اطلاع دهید. - تا زمانی که از اثرات آن بر روی خودتان مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث خواب آلودگی شود. - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، ناراحتی قلبی و داشتن سابقه خانوادگی یا شخصی تشنج و نیز استفاده از داروهای دیگر پزشک را در جریان قرار دهید.

عوارض ناخواسته: تهوع، خواب آلودگی، تعریق، لرز، ضعف، اختلالات جنسی، اضطراب، آشفته گی، کاهش وزن، اختلال در اشتها و عصبی شدن.

تداخل های دارویی: این دارو باعث افزایش اثر داروهای ضدانعقادی، سمیت ضدافسردگی ها و اثر آرام بخشی آرام بخش ها می شود. - در مصرف همزمان با (MAOIs) احتمال وقوع واکنش های خطرناک وجود دارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است و در شیردهی نیز می تواند وارد شیر شود. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Pediatric Gripe

پدیاتریک گریپ

اشکال دارویی موجود در ایران: شربت

گروه دارویی: ضدسرماخوردگی کودکان

مقدار و روش مصرف: برای کودکان ۱۷-۶ سال: ۸ میلی لیتر ۳-۴ بار در روز. برای کودکان ۶-۱ سال: ۴ میلی لیتر ۳-۴ بار در روز.

۴ میلی لیتر ۳-۴ بار در روز. برای کودکان ۱۷-۶ ماه: ۲ میلی لیتر ۳-۴ بار در روز.

موارد عمده استعمال دارو: رفع احتقان بینی و شیپور استاش در سرماخوردگی ها، سینوزیت - عفونت های حاد مجاری تنفسی فوقانی و رفع علائم رینیت.

عوارض جانبی مهم: سرگیجه، تپش قلب، تهوع، رخوت، رنگ پریدگی، بی قراری، بی نظمی قلبی، خواب آلودگی، خشکی دهان، تاری دید و بی اشتهاپی.

Penicilamine

پنی سیلامین

گروه دارویی: شلات کننده ، ضدروماتیسم

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار دارای شیار

مقدار و روش مصرف: درمان روماتیسم مفصلی: ۲۵۰-۱۲۵ میلی گرم در روز . در درمان مسمومیت

با فلزات سنگین: ۱۵۰۰ - ۵۰۰ میلی گرم در روز به مدت یک ماه

موارد عمده استعمال دارو: بیماری ویلسون ، جهت کاهش دفع سیستئین به داخل ادرار در بیماری سیستینوری و درمان مرحله حاد روماتیسم مفصلی .

عوارض جانبی مهم: خستگی ، بی قراری ، علائم خارج هرمی ، کاهش فشارخون ، اسهال ، یبوست ، ناتوانی جنسی و عدم آگاهی نسبت به زمان و مکان .

Penicillin 6.3.3

پنی سیلین ۶-۳-۳

گروه دارویی: پنی سیلین طبیعی ، آنتی بیوتیک اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف: عفونت های شدید و ماد: یک ویال پنی سیلین ۶-۳-۳ از راه تزریق عضلانی عمیق . عفونت های مزمن (عارضه دار): یک ویال پنی سیلین ۶-۳-۳ از راه تزریق عمیق عضلانی هر ۴ روز یک بار

موارد عمده استعمال دارو: عفونت های ناشی از باکتری های حساس به پنی سیلین مخصوصاً استرپتوکوک گروه A و پنوموکوک .

عوارض جانبی مهم: حساسیت شدید به این دارو ، بی نظمی و ایست قلبی ، تب ، کهیر ، عفونت های اضافی به ویژه عفونت کاندیدایی ، درد و التهاب و آبرسه در محل تزریق ، سرفه و احساس ناخوشی .

Penicillin G

پنی سیلین جی

گروه دارویی: پنی سیلین طبیعی ، آنتی بیوتیک بتالاکتام

اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی (به صورت ملح یک میلیون واحد و ۵ میلیون واحد پتاسیم و ملح ۵ میلیون واحد سدیم)

مقدار و روش مصرف: در درمان عفونت های شدید تا متوسط: ۵ میلیون واحد در روز از راه تزریق عضلانی یا وریدی

موارد عمده استعمال دارو : عفونت‌های متوسط تا شدید ناشی از باکتری‌های حساس به پنی‌سیلین - به عنوان درمان پیشگیری در مبتلایان به روماتیسم قلبی .

عوارض جانبی مهم : افزایش سطح پتاسیم خون ، حساسیت شدید به این دارو ، بی‌نظمی و ایست قلبی ، تب ، کهیر ، عفونت‌های اضافی به ویژه عفونت کاندیدیایی ، درد و التهاب و آبرسه در محل تزریق ، سرفه و احساس ناخوشی .

پنی‌سیلین جی بنزاتین (پنی‌سیلین بلند اثر) Penicillin G Benzathin (Penicillin L . A)

گروه دارویی : پنی‌سیلین طبیعی ، آنتی‌بیوتیک بتالاکتام

اشکال دارویی موجود در ایران : ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف : در درمان عفونت‌های ففیف تا متوسط : یک عدد ویال ۱/۲۰۰/۰۰۰ واحدی به صورت دوز واحد . **مهت پیشگیری از تب روماتیسمی :** یک عدد ویال ۱/۲۰۰/۰۰۰ واحدی هر ماه یک بار به صورت عضلانی .

موارد عمده استعمال دارو : عفونت‌های بسیار حساس به پنی‌سیلین G نظیر : عفونت‌های استافیلوکوکی ، پنوموکوکی و اسپریتوکوکی - بیماری‌های آمیزشی مثل سیفلیس و سوزاک - درمان پیشگیری برای تب روماتیسمی .

عوارض جانبی مهم : درد موضعی ، عفونت‌های اضافی ، حساسیت بیش از حد به این دارو ، لرز ، تب ، حساسیت و تب همراه با تزریق عضلانی .

پنی‌سیلین جی پروکائین Penicillin G Procaine

گروه دارویی : آنتی‌بیوتیک بتالاکتام ، پنی‌سیلین طبیعی

اشکال دارویی موجود در ایران : ویال تزریقی (به صورت ویال ۴۰۰/۰۰۰ و ۸۰۰/۰۰۰ واحد)

مقدار و روش مصرف : در درمان عفونت‌های متوسط تا شدید ۱۲۰۰۰۰ - ۶۰۰۰۰۰ واحد (U) از راه عضلانی یک بار در روز

موارد عمده استعمال دارو : عفونت‌های متوسط تا شدید ناشی از باکتری‌های حساس به پنی‌سیلین جی که به غلظت سرمی پائین اما درازمدت پنی‌سیلین حساس هستند .

عوارض جانبی مهم: آشفته‌گی‌های روانی، ترس از مرگ قریب الوقوع، ضعف، وزوز گوش، طعم‌های غیرعادی، تپش قلب و حساسیت بیش از حد به این دارو.

پنی‌سیلین وی Penicillin V Potassium

گروه دارویی: پنی‌سیلین طبیعی، آنتی‌بیوتیک بتالاکتام

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار و سوسپانسیون خوراکی

مقدار و روش مصرف: درمان عفونت‌های خفیف تا متوسط ۵۰۰-۱۲۵ میلی‌گرم از راه خوراکی هر ۶ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: جهت درمان عفونت‌های خفیف تا متوسط ناشی از استرپتوکوک‌ها و پنوموکوک‌ها و استافیلوکوک‌های حساس و پیشگیری از تب روماتیسمی.

عوارض جانبی مهم: حساسیت بیش از حد به این دارو، ناراحتی سردل، تهوع، اسهال، استفراغ، بثورات جلدی و عفونت‌های اضافی.

پرمترین Permethrin

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

گروه دارویی: ضدانگل پوستی

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کرم و شکل مایع با کاربرد موضعی

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز و دوز بعدی آن، یک هفته بعد تکرار شود. از تماس دارو با چشم و پوست عفونی یا آسیب‌دیده جلوگیری شود.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل مایع برای درمان شپش بعد از ۱۰ دقیقه شسته شود. کرم برای درمان جرب باید ۱۲-۸ ساعت بعد شسته شود و تا زمان شسته شدن دارو در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت بلعیده شدن مقداری از این دارو، اقدامات اورژانس لازم است - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو معمولاً برای مدت محدودی تجویز می‌شود و نباید به صورت بلندمدت از آن استفاده کرد.

عوارض ناخواسته: تحریک پوستی، قرمزی، احساس گزش در پوست و دانه‌های پوستی.
تداخل‌های دارویی: ندارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی بی‌ضرر بودن آن به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

پرفنارین Perphenazine

گروه دارویی: ضداسه‌راغ، ضدجنون

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار و آمپول

مقدار و روش مصرف: در اختلالات سایکوتیک (ناشی از جنون): ۱۶-۴ میلی‌گرم از راه خوراکی ۴-۲ بار در روز. در روش عضلانی ۵ میلی‌گرم هر ۶ ساعت. **جهت تهیه:** ۱۶-۸ میلی‌گرم از راه خوراکی ۴-۲ بار در روز

موارد عمده استعمال دارو: کنترل علامتی اسهال و استفراغ شدید، سکسکه بهبود نیافتنی و اختلالات سایکوتیک.

عوارض جانبی مهم: علائم خارج هرمی، کاهش فشارخون وضعیتی، تاری دید، یبوست، خشکی دهان، افزایش اشتها و درد در محل تزریق.

فنازوپیریدین Phenazopyridine HCL

گروه دارویی: ضد درد مجاری ادراری

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش‌دار

مقدار و روش مصرف: ۲۰۰-۱۰۰ میلی‌گرم از راه خوراکی ۳ بار در روز

موارد عمده استعمال دارو: تسکین درد، سوزش، تکرر و اضطراب در هنگام ادرار کردن در اثر عفونت، تحریک مجاری ادرار، ضربه و جراحی.

عوارض جانبی مهم: سردرد، اختلالات خفیف گوارشی، ایجاد سنگ‌های کلیوی و تغییر رنگ ادرار.

فنوباربیتال Phenobarbital

گروه دارویی: ضد تشنج دسته باریتورات

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: مایع، تزریقی و قرص

زمان و دفعات مصرف: ۳-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل خوراکی ظرف ۶۰-۳۰ دقیقه شروع به اثر می کند و ۴۸-۲۴ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو باید در جای خشک و خنک، در ظرف دربسته و دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد راش یا تورم، بدون هماهنگی با پزشک مصرف این دارو را متوقف نکنید. همه موارد مصرف اضافی این دارو نیازمند توجه جدی است اما در صورت ایجاد ضعف شدید، بی ثباتی، اغتشاش ذهنی و کاهش هوشیاری، اقدامات اورژانس لازم است. کاهش دقت و هوشیاری ناشی از مصرف اضافی آن، منعی برای مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس است. در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری های قلبی، ضعف گردش خون، پورفیری و مشکلات تنفسی، پزشک را در جریان قرار دهید. بعد از شروع مصرف این دارو ممکن است شخص دچار خواب آلودگی و کرختی بیش از حد شوید که مصرف بلندمدت می تواند باعث افزایش تطابق بدن با این دارو و کاهش اثرات آن شود.

عوارض ناخواسته: خواب آلودگی، ناپایداری، سرگیجه، غش و اغتشاش ذهنی.

تداخل های دارویی: این دارو باعث کاهش اثر کورتون ها، ضدانعقادها و ضداببارداری های خوراکی می شود. ضدجنون ها و ضدافسردگی ها اثر ضدتنشج این دارو را کاهش می دهند. همه آرام بخش ها اثر آرام بخشی این دارو را افزایش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری ممکن است با اثر روی جنین تمایل به خونریزی را در نوزاد گسترش دهد. در این خصوص باید با پزشک مشورت کنید. در شیردهی می تواند وارد شیر شده باعث خواب آلودگی شیرخوار شود.

Phenylephrine Compound

فنیل افرین کامپاند

اشکال دارویی موجود در ایران: قطره چشمی

گروه دارویی: ضداحتقان

مقدار و روش مصرف: چکاندن ۲-۱ قطره ۳ بار در روز به داخل ملتحمه چشم

موارد عمده استعمال دارو: التهاب خفیف ملتحمه چشم، تحریک چشم و آلرژی ها.

Phenylephrine HCL

فنیل افرین (مخصوص بینی)

گروه دارویی: آگونیست آلفا - آدرنرژیک، ضداحتقان

اشکال دارویی موجود در ایران : قطره بینی

مقدار و روش مصرف : جهت رفع احتقان بینی ۳ - ۲ قطره از محلول ۰/۵ - ۰/۲۵٪ داخل هر سوراخ بینی موارد عمده استعمال دارو : برطرف ساختن احتقان بینی ، رینیت ناشی از سرماخوردگی یا آلرژی و احتقان سینوس ها یا شیپوراستاش .

عوارض جانبی مهم : درد ابرو ، اشک ریزش ، تاری دید ، سوزش ، گزگز ، طپش قلب ، لرز ، تعریق ، رنگ پریدگی ، احساس پری در سر ، اضطراب و سوزن سوزن شدن انتهاها .

فنیل افرین (چشمی) Phenyephrine HCL

گروه دارویی : آگونیست آلفا - آدرنرژیک ، گشادکننده مردمک ها ، ضداحتقان ، تنگ کننده رگ ها

اشکال دارویی موجود در ایران : قطره استریل چشمی

مقدار و روش مصرف : چکاندن یک قطره از محلول قبل از انجام معاینه به داخل چشم موارد عمده استعمال دارو : به عنوان گشادکننده مردمک در معاینات افتالموسکوپیک یا جراحی و برای تسکین التهاب عنبیه (یووئیت) .

عوارض جانبی مهم : اشک ریزش ، درد ابرو ، تاری دید ، آلرژی ملتحمه چشم ، عطسه ، طپش قلب ، افزایش فشارخون ، لرز ، رنگ پریدگی ، اضطراب و سوزن سوزن شدن انتهاها .

فنیل پروپانول آمین Phenylpropanolamine

نیاز به تجویز پزشک : ندارد

گروه دارویی : ضداحتقان

میزان خطر در مصرف اضافی : بالا

اشکال دارویی موجود : قرص ، مایع ، کپسول و قرص کندآزادشونده

زمان و دفعات مصرف : ۴ - ۳ بار در روز - قرص های کندآزادشونده دو بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : دارو ظرف ۳۰ دقیقه اثر می کند و ۶ - ۴ ساعت در بدن فعال است . کپسول های کندآزادشونده ۱۲ ساعت در بدن فعالند .

موارد منع مصرف و احتیاط : هر وقت خواستید می توانید مصرف آن را متوقف کنید - همه موارد مصرف اضافی این دارو نیازمند توجه جدی است اما در صورت وقوع تشنج یا کاهش هوشیاری و هذیان ، اقدامات اورژانس لازم است - تا از اثرات آن بر روی خودتان مطلع نیستید از رانندگی و

کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود. در صورت ابتلا به فشارخون بالا. بیماری‌های قلبی، گلوکوم، پرکاری تیروئید، دیابت، ناراحتی‌های ادراری و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن تجویز نمی‌شود چون ممکن است باعث افزایش فشارخون و بزرگ شدن قلب شود.

عوارض ناخواسته: دوز بالای این دارو می‌تواند باعث اضطراب، سرگیجه، تهوع و به ندرت افزایش فشارخون، تپش قلب، سردرد و اشکال در تنفس شود.

تداخل‌های دارویی: مصرف آن همراه با سمپاتومیمتیک‌ها، باعث افزایش آثار جانبی این دارو می‌شود - مصرف هم‌زمان با بتابلوکرها باعث افزایش فشارخون می‌شود - مصرف هم‌زمان ضدافسردگی‌های سه حلقه‌ای با این دارو، احتمال ایجاد ریتم غیرطبیعی قلب و افزایش فشارخون را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده و در شیردهی وارد شیر می‌شود. در هر مورد با پزشک مشورت کنید.

فنی‌توئین Phenytoin

گروه دارویی: ضدتشنج **نیاز به تجویز پزشک:** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: مایع، تزریقی، قرص و کپسول

زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز همراه با غذا یا مقداری آب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر کامل ضدتشنج آن ظرف ۷-۱۰ روز نمایان می‌شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: در صورت ادامه درمان با این دارو ممکن است کمبود ویتامین D و اسید فولیک ایجاد شود لذا رژیم متعادل شامل سبزیجات تازه رعایت شود.

نحوه نگهداری از دارو: این دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از دسترس اطفال نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مصرف اضافی آن ممکن است باعث خواب‌آلودگی غیرعادی، اغتشاش ذهنی و بریده‌بریده شدن تکلم شود که باید به پزشک اطلاع دهید - بیماری اصلی شما در کنار عوارض فنی‌توئین امکان انجام کارهای حساس و رانندگی را متفی می‌سازد که باید به پزشک اطلاع دهید - در صورت ابتلا به پورفیری و مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و

نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث ناهنجاری های خونی و عوارض نامطلوب روی پوست، لثه ها و استخوان ها شود.

عوارض ناخواسته: سرگیجه، سردرد، اغتشاش ذهنی، تهوع، بی خوابی، افزایش رویش مو در بدن، رشد بیش از حد لثه ها و دانه های پوستی از عوارض مصرف بلندمدت این دارو هستند.

تداخل های دارویی: بسیاری از داروها با این دارو تداخل کرده سطح خونی آن را کاهش یا افزایش می دهند. قدرت اثر وارفارین به وسیله این دارو تغییر می کند - این دارو سطح خونی سیکلوسپورین را کاهش می دهد - ضداسفردگی ها و ضدجنون ها اثر فنی توئین را کاهش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری باعث اختلالاتی در جنین می شود و تمایل به خونریزی را در نوزاد افزایش می دهد. در شیردهی نیز می تواند وارد شیر شود که باید در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

پیلوکارپین Pilocarpine

گروه دارویی: میوتیک ها (مورد استفاده در درمان گلوکوم (آب سیاه))

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، قطره چشمی و اکوسرت (SR - Inserts)

زمان و دفعات مصرف: قطره چشمی ۶-۳ بار در روز برای گلوکوم مزمن - در گلوکوم حاد هر پنج دقیقه تکرار می شود تا بیماری تحت کنترل قرار گیرد - اکوسرت (Ocuserts) هر هفت روز یک بار هنگام خواب - قرص ۳ بار در روز بعد از غذا همراه مقدار زیادی آب.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۵-۳۰ دقیقه اثر دارو شروع می شود. قرص ۴-۸ هفته، قطره چشمی ۳-۸ ساعت و اکوسرت ۷ روز در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: قطره چشمی یک ماه بعد از باز شدن خراب می شود. قطره و قرص را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقدار زیاد آن می تواند باعث قرمزی، افزایش ترشح بزاق و افزایش ترشح عرق شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا زمانی که از اثر این دارو بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث کوتاه شدن دید و ضعف در دید شبانه شود - در صورت ابتلا به آسم، ورم چشم ها،

ناراحتی‌های قلبی یا گوارشی یا کبدی و در صورت استفاده از داروهای دیگر یا استفاده از لنزهای تماسی، پزشک را در جریان قرار دهید - اثرات جانبی آن در اثر مصرف بلندمدت کاهش می‌یابند .
عوارض ناخواسته: تاری دید، ضعف دید در شب، چشم درد، درد در ناحیه ابرو، حرکت پلک‌ها، قرمزی و آبریزش چشم .

تداخل‌های دارویی: بتابوکرها، اثر این دارو را کاهش می‌دهند - طیف وسیعی از داروها مثل آنتی‌بیوتیک‌های آمینوگلیکوزیدی، کلیندامایسین، کلیستین، کلروکین، کینین و پروکائین امید می‌توانند آثار این دارو را بلوکه کنند - مسدود کننده‌های کانال کلسیم، اثرات سیستمیک پیلوکارپین را افزایش می‌دهند .
مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری جهت درمان گلوکوم اشکالی ندارد . در شیردهی مقادیر معمولی دارو اشکالی ایجاد نمی‌کند .

پایپرازین Piperazine Hexahydrate

گروه دارویی: ضد کرم
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و شربت
مقدار و روش مصرف: درمان کرم گرد: روزانه ۳/۵ گرم از راه خوراکی به مدت ۲ روز . **درمان کرم‌های سنجاقي:** ۶۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به مدت ۸-۷ روز
موارد عمده استعمال دارو: آلودگی با کرم سنجاقي (اکسیور یا کرمک) و آلودگی با کرم گرد یا آسکاریزیس (آسکاریس لومبریکوئیدس) .
عوارض جانبی مهم: در صورت مصرف زیاد می‌تواند باعث عوارضی مثل ضعف عضلانی، لرز، آب مروارید، آبریزش بینی، تهوع، استفراغ، کهیر و حساسیت به نور شود .

پیراستام Piracetam

گروه دارویی: محرک مغزی
اشکال دارویی موجود در ایران: مایع و قرص پوشش‌دار
مقدار و روش مصرف: ۸۰۰ میلی‌گرم از قرص یا ۱ گرم از شربت از راه خوراکی سه بار در روز قبل از غذا
موارد عمده استعمال دارو: شوک بعد از ضربه مغزی، سرگیجه حقیقی با منشأ مرکزی، صدمات عروقی مغز و اختلال در دقت و توجه و یادآوری در افراد مسن .
عوارض جانبی مهم: تشنج، سردرد، بی‌قراری، تهوع، استفراغ و بی‌اشتهایی .

پيروكسيكام Piroxicam

گروه دارویی: ضدالتهاب غیراستروئیدی ، داروی ضدنقرس

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص ، کپسول ، تزریقی ، ژل و شیاف

زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز همراه غذا یا مقدار فراوان آب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضد درد ظرف ۳-۴ ساعت ، اثر کامل ضدالتهاب در آرتریت ظرف ۲-۴ هفته و اثر ضدنقرس ظرف ۴-۵ روز ظاهر می شود . دارو ۲ روز در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت مصرف کوتاه مدت ، هر وقت بخواهید می توانید مصرف آن را قطع کنید اما در صورت مصرف بلندمدت برای درمان آرتریت ، بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می تواند باعث تهوع و استفراغ شود که باید با پزشک مشورت کنید - تا زمانی که از اثر آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث سرگیجه شود - در صورت ابتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی ، مشکلات قلبی ، فشارخون بالا ، پورفیری ، آسم ، حساسیت به آسپیرین و نیز اگر سابقهٔ ازوفازیت یا زخم معده دارید یا از داروی دیگری استفاده می کنید پزشک را در جریان قرار دهید - در صورت مصرف بلندمدت آن ، خطر خونریزی از زخم معده و روده افزایش می یابد .

عوارض ناخواسته: سرگیجه ، سردرد ، درد و ورم پا ، مشکلات گوارشی و شکم درد .

تداخل های دارویی: مصرف هم زمان این دارو با داروهایی مانند افلوکساسین ، نورفلوکساسین و سیپروفلوکساسین خطر تشنج را افزایش می دهد - این دارو با داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی ، کورتون ها و ضدانعقاد های خوراکی تداخل کرده باعث افزایش احتمال خونریزی گوارشی و زخم معده می شود - این دارو باعث افزایش سطح خونی لیتیم می شود - این دارو توانایی کاهش آثار مفید دیورتیک ها و ضد فشارخون ها را دارد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی شود اما با پزشک مشورت شود و در شیردهی گرچه می تواند وارد شیر شود اما مصرف معمولی آن اشکالی ندارد .

پیزوتیفن Pizotifen

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

گروه دارویی: ضدمیگرن

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: مایع و قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار هنگام شب یا ۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار مفید دارو چندین روز بعد از شروع مصرف ظاهر می شود و دارو چندین هفته در بدن فعال باقی می ماند.

رژیم غذایی مناسب: از مصرف غذاهایی که باعث شروع میگرن می شوند پرهیز کنید.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقدار زیاد آن می تواند

باعث خواب آلودگی، تهوع، تپش قلب و تشنج شود که باید با پزشک در میان بگذارید - تا از اثرات آن بر

روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث خواب آلودگی شود -

در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کلیوی، بیماری های پروستات، گلوکوم و نیز در صورت استفاده از

داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث افزایش وزن شود.

عوارض ناخواسته: خواب آلودگی، افزایش اشتها، افزایش وزن، تاری دید، خشکی دهان، تهوع،

سرگیجه و درد عضلانی.

تداخل های دارویی: اثر دارو با ضدافسردگی های سه حلقه ای و سایر داروهای آرام بخش، افزایش

می یابد - مصرف همزمان با ضدافسردگی های مهارکننده مونوآمینو اکسیداز (MAOIs) باعث بالا رفتن

خطرناک فشارخون می شود - همه داروهای دارنده اثر آرام بخش، اثر آرام بخشی این دارو را افزایش

می دهند - اثر آنتی کولینرژیک این دارو توسط دیگر داروهای ضدکولینرژیک تشدید می شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده و مصرف مقادیر معمولی آن

در شیردهی اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Podophyllin

پودوفیلین

گروه دارویی: داروی پوستی، کراتولیتیک

اشکال دارویی موجود در ایران: بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف: درمان (ژیل مقابلی): محلول ۱۰ درصد ۲-۱ بار در هفته و حداکثر تا ۴ بار.

درمان (ژیل معمولی): محلول ۵ درصد ۵-۱ بار در روز به طور موضعی.

موارد عمده استعمال دارو: توده های دارای رشد فوش فیم مثل: زگیل های ناحیه تناسلی خارجی،

زگیل های اطراف مقعد، پاییلوم ها و فیروئیدها.

عوارض جانبی مهم: مسمومیت شدید و حتی کشنده، سرکوب مغز استخوان، اغتشاش ذهنی، پریشانی، خواب‌آلودگی پیشرونده، اغما، توهّمات بینایی و شنوایی، تهوع، استفراغ، اسهال، درد شکمی و احتباس ادراری.

Polymyxin B Sulfate

پلی میکسین

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک

اشکال دارویی موجود در ایران: پودر جهت تهیه محلول تزریقی وریدی و پودر جهت تهیه محلول موضعی چشمی

مقدار و روش مصرف: قطره چشمی: چکاندن ۳-۱ قطره از محلول ۲۵ - ۱۰ هزار واحد در هر میلی‌لیتر، هر ساعت یک بار تا حصول نتیجه مناسب در داخل چشم. **شکل تزریقی:** روزانه ۲۵ - ۱۵ هزار واحد به ازای هر کیلوگرم وزن بدن، به صورت وریدی، هر ۱۲ ساعت یک بار یا روزانه ۲۵ - ۳۰ هزار واحد به ازای هر کیلوگرم وزن بدن، هر ۶-۴ ساعت یک بار به صورت عضلانی

موارد عمده استعمال دارو: در درمان عفونت‌های حاد مجاری ادراری، جریان خون و مننژ (پرده‌های مغز) تجویز می‌شود - شکل موضعی آن در درمان عفونت‌های چشم مصرف می‌شود.

عوارض جانبی مهم: تحریک‌پذیری، برافروختگی صورت، خواب‌آلودگی، سرگیجه، بی‌حسی اطراف دهان، تاری دید، صحبت کردن مبهم، تشنج، تضعیف تنفس، سردرد، خارش، کهیر، اختلالات الکترولیتی و اختلالات گوارشی.

Povidone Iodine

پوویدون آیودین (بتادین)

گروه دارویی: ضدعفونی کننده موضعی

اشکال دارویی موجود در ایران: دهان‌شویه، شامپو، پماد موضعی، محلول موضعی، ژل واژینال و دوش واژینال

مقدار و روش مصرف: پیشگیری و درمان عفونت‌های سطحی: مقدار کافی از دارو به طور موضعی استعمال شود. درمان التهاب واژن یا شستشوی آن قبل از جراحی: دوش و ژل واژینال به مدت ۴ - ۲ هفته حتی در خلال عادت ماهیانه

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان عفونت‌های سطحی - ضدعفونی کردن موضعی سوختگی‌ها، خراشیدگی‌ها، بریدگی‌ها و جراحات کوچک - درمان واژینیت (عفونت و التهاب مجرای تناسلی زنانه).

عوارض جانبی مهم: در سوختگی‌های وسیع می‌تواند جذب بدن شده باعث اسیدوز متابولیک و اختلال فعالیت کلیه شود.

پراواستاتین Pravastatine

گروه دارویی: پایین آورنده چربی خون
میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط
نیاز به تجویز پزشک: دارد
اشکال دارویی موجود: قرص
زمان و دفعات مصرف: یک بار در شبانه‌روز (هنگام شب)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف دو هفته دارو اثر می‌کند و ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: رژیم غذایی کم چربی توصیه می‌شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک، مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث مشکلات کبدی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مشکلات کبدی دارید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند روی کارکرد کبد اثر کند.

عوارض ناخواسته: تهوع، سردرد و خستگی، عوارض شایع اما خفیف هستند.

تداخل‌های دارویی: این دارو می‌تواند اثر ضدانعقادها را افزایش دهد - مصرف هم‌زمان دارو با ضدقارچ‌ها مانند کتوکونازول و ایتراکونازول و دیگر داروهای ضدچربی مانند فیبرات‌ها و مهارکننده‌های ایمنی، خطر آسیب‌دیدگی عضلانی را افزایش می‌دهند - اورلیستات می‌تواند باعث افزایش سطح خونی و در نتیجه سمیت پراواستاتین شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری و شیردهی به اثبات نرسیده است. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

پرازوسین Prazosin

گروه دارویی: ضدفشارخون، آنتاگونیست آلفا - آدرنرژیک، گشادکننده عروق

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و قرص دارای شیار

مقدار و روش مصرف: جهت درمان فشارخون: ابتدا ۱ میلی‌گرم از راه خوراکی قبل از خواب و سپس ۱ میلی‌گرم هر ۱۲-۸ ساعت یک بار

موارد عمده استعمال دارو: درمان فشارخون، درمان پدیده رینود و درمان بزرگی خوش خیم پروستات (BPH).

عوارض جانبی مهم: سرگیجه، سردرد، خواب آلودگی، طپش قلب، تهوع، خشکی دهان، اسهال، استفراغ، تاری دید، احتقان و خونریزی بینی.

Prednisolone

پردنیزولون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: کورتون

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، تزریقی، شیاف، قطره چشمی و گوش، شکل مورد استفاده از راه تنقیه و کف

زمان و دفعات مصرف: شکل خوراکی ۱-۲ بار در روز همراه غذا و قطره چشم یا گوش: ۲-۴ بار در روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف ۲-۴ روز اثر می کند و ۷۲-۱۲ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: در مصرف بلندمدت دارو رژیم غذایی کم سدیم و پرتاسیم توصیه می شود.

نحوه نگهداری از دارو: این دارو باید در جای خشک و خنک، در ظرف دربسته و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به زخم معده، گلوکوم، بیماری سل، افسردگی، انواع عفونت ها، پوکی استخوان و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث دیابت، گلوکوم، آب مروارید، اختلال رشد در بچه ها و پوکی استخوان شود.

عوارض ناخواسته: اختلال در هضم غذا، آکنه، افزایش وزن، ضعف عضلانی، تغییرات خلقی و افسردگی.

تداخل های دارویی: این دارو روی اثر ضدانعقادها تأثیر دارد - اثر دیورتیک ها را افزایش می دهد - در صورت تجویز هم زمان با واکسن ها احتمال واکنش های خطرناک و جدی وجود دارد - اثر انسولین، ضد فشارخون ها و ضد دیابت های خوراکی را کاهش می دهد - ضد تشنج های کاربامازین، فتوباریتال و فنی توئین اثر این دارو را کاهش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی و بارداری، مصرف قطره، تزریق موضعی یا استفاده از دوز پایین دارو اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

پروکائین آمید Procainamide HCL

گروه دارویی: ضدآریتمی‌های بطنی و فوق بطنی (ضدبی‌نظمی‌های قلبی)
اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول، قرص رتارد، محلول تزریقی
مقدار و روش مصرف: در درمان تکیکاردی بطنی: دوز مقدماتی ۱ گرم و دوز نگهدارنده ۶ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن هر ۳ ساعت یک بار
موارد عمده استعمال دارو: درمان فیبریلاسیون دهلیزی، تکیکاردی حمله‌ای دهلیزی و تکیکاردی بطنی.
عوارض جانبی مهم: سرگیجه، افسردگی، جنون، توهم، افت شدید فشارخون، برافروختگی، تکیکاردی، تهوع، درد عضلات، درد مفاصل و تب.

پروکلرپرازین Prochlorperazine

گروه دارویی: ضدجنون (سایکوز)، ضداستفراغ
نیاز به تجویز پزشک: دارد
اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول، مایع، پودر، تزریقی، شیاف و کپسول‌های کندآزادشونده
زمان و دفعات مصرف: شکل تزریقی، شیاف و قرص ۲-۳ بار در روز و کپسول‌های کندآزادشونده (SR - Cap) ۱-۲ بار در روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: خوراکی و شیاف در ۶۰ دقیقه و شکل تزریقی ظرف ۲۰ - ۱۰ دقیقه در بدن تأثیر می‌کنند. دارو ۶ - ۳ ساعت در بدن فعال است و فرآورده‌های کندآزادشونده آن تا ۱۲ ساعت در بدن فعال هستند.
نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورتی که برای کنترل استفراغ از آن استفاده می‌کنید، هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید ولی در صورتی که برای درمان بیماری‌های روانی از این دارو استفاده می‌کنید، بدون مشورت با پزشک مصرف آن را قطع نکنید - تا زمانی که از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث کاهش دقت،

تمرکز و هوشیاری شود - در صورتی که مبتلا به مشکلات قلبی ، مشکلات کبدی یا کلیوی ، بیماری پارکینسون ، کم کاری تیروئید ، بیماری های پروستات و گلوکوم هستید یا اگر سابقه تشنج صرعی دارید یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن (بیش از چند ماه) می تواند باعث اختلال حرکتی « تاردیو دیسکنزی » شود .

عوارض ناخواسته : خواب آلودگی ، کرختی ، خشکی دهان و سرگیجه . بارزترین عارضه جانبی آن پارکینسونیزم است که در مصرف دوز بالای دارو ایجاد می شود .

تداخل های دارویی : آثار مفید داروهای ضدپارکینسون را مهار می کند - اثر داروهای آنتی کولینرژیک را تشدید می کند - اثر آرام بخشی داروهای دارای آرام بخش را افزایش می دهد .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری به اثبات نرسیده و در شیردهی نیز نمی تواند وارد شیر شود . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

پروژسترون Progesterone

گروه دارویی : پروژستین (هورمون جنسی زنانه) **اشکال دارویی موجود در ایران :** آمپول

مقدار و روش مصرف : درمان توقف عادت ماهیانه : ۱۰-۵ میلی گرم از راه تزریق عضلانی ، به مدت ۸-۶ روز متوالی . **درمان فلوئیزی (همه) :** روزانه ۱۰-۵ میلی گرم از راه عضلانی ، به مدت ۶ روز

موارد عمده استعمال دارو : توقف ثانویه عادت ماهیانه ، خونریزی فونکسیونل رحم ، اندومتریوز ، سندرم پیش از قاعدگی ، کنترل بارداری (به همراه استروژن ها) .

عوارض جانبی مهم : سردرد میگرنی ، سرگیجه ، خواب آلودگی ، دوبینی ، یرقان ، تهوع ، دردهای کرامپی شکم ، توقف خونریزی ، عادت ماهیانه دردناک ، آکنه ، ریزش مو و تغییرات وزن .

پرومازین Promazine

گروه دارویی : ضداضطراب **نیاز به تجویز پزشک :** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط **اشکال دارویی موجود :** مایع ، قرص و تزریقی

زمان و دفعات مصرف : ۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۳۰ دقیقه تا یک ساعت اثر آن شروع می شود و ۶-۴ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: این دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می تواند باعث خواب آلودگی، سرگیجه، ناپایداری، تشنج و کما شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می تواند باعث خواب آلودگی و کاهش تمرکز و هوشیاری شود - اگر مبتلا به بیماری های قلبی، مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، میاستنی گراو، فتوکروموسیتوم، بیماری های تنفسی، بیماری های پروستات، گلوکوم، پارکینسونیزم و دیابت هستید یا سابقه تشنج صرعی دارید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن (بیش از چند ماه) ممکن است منجر به یرقان و حرکات غیرعادی شود.

عوارض ناخواسته: خواب آلودگی، خشکی دهان، یبوست و تاری دید. بارزترین عارضه در مصرف زیاد این دارو پارکینسونیزم می باشد.

تداخل های دارویی: پرومازین اثر ضد تشنج ها و ضد پارکینسون ها را کاهش می دهد - تمام داروهای آرام بخش، اثر آرام بخشی این دارو را افزایش می دهند - در صورت مصرف همزمان با ضد استفرغ ها مانند متوکلوپرامید، خطر پارکینسونیزم افزایش می یابد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده، ولی مقادیر کم آن در شیردهی مشکلی ایجاد نمی کند. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

promethazine

پرومتازین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد استفرغ و آنتی هیستامین

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع و تزریقی

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: برای درمان تهوع و استفراغ هر ۶-۴ ساعت - برای درمان علائم آلرژی هر روز ۱-۳ بار و یا یک بار هنگام شب - برای بیماری مسافرت، شب قبل از سفر و صبح فردا و نیز در صورت نیاز هر ۸-۶ ساعت یک بار

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف یک ساعت اثر می کند و ۱۶-۸ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث خواب‌آلودگی، تشنجه، آشفته‌گی، ناپایداری و اغما شود که باید با پزشک مشورت کنید - تا زمانی که از اثرات این دارو بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری قلبی، گلوکوم، آسم، اختلالات ادراری، بیماری پارکینسون و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر یا داشتن سابقه تشنجه صرعی، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت این دارو می‌تواند باعث پارکینسونیزم شود.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی، کرختی، خشکی دهان و تاری دید.

تداخل‌های دارویی: تمام داروهای دارنده اثر آرام‌بخش، اثر آرام‌بخشی این دارو را افزایش می‌دهند. مصرف همزمان ضداسردگی‌های گروه MAOIs و پرومتازین می‌تواند به واکنش‌های شدیدی منجر شود. **مصرف در شیردهی و بارداری:** بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده و در شیردهی مصرف مقادیر معمولی آن اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

پراپرونولول Propranolol

گروه دارویی: ضد اضطراب، بتابلوک
میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی و کپسول کندآزادشونده (SR - Cap)
زمان و دفعات مصرف: ۲-۴ بار در روز - کپسول‌های کندآزادشونده یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: قرص‌ها ۱-۲ ساعت بعد از استفاده اثر می‌کنند و ۱۲-۶ ساعت در بدن فعال هستند. کپسول‌ها ۳۰-۲۴ ساعت در بدن فعال هستند.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - تمامی موارد مصرف اضافی آن نیاز به توجه دارد اما در صورت ایجاد مشکلات تنفسی، کلاپس یا کاهش هوشیاری، اقدامات اورژانس لازم است - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری‌های تنفسی نظیر برونشیت یا آسم یا آمفییزم، دیابت، بیماری‌های قلبی، اختلال در گردش خون پاها و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: سردی دست‌ها، سردی پاها، خشکی چشم‌ها، درد عضله‌ها، خواب‌های پریشان، خستگی و تهوع.

تداخل‌های دارویی: سایمتیدین و هیدرالازین اثر این دارو را افزایش می‌دهند - این دارو، اثر ضد فشارخون داروهای ضد فشارخون را تشدید می‌کند - مصرف هم‌زمان دارو با دیلتیازم یا وراپامیل باعث ایجاد عوارض نامطلوب روی قلب می‌شود - NSAIDها اثر ضد فشارخون این دارو را کم می‌کنند .

مصرف در شیردهی و بارداری: این دارو ممکن است روی جنین اثر بگذارد اما مصرف مقادیر معمولی آن در شیردهی اشکالی ندارد . در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

Propylthiouracil

پروپیل تیوراسیل

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد تیروئید

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲۰-۱۰ روز اثر دارو شروع می‌شود و ۲۴-۳۶ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب: از غذاهای حاوی ید کم‌تر استفاده شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث تهوع ، استفراغ و سردرد شود که باید با پزشک در میان بگذارید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث کاهش گلبول‌های سفید خون شود .

عوارض ناخواسته: راش پوستی ، خارش ، تهوع ، استفراغ ، سردرد ، درد مفاصل .

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر داروهای ضد انعقاد را افزایش می‌دهد که در این صورت نیاز به تصحیح دوز دارو است .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری با احتیاط مصرف شود ، زیرا مقدار زیاد آن می‌تواند باعث کم‌کاری تیروئید در جنین شود . در شیردهی وارد شیر شده روی شیرخوار اثر می‌گذارد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Pseudoephedrine HCL

سودوافدرین

گروه دارویی: آگونیست آلفا و بتا آدرنرژیک ، ضد احتقان

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و مایع

مقدار و روش مصرف: ۶۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۶-۴ ساعت

موارد عمده استعمال دارو: تسکین علامتی احتقان بینی همراه با رینیت، زکام و سینوزیت - تسکین احتقان لوله استاش.

عوارض جانبی مهم: لرز، اختلال در ادرار کردن، طپش قلب، عصبی شدن، بی خوابی، بی حسی انتهایها، بی اشتها و خشکی دهان.

پسیلیوم Psyllium

گروه دارویی: ملین حجم کننده مدفوع

اشکال دارویی موجود در ایران: پودر (در بسته های ۳/۵ گرمی)

مقدار و روش مصرف: ۱-۲ قاشق چایخوری و در صورت نیاز ۳-۱ بار در روز

موارد عمده استعمال دارو: یبوست مزمن، یبوست همراه با اختلالات رکتوم (راست روده)، سندرم کولون تحریک پذیر.

عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، اسهال، دردهای کرامپی شکم، انسداد مجرای گوارشی هنگامی که دارو به صورت خشک مصرف شود.

پیرانتل پاموات Pyrantel Pamoate

گروه دارویی: ضد کرم

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و سوسپانسیون خوراکی

مقدار و روش مصرف: جهت درمان اکسیور و کرم های گرد ۱۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن از راه خوراکی به صورت دوز واحد

موارد عمده استعمال دارو: آلودگی های کرم سنجاقی (اکسیور یا کرمک) و کرم گرد (آسکاریس).
عوارض جانبی مهم: سرگیجه، خواب آلودگی، بی اشتها، تهوع، استفراغ، اتساع شکم و دانه های پوستی.

زینک پیریتیون Pyrithione Zinc

گروه دارویی: ضد سبوره

اشکال دارویی موجود در ایران: شامپو کرم و شامپو لوسیون

مقدار و روش مصرف: ۱ یا ۲ بار در هفته روی پوست سر مالیده شود .
 موارد عمده استعمال دارو: برای کنترل شوره سر و درماتیت سبورهای پوست سر

Pyrrvinium Pamoate

پیروینیوم پاموات

گروه دارویی: ضد کرم

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار و سوسپانسیون خوراکی
 مقدار و روش مصرف: ۵ میلی گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت دوز واحد
 موارد عمده استعمال دارو: درمان آلودگی به کرمک (اکسیور)
 عوارض جانبی مهم: تهوع، استفراغ، اسهال، تغییر رنگ مدفوع و استفراغ به قرمز روشن.

Quinine

کینین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضد مالاریا و شل کننده عضلات

اشکال دارویی موجود: تزریقی و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

زمان و دفعات مصرف: برای درمان مالاریا، هر ۸ ساعت یک بار و برای کرامپ عضلانی یک بار در روز (هنگام خواب)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر ضد مالاریای آن ۱-۲ روز بعد و اثر شل کننده عضلانی آن ۲-۳ ساعت بعد از مصرف دارو ظاهر می شود.

نحوه نگهداری از دارو: در جای خشک و خنک، دور از نور و دسترس کودکان و در ظرف دربسته نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت استفاده از آن برای بیماری مالاریا، بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورتی که مصرف مقادیر زیاد این دارو، باعث اشکالات تنفسی، تشنج و کاهش هوشیاری شود، اقدامات اورژانس لازم است - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کلیوی، نوریت اپتیک، میاستنی گراو، G6PD، بیماری های قلبی و تینیتوس (شنیده شدن زنگ در گوش ها) هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن برای گرفتگی شبانه پا و با دوز پایین مشکلی ایجاد نمی کند.

عوارض ناخواسته: سردرد، تاري دید، سرگیجه، صدای زنگ در گوش، کرى موقت، تهوع و اسهال.

تداخل‌های دارویی: این دارو سطح خونی دیگوکسین را افزایش می‌دهد - سایمتیدین سطح خونی این دارو را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود. در شیردهی مصرف معمولی و کم دارو اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Raloxifene

رالوکسیفن

گروه دارویی: مورد استفاده در بیماری‌های استخوانی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱-۴ ساعت اثر دارو شروع می‌شود و ۲۴-۴۸ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: بهتر است از فرآورده‌های حاوی کلسیم استفاده شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به خونریزی رحم و مشکلات کبدی یا کلیوی هستید یا سابقه لخته شدن خون در یکی از سیاهرگ‌های بدن را دارید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو معمولاً به صورت بلندمدت مصرف می‌شود و مشکلی نیز ایجاد نمی‌کند.

عوارض ناخواسته: گرگرفتگی، گرفتگی پا و ورم پا، درد، حساسیت و ورم در پاها می‌تواند نشانه ترومبوز در سیاهرگ‌های عمقی پا باشد که به اقدامات اورژانس نیاز دارد.

تداخل‌های دارویی: این دارو، اثر وارفارین و آسنوکومارل را کاهش می‌دهد - کلسیترامین جذب این دارو را به وسیله بدن کاهش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: برای زنانی که هنوز یائسه نشده‌اند تجویز نمی‌شود.

Ranitidine

رانیتیدین

گروه دارویی: ضد زخم معده

نیاز به تجویز پزشک: فقط شکل تزریقی نیاز به تجویز پزشک دارد.

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : قرص ، کپسول ، مایع خوراکی و تزریقی

زمان و دفعات مصرف : یک بار در شبانه روز هنگام خواب و یا ۲-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف یک ساعت اثر می کند و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو : در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط : مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و نیز استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : عبارتند از : سرگیجه ، تهوع ، استفراغ ، یبوست و اسهال که چندان نیز شایع نیستند .

تداخل های دارویی : این دارو جذب کتوکونازول را کاهش می دهد لذا باید بین مصرف این دو حداقل دو ساعت فاصله باشد - سوکرالفات (با دوز بالا) جذب این دارو را کاهش می دهد ، به همین دلیل باید بین مصرف این دو ، دو ساعت فاصله باشد .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری مشخص نیست و در شیردهی نیز به داخل شیر ترشح می شود ؛ لذا در هر دو مورد با پزشک مشورت شود .

Rifampicin

ریفامپیسین

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : ضدسل

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

اشکال دارویی موجود : تزریقی ، مایع ، قرص و کپسول

زمان و دفعات مصرف : یک بار در روز نیم ساعت قبل از صبحانه برای سل و جذام یا یک بار در ماه برای جذام - دو بار در روز برای پیشگیری از مننژیت مننوکوکی - ۲-۴ بار در روز ۳۰ دقیقه قبل یا دو ساعت بعد از غذا ، برای درمان عفونت های جدی دیگر

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف چند روز اثر می کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید و دوره درمانی آن را کامل کنید. - مقادیر زیاد آن می تواند باعث تهوع، استفراغ، کرختی و آسیب دیدگی کبد شود که باید به پزشک اطلاع دهید. - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی، استفاده از لنزهای تماسی و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید. - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث آسیب های کبدی شود.

عوارض ناخواسته: تغییر رنگ بدون ضرر قرمز. - نارنجی در مایعات بدن، تهوع، استفراغ، اسهال، گرفتگی و درد عضلات و یرقان.

تداخل های دارویی: این دارو می تواند اثر طیف وسیعی از داروها را کاهش دهد که برخی از آنها عبارتند از فنی توئین، ضدبارداری های خوراکی، کورتون ها، ضد دیابت های خوراکی، دیزوپیرامید و ضد انعقاد های خوراکی.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن بودن آن در بارداری ثابت نشده است و در شیردهی مصرف مقادیر معمولی آن اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

رینگر Ringers

گروه دارویی: جانشین مایعات و الکترولیت ها

اشکال دارویی موجود در ایران: محلول قابل انفوزیون نیم و یک لیتری

مقدار و روش مصرف: گرچه مقدار مصرفی بر حسب وزن و وضعیت بالینی بیمار فرق می کند اما دوز معمول ۳-۱/۵ لیتر است که در مدت ۲۴-۱۸ ساعت از راه وریدی انفوزیون می شود.

موارد عمده استعمال دارو: به صورت انفوزیون وریدی برای مداوای از دست رفتن شدید آب و نمک در مواردی که پتاسیم بین سلولی کاهش یافته است.

عوارض جانبی مهم: افزایش بار مایعات، افزایش سدیم، پتاسیم، کلسیم و کلر خون.

رینگر لاکتات Ringer Lactated

گروه دارویی: جانشین مایعات و الکترولیت ها

اشکال دارویی موجود در ایران: محلول قابل انفوزیون نیم و یک لیتری

مقدار و روش مصرف: براساس وزن بیمار و شرایط بالینی فرق می کند اما دوز معمول آن ۳-۱/۵ لیتر (۲-۶ درصد وزن بدن) است که از راه وریدی طی ۲۴-۱۸ ساعت انفوزیون می شود .

موارد عمده استعمال دارو: برقرار کردن تعادل آب و الکترولیت بدن مخصوصاً قبل و بعد از جراحی .

عوارض جانبی مهم: افزایش بار مایعات ، افزایش سدیم ، پتاسیم ، کلسیم و کلر در خون .

Rivastigmine

ریواستیگمین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضددمانس (زوال عقل)

اشکال دارویی موجود: کپسول

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: دو بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۶۰ - ۳۰ دقیقه آثار دارو شروع می شود و ۱۲ - ۹ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می تواند باعث تهوع ، استفراغ و اسهال شود که باید با پزشک در میان گذاشته شود - بیماری اصلی شما (دمانس) ممکن است امکان انجام کارهای حساس و رانندگی را منتفی سازد - اگر مبتلا به مشکلات قلبی ، مشکلات کلیوی یا کبدی ، آسم یا دیگر مشکلات تنفسی هستید یا قبلاً دچار زخم معده بوده اید و نیز در صورتی که به طور مرتب از ضداالتهاب های غیراستروئیدی (NSAIDs) استفاده می کنید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته: آشفته گی ، اغتشاش ذهنی ، افسردگی ، خواب آلودگی ، سرگیجه ، ضعف ، تعریق ، سردرد و مشکلات گوارشی مثل کاهش اشتها .

تداخل های دارویی: دارو اثر برخی شل کننده های عضلانی را افزایش می دهد - آمینو گلیکوزیدها ، کلیندامایسین ، کلیستین ، برخی داروهای ضدمالاریا و نیز برخی داروهای ضدآریتمی ، اثر این دارو را افزایش می دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی شود ، چون بی ضرر بودن آن ثابت نشده است .

Saccharin Sodium

ساخارین سدیم

اشکال دارویی موجود در ایران: پلت

گروه دارویی: شیرین کننده مصنوعی

مقدار و روش مصرف: روزانه ۲/۵ میلی گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن به طور موقت
موارد عمده استعمال دارو: به عنوان جانشین ساکارز (قند معمولی) در بیماران چاق و دیابتی یا سایر مواردی که مصرف ساکارز مطلوب نمی باشد به کار می رود. ساکارین سدیم فقط یک شیرین کننده است و هیچگونه ارزش غذایی ندارد.

Salbutamol

سالبوتامول

گروه دارویی: گشادکننده های مجاری هوایی ریه (برونکودیلاتورها)

نیاز به تجویز پزشک: دارد **میزان خطر در مصرف اضافی:** کم

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی، استنشاقی، پودر استنشاقی و قرص های کندآزادشونده
زمان و دفعات مصرف: مایع، قرص و شکل استنشاقی ۳-۴ بار در روز و قرص های کندآزادشونده ۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل استنشاقی ظرف ۱۵-۵ دقیقه و شکل خوراکی ظرف ۶۰-۳۰ دقیقه اثر می کند. شکل استنشاقی تا ۶ ساعت و اشکال خوراکی تا ۸ ساعت در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک، دور از نور و دور از دسترس کودکان نگهداری شود. از سوراخ کردن یا سوزاندن دستگاه اینهالر (Inhaler) پرهیز شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن، به پزشک اطلاع دهید - تا از اثرات آن بر روی خودتان اطلاع ندارید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث لرز شود - اگر مبتلا به بیماری قلبی، فشارخون بالا، دیابت و پرکاری تیروئید هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: لرز ماهیچه ها، اضطراب، ناآرامی، کرامپ عضلانی و سردرد.

تداخل های دارویی: در صورت مصرف همزمان با پتاسیم، خطر کاهش پتاسیم خون وجود دارد - مهارکننده های مونوآمینواکسیداز ممکن است با این دارو تداخل کرده، باعث افزایش فشارخون شوند - داروهای سمپاتومیمتیک، آثار این دارو را افزایش می دهند - بتابلوکرها با فعالیت دارو مقابله می کنند لذا نباید بتابلوکرها را با سالبوتامول مصرف کرد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری اشکالی ندارد. در شیردهی نیز مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی کند. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

سالمترول Salmeterol

گروه دارویی: گشادکننده‌های مجاری هوایی ریه (برونکودیلاتورها)

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: استنشاقی و پودر استنشاقی

زمان و دفعات مصرف: دو بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲۰-۱۰ دقیقه اثر دارو شروع می‌شود و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد اختلال تنفسی و خس‌خس سینه، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را آگاه سازید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. اگر مبتلا به بیماری قلبی، فشارخون بالا، پرکاری تیروئید و دیابت هستید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن ممکن است باعث کاهش سطح پتاسیم خون شود. **عوارض ناخواسته:** لرز شایع‌ترین عارضه است. سردرد و تپش قلب نیز از عوارض دیگر دارو هستند.

تداخل‌های دارویی: مصرف زیاد با کورتون‌ها، تیوفیلین و دیورتیک‌ها، خطر کاهش پتاسیم خون را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: مصرف آن در بارداری جهت درمان آسم اشکالی ندارد اما با پزشک مشورت شود. مصرف آن در شیردهی اشکالی ندارد.

سلنیم سولفاید Selenium Sulfide

گروه دارویی: ضد عفونت، آنتی‌بیوتیک، ضدقارچ

اشکال دارویی موجود در ایران: شامپو و لوسیون

مقدار و روش مصرف: جهت کنترل شوره سر و درمان درماتیت سبوره‌ای: ۱۰-۵ میلی‌لیتر از محلول ۲/۵ - ۱٪ را به پوست مرطوب مالیده ماساژ دهید و بعد از ۳-۲ دقیقه آن را بشوئید؛ یک بار دیگر شامپو را روی سرتان بمالید و سپس کاملاً آن را بشوئید؛ در ابتدا شامپو را دو بار در هفته برای دو هفته استفاده کنید آنگاه می‌توانید مصرف آن را به یک بار در هر ۴-۱ هفته کاهش دهید. **جهت**

درمان تینثاوریسیکالر : محلول ۲/۵ درصد را به همراه کمی آب به ناحیه مبتلا بمالید و بعد از ۱۰ دقیقه آن را بشوئید این کار باید مدت ۷ روز تکرار شود .

موارد عمده استعمال دارو : خارش و پوسته‌ریزی سر همراه با شوره ، درماتیت سبورهای پوست و کچلی قرمز رنگ (تینثاوریسیکالر) .

عوارض جانبی مهم : تحریک پوستی ، تغییر رنگ مو و ریزش برگشت پذیر مو .

Sildenafil

سیلدنافیل

گروه دارویی : مورد استفاده در کاهش قدرت جنسی

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

نیاز به تجویز پزشک : دارد

اشکال دارویی موجود : قرص

زمان و دفعات مصرف : یک بار در روز و قبل از شروع فعالیت جنسی

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۳۰ دقیقه اثر می‌کند و ۴ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب : رژیم خاصی نیاز ندارد اما دارو (در صورت مصرف هنگام غذا) به همراه غذاهای چرب کندتر اثر می‌کند ، لذا بهترین حالت مصرف با معده خالی است .

موارد منع مصرف و احتیاط : هر وقت بخواهید می‌توانید مصرف آن را متوقف کنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث سردرد ، سرگیجه ، گرگرفتگی ، تغییر در دید چشم و احتقان بینی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا زمانی که از اثرات این دارو بر روی خود آگاهی ندارید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث سرگیجه شود - اگر دچار مشکلات قلبی ، کم‌خونی « سلول داسی شکل » ، مالتیپل میلوما ، لوسمی ، مشکلات کبدی یا کلیوی ، مشکلات ارثی چشم ، ناهنجاری‌های آلت تناسلی مردانه ، سابقه حمله قلبی و مغزی هستید و نیز در صورتی که از یک ترکیب دارویی نیترا نی استفاده می‌کنید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته : سردرد ، گرگرفتگی ، سرگیجه ، گرفتگی بینی ، دیدن رنگ آبی و سفید شدن طولانی و دردناک آلت تناسلی مردانه .

تداخل‌های دارویی : این دارو اثر نیترا ت‌ها را افزایش می‌دهد - سایمتیدین ، اریترومايسين و کتوکونازول خوراکی غلظت خونی و سمیت این دارو را افزایش می‌دهند - این دارو ، اثر ضد فشارخون‌ها را تشدید می‌کند - مصرف داروهای دیگر ضد ناتوانی جنسی همراه این دارو جایز نیست .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود .

Silver Sulfadiazine

سولفادیازین نقره

گروه دارویی: ضد عفونت ، سولفانامید

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم موضعی

مقدار و روش مصرف: پس از برداشتن بافت‌های زاید و مرده ، لایه‌ای از کرم به ضخامت ۱/۵ میلی‌متر ۲-۱ بار در روز روی زخم مالیده می‌شود .

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان سپسیس در سوختگی‌های درجه دو و سه .

عوارض جانبی مهم: درد ، سوزش ، خارش ، دانه‌های پوستی ، احتمال مسمومیت در صورتی که روی سطح وسیعی از بدن مالیده شود .

Simfibrate

سیم فیبرات

گروه دارویی: پایین‌آورنده کلسترول سرم

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول

مقدار و روش مصرف: ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی‌گرم از راه خوراکی ۳ بار در روز همراه با غذا یا بعد از آن

موارد عمده استعمال دارو: درمان زیادی چربی خون همراه با آرتروواسکلروز ، آرتروواسکلروز مغزی ، آرتروواسکلروز کرونر ، زیادی فشارخون و دیابت .

عوارض جانبی مهم: سردرد ، سرگیجه ، طیش قلب ، تهوع ، استفراغ ، بی‌اشتهایی ، یرقان ، کاهش میل جنسی ، درد عضلانی ، طاسی و دانه‌های پوستی .

Simple Eye Ointment

پماد ساده چشمی

گروه دارویی: نرم‌کننده چشم

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد چشمی

مقدار و روش مصرف: ۲-۱ بار در روز ، روی چشم مالیده شود .

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان محافظت کننده یا نرم‌کننده برای جلوگیری از تحریک بیشتر یا برطرف نمودن خشکی چشم .

Simvastatin

سیمواستاتین

گروه دارویی: پایین‌آورنده چربی خون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در شبانه روز (هنگام شب)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۲ هفته دارو اثر می کند و ۲۴ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب: رژیم غذایی کم چربی توصیه می شود .

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته ، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود .

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه های پوستی ، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید . مصرف زیاد آن می تواند باعث مشکلات کبدی شود که باید پزشک را مطلع سازید . مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد . اگر مبتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی ، مشکلات چشمی یا بینایی ، ضعف ماهیچه ها ، بیماری های غده تیروئید ، پورفیری ، آنژین و فشارخون بالا هستید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر یا سابقه اعتیاد به الکل ، پزشک را در جریان قرار دهید . مصرف بلندمدت آن ممکن است اثرات خطرناکی روی کارکرد کبد بگذارد .

عوارض ناخواسته: نفخ و دل درد ، یبوست ، اسهال ، سردرد ، راش و مشکلات تنفسی مثل ضعف و درد .

تداخل های دارویی: مصرف هم زمان دارو با کتوکونازول ، ایتراکونازول ، اریترومايسين ، دیگر پابین آورنده های چربی خون و داروهای مهار کننده ایمنی بدن باعث افزایش مسمومیت عضلانی می شود . مصرف هم زمان دارو با داروهای ضد انعقاد خون ، اثر این داروها را افزایش می دهد .

صرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی شود و در شیردهی نیز بی ضرر بودن آن ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Sodium Chloride

کلرید سدیم (نرمال سالین)

گروه دارویی: جانشین سدیم و کلر

اشکال دارویی موجود در ایران: محلول جهت انفوزیون وریدی به صورت محلول ۰/۹ درصد نیم و یک لیتری - محلول ۰/۴۵ درصد نیم و یک لیتری - محلول ۵ درصد ۵۰ و ۵۰۰ میلی لیتری

مقدار و روش مصرف: محلول ۰/۹ درصد: ۶-۲ درصد وزن بدن متناسب با میزان کمبود الکترولیت ها یا ۳-۱/۵ لیتر هر ۲۴-۱۸ ساعت انفوزیون می شود . محلول ۵ درصد: حداکثر ۱۰۰ میلی لیتر ظرف یک ساعت تزریق می شود .

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان جانشین در موارد از دست دادن آب و یون سدیم و کلر از بدن، جهت شستشوی بافت‌ها و حفرات بدن، محلول غلیظ کلرید سدیم (۵ درصد) جهت درمان کاهش غلظت سدیم و کلر ناشی از ازدست دادن الکترولیت‌ها و رقیق شدن شدید آب بدن به علت مصرف زیاد آب.

عوارض جانبی مهم: مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث اختلال الکترولیت‌ها، احتباس آب، خیز (ادم)، از دست دادن پتاسیم و تشدید اسیدوز موجود شود.

Sodium Cromoglicate

سدیم کرومogliکات

گروه دارویی: ضد آلرژی

نیاز به تجویز پزشک: برخی فرآورده‌های آن نیاز به تجویز پزشک ندارد.

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: کپسول، پماد چشمی، استنشاقی، قطره چشم و بینی و اسپری بینی.

زمان و دفعات مصرف: کپسول‌ها (در آب حل شود یا به طور کامل بلعیده شود) ۴ بار در روز - استنشاقی

و قطره بینی ۴-۶ بار در روز، قطره چشم ۴ بار در روز - پماد چشمی ۳-۴ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: زمان آغاز تأثیر آن براساس شکل دارویی، دوز

مصرفی و نوع بیماری متفاوت است. در بیماری‌های چشم و رینیت آلرژیک ممکن است بعد از چند

روز اثرات آن ظاهر شود. در صورتی که از قطره برای درمان رینیت آلرژیک مزمن و آسم استفاده

می‌کنید، اثرات آن ممکن است ۶-۲ هفته بعد ظاهر شود. ۶-۴ ساعت در بدن فعال است و بعضی

اثرات آن ممکن است چند روز بعد از توقف مصرف باقی بماند.

رژیم غذایی مناسب: ممکن است توصیه شود از مصرف برخی داروها اجتناب کنید.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس

اطفال نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک، مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت

مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در

رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان

قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: استفاده از شکل استنشاقی باعث بروز سرگیجه، سرفه و گرفتگی صدا می‌شود.

اسپری بینی باعث عطسه می‌شود.

تداخل‌های دارویی : ندارد .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری و شیردهی مشکلی ایجاد نمی‌کند .

Sodium Fluoride

سدیم فلوراید

گروه دارویی : ماده معدنی پیشگیری کننده از فساد دندان‌ها

اشکال دارویی موجود در ایران : قرص و دهان‌شویه

مقدار و روش مصرف : جهت پیشگیری از پوسیدگی دندان در کودکان ۱۲-۶ ساله روزانه ۵ میلی‌لیتر از محلول ۰/۲ درصد دهان‌شویه به صورت موضعی - در کودکان بالای ۱۲ سال ۱۰ میلی‌لیتر از محلول ۰/۲ درصد به صورت موضعی .

موارد عمده استعمال دارو : درمان کمکی استئوپوروز - تثبیت پیشرفت فقدان شنوایی در تعدادی از بیماران دچار اتواسکلروز - پیشگیری از پوسیدگی دندان - پایین بودن غلظت یون فلوراید در آب آشامیدنی - کنترل پوسیدگی دندان .

عوارض جانبی مهم : التهاب غیرطبیعی پوست ، آلرژی گوارشی و تنفسی ، طعم نمکی یا صابونی ، ضعف عضلات ، تشنگی ، ازدیاد بزاق ، لرز ، لکه‌های سفید مینای دندان و دانه‌های پوستی .

Sodium valproate

والپروات سدیم

نیاز به تجویز پزشک : دارد

گروه دارویی : ضد تشنج

میزان خطر در مصرف اضافی : متوسط

اشکال دارویی موجود : قرص ، مایع ، کپسول و تزریقی

زمان و دفعات مصرف : ۱-۲ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : ظرف ۶۰ دقیقه دارو اثر می‌کند و تا ۱۲ ساعت در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک ، مصرف آن را متوقف نکنید - مقادیر زیاد آن می‌تواند باعث اغما شود که لازم است به پزشک اطلاع دهید - بیماری اصلی شما (تشنج) ممکن است امکان انجام کارهای حساس و رانندگی را منتفی سازد - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن ممکن است باعث آسیب دیدگی کبد شود .

عوارض ناخواسته: تهوع، سوءهاضمه، افزایش وزن و ریزش مو. نارسایی کبدی و اختلالات پلاکتی و خونی نیز به ندرت ممکن است روی دهند.

تداخل های دارویی: ضدتشنج های دیگر سطح خونی این دارو را کاهش می دهند - ضدافسردگی ها و ضدجنون ها تأثیر این دارو را کاهش می دهند - آسپیرین اثر دارو را افزایش می دهد - کلستیرامین می تواند جذب گوارشی والپروات سدیم خوراکی را کاهش دهد - سایمتیدین می تواند آثار این دارو را افزایش دهد - کلروکین و فلوکین آثار این دارو را کاهش می دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی شود. در شیردهی مقادیر معمولی آن مشکلی ایجاد نمی کند. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Somatropin

سوماتروپین

گروه دارویی: هورمون، محرک رشد
مقدار و روش مصرف: جهت درمان کمبود هورمون رشد در کودکان: ۲ واحد (۰/۱ - ۰/۰۵) واحد به ازای هر کیلوگرم وزن بدن (سه بار در هفته به فواصل حداقل ۴۸ ساعت به صورت عضلانی تزریق شده و هر بار محل تزریق تغییر داده شود).

موارد عمده استعمال دارو: نارسایی رشد ناشی از کمبود هورمون رشد - به عنوان درمان جایگزین پیش از بسته شدن اپی فیزها در بیمارانی که دچار کمبود هورمون رشد با علل نامشخص هستند - کمبود هورمون رشد ناشی از تومور هیپوفیز یا کم کاری هیپوفیز.

عوارض جانبی مهم: درد و تورم در محل تزریق، درد عضلانی، بالا رفتن غلظت کلسیم در ادرار، بالا رفتن غلظت چربی خون و رشد سریع تومور داخل جمجمه.

Sorbitol

سوربیتول

گروه دارویی: شیرین کننده، ملین
مقدار و روش مصرف: ملین از راه فوراکی: ۵۰ - ۳۰ گرم. ملین از راه تنقیه: ۱۲۰ میلی لیتر از محلول ۳۰ - ۲۵ درصد. شیرین کننده (در دیابتی ها): روزانه تا ۳۰ گرم

موارد عمده استعمال دارو: جانشین قند در بیماران دیابتی و به عنوان مسهل.

عوارض جانبی مهم: مقادیر زیاد آن ممکن است باعث نفخ، اتساع شکم و اسهال شود.

Spectinomycin HCl

اسپکتینومایسین

گروه دارویی: آنتی بیوتیک

اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی

مقدار و روش مصرف: در درمان سوزاک بدون عارضه: ۲ گرم به صورت دوز واحد به صورت تزریق عضلانی. جهت درمان سوزاک منتشر: ۲ گرم هر ۱۲ ساعت یک بار به صورت تزریق عضلانی. موارد عمده استعمال دارو: درمان سوزاک بدون عارضه در بیمارانی که به پنی سیلین مقاوم هستند یا به آن حساسیت دارند، درمان سوزاک منتشر توسط نایسریاگونه. عوارض جانبی مهم: درد و زخم در محل تزریق، کهیر، خارش، تهوع، استفراغ، عصبی شدن و به ندرت کاهش برون ده ادراری.

Streptokinase

استرپتوکیناز

گروه دارویی: مورد استفاده در درمان لخته شدن خون در رگها

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: پودر و تزریقی

زمان و دفعات مصرف: پودر: ۱-۲ بار در روز - تزریقی: به صورت یک دوز واحد یا تزریق مداوم در یک دوره ۷۲-۲۴ ساعته. زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف چند دقیقه اثر می کند و بعد از توقف مصرف دارو چند دقیقه بعد، اثر دارو ناپدید می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: این دارو معمولاً تا سه روز تجویز می شود - از آن جا که تحت کنترل های دقیق پزشکی مصرف می شود، احتمال مصرف مقدار زیاد آن کم است - در هنگام رانندگی یا کارهای حساس این دارو در دسترس شخص نیست - استرپتوکیناز هرگز به صورت بلند مدت مورد استفاده قرار نمی گیرد. عوارض ناخواسته: خونریزی بیش از حد (مهم ترین عارضه)، تهوع، استفراغ، دانه های پوستی، خارش، تب، خس خس ریه و ریتم غیر طبیعی قلب.

تداخل های دارویی: اگر دارو با ضد انعقادها و ضد پلاکت ها مصرف شود، خطر خونریزی را افزایش می دهد. مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی شود زیرا در ۱۸ هفته اول بارداری باعث کنده شدن جفت از دیواره رحم می شود. مصرف آن در شیردهی اشکالی ندارد.

Streptomycin Sulfate

استرپتومایسین

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک ، ضد سل

اشکال دارویی موجود در ایران: پودر جهت تهیه محلول تزریقی

مقدار و روش مصرف: جهت درمان سل : یک گرم در روز به صورت دوز واحد - درمان عفونت‌های شدید : روزانه ۴ - ۲ گرم هر ۱۲ - ۶ ساعت یک بار - درمان عفونت‌های خفیف : روزانه ۲ - ۱ گرم

موارد عمده استعمال دارو: درمان سل همراه با داروهای دیگر ، درمان اندوکاردیت میکروبی ، درمان عفونت‌های مجاری تنفسی و درمان بروسلوز (تب مالت) .

عوارض جانبی مهم: راش ، خارش ، بزرگی غدد لنفاوی ، شوک آنافیلاکتیک ، سمیت کبدی ، سمیت کلیوی ، آسیب دستگاه شنوایی ، ضعف عضلانی و ایست قلبی .

Sucralfate

سوکرالفات

گروه دارویی: ضد زخم معده

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: مایع و قرص

زمان و دفعات مصرف: ۴-۲ بار در روز (یک ساعت قبل از غذا و هنگام خواب)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر دارو یک یا دو روز بعد مشاهده می‌شود ، ولی اثر کامل آن چند هفته زمان می‌برد و تا ۵ ساعت در بدن فعال است .

رژیم غذایی مناسب: به رژیم غذایی که پزشک توصیه می‌کند عمل کنید .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مصرف مقدار زیادی از این دارو یا مشاهده علائم غیرعادی ، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اغلب بی‌اشکال است اما این دارو در برخی افراد می‌تواند باعث سرگیجه شود - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کلیوی یا استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث کمبود ویتامین‌های A ، D ، E و K شود .

عوارض ناخواسته: یبوست (مهم‌ترین عارضه) ، تهوع ، اسهال ، خشکی دهان ، سرگیجه و راش پوستی .

تداخل‌های دارویی: آنتی‌اسیدها اثر این دارو را کاهش می‌دهند لذا نیم ساعت بعد یا قبل از این دارو مصرف شوند - در صورت مصرف هم‌زمان این دارو با فنی‌توئین ، آنتی‌بیوتیک‌های تتراسیکلین ، سیپروفلوکساسین ، نورفلوکساسین ، اوفلوکساسین ، تیروکسین ، دیگوکسین و وارفازین اثر این داروها کاهش می‌یابد .

مصرف در شیردهی و بارداری: در شیردهی خطری ندارد و در بارداری بی ضرر بودن این دارو مشخص نیست، با پزشک مشورت کنید.

Sulfacetamide Sodium

سولفاستامید

گروه دارویی: آنتی بیوتیک چشمی

اشکال دارویی موجود در ایران: قطره استریل چشمی

مقدار و روش مصرف: درمان التهاب ملتحمه: چکاندن ۳ - ۱ قطره از محلول ۱۰ درصد هر ۳ - ۲ ساعت به داخل کیسه ملتحمه

موارد عمده استعمال دارو: برای درمان ورم ملتحمه، زخم های قرینه و سایر عفونت های سطحی چشم به کار می رود.

عوارض جانبی مهم: احساس سوزش یا گزش گذرا، واکنش های حساسیت شدید، عفونت اضافی با باکتری های غیر حساس به این آنتی بیوتیک.

Sulfasalazine

سولفاسالازین

گروه دارویی: مورد استفاده در بیماری های التهابی روده، ضدروماتیسم

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، شیاف و شکل دارویی مورد استفاده از راه تنقیه

زمان و دفعات مصرف: شیاف ۲ بار در روز، قرص ۴-۲ بار در روز (بعد از غذا همراه با آب) و شکل مورد استفاده از راه تنقیه یک بار در روز هنگام خواب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار دارو ظرف ۳-۱ روز ظاهر می شود و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: هنگام مصرف دارو روزانه ۱/۵ لیتر آب مصرف شود - این دارو اسید فولیک بدن را کاهش می دهد، لذا مقدار فراوانی سبزیجات مصرف شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، کمبود آنزیم G6PD، بیماری های خونی،

پورفیری و حساسیت به سولفانامیدها یا آسپیرین هستید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر، پزشک در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن ممکن است باعث بیماری‌های خونی شود.

عوارض ناخواسته: سردرد، کاهش اشتها، درد مفاصل و صدای زنگ در گوش شایع هستند که با کاهش دوز دارو از بین می‌روند. تهوع و استفراغ در صورت مصرف دارو با غذا، کمتر می‌شود.

تداخل‌های دارویی: این دارو اثر ضدانعقادهای خوراکی، ضددیابت‌های خوراکی، ضدتشنج‌ها و متوترکسات را افزایش می‌دهد. این دارو باعث کاهش جذب گوارشی و آثار داروهایی مانند آهن، اسیدفولیک و دیگوسکین می‌شود.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری اشکالی ندارد و در شیردهی وارد شیر می‌شود که باید با پزشک خود مشورت کنید.

سولفور Sulfur

گروه دارویی: ضدآکنه، ضدسبوره، ضد گال (جرب)

اشکال دارویی موجود در ایران: صابون، لوسیون، بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف: صابون: به عنوان کراتولیتیک یا ضدآکنه بر روی پوست استفاده می‌شود.

لوسیون: برای رفع خارش و شوره سر، لوسیون ۵ - ۲ درصد را روی سر بمالید تا موها خیس شود، سپس با فشار پوست را ماساژ دهید، بعد از آن موها را آب کشیده مجدداً لوسیون بزنید و آن را ماساژ داده بشوید. لوسیون معمولاً دو بار در هفته مورد استفاده قرار می‌گیرد.

موارد عمده استعمال دارو: درمان آکنه، درمانیت سبوره‌ای و گال (جرب)

سوماتریتان Sumatriptan

گروه دارویی: ضد میگرن

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: اسپری بینی، قرص و تزریقی

زمان و دفعات مصرف: تا آن‌جا که ممکن است دارو بعد از شروع حمله میگرنی تجویز شود و قرص‌ها همراه مقداری آب مصرف شود. برای یک حمله میگرنی نباید دو بار از این دارو استفاده کنید.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: قرص ظرف ۳۰ دقیقه و شکل تزریقی ظرف ۱۵-۱۰ دقیقه اثر می‌کند. حداکثر اثر قرص‌ها بعد از ۴-۲ ساعت و حداکثر اثر شکل تزریقی بعد از ۲-۱/۵ ساعت ظاهر می‌شود.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: این دارو فقط در درمان حمله میگرن تجویز می‌شود - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از آن به پزشک اطلاع دهید - در هنگام وقوع حمله میگرنی امکان انجام کارهای حساس یا رانندگی وجود ندارد - اگر مبتلا به مشکلات کبدی یا کلیوی، بیماری‌های قلبی، فشارخون بالا و حساسیت به بعضی داروها هستید و نیز اگر سابقه حمله قلبی یا آنژین دارید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - این دارو به صورت مستمر و بلندمدت جهت پیشگیری از حمله میگرنی تجویز نمی‌شود و فقط هنگام وقوع حمله میگرنی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

عوارض ناخواسته: درد در محل تزریق، گرگرفتگی، سرگیجه و احساس سنگینی، ضعف، خستگی و خواب‌آلودگی (عوارض بعد از یک ساعت ناپدید می‌شوند).

تداخل‌های دارویی: مهارکننده‌های مونوآمینوآکسیداز MAOIs و برخی ضدافسردگی‌ها، خطر عوارض جانبی دارو را تشدید می‌کنند - اگر از لیتیم استفاده می‌کنید، هرگز این دارو را مصرف نکنید چون با ارگوتامین تداخل دارویی دارد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری و شیردهی ثابت نشده است؛ در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Tempazepam

تمپازپام

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: خواب‌آور گروه بنزودیازپین

اشکال دارویی موجود: مایع و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز نیم ساعت قبل از خواب

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۱۵-۴۰ دقیقه اثر می‌کند و ۸-۶ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت استفاده بیش از دو هفته، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - مصرف مقدار زیاد آن می‌تواند باعث خواب‌آلودگی غیرعادی شود که باید به پزشک اطلاع دهید - تا زمانی که از اثرات آن بر روی خودتان آگاه نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می‌تواند باعث کندی واکنش‌ها و کاهش تمرکز و هوشیاری شود - اگر مبتلا به

مشکلات کبدی یا کلیوی ، مشکلات شدید تنفسی ، پورفیری ، افسردگی و میاستنی گراو هستید یا داروی دیگری نیز استفاده می کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن باعث تطابق بدن با دارو و در نتیجه کاهش اثرات آن می شود .

عوارض ناخواسته : سرگیجه ، خواب آلودگی هنگام روز ، سردرد ، اغتشاش ذهنی ، خواب های آشفته و بی ثباتی .

تداخل های دارویی : ضد اضطراب ها ، خواب آور ها ، مسکن های اپیوئیدی ، ضد جنون ها ، آنتی هیستامین ها و ضد افسردگی ها اثر آرام بخشی این دارو را افزایش می دهند .

مصرف در شیردهی و بارداری : بی ضرر بودن آن در بارداری اثبات نشده اما مصرف مقادیر معمولی آن مشکلی در شیردهی ایجاد نمی کند . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Terbutaline

تر بوتالین

گروه دارویی : گشادکننده های مجاری هوایی **نیاز به تجویز پزشک :** دارد

میزان خطر در مصرف اضافی : کم

اشکال دارویی موجود : استنشاقی ، مایع ، قرص و تزریقی

زمان و دفعات مصرف : استنشاقی در مواقع نیاز و قرص ۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : قرص ظرف ۲-۱ ساعت و استنشاقی ظرف چند دقیقه اثر می کند . قرص ۴-۶ ساعت در بدن فعال است .

نحوه نگهداری از دارو : این دارو را در ظرف دربسته ، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری کنید . همچنین از پاره کردن یا سوراخ کردن ظرف محتوی داروی استنشاقی بپرهیزید .

موارد منع مصرف و احتیاط : بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرطبیعی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات قلبی ، فشارخون بالا ، پرکاری تیروئید ، دیابت و نیز استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث افزایش تحمل بدن در مقابل این دارو و در نتیجه کاهش اثرات آن شود .

عوارض ناخواسته : گرفتگی عضله ها ، تهوع ، استفراغ ، نال آرمی ، اضطراب ، سردرد و تپش قلب .

تداخل های دارویی : این دارو می تواند با ضد افسردگی های گروه MAOIs تداخل کرده و باعث افزایش خطرناک فشارخون شود - داروهای سمپاتومیمتیک اثر این دارو را افزایش می دهند و عوارض آن را بیشتر می کنند .

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است اما شکل استنشاقی مشکلی ایجاد نمی کند. در شیردهی نیز شکل استنشاقی اشکالی ایجاد نمی کند.

ترفنادین Terfenadine

گروه دارویی: آنتی هیستامین
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص شیاردار
مقدار و روش مصرف: جهت درمان رینیت آلرژیک: ۶۰ میلی گرم از راه خوراکی هر ۱۲ ساعت یک بار
موارد عمده استعمال دارو: تسکین نشانه های همراه با رینیت آلرژیک فصلی و دائمی مثل: عطسه، آبریزش بینی، وزوز گوش و اشک ریزش.
عوارض جانبی مهم: آرامش، سردرد، ضعف، بی نظمی قلبی، تهوع، استفراغ، خشکی دهان و بینی و گلو، یبوست، راش پوستی.

تستوسترون Testosterone

گروه دارویی: هورمون جنسی مردانه
میزان خطر در مصرف اضافی: کم
اشکال دارویی موجود: پیچ (چسب)، کپسول، تزریقی و پلت های کاشتنی
زمان و دفعات مصرف: کپسول ۲ بار در روز - تزریقی یک بار در ۳ هفته تا دو بار در هفته - پلت های کاشتنی هر ۶ ماه یک بار - پیچ روزی یک بار
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف ۲-۳ روز اثر می کند. کپسول و پیچ ۱۲-۲۰ روز، تزریقی ۳-۱۲ هفته و کاشتنی حدود ۶ ماه در بدن فعال هستند.
موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - در صورت ابتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، بیماری قلبی، مشکلات پروستات، فشارخون بالا، صرع، میگرن، دیابت و نیز استفاده از داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن می تواند باعث کاهش رشد در افراد جوان شود.
عوارض ناخواسته: اختلال در دفع ادرار، راست شدن غیرعادی آلت تناسلی، احتباس مایعات در بدن و ورم پا. در خانمها ریزش غیرعادی موها، تغییرات صدا و بزرگی کلیتوریس ممکن است رخ دهد.

تداخل‌های دارویی: در مصرف هم‌زمان با این دارو، باید دوز داروهای ضدیبابت کاهش یابد. این دارو اثر داروهای ضدانعقادی را افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود.

Tetracycline

تتراسیکلین

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک گروه تتراسیکلین

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

اشکال دارویی موجود: قرص، کپسول، پماد، پماد چشمی و گوشه

زمان و دفعات مصرف: شکل خوراکی ۴ بار در روز و برای درمان آکنه یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: دارو ظرف ۱۲-۴ ساعت اثر می‌کند و تا ۶ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: فرآورده‌های شیر را نباید یک ساعت قبل یا بعد از این دارو مصرف کرد؛ زیرا باعث کاهش جذب آن می‌شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: دوره درمان را کامل کنید. در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از دارو، به پزشک اطلاع دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. اگر مشکل بلندمدت کبدی یا کلیوی دارید و نیز در صورت سابقه حساسیت به تتراسیکلین و استفاده داروهای دیگر، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: در مصرف شکل خوراکی تهوع، استفراغ و اسهال می‌تواند عارض شود. فرآورده‌های پوستی عوارض خاصی ندارند.

تداخل‌های دارویی: آهن اثر این دارو را کاهش می‌دهد. ضدانعقادهای خوراکی و ریتینوئید اثر این دارو را افزایش می‌دهند. شیر و ضداسیدها (هیدروکسید آلومینیم) اثر این دارو را کاهش می‌دهند، برای جلوگیری از این تداخل ۲-۱ ساعت بین مصرف آن‌ها فاصله باشد. این دارو اثر ضدبارداری‌های خوراکی را کاهش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نشود زیرا باعث تغییر رنگ دندان‌ها و آسیب‌های استخوانی در جنین می‌شود، در شیردهی هم وارد شیر شده و باعث تغییر رنگ دندان‌های شیرخوار می‌شود.

Theophylline / Aminophylline

تئوفیلین / آمینوفیلین

نیاز به تجویز پزشک: ندارد

گروه دارویی: گشادکننده مجاری هوایی ریه

میزان خطر در مصرف اضافی : بالا

اشکال دارویی موجود : قرص ، مایع ، تزریقی ، قرص کندآزادشونده و کپسول کندآزادشونده
زمان و دفعات مصرف : قرص و مایع ۳-۴ بار در روز - قرص کندآزادشونده و کپسول کندآزادشونده
 هر ۱۲ یا ۲۴ ساعت

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن : شکل خوراکی ظرف ۳۰ دقیقه اثر می‌کند و تا ۸ ساعت در بدن فعال است . کپسول‌ها و قرص‌های کندآزادشونده ظرف ۹۰ دقیقه اثر می‌کنند و ۱۲-۲۴ ساعت در بدن فعال هستند .

موارد منع مصرف و احتیاط : جز در صورت وقوع تپش قلب ، بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در تمام موارد مصرف آن اقدامات فوری لازم است اما در صورت ایجاد درد قفسه سینه ، اغتشاش ذهنی و یا کاهش هوشیاری ، اقدامات اورژانس لازم است - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد - مصرف بلندمدت آن بلامانع است - اگر مشکل مزمن کبدی دارید یا مبتلا به آنژین ، بی‌نظمی در ضربان قلب ، صرع و زخم معده هستید و نیز اگر سیگار می‌کشید یا از داروی دیگری استفاده می‌کنید ، پزشک را در جریان قرار دهید .

عوارض ناخواسته : سردرد ، آشفته‌گی ، بی‌خوابی ، تهوع ، استفراغ ، اسهال و تپش قلب .
تداخل‌های دارویی : بسیاری از داروها مانند : اریترومايسين و سایمتیدین آثار این دارو را افزایش می‌دهند و برخی دیگر از داروها مانند : فنی‌توئین ، کاربامازپین و ریفامپین آثار این دارو را کاهش می‌دهند .
مصرف در شیردهی و بارداری : دارو می‌تواند وارد شیر مادر شود ، بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده است . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

Thiabendazole

تیا بندازول

گروه دارویی : ضد کرم
اشکال دارویی موجود در ایران : قرص جویدنی
مقدار و روش مصرف : درمان آلودگی به آسکاریس ، کرمک و کرم قلاب‌دار : ۲۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن ، دو بار در روز به مدت دو روز
موارد عمده استعمال دارو : آلودگی به کرمک ، آلودگی به آسکاریس ، آلودگی به کرم قلاب‌دار و کرم نخی شکل .

عوارض جانبی مهم : خستگی ، سرگیجه ، خواب‌آلودگی ، کاهش فشارخون ، بی‌اشتهایی ، تهوع ، یرقان ، بوی بد ادرار ، افزایش غلظت قندخون و خارش .

تیامین (ویتامین B₁) Thiamine HCL

گروه دارویی: ویتامین گروه B

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و قرص پوشش دار

مقدار و روش مصرف: مکمل غذایی: روزانه ۲ - ۱ میلی گرم از راه خوراکی - درمان کمبود ویتامین

B₁: روزانه ۳۰ - ۵ میلی گرم از راه خوراکی در یک یا سه دوز به مدت یک ماه

موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان بیماری بری بری - تصحیح بی اشتها بی ناشی از کمبود ویتامین .

عوارض جانبی مهم: احساس گرما، ضعف، تهوع، تعریق، خونریزی گوارشی و آنافیلاکسی .

تیروکسین Thyroxine

گروه دارویی: هورمون غده تیروئید

نیاز به تجویز پزشک: دارد

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

اشکال دارویی موجود: قرص

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۴۸ ساعت اثر دارو شروع می شود و ۱-۳

هفته در بدن فعال است .

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده

علائم غیرعادی یا مصرف مقادیر زیاد آن، به پزشک اطلاع دهید - مصرف آن در رانندگی و کارهای

حساس اشکالی ندارد - اگر مبتلا به فشارخون بالا، بیماری قلبی و دیابت هستید یا از داروهای دیگری نیز

استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد .

عوارض ناخواسته: اضطراب، آشفته گی، اسهال، کاهش وزن، تعریق، گرگرفتگی و کرامپ های

عضلانی . کاهش زیاد دوز این دارو می تواند باعث ایجاد علائم کم کاری تیروئید شود .

تداخل های دارویی: این دارو باعث افزایش اثر داروهای ضد انعقاد خوراکی می شود - کلستیرامین و

سوکرالفات باعث کاهش جذب این دارو می شوند .

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری اشکالی ندارد . در شیردهی نیز مصرف مقادیر معمولی

دارو اشکالی ندارد . در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید .

تیبولن Tibolone

گروه دارویی: هورمون جنسی زنانه
میزان خطر در مصرف اضافی: کم
اشکال دارویی موجود: قرص
نیاز به تجویز پزشک: دارد

زمان و دفعات مصرف: هر روز یک بار قرص‌ها بلعیده شوند و سعی شود مصرف دارو در زمان ثابتی از روز باشد.

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: علائم بهبودی در چند هفته بروز می‌کند و دارو چند روز در بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون مشورت با پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورتی که تعداد زیادی از این قرص‌ها با هم بلعیده شوند ممکن است باعث ناراحتی معده شوند - مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکال ندارد - اگر دچار مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، صرع، میگرن، دیابت، تومور، خونریزی از رحم و سطح بالای کلسترول خون هستید یا سابقه بیماری‌های قلبی - عروقی و مغزی - عروقی دارید و یا اگر از داروی دیگری هم استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - در صورت مصرف بلندمدت، بررسی و معاینه دوره‌ای توسط پزشک ضرورت دارد.

عوارض ناخواسته: افزایش وزن، ورم مچ پا، سرگیجه، آکنه، سردرد، ناراحتی معده و رشد مو.

تداخل‌های دارویی: فنی‌توئین، فنوباریتال، پریمیدون، کاربامازپین و ریفامپیسین، سوخت و ساز این دارو را بالا برده و آثار دارویی آن را کاهش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود.

تیمولول Timolol

گروه دارویی: بتابلوکر (مورد استفاده در درمان بیماری گلوکوم (آب سیاه))

نیاز به تجویز پزشک: دارد
میزان خطر در مصرف اضافی: بالا

اشکال دارویی موجود: قرص و قطره چشمی
زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: شکل خوراکی ظرف ۳۰ دقیقه اثر می‌کند و تا ۲۴ ساعت در بدن فعال است.

موارد منع مصرف و احتیاط: مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - همهٔ موارد مصرف زیادی این دارو نیازمند توجه جدی است اما در صورت وقوع اختلالات تنفسی، تپش قلب یا کاهش هوشیاری اقدامات اورژانس لازم است - تا زمانی که از اثرات این دارو بر روی خودتان با اطلاع نیستید از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون شکل خوراکی آن می‌تواند باعث خواب‌آلودگی و قطرهٔ چشمی آن نیز می‌تواند باعث تاری دید شود - اگر مبتلا به بیماری‌های ریه نظیر آسم، برونشیت و آمفیزم و نیز مبتلا به آلرژی هستید و یا از داروهای دیگر استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف بلندمدت آن اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: کرختی، خستگی، سردرد، خواب‌های پریشان، سردی دست و پا، بدتر شدن آسم و مشکلات قلبی. قطرهٔ چشم عوارض ندارد اما ممکن است باعث تحریک چشم، سردرد و تاری دید شود.

تداخل‌های دارویی: سمپاتومیمتیک‌ها باعث افزایش خطرناک فشارخون در مصرف هم‌زمان با این دارو می‌شوند - سالبوتامول و سالمتروپول و دیگر آگونیست‌های بتا که دارای اثر مقابل بتابلوکرها می‌باشند، اثر این دارو را کاهش می‌دهند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن آن در بارداری ثابت نشده و در شیردهی وارد شیر می‌شود که مقادیر معمولی آن اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Tranexamic Acid

ترانگزامیک اسید

گروه دارویی: بندآورندهٔ خون

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول، قرص دارای شیار و تزریقی

مقدار و روش مصرف: درمان فموری از بینی: محلول تزریقی را می‌توان به صورت موضعی در مخاط بینی تزریق کرد یا ۱ گرم از راه خوراکی هر ۸ ساعت، به مدت یک هفته مصرف کرد.

موارد عمدهٔ استعمال دارو: درمان کوتاه مدت خونریزی یا خطر خونریزی در مواقع افزایش تجزیهٔ رشته‌های فیبرین (فیبرینولیز)، درمان خونریزی از بینی و خونریزی زیاد قاعدگی.

عوارض جانبی مهم: خونریزی در حفره‌های بدن و اختلال ترومبوآمبولیک.

Trazodone

ترازودون

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: مایع، قرص و کپسول

گروه دارویی: ضدافسردگی

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: ۱-۳ بار در روز همراه غذا

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: آثار مفید دارو ظرف چند روز و آثار کامل آن ظرف چند هفته بعد از مصرف ظاهر می شود. آثار جانبی ۲۴ ساعت بعد از توقف مصرف و در مصرف بلندمدت اثرات ضدافسردگی آن تا ۶ هفته بعد از قطع مصرف دارو باقی می ماند.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس کودکان نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز دانه های پوستی، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو به پزشک اطلاع دهید. تا زمانی که از اثرات این دارو بر روی خودتان مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می تواند باعث خواب آلودگی شود. اگر مبتلا به تشنج صرعی، مشکلات بلندمدت کلیوی یا کبدی و بیماری های قلبی هستید یا به تازگی یک حمله قلبی را پشت سر گذاشته اید و نیز در صورتی که از داروهای دیگری نیز استفاده می کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد.

عوارض ناخواسته: خواب آلودگی (شایع ترین عارضه)، یبوست، اسهال، خشکی دهان، سردرد، سرگیجه و غش. راست شدن طولانی و دردناک آلت تناسلی در مردان به ندرت اتفاق می افتد.

تداخل های دارویی: این دارو، اثر داروهای ضد تشنج را کاهش می دهد. مصرف همزمان ترازودون با داروهای مهارکننده مونوآمینو اکسیداز (MAOIs) می تواند باعث عوارض ناخواسته جدی شود. همه داروهای آرام بخش، اثر آرام بخشی این دارو را تشدید می کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی ضرر بودن دارو در بارداری به اثبات نرسیده است. در شیردهی وارد شیر می شود اما مقادیر معمولی آن اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Tretinoin

ترتینوئین

گروه دارویی: ضدآکنه، ضدپسوریازیس

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم موضعی و لوسیون

مقدار و روش مصرف: یک بار در روز قبل از خواب روی ضایعات مالیده شود.

موارد عمده استعمال دارو: درمان موضعی آکنه و لگاریس، به عنوان داروی کمکی در درمان زگیل های صاف.

عوارض جانبی مهم: التهاب موضعی، احساس گزش یا گرما در موضع، قرمزی و پوسته‌ریزی در موضع، تاول زدن و کمرنگ شدن موقت پوست.

تریامسینولون استوناید (سیستمیک) Triamcinolone Acetonide

گروه دارویی: هورمون، ضدالتهاب، کورتون

اشکال دارویی موجود در ایران: سوسپانسیون تزریقی

مقدار و روش مصرف: ۸۰ - ۴۰ میلی گرم از راه عضلانی هر ۴ هفته یک بار - ۱۵ - ۲/۵ میلی گرم به صورت داخل مفصلی - در صورت نیاز حداکثر ۱ میلی گرم به صورت تزریق داخل ضایعه
موارد عمده استعمال دارو: به عنوان ضدالتهاب یا سرکوب کننده دستگاه ایمنی.
عوارض جانبی مهم: ضعف عضلانی، سوزش و خارش، کمرنگ شدن پوست.

تریامسینولون استوناید (موضعی) Triamcinolone Acetonide

گروه دارویی: ضدالتهاب، آدرنوکورتیکوئید موضعی

اشکال دارویی موجود در ایران: کرم و پماد موضعی

مقدار و روش مصرف: درمان التهاب

موارد عمده استعمال دارو: مقدار کافی از پماد یا کرم، تا چهار بار در روز
عوارض جانبی مهم: بی‌رنگ شدن پوست، نازک شدن پوست و سوزش و خارش در محل استعمال دارو.

تریامسینولون ان . ان . جی Triamcinolone N . N . G

گروه دارویی: ضدقارچ، ضدباکتری موضعی، آدرنوکورتیکوئید (کورتون)

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد موضعی

مقدار و روش مصرف: ۳ - ۲ بار در روز روی موضع مالیده می‌شود.

موارد عمده استعمال دارو: درمان کاندیدیاز پوستی، التهاب پوستی همراه با عفونت کاندیدیایی و التهاب پوستی همراه با عفونت باکتریایی.
عوارض جانبی مهم: بی‌رنگ شدن پوست، نازک شدن پوست و سوزش و خارش در محل استعمال دارو.

Trifluoperazine Dihydrochloride

تری فلوپرازین

گروه دارویی: ضدجنون، آرامبخش

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار و تزریقی

مقدار و روش مصرف: بیماران سرپایی: ۲ - ۱ میلی گرم از راه خوراکی دو بار در روز. بیماران بستری:

ابتدا ۵ - ۲ میلی گرم دو بار در روز از راه خوراکی و افزایش تدریجی تا ۲۰ - ۱۵ میلی گرم در روز

موارد عمده استعمال دارو: کنترل اضطراب و تنش زیاد و کنترل علائم ناشی از جنون.

عوارض جانبی مهم: احتقان بینی، خشکی دهان، تاری دید، خواب آلودگی، کاهش فشارخون،

بزرگ شدن پستان در مردان و سرگیجه.

Trihexyphenidyl HCL

تری هکزیفنیدیل

گروه دارویی: ضدپارکینسون، ضداسپاسم، ضد موسکارین

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و قرص پوشش دار

مقدار و روش مصرف: جهت پارکینسون: ۱ میلی گرم از راه خوراکی در روز اول، دو میلی گرم در روز دوم،

سپس هر ۵ - ۳ روز ۲ میلی گرم اضافه می شود تا به ۱۰ - ۶ میلی گرم در روز برسد. جهت پیشگیری و

درمان علائم خارج هرمی: ۱۵ - ۵ میلی گرم در روز از راه خوراکی در چند نوبت

موارد عمده استعمال دارو: درمان علامتی پارکینسون و پیشگیری از علائم اختلالات خارج هرمی

ناشی از دارو.

عوارض جانبی مهم: خشکی دهان، تاری دید، خواب آلودگی، احتباس ادرار، استفراغ، سردرد و

تحریک اعصاب مرکزی.

Trimethoprim

تریمتوپریم

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: ضدباکتری

اشکال دارویی موجود: تزریقی، مایع و قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: کم

زمان و دفعات مصرف: ۲-۱ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۴-۱ ساعت اثر می کند و تا ۲۴ ساعت در

بدن فعال است.

نحوه نگهداری از دارو: دارو در ظرف دربسته، جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت بروز عوارض شدید، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید. در صورت بروز علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، به پزشک اطلاع دهید. مصرف آن در رانندگی و کارهای حساس اشکالی ندارد. اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی، انواع بیماری‌های خونی و پورفیری هستید یا از داروی دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بلندمدت آن می‌تواند باعث کمبود اسیدفولیک و در نتیجه ناهنجاری‌های خونی شود. **عوارض ناخواسته:** مصرف این دارو به تنهایی، عارضه‌چندانی جز تهوع ندارد اما در صورت مصرف با سولفامتوگسازول عوارض بیشتری ایجاد می‌کند.

تداخل‌های دارویی: مصرف هم‌زمان با فنی‌توئین خطر کمبود اسیدفولیک را افزایش داده، منجر به بیماری‌های خونی می‌شود. این دارو اثر ضد انعقادی وارفارین و نیز خطر آسیب‌های کلیوی به وسیله سیکلوسپورین را هم افزایش می‌دهد.

مصرف در شیردهی و بارداری: بی‌ضرر بودن دارو در بارداری به اثبات نرسیده و در شیردهی مصرف مقادیر معمولی اشکالی ایجاد نمی‌کند. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

Triple Sulfa

تریپل سولفا

گروه دارویی: آنتی‌بیوتیک، سولفانامید

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص واژینال و کرم واژینال

مقدار و روش مصرف: **کرم واژینال:** یک اپلیکاتور پر، دو بار در روز قبل از خواب و بعد از بیداری به مدت ۶ - ۴ روز. **قرص واژینال:** یک قرص واژینال دو بار در روز قبل از خواب و بعد از بیداری به مدت ۱۰ روز

موارد عمده استعمال دارو: درمان التهاب ولوواژینال (دستگاه تناسلی خارجی و واژن در زن) در اثر کاندیدا، تریکومونا و هموفیلوس.

عوارض جانبی مهم: خارش، سوزش، دانه‌های پوستی، قرمزی و تورم.

Vancomycin HCL

وانکومایسین

اشکال دارویی موجود در ایران: ویال تزریقی

گروه دارویی: ضد عفونت، آنتی‌بیوتیک

مقدار و روش مصرف: ۵۰۰ میلی گرم هر ۶ ساعت یا ۱ گرم هر ۱۲ ساعت به صورت انفوزیون وریدی طی ۹۰ - ۶۰ دقیقه

موارد عمده استعمال دارو: از راه تزریقی جهت درمان عفونت‌های خطرناکی که نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های دیگر حساس هستند یا به آن‌ها پاسخ نمی‌دهند یا نسبت به آن‌ها مقاوم هستند.

عوارض جانبی مهم: سمیت گوشی و کلیوی، حساسیت مفرط به دارو، درد شدید در محل تزریق، افت فشار، برافروختگی و دانه‌های پوستی.

وراپامیل Verapamil

گروه دارویی: ضدآنزین، ضدفشارخون، ضدآریتمی قلبی

نیاز به تجویز پزشک: دارد

اشکال دارویی موجود: قرص، مایع، تزریقی، قرص‌های کندآزادشونده و کپسول‌های کندآزادشونده

زمان و دفعات مصرف: قرص و مایع ۲-۳ بار در روز

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: قرص در ۱-۲ ساعت و تزریقی در ۲-۳ دقیقه اثر می‌کند و ۶-۸ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: از مصرف عصاره گریپ‌فروت خودداری شود، زیرا باعث بالا رفتن سطح خونی وراپامیل می‌شود.

موارد منع مصرف و احتیاط: بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید - در صورت مشاهده علائم غیرعادی یا مصرف مقدار زیادی از این دارو، پزشک را باخبر کنید - تا از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید، چون می‌تواند باعث سرگیجه شود - اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و پورفیری هستید و در صورتی که از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید، پزشک را در جریان قرار دهید - مصرف آن در بلندمدت مشکلی ایجاد نمی‌کند.

عوارض ناخواسته: تهوع، یبوست، سردرد، ورم مچ پا، گرگرفتگی و سرگیجه.

تداخل‌های دارویی: اثر جانبی کاربامازپین به وسیله این دارو تشدید می‌شود - این دارو باعث افزایش غلظت خونی سیکلوسپورین و افزایش آثار دیگوکسین می‌شود - همراه با بتابلوکرها باعث ضربان غیرطبیعی قلب و نارسایی قلبی می‌شود - در صورت مصرف هم‌زمان وراپامیل با ضدفشارخون‌های دیگر، فشارخون هرچه بیشتر کاهش می‌یابد.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری تجویز نمی‌شود. در شیردهی مصرف مقدار کم آن اشکالی ندارد. در هر دو مورد با پزشک مشورت کنید.

وازوپرسین Vasopressin

گروه دارویی: ضد ادرار ، هورمون هیپوفیز خلفی

اشکال دارویی موجود در ایران: تزریقی

مقدار و روش مصرف: جهت دیابت بی مزه : ۱۰ - ۵ واحد از محلول آبکی از راه عضلانی یا زیر جلدی ۲ - ۴ بار در روز و یا ۲/۵ - ۱/۲۵ واحد از محلول روغنی هر ۳ - ۲ روز یک بار

موارد عمده استعمال دارو: درمان دیابت بی مزه و از بین بردن سایه های گاز در رادیوگرافی شکم .

عوارض جانبی مهم: کبیر ، رنگ پریدگی اطراف دهان و لب ، آروغ زدن ، سردرد کوبنده ، مسمومیت با آب ، ایست قلبی و انفارکتوس میوکارد (MI) .

ویتامین - آ (رتینول) Vitamin A

گروه دارویی: ویتامین A ، ویتامین محلول در چربی

اشکال دارویی موجود در ایران: کپسول یا قرص پوشش دار جویدنی ، قرص یا کپسول معمولی ، محلول تزریقی ، قطره خوراکی و پماد چشمی

مقدار و روش مصرف: در کمبود شدید این ویتامین : در ابتدا ۵۰۰/۰۰۰ واحد از راه خوراکی به مدت ۳ روز ، سپس ۵۰/۰۰۰ واحد به مدت دو هفته و بعد از آن ۲۰ - ۱۰ هزار واحد در هر روز ، به مدت دو ماه . مکمل غذایی : روزانه ۸ هزار واحد تجویز می شود . شکل موضعی دارو (پماد چشمی) : یک سانتی متر از پماد ، ۳ - ۲ بار در روز روی چشم مالیده شود .

موارد عمده استعمال دارو: کمبود ویتامین A - مکمل غذایی در شرایطی مثل بارداری ، شیردهی و ابتلا به عفونت ها درمان جایگزین در بیماری هایی که روی جذب و ذخیره این ویتامین اثر می گذارند مثل انسداد شدید صفراوی ، برداشتن کامل معده و سیروز کبدی - درمان اختلالات پوستی - درمان عوارض چشمی کمبود ویتامین A مثل زخم های قرنیه .

عوارض جانبی مهم: تحریک پذیری ، سردرد ، افزایش فشار داخل جمجمه ، بی اشتها ، ناخوشی ، ناراحتی شکمی ، درد مفاصل (به صورت مهاجر) ، تأخیر در رشد ، التهاب لثه ، یرقان و مرگ بعد از مصرف وریدی .

ویتامین آ + د Vitamin A + D

گروه دارویی: ویتامین محلول در چربی

اشکال دارویی موجود در ایران: پماد موضعی و قطره خوراکی

مقدار و روش مصرف: پماد را به مقدار لازم روی موضع بمالید و در صورت نیاز موضع را پانسمان کنید ، **قطره:** روزانه یک میلی لیتر (یک قطره چکان پُر) به شیرخوار یا کودک خورانده شود **موارد عمده استعمال دارو:** تسکین درد ناشی از سوختگی های خفیف ، تسکین تحریکات پوستی ناشی از ادرار سوختگی نوزادان ، قطره ویتامین A + D به عنوان مکمل ویتامین در رژیم غذایی نوزادان شیرخوار و کودکان مورد استفاده قرار می گیرد .

Vitamin B₆ (Pyridoxin)

ویتامین B₆

گروه دارویی: ویتامین گروه B **اشکال دارویی موجود در ایران:** قرص و آمپول **مقدار و روش مصرف:** به عنوان مکمل غذایی : روزانه ۲۰ - ۱۰ میلی گرم به مدت ۳ هفته و سپس چند هفته دیگر استفاده از مولتی ویتامین هایی که حاوی ۵ - ۲ میلی گرم از این ویتامین در مصرف روزانه هستند . **همراه با داروی ایزونیاژید:** ۱۰۰ میلی گرم روزانه ، به مدت سه هفته و سپس ۵۰ میلی گرم در روز **موارد عمده استعمال دارو:** کمبود ویتامین B₆ به علل مختلف . **عوارض جانبی مهم:** تهوع ، سردرد ، خواب آلودگی ، کاهش میزان اسید فولیک و سوزش و درد در محل تزریق عضلانی یا زیر جلدی .

Vitamin B₁₂ (Cyanocobalamin)

ویتامین B₁₂

گروه دارویی: ویتامین گروه B **اشکال دارویی موجود در ایران:** آمپول **مقدار و روش مصرف:** روزانه ۳۰ میکروگرم به صورت زیرجلدی یا داخل عضلانی به مدت ۱۰ - ۵ روز ، سپس ۲۰۰ - ۱۰۰ میکروگرم یک بار در ماه به صورت عضلانی **موارد عمده استعمال دارو:** کمبود ویتامین B₁₂ در اثر سوء تغذیه ، کمبود ویتامین B₁₂ در اثر سوءجذب ، افزایش نیاز به این ویتامین در هنگام بارداری ، تیروتوکسیکوز ، کم خونی همولیتیک ، خونریزی ، بیماری کبد و کلیه . **عوارض جانبی مهم:** اسهال گذرا ، خارش ، خیز (اِدم) ، نارسایی قلبی ، شوک آنافیلاکتیک و ترومبوز رگ های محیطی .

Vitamin E

ویتامین ای

گروه دارویی: ویتامین

اشکال دارویی موجود در ایران: قرص پوشش دار، تزریقی و قطره خوراکی
مقدار و روش مصرف: جهت کمبود ویتامین E: روزانه ۷۵ - ۶۰ واحد از راه خوراکی یا عضلانی. جهت پیشگیری از کمبود ویتامین E: روزانه ۱۵ - ۱۲ واحد از راه خوراکی
موارد عمده استعمال دارو: پیشگیری و درمان عوارض ناشی از کمبود ویتامین E، به عنوان یک ماده آنتی اکسیدان از سلول ها در مقابل رادیکال های آزاد و از گلبول ها قرمز در مقابل همولیز محافظت می کند.
عوارض جانبی مهم: در صورت مصرف زیاد و بلندمدت می تواند باعث عوارضی مثل سردرد، تاری دید، اختلال فعالیت غدد جنسی، ترومبوفلیت، خستگی، تهوع و اسهال شود.

ویتامین K₁ (فیتونادیون) Vitamin K₁

گروه دارویی: شکل مصنوعی ویتامین K، آنتی دوت
اشکال دارویی موجود در ایران: قرص و آمپول
مقدار و روش مصرف: ۱۰-۲/۵ میلی گرم از راه خوراکی، عضلانی یا زیر جلدی
موارد عمده استعمال دارو: آنتی دوت مصرف زیاد داروهای ضد انعقادی، پیشگیری و درمان بیماری های خونریزی دهنده در نوزادان، کمبود ویتامین K.
عوارض جانبی مهم: سردرد، ناراحتی معده، ایست قلبی، شوک، سرگیجه، احساس طعم مخصوص، برافروختگی صورت و حساسیت شدید به دارو.

وارفارین Warfarin

گروه دارویی: ضد انعقاد خون
نیاز به تجویز پزشک: دارد
میزان خطر در مصرف اضافی: بالا
اشکال دارویی موجود: قرص
زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز و در ساعت ثابتی از روز
زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: ظرف ۴۸-۲۴ ساعت اثر دارو شروع می شود و ۳-۲ روز در بدن فعال است.
نحوه نگهداری از دارو: دارو را در ظرف دربسته، در جای خشک و خنک و دور از نور و دسترس اطفال نگهداری کنید.
موارد منع مصرف و احتیاط: جز در صورت ایجاد تهوع، استفراغ، تب، مصرف آن را بدون اجازه پزشک متوقف نکنید - گرچه در همه موارد مصرف اضافی این دارو توجه جدی لازم است اما در

صورت خونریزی شدید یا کاهش هوشیاری ، اقدامات اورژانس لازم است — در رانندگی و کارهای حساس باید احتیاط کنید چون در افرادی که از این دارو استفاده می کنند یک ضربه کوچک می تواند باعث خونریزی شدید شود — اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی ، فشارخون بالا و زخم معده هستید یا اگر به آسانی دچار خونریزی می شوید و نیز در صورت استفاده از داروهای دیگر ، پزشک را در جریان قرار دهید — مصرف آن به صورت بلندمدت مشکلی ایجاد نمی کند .

عوارض ناخواسته : شایع ترین عارضه آن خونریزی است . عوارض دیگر عبارتند از شکم درد ، اسهال ، راش پوستی و ریزش موها .

تداخل های دارویی : طیف وسیعی از داروها مانند آسپیرین ، باربیتورات ها ، ضدبارداری های خوراکی ، سایمتیدین ، دیورتیک ها ، بعضی مسهل ها ، آنتی بیوتیک ها و ضدافسردگی ها می توانند با این دارو تداخل کنند و اثر ضدانعقادی آن را کاهش یا افزایش دهند — در صورتی که این دارو را مصرف می کنید قبل از استفاده از داروهای بدون نسخه (OTC) با پزشک یا داروشناس مشورت کنید .

مصرف در شیردهی و بارداری : در بارداری تجویز نمی شود و در شیردهی مقدار معمولی دارو اشکال ندارد اما با پزشک نیز مشورت کنید .

زینک اکساید (اکسید روی) Zinc Oxide

گروه دارویی : محافظ و ضد عفونی کننده پوست

اشکال دارویی موجود در ایران : پماد موضعی

مقدار و روش مصرف : برحسب نیاز ، روزانه چندین بار بر روی ضایعات مالیده شود .

موارد عمده استعمال دارو : درمان بیماری ها و عفونت های پوستی مثل : سوختگی های خفیف ، اگزما ، زرد زخم ، زخم های واریسی ، خراشیدگی ها ، آکنه و لگاریس ، ادرار سوختگی و گزش حشرات .

زینک سولفات (سولفات روی) Zinc Sulfate

گروه دارویی : مکمل غذایی ، ضد عفونی کننده پوست

اشکال دارویی موجود در ایران : کپسول ، بالک (Bulk)

مقدار و روش مصرف : به عنوان مکمل : ۲۲۰ — ۱۱۰ میلی گرم از راه خوراکی . در درمان بیماری ویلسون : روزانه ۲۰۰ — ۱۳۵ میلی گرم از راه خوراکی

موارد عمده استعمال دارو: به عنوان مکمل در پیشگیری و درمان: کمبود روی، روماتیسم مفصلی، آکنه، تاخیر در التیام زخم در اثر کمبود روی و نیز بیماری ویلسون

زوپیکلن Zopiclone

نیاز به تجویز پزشک: دارد

گروه دارویی: داروی خواب‌آور

اشکال دارویی موجود: قرص

میزان خطر در مصرف اضافی: متوسط

زمان و دفعات مصرف: یک بار در روز (هنگام خواب)

زمان آغاز تأثیر دارو و مدت فعالیت آن در بدن: اثر آن ظرف ۳۰ دقیقه شروع می‌شود و ۴-۶ ساعت در بدن فعال است.

رژیم غذایی مناسب: دارو را در ظرف دربسته، دور از نور و دسترس کودکان و در جای خشک و خنک نگهداری کنید.

موارد منع مصرف و احتیاط: در صورت مصرف بیش از یک هفته، بدون اجازه پزشک مصرف آن را متوقف نکنید. مصرف مقدار زیادی از این دارو می‌تواند باعث طولانی شدن خواب، خواب‌آلودگی، کمرختی، هماهنگی ضعیف عضلات مختلف بدن و عارضه برگشت محتویات معده به روده (ریفلاکس) شود که باید بی‌درنگ به پزشک اطلاع داده شود. تا زمانی که از اثرات آن بر روی خود مطلع نیستید، از رانندگی و کارهای حساس دوری کنید چون می‌تواند باعث خواب‌آلودگی، کندی عکس‌العمل و کاهش دقت و هوشیاری شود. اگر مبتلا به مشکلات بلندمدت کبدی یا کلیوی و میاستنی گراو هستید و نیز اگر سابقه اعتیاد به الکل و داروهای دیگر دارید یا از داروهای دیگری نیز استفاده می‌کنید و نیز اگر سابقه تشنج ناشی از صرع دارید پزشک را در جریان قرار دهید. مصرف بیش از یک هفته آن می‌تواند باعث وابستگی به این دارو شود.

عوارض ناخواسته: خواب‌آلودگی در روز، سرگیجه، ضعف، تهوع، اسهال، اختلال در هماهنگی فعالیت‌های بدن و خواب‌آلودگی مقاوم.

تداخل‌های دارویی: داروهای دارای اثر آرام‌بخش مانند ضدافسردگی‌ها و خواب‌آورها، اثر آرام‌بخشی این دارو را تشدید می‌کنند.

مصرف در شیردهی و بارداری: در بارداری و شیردهی تجویز نمی‌شود.